

viet's business lifestyle

Năm thứ 4 số 28
từ 25 - 7 - 2010

Doanh Nghiệp Đời Sống

Viet's Business Lifestyle Your Business Partner

Người Việt mới nhập cư và
giấc mơ

82

QUỐC HÚC

không có

ƯỚC MƠ

60

trẻ con không còn là...

VIỆT NAM

16

Lao
động
trẻ em
những
con số
đáng
giật
mình

Sẽ
thi hành
án tử
hình
bằng
hình
thức tiêm
thuốc
độc

khi
quý
nàng
trái
tình
với
trai
báo

59

Khoi 20w
GIANG HỒ

Bị bí mật,
Lâm Chín
Ngón đâm chết
Sơn Cương, hỏa thiêu khu
tù FG, cả trăm quân hùng
Chí Hòa tham chiến máu
nhuộm thảm đê lao...

88

Vì sao
nữ Thủ
Tướng mới
của Úc
bà Julia
Gillard
mới nhậm
chức đã
đi ngược
lại đường lối
hoạch định
của đảng
cầm quyền...

6

Phải
chăng đảng
Lao Động
chỉ vì vượt
vượt giới hãm
mỏ nên
đành đoạn
thay ngựa
giữa dòng?

khí sao Việt lên tiếng

"... tôi
thích hồ
eo lắm...
theo tôi
không
mặc áo
ngực
mới
đẹp..."

40

76

Khám phá động trời... màn
trình của nam giới nằm ở sau
đầu tai..."

học sinh phổ
thông trong nước

Ôi vui sao... nước mắt lại
trào...

40

76

Vai diễn
cuối cùng
của một
kịch bản
200 ngàn đô

Cố phải Đón Dương bị
người tình cũ kiện vì ghen với
Thắm Mỹ Viện Hạnh Phước?

giá \$2

MỌC LẠI NHIỀU TÓC CỦA CHÍNH MÌNH HOẶC BẢO ĐẢM HOÀN TIỀN LẠI

NHIỀU NƠI "TRỊ LIỆU TÓC" ĐÃ TRIỂN LÃM NHỮNG HÌNH ẢNH HÓI ĐẦU VÀ SAU ĐÓ DẪY RẬM RIT TÓC - ĐÓ CHỈ LÀ TÓC GIẢ CHO CÁC CHƯƠNG TRÌNH TODAY TONIGHT VÀ CURRENT AFFAIR THÔI!

Tia Lasers và những máy móc thiết bị xoa bóp trị liệu có ngăn được gene DHT về di truyền hói tóc không? KHÔNG!

Tôi là Sam, một chuyên viên điều trị chứng rụng tóc và cấy tóc với 36 năm kinh nghiệm, kết hợp với vừa dùng thuốc uống và thoa. Hoàn toàn dùng được thảo thiên nhiên. Chúng tôi đã giúp rất nhiều người từ nam, phụ, lão... đã bị chứng "hói di truyền" để họ có được mái tóc tự nhiên. Tôi cũng chuyên chữa nhiều bệnh liên quan đến tóc và da đầu, như ngứa da đầu, tóc khô, hay tóc gãy. Ngoài ra tôi còn tạo nhiều kiểu tóc đa dạng và tự nhiên. Hoàn thành việc cấy tóc và sẵn sàng tư vấn cho mọi hình thức thay tóc. Bảo đảm sẽ mang lại kết quả tốt nếu quý vị sớm điều trị.

Chất DHT đã ảnh hưởng đến các chân tóc (rễ) ẩn mình dưới da đầu sẽ bị hủy trong vòng 4 năm. Trong quá trình trị liệu, quý vị sẽ được theo dõi và tư vấn liên tục và miễn phí của chúng tôi. Hầu hết các nơi chữa trị khác sẽ khiến quý vị tốn kém vô ích cho một số mỹ phẩm không cần thiết và không tác dụng. Hoặc mất thời giờ với các trị liệu mà quý vị không

hiểu là để làm gì như xét nghiệm tóc, dùng tia laser v.v... Nhưng với I.H.R.B thì khác.

Đến với chúng tôi, quý vị sẽ chỉ trả ít hơn và được chữa trị kín đáo, thoải mái, tiện lợi ngay tại nhà của mình. Những ai ở các thành phố tiểu bang khác không thể đến phòng mạch chúng tôi sẽ gửi đến quý vị một chương trình trị liệu, hướng dẫn cần kẻo chứng rụng tóc cách trị liệu.

Nếu quý vị đã từng chữa nhiều nơi mà không thành công hoặc quá tốn kém. Quý vị nên thảo luận với chúng tôi. Bảo đảm sẽ hoàn tiền nếu không hiệu quả. Quý vị muốn tóc tái mọc, thay cấy tóc, hay mang tóc giả... đến với chúng tôi quý vị sẽ sẽ được nhiều thuận lợi.

Mong được sớm tiếp kiến.

NHỮNG TẾ BÀO RỄ - CHÂN TÓC - KHI ĐÃ CHẾT THÌ KHÔNG THỂ TÁI TẠO - ĐÓ ĐỪNG THÍ NGHIỆM VỚI CÁC TRỊ LIỆU KHÔNG MANG LẠI KẾT QUẢ

Thưa ông Sam. Đã nhiều năm bị hói đầu, tôi không còn hi vọng gì, cho đến khi nhìn thấy quảng cáo của ông cũng với những lời xúc động tôi đã đến và chỉ 6 tháng sau tóc tôi đã mọc đầy lại. Tôi hối tiếc là đã không đến sớm hơn, xin giới thiệu với mọi người bị rụng tóc -
Thân chào Jason Crane

Sam. Chỉ gửi mấy lời với bạn là tôi rất hài lòng chỉ sau 5 tháng áp dụng cách của bạn. Tôi sẽ kể cho mọi người nghe.
Thân tình, John - Sydney Post Officer

Sam thưa. Cảm ơn cho việc trị liệu. Tôi nhận được rất nhiều ý từ bạn bè và người thân cho là tôi nhìn trẻ hơn, yếu đời khỏe mạnh hơn. Tôi đã nói với mọi người là Sam đã làm cho tóc mọc lại bằng cách tóc của tôi qua chương trình "Tôi tạo tóc nhiều hơn hay hóa tiểu lại"
Buddy Nagi - Nagi Corporate Transport

Sam thân. Lần đầu tôi đã không tin, nhưng chỉ sau 6 tháng tóc tôi bây giờ nhiều hơn trước, cô hairdresser của tôi thật ngạc nhiên và kể với tất cả mọi người về hiệu quả do bạn làm. Cảm ơn bạn nhiều!
Thân chào, Gillian Drew

Suite 1 Level 5, 105 Pitt St, Sydney 2000, Australia

T: 02 9221 5300 F: 9221 5344 E: growhair@ihrb.com www.ihrb.com

Office Hours: 9:00am - 6:00pm

FREE CONSULTATION

MIỄN PHÍ TƯ VẤN

**Thế giới có hàng không giá rẻ
Chúng tôi có...**

WEBSITE GIÁ RẺ

Chỉ từ \$ **99**

Quý vị có thể có một trang web cá nhân hay kinh doanh để phổ biến thông tin lên toàn cầu, và đời đời vĩnh viễn không tốn thêm điều gì...

Tận dụng các kỹ thuật ưu việt mới nhất của các công ty khổng lồ về IT trên toàn cầu để hỗ trợ cho quý vị thiết kế những trang web dùng phổ biến thông tin cá nhân, sinh hoạt đoàn thể hội đoàn, hoặc thể hiện các quảng cáo kinh doanh của doanh nghiệp một cách hữu hiệu nhất. Đặc biệt là RẺ NHẤT

Chi phí để thiết lập một Website được thu nhỏ tới đa, đến mức ai cũng có thể tiếp cận được với thế giới web và giữ thông tin cá nhân hay kinh doanh của mình đến nhiều người nhất, với giá rẻ nhất

Còn hơn thế nữa, chúng tôi đem đến quý vị phương thức thật đơn giản, dễ dàng nhất, không cần trình độ chuyên môn cao, quý vị cũng có thể tự mình thay đổi nội dung, hình ảnh, tự cập nhật bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu.

Ưu điểm của việc tự mình thay đổi nội dung và hình ảnh của trang web không chỉ là cắt đứt sự lệ thuộc kỹ thuật với nhà thiết kế mà còn cho phép quý vị nhanh chóng xây dựng và thay đổi các chiến dịch quảng cáo mới, các thông tin quảng cáo được thay đổi theo mùa, theo thời điểm...

Chúng tôi chia sẻ cùng quý vị và đem đến cho quý vị các giải pháp tối ưu, hỗ trợ cho quý vị tự mình thiết kế Website dùng cho doanh nghiệp, hay cá nhân, đoàn thể, hội đoàn một cách hiệu quả nhất

Phục vụ trên toàn nước Úc. Tham khảo miễn phí xin email về

SaigonMyLove@Optusnet.com.au

Hoặc phone: 04 3000 6965

Korean Beauty Salon

Thẩm mỹ viện Hàn Quốc

Chuyên trị về da, lấp các chỗ sẹo, lỗ trũng, và làm tan mỡ trên bụng, đùi. Chữa trị bởi bác sĩ thẩm mỹ Hàn Quốc Lệ phí phải chăng - Xin vui lòng lấy hẹn trước

Đặc biệt đang giảm giá các loại

Làm IPL tẩy nốt lông nách và bikini line trên đùi - làm full hay nửa phần của đùi hoặc cánh tay

Làm IPL cho trẻ lại các tế bào da - Chữa trị các loại mụn và các vết nám trên da

Chuyên môn về Peelings

Peeling Theo phương pháp AHA

Với các loại mỹ phẩm chuyên dụng

Theo cách Jessner peeling

Sal 20% peeling

Tel.: **9283 3351 / 0414 321 220**

Lầu 2, phòng 208, số 250 Pitt St. Sydney Townhall

Đối diện lối ra ngõ Pitt Street từ ga xe lửa Townhall

Tặng phiếu giảm 50% cho lần đầu làm facial condition apply

Tạp chí
Doanh Nghiệp Đời Sống
 Cơ quan chủ nhiệm
 Viet's Business Lifestyle
 ABN 286 91 497 950
 Tòa soạn Sydney Australia
 P.O.Box: 308 Villawood 2163
 Tel.: (02) 9788 7364 Fax: 9788 7364
 Chủ Nhiệm & Chủ Bút

Phượng Minh
 Quản Lý Trị Sự: Dzũng Trình
 Số trực tiếp 0430 00 6965
 e: DoanhNghiệp@Optusnet.com.au
BIÊN TẬP THƯỜNG TRỰC

AUSTRALIA
 Phạm Lâm, Nguyễn Cung, Nguyễn
 Đức Hiệp, Nguyễn Đình Hòa,
 Phương "N", Vinh Trung, Thục Nghi,
 Mai DJ, Anne Trinh, Trang Nguyễn,
 Diệp Anh, Hồng Hà, Mai Oanh,
 Dzũng Trình, Ánh Minh

USA
 Trần Thị Vinh Tường, Tường Yi,
 Trịnh Thanh Thủy

UK, DE
 Hà Quyên, Nguyệt Hân,
 Phước Duy, Thu Trang

VIỆT NAM
 Hà Thành Lăng Tử, Khách Sài Gòn,
 Khách Hà Nội, Ngọc Diệp, Nguyễn
 Việt, Đức Huy, Duy Cường, Ngọc Thu,
 Kiều Mai, Yên Ba Giang Vũ

ĐẠI DIỆN CÁC THÀNH PHỐ
Tiểu Bang

Melbourne, Vic.
 Vĩnh Đạt, Mob.: 0405 831 558

Brisbane, Qld
 Nhật Hạ, Mob.: 0419 653 122

Adelaide, SA
 An Khánh, Mob.: 0405 134 167

Pert, WA
 Thạch H, Mob.: 0418 923 951

trong số này

sự kiện 6

Sản xuất gạo Thái Lan một thách thức mới
 Nhất vẫn hi vọng bán đường cao tốc cho VN
 Thị trường chứng khoán Úc lên điểm ...
 Trung Quốc điều chỉnh tỷ giá ai được ai mất
 Cầu thủ WC được tiếp đãi như chủ mỗ đầu
 Đồng Euro hết được chuộng
 BP chi 20 tỷ đô bồi thường
 Ai là Những chủ nợ lớn nhất của Mỹ

16 việt nam trong tháng qua

Ấn tử hình bằng tiêm thuốc độc
 Lao động trẻ em...
 Tiền lương...
 Chuyên cắt tóc ở Sài Gòn
 Dự án chung cư "siêu nhỏ" bị ra rìa
 Cò chung cư "bó gối"

thời sự 20

Dự đoán những kịch bản cho đồng Euro
 Chiến trường bầu cử liên bang

26 doanh nhân & doanh nghiệp

Hội doanh nhân Việt kiều tiếp đón đại sứ Việt Nam
 Yoshikaru tỷ phú giàu nhất Nhật
 Trương Văn Bến nhà kỹ nghệ VN

sài gòn muôn vạn cách... 32

Cái duyên nam bắc
 Sài Gòn chính hiệu "con nai vàng"

40 quê nhà xứ huyện

Chuyện cái a lô ở Sài G
 Đời hồng giống ai
 Bắc thang hồi trời
 Tai con đường
 Ngựa mất thất
 Làm đẹp cho chàng
 Làm đẹp cho chàng
 Hết hồn với siêu sao

góc khuất quê nhà 58

Trải tình với trai bao
 Nghe những tàn phai

66 chung quanh ta

Kiếp tam
 Hiệu ứng của Word Cup
 Biết ra sao ngày sau...
 Lin khúc giữ chồng... cười ra nước mắt!

hồ sơ tội phạm 88

Siêu trộm sa lưới

Khoi sống
GIANG HỒ
90

Một
 giang sơn
 không thể
 cơ hai
 anh hùng.
 Lâm Chí
 Ngón đăm
 chết Sơn
 Cờng tại
 khu FG
 Chí Hòa

60 chuyện trong tháng

Thiên đường xanh thắm
 Alice ở xứ sở diệu kỳ
 Totto-chan cô bé ngồi bên cửa sổ
 Để mền phiêu lưu kỳ
 Không có ước mơ...
 Những ô cửa, những người bạn
 Người đặt tên cho Mít Đắc

76 giới tính

Vài chiêu giúp chàng dùng "áo mưa"
 mà như không dùng
 Mẹ ơi, con đã lớn

76 trong nhà ngoài xa lộ...

Khám phá động trời
 Màn trình của nam giới nằm ở... dái tai
 Đơn Dương vai diễn cuối cùng...

82 lang thang xứ downunder

Giấc mơ nước Úc

Giới trẻ Úc ngập nộ

Vinh Trung phụ trách

Xuất khẩu gạo Thái Lan đối mặt nhiều thách thức

Xuất khẩu gạo của Thái Lan sang các nước ASEAN đang đối mặt với nhiều thách thức. Giá cao cùng với việc các nước cắt giảm thuế quan theo Hiệp định khu vực tự do thương mại ASEAN (AFTA), khiến gạo Thái Lan mất dần sức hấp dẫn đối với các đối tác trong khu vực.

Tờ Bangkok Post dẫn lời ông Somkiat Makayathorn, Chủ tịch Hiệp hội các nhà xuất khẩu gạo Thái Lan, cho hay nước này đã mất vị trí dẫn đầu về xuất khẩu gạo trên thị trường ASEAN.

Theo ông Somkiat, thị phần gạo của Thái Lan trong khu vực hiện là 30%, giảm mạnh từ mức 60% hồi 5 năm trước, do các đối tác chính như Singapore, Malaysia và Philippines đã và đang chuyển sang mua gạo của Việt Nam.

Hiện, thị phần gạo của Việt Nam và Campuchia trong khu vực đã tăng lên 60%.

Ông Somkiat cho biết, năm 2009, Việt Nam đã xuất khẩu 2,8 triệu tấn gạo sang khu vực các nước ASEAN, chủ yếu là tới Philippines, Malaysia và Singapore. Trong khi, con số này của Thái Lan là 640.000 tấn trên tổng số 8,5 triệu tấn gạo nước này xuất khẩu ra toàn cầu.

Các nhà phân tích thị trường nông sản cho rằng, xuất khẩu gạo của

Thái Lan, chiếm khoảng 1/3 lượng gạo xuất khẩu trên thế giới, dự kiến sẽ giảm một triệu tấn trong năm nay do hạn hán.

Xuất khẩu giảm khiến giá gạo của Thái Lan trong tháng 5 vừa qua sụt giảm xuống mức thấp nhất từ hai năm nay. Trước tình hình này, Thái Lan đã điều chỉnh chính sách bằng cách hỗ trợ nhằm bảo đảm giá gạo cho nông dân.

Tuy nhiên, ông Chanchai Rakthananon, Chủ tịch Hiệp hội Nhà máy xay lúa của Thái Lan, cho rằng sự giúp đỡ này chưa đủ và giá gạo hiện nay chỉ đủ để bù lại chi phí của nông dân.

Trung Quốc sắp có vụ IPO lớn nhất thế giới

Nhân viên bảo vệ tại một chi nhánh của Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc. Trong một báo cáo công bố ngày 23/6, hãng định mức tín nhiệm Fitch Ratings cho rằng, sự tăng tốc trong hoạt động tín dụng của các ngân hàng Trung Quốc từ cuối năm 2008 có thể dẫn tới nhiều rủi ro và áp lực về vốn.

Đợt phát hành cổ phiếu lần đầu ra công chúng có thể sẽ giúp Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc huy động 25 tỷ USD.

Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc đã bắt đầu khởi động công tác tiếp thị cho đợt phát hành cổ phiếu lần đầu ra công chúng (IPO) được dự báo là sẽ lớn chưa từng có trên thế giới.

Ước tính, đợt phát hành này sẽ giúp Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc huy động số tiền lên tới 25 tỷ USD.

Tờ New York Times cho biết, Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc là một trong những nhà băng quốc doanh hàng đầu ở nước này, có tới 350 triệu khách hàng và 24.000 chi nhánh tập trung vào hoạt động cho vay ở khu vực nông thôn. Đây cũng là ngân hàng cuối cùng trong số 4 ngân hàng quốc doanh lớn nhất của Trung Quốc thực hiện IPO. Khi lên sàn, Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc sẽ được niêm yết trên cả thị trường chứng khoán Hồng Kông và Thượng Hải.

Mức giá chào bán cổ phiếu của Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc trong đợt IPO này theo kế hoạch sẽ được công bố vào khoảng ngày 7/7, giao dịch sẽ diễn ra 10 ngày sau đó. Tuy nhiên, với những mức giá mà các nhà đầu tư tiềm năng đưa ra hiện nay cho thấy, vụ IPO này có thể huy động được khoảng 25 tỷ USD.

Với quy mô trên, vụ IPO của Ngân

hàng Nông nghiệp Trung Quốc sẽ lớn hơn đáng kể so với vụ IPO trị giá 21,9 tỷ USD của Ngân hàng Công Thương Trung Quốc (ICBC) diễn ra hồi tháng 10/2006. Đợt IPO này cũng là một bằng chứng rõ nét cho thấy Trung Quốc đang nổi lên thành một thị trường cho những đợt IPO "khủng", bất chấp những điều kiện đầy thách thức hiện nay.

Thị trường chứng khoán toàn cầu hiện vẫn còn lo ngại về cuộc khủng hoảng nợ của khu vực châu Âu và tiến trình phục hồi kinh tế tại Mỹ cũng như châu Âu hiện còn rất mong manh. Trong khi đó, tại Trung Quốc, các nhà đầu tư lại thận trọng trước các nỗ lực nhằm kiểm soát đã tăng trưởng nóng của kinh tế nước này. Từ đầu năm tới nay, thị trường chứng khoán đại lục đã suy giảm 20%, và bị liệt vào danh sách những thị trường chứng khoán đỏ nhất thế giới năm nay.

Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc lên sàn cũng được xem là một động thái thách thức những lo ngại của giới phân tích về chất lượng các khoản vay dài hạn mà các ngân hàng ở nước này đã cấp vốn. Mặc dù hệ thống ngân hàng của Trung Quốc hiện ở trong tình trạng thanh khoản tốt, nhưng hoạt động cho vay cởi mớ nhằm mục tiêu hỗ trợ tăng trưởng trong thời gian suy thoái toàn cầu năm ngoái đã làm dấy lên những lo ngại về sự gia tăng của nợ xấu.

Trong một báo cáo công bố ngày 23/6, hãng định mức tín nhiệm Fitch Ratings cho rằng, sự tăng tốc trong hoạt động tín dụng của các ngân hàng Trung Quốc từ cuối năm 2008 có thể dẫn tới nhiều rủi ro và áp lực về vốn.

Tuy nhiên, những cổ phiếu như cổ phiếu của Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc đã trở thành món hàng phải có đối với các nhà đầu tư quốc tế muốn tham gia vào thị trường chứng khoán ở đây. Trung Quốc hiện là nền kinh tế đang phát triển có tốc độ tăng trưởng nhanh nhất thế giới và đang trên đà vượt Nhật Bản trong năm nay để trở thành nền kinh tế lớn thứ hai thế giới sau Mỹ.

Tới thời điểm này, đã có rất nhiều nhà đầu tư đang cấp đông ý mua cổ phiếu của Ngân hàng Nông nghiệp Trung Quốc. Một số quỹ lợi ích quốc gia từ khu vực Trung Đông sẽ mua tổng số khoảng 5 tỷ USD cổ phiếu của ngân hàng này.

Thị trường chứng khoán Úc lên điểm mạnh nhờ... giữa giòng thay người cười

Sáng ngày 24/6 Bà Julia Gillard

đương kim phó Thủ Tướng Úc đã bất ngờ trở thành nữ thủ tướng đầu tiên của Australia sau khi ông Kevin Rudd từ chối tham dự cuộc bỏ phiếu tín nhiệm của nội bộ đảng Lao Động là đảng cầm quyền tại Úc, và qua sự kiện này ông đã thoái vị để bà Julia Gillard có cơ hội "làm nên lịch sử" là vị nữ Thủ Tướng đầu tiên của nước Úc trong lịch nhiệm kỳ của Kevin Rudd còn chưa chấm dứt.

Được biết chính sách về thuế của cựu Thủ Tướng Kevin Rudd dành cho giới khai thác hầm mỏ tại Úc đã làm cho nội bộ đảng Lao Động xáo trộn, và sự "thay người cười" giữa giòng của đảng (ông Rudd xuống bà Gillard lên) đã đẩy giá cổ phiếu hầm mỏ của Úc trên thị trường chứng khoán tăng theo ngay trong ngày.

Nhật vẫn hy vọng bán công nghệ đường sắt cao tốc cho Việt Nam

Dự án đường sắt cao tốc của VN đã được biểu quyết trong kỳ họp khóa 7 hồi tháng 6 phủ quyết từ chối không thực hiện. Tuy nhiên phía Nhật Bản muốn hợp tác với Chính phủ Việt Nam xây dựng một kế hoạch khả thi mà Quốc hội của VN Việt Nam có thể chấp thuận (sau này).

Theo hãng tin AFP, một quan chức Nhật Bản hôm 22/6 cho hay, nước này sẽ hợp tác thúc đẩy việc sử dụng công nghệ đường sắt cao tốc tại Việt Nam, nếu Việt Nam tiếp tục theo đuổi dự án này.

Trước đó, trong phiên họp chiều 19/6, Quốc hội của VN Việt Nam đã không thông qua dự thảo nghị quyết về dự án đường sắt cao tốc Hà Nội - Sài Gòn có tổng vốn đầu tư ước tính 56 tỷ USD.

Tuyến đường sắt cao tốc này, theo dự án, sẽ nối Hà Nội - Sài Gòn với quãng đường dài 1.570 km, dự kiến hoàn thành vào năm 2035, với tốc độ lên đến 300 km/h.

AFP cho biết, Nhật Bản đang thúc đẩy xuất khẩu các công nghệ tiên tiến của mình ra nước ngoài, từ điện nguyên tử cho tới công nghệ đường sắt cao tốc (Shinkansen), đặc biệt là sang các nền kinh tế mới nổi ở châu Á.

Ngoài dự án tàu cao tốc ở Việt Nam, Nhật Bản cũng đang hy vọng sẽ tham gia thầu dự án xây dựng đường sắt cao tốc tại Mỹ theo một kế hoạch do Tổng thống Barack Obama đề xuất.

Theo AFP, Việt Nam được đánh giá là một quốc gia có tốc độ tăng trưởng kinh tế cao, nhưng khoảng một nửa dân số vẫn sống bằng sản xuất nông nghiệp và thu nhập bình quân đầu người chưa vượt qua con

số 1.000 USD.

Trung Quốc điều chỉnh tỷ giá: Ai được, ai mất?

Ngày 22/6, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc đã nâng tỷ giá giao dịch giữa Nhân dân tệ và USD thêm 0,43%, lên mức 6,7980 Nhân dân tệ/USD.

Động thái này được đưa ra trong bối cảnh gần đây, các nước phương Tây, đặc biệt là Mỹ, đã gây áp lực mạnh mẽ để nghị Trung Quốc nới

lỏng chính sách tỷ giá. Cuối tuần trước, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc tuyên bố sẽ tăng tính linh hoạt cho tỷ giá đồng Nhân dân tệ.

Lý do mà các chính trị gia Washington đưa ra là chính sách neo tỷ giá Nhân dân tệ vào USD đang giữ đồng tiền của Trung Quốc ở mức giá thấp so với giá trị thực, tạo lợi thế cạnh tranh không bình đẳng cho hàng hóa của Trung Quốc.

Chính sách tỷ giá của Trung Quốc cũng bị phương Tây cho là một trong những nguyên nhân dẫn tới tình trạng mất cân đối nghiêm trọng trong thương mại toàn cầu.

Tuy nhiên, hãng tin BBC cho rằng, ảnh hưởng của việc Trung Quốc áp dụng chính sách tỷ giá linh hoạt hơn sẽ không chỉ gói gọn trong những vấn đề trên. BBC đã chỉ ra những đối tượng được hưởng lợi và thiệt

hại trong vấn đề này:

Những đối tượng được lợi:

- Thương mại toàn cầu. Tuyên bố sẽ tăng tính linh hoạt cho tỷ giá của Bắc Kinh sẽ làm lắng dịu những nguy cơ xảy ra xung đột thương mại, nhất là từ phía Washington.

- Các nhà sản xuất ở nước ngoài cạnh tranh với hàng nhập khẩu từ Trung Quốc, chẳng hạn các công ty đồ chơi và dệt may tại Mỹ sẽ "chống chọi" tốt hơn với hàng "made in China". Ngoài ra, các nền kinh tế xuất khẩu lớn như Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan và Đức cũng sẽ có khả năng cạnh tranh tốt hơn với hàng hóa của Trung Quốc.

- Các công ty nước ngoài (đặc biệt là ở Mỹ) xuất khẩu hàng hóa sang Trung Quốc sẽ cạnh tranh tốt hơn tại thị trường đông dân nhất thế giới. Sức cạnh tranh của nhóm doanh nghiệp này sẽ tăng lên. Giá cả hàng hóa của họ tính theo Nhân dân tệ tại Trung Quốc sẽ rẻ hơn, và doanh thu của họ tại thị trường này bằng Nhân dân tệ sẽ lớn hơn khi được chuyển đổi sang đồng tiền của nước họ.

- Các công ty Trung Quốc trước đây vay nợ bằng đồng USD sẽ phải trả chi phí vay vốn ít đi. Trong số này, được lợi hơn cả phải kể tới các hãng hàng không của Trung Quốc.

- Người tiêu dùng Trung Quốc được mua hàng nhập khẩu với mức giá rẻ hơn. Tuy nhiên, các hộ gia đình Trung Quốc vẫn sẽ tiếp tục được hưởng mức lãi suất tiền gửi thấp đối với các khoản tiết kiệm của họ trong nhà băng.

- Các nhà đầu cơ dự báo trước được việc Bắc Kinh sẽ nâng tỷ giá đã vay tiền USD và mua các tài sản ở Trung Quốc, bao gồm bất động sản và cổ phiếu. Nhiều nhà đầu cơ

SMART CHOICE Plumbing Pty. Ltd.

Chuyên lắp ráp và thay các hệ thống ống cống, ống nước, ống gas, hầm dầu cho shop, nhà từ ống sắt sang ống đồng v.v...

Đặc biệt sửa chữa thay bình nước nóng, tủ lạnh tự động lấy đá, bình lọc nước uống, vòi nước, ống nước bị xì, ống cống bị nghẹt

Thợ Tốt Nghiệp Tại Úc Nhiều Năm Kinh Nghiệm

Liên lạc: Dũng
Mobile: 0422 314 969
Phone (02) 8730 8398

Khảo giá miễn phí
Lic No: 208449C
ABN 28 134 675 362

khác đổ vốn vào các hợp đồng tiền tệ kỳ hạn, trong đó đồng Nhân dân tệ đã tăng giá mạnh.

- Ngân hàng Trung ương Trung Quốc cũng được lợi từ việc điều chỉnh tỷ giá. Vì lâu nay, ngân hàng này đã thuyết phục Bắc Kinh cho phép hành động rộng hơn nhằm ngăn chặn lạm phát leo thang. Đồng Nhân dân tệ mạnh lên sẽ làm giảm giá hàng hóa xuất khẩu của Trung Quốc và qua đó hạ nhiệt nền kinh tế nước này.

Ngoài ra, Nhân dân tệ tăng giá cũng tạo điều kiện cho các ngân hàng trung ương khác ở châu Á tăng lãi suất và tăng giá đồng nội tệ để phòng ngừa lạm phát.

Những đối tượng chịu thiệt:

- Các nhà xuất khẩu Trung Quốc, bao gồm cả các công ty nước ngoài có nhà máy đặt tại Trung Quốc, sẽ trở nên kém sức cạnh tranh hơn. Những doanh nghiệp này trả lương bằng Nhân dân tệ, nhưng lại đặt giá xuất khẩu cho hàng hóa bằng đồng USD và Euro.

Một số công ty trong số này như Toyota và Honda, hiện đang đối mặt với những cuộc đình công đòi tăng lương của công nhân Trung Quốc. Nhiều nhà xuất khẩu hiện chỉ có tỷ suất lợi nhuận rất nhỏ và có thể sẽ chẳng còn lợi nhuận nếu Nhân dân tệ lên giá.

- Người tiêu dùng nước ngoài, nhất là ở Mỹ, sẽ phải trả nhiều tiền hơn để mua hàng hóa nhập khẩu từ Trung Quốc.

- Đồng Nhân dân tệ tăng giá có thể là một tin xấu đối với môi trường, vì Trung Quốc sẽ được nhập nguyên vật liệu thô và năng lượng với mức giá rẻ hơn. Môi trường không khí, nước và đất tại nhiều vùng sản xuất công nghiệp lớn của Trung Quốc đã bị ô nhiễm nặng vì chất thải từ các nhà máy. Trung Quốc hiện cũng là quốc gia có tốc độ gia tăng lượng khí thải carbon lớn nhất thế giới.

- Ngân hàng Trung ương Trung Quốc cũng sẽ thiệt hại nhiều. Bởi lẽ ngân hàng này đã vay nhiều tỷ Nhân dân tệ để đầu tư vào trái phiếu kho bạc Mỹ. Giá trị của lượng trái phiếu này tính bằng Nhân dân tệ sẽ "bốc hơi" rất nhiều.

Những đối tượng có thể hưởng lợi, có thể chịu thiệt:

- Châu Âu có thể sẽ không hưởng lợi từ chính sách tỷ giá mới của Trung Quốc nhiều như Mỹ. Đồng Nhân dân tệ hiện đang được neo giá vào USD, nên việc tăng tính linh hoạt cho tỷ giá Nhân dân tệ sẽ tác động trực tiếp tới sức cạnh tranh của nước Mỹ.

Thậm chí, Eurozone và nước Anh

có thể thiệt hại, nếu Trung Quốc bắt đầu thực hiện việc tạo ra mối ràng buộc gần hơn giữa Nhân dân tệ với Euro và đồng Bảng. Nếu Ngân hàng Trung ương Trung Quốc bắt đầu mua vào Euro và Bảng Anh, tỷ giá của các đồng tiền này sẽ được đẩy lên, khiến sức cạnh tranh của châu Âu giảm sút.

- Ngành công nghiệp nặng của Trung Quốc sẽ được nhập khẩu hàng hóa đầu vào ở mức giá rẻ hơn. Đối với các công ty tập trung vào việc xuất khẩu, điều này sẽ bù đắp phần nào cho sự sa sút sức cạnh tranh, do việc tăng tỷ giá Nhân dân tệ gây ra. Còn đối với những doanh nghiệp tập trung vào thị trường nội địa, giá hàng hóa cơ bản rẻ hơn là một "điểm cộng" tuyệt đối.

- Các nước xuất khẩu hàng hóa cơ bản như Nga, Australia và Brazil có thể phải đối mặt với nhu cầu giảm sút từ phía Trung Quốc - khách hàng quan trọng nhất của họ, do nhu cầu của các nhà xuất khẩu Trung Quốc giảm.

Tuy vậy, nhu cầu này cũng có thể tăng vì các công ty Trung Quốc có khả năng sẽ tăng mua nguyên vật liệu đầu vào để phục vụ thị trường trong nước. Thị trường hàng hóa đã phản ứng tích cực với tin Trung Quốc điều chỉnh tỷ giá, vì phần lớn giới phân tích nghiêng về khả năng thứ hai.

- Chính sách tỷ giá mới của Trung Quốc có thể là một chiến thắng "tốn kém" của các chính trị gia ở Washington vốn đã bỏ nhiều công sức để gây sức ép với Bắc Kinh. Các nghị sỹ Mỹ đang chuẩn bị cho một dự luật trừng phạt thương mại đối với Trung Quốc có lẽ sẽ phải tạm dừng kế hoạch này.

Trước thêm hội nghị thượng đỉnh G20 tại Toronto vào cuối tháng này, Bộ trưởng Bộ Tài chính Mỹ Timothy Geithner đã tỏ thái độ cứng rắn về vấn đề chính sách tỷ giá của Trung Quốc, nhưng từ giờ có lẽ ông Geithner sẽ đưa ra những phát ngôn mềm mỏng hơn.

Cầu thủ WC được tiếp đãi như chủ mở đầu Á Rập

Hầu hết 32 đội tham gia World Cup 2010 đều được sắp xếp ở trong những khách sạn, rất sang trọng của nước chủ nhà Nam Phi. Những điều kiện vật chất như thế này chả kém gì các bậc vua chúa.

Chuẩn bị cho World Cup 2010, FIFA dự kiến chi 350 triệu Euro để tài trợ chi phí sinh hoạt của các đội tham gia. Ở vòng đấu bảng, mỗi đội được "bỏ túi" 6,7 triệu Euro, thoải

mái trang trải các chi phí khách sạn và di chuyển. Tiền trợ cấp sẽ tăng dần lên sau vòng đấu bảng cho đến mức cao nhất là 26 triệu Euro cho đội vô địch.

Vì thế, không lấy gì làm lạ khi các đội tuyển đua nhau chọn cho mình những nơi ăn nghỉ tốt nhất và sang trọng nhất. Cho dù là những đội tuyển kém may mắn hơn, như Honduras, thì nơi lưu trú cũng là một khách sạn 4 sao ở Johannesburg. Theo nhận xét của Bộ trưởng Bộ Thể thao Nam Phi Rama Yade, chỗ ở của đội tuyển Pháp tại Knysna được xem như là "khu nghỉ mát sang trọng nhất tại châu Phi".

Khách sạn Pezula Resort dành cho đội tuyển quốc gia Pháp, nằm tại thị trấn đẹp như tranh vẽ Knysna của Nam Phi. Pezula Resort có 78 phòng cao cấp cùng một nhà hàng sang trọng, khu spa đẳng cấp quốc tế và phòng tập thể thao tiêu chuẩn.

Trong khi với đội tuyển Anh, theo tiết lộ của báo giới, Liên đoàn Bóng đá Anh đã chi 1 triệu Bảng Anh (1,2 triệu Euro) để đặt toàn bộ tổ hợp khách sạn Royal Bafokeng Marang Camp làm nơi dừng chân cho các cầu thủ trong World Cup 2010.

Khách sạn Royal Bafokeng Marang Camp nằm ở phía tây bắc thành phố Rustenburg, trải dài trên diện tích 65 ha, gồm 2 khách sạn cao cấp, 1 trung tâm hội nghị, một tổ hợp thể thao lý tưởng và một trung tâm chăm sóc y tế hiện đại.

Chi phí trung bình cho một đêm tại khách sạn này là 240 Euro và khách nghỉ có thể tận hưởng các tiện nghi như hồ bơi, spa, bể sục và tắm hơi. Tivi màn hình plasma và máy pha cà phê được trang bị ở mỗi phòng.

Không thua kém Pháp, Anh, đội tuyển Đức được độc quyền sử dụng một khách sạn 5 sao gần thủ đô Pretoria, với một phòng tổng thống, 28 phòng sang trọng và 18 phòng tiêu chuẩn.

Tuy Liên đoàn bóng đá Đức không cho biết số tiền chi cho chỗ ở sang trọng này, nhưng giá công bố trên trang web của khách sạn là 315

Euro/đêm cho một phòng hạng sang và 225 Euro cho một phòng tiêu chuẩn.

Khách sạn Thaba Ya Batswana Eco, nơi ở của đội Mexico, được coi là một viên ngọc quý của vùng nam thành phố Johannesburg. Nó nằm trong khu bảo tồn thiên nhiên Klipriversberg phong phú bởi các loài thực vật, chim và động vật hoang dã bản địa.

Còn Irene Country Lodge, nơi trú chân của đội tuyển Mỹ, nằm giữa Johannesburg và Pretoria, là một khu nghỉ dưỡng sang trọng chuyên phục vụ các nguyên thủ quốc gia.

Đội tuyển Hà Lan chọn khách sạn Hilton tại Johannesburg, nơi được "kính nể" nhất của khu thương mại. Còn đương kim vô địch châu Âu Tây Ban Nha chọn nơi nghỉ có tên gọi khá khiêm tốn là "kỳ túc xá đại học", trang bị đầy đủ tiện nghi mà các cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp có thể mơ ước, nhất là các trang thiết bị thể thao cao cấp.

Nằm ở khu vực núi Zwartkops, Kloofzicht Lodge được xây dựng gồm 8 dãy phòng sang trọng, 10 phòng căn chung cư cao cấp và hàng chục dãy phòng tiêu chuẩn đều hướng ra phía con đập Kloofzicht hay các dãy núi xa xa. Đây là nơi nghỉ của hai đội tuyển Australia và Đan Mạch.

Đội bóng Cameroon thì ở tại một khách sạn 5 sao trông ra bãi biển Durban. Cựu ngôi sao người Cameroon Roger Milla tiết lộ: "Tổng thống Paul Biya đã chi rất nhiều tiền để các cầu thủ có thể được ở trong những điều kiện tốt nhất".

Đồng Euro hết được chuộng?

Giá Euro đang biến động mạnh.

Đóla Australia và đóla Canada đang trở thành những đồng tiền dự trữ của các ngân hàng trung ương muốn thay thế Euro, USD và Yên Nhật.

Các đồng tiền trên sẽ ngày càng có vai trò lớn hơn trong dự trữ tiền tệ bởi sự đa dạng hóa loại tiền dự trữ của các ngân hàng trung ương", ông Christian Noyer, thành viên hội đồng quản trị Ngân hàng Trung ương châu

Âu nói với hãng tin Bloomberg.

Sáng 22/6, giá Euro đã sụt giảm khi các nhà đầu tư lo lắng chờ đợi Trung Quốc sẽ nâng giá đồng Nhân dân tệ với tốc độ và quy mô như thế nào. Một số tổ ra lo lắng, Trung Quốc sẽ không điều chỉnh tỷ giá đột ngột.

Tâm lý hoang mang này đã khiến những nỗ lực phục hồi trước đó của Euro không còn ý nghĩa. Phiên giao dịch 22/6, đồng Euro đổi được 1,2315 USD, thấp hơn mức 1,2490 cuối ngày hôm trước.

Trong khi đó, nợ công tại Nhật hiện tương đương 230% GDP, mức cao nhất trong số các quốc gia công nghiệp phát triển. Hôm 20/5, Quỹ Tiền tệ Quốc tế đã cảnh báo Nhật Bản sẽ phải bắt đầu cắt giảm nợ công khổng lồ thông qua chính sách tăng thuế tiêu thụ.

Ông Alexei Ulyukayev, Phó chủ tịch thứ nhất Ngân hàng Trung ương Nga, cho rằng, nước này có thể thêm đồng đôla Australia và đóla Canada trong dự trữ ngoại tệ của họ lần đầu tiên sau khi xảy ra những biến động mạnh đối với USD và Euro.

Còn theo các chiến lược gia thuộc ngân hàng UBS AG, tổ chức kinh doanh ngoại hối lớn thứ 2 trên thế giới, Quỹ Tiền tệ Quốc tế có thể sẽ bổ sung thêm hai đồng tiền nào vào rổ tiền tệ sử dụng trong các giao dịch.

Hãng tin Bloomberg cho hay, các ngân hàng trung ương đang tham gia cùng giới đầu tư khu vực tư nhân, như hãng quản lý đầu tư Thái Bình Dương (PIMCO), trong việc thúc đẩy điều chỉnh lại dự trữ ngoại tệ của các nền kinh tế đang hồi phục và có khả năng giảm thâm hụt ngân sách.

Việc 16 nước khu vực đồng tiền chung châu Âu không thống nhất được về chính sách tài chính đã làm tăng nguy cơ đẩy một quốc gia nào đó ra khỏi liên minh này, theo ông Andrew Balls, trưởng bộ phận quản lý đầu tư tại PIMCO và Jim Rogers, Chủ tịch của Rogers Holdings.

"Đức, Pháp đã mở đường cho khủng hoảng châu Âu"

Phát biểu trên tờ Welt am Sonntag của Đức hồi cuối tuần qua, Chủ tịch Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB) Jean-Claude Trichet chỉ trích, chính Pháp và Đức đã mở đường cho cuộc khủng hoảng nợ hiện nay ở khu vực đồng tiền chung châu Âu (Eurozone).

Hãng tin AFP dẫn lời Chủ tịch ECB cho hay, hai nền kinh tế lớn nhất Liên minh châu Âu (EU) đã làm tổn

hại Hiệp ước Ổn định và Phát triển trong vấn đề chi tiêu ngân sách.

Chính điều này đã dẫn tới hành động chưa có tiền lệ của ECB trong tháng 5 vừa qua là mua trái phiếu chính phủ của các nước, nhằm ngăn chặn các cuộc tấn công đầu cơ và ổn định thị trường.

Ông Trichet lưu ý rằng, cả Đức và Pháp đều đã không thực hiện đúng những quy định mà họ đã đấu tranh để áp dụng trong EU, khi yêu cầu giảm bớt những hình phạt nghiêm khắc đã đề ra trong Hiệp ước đối với những nước có nợ công quá cao.

Tuy nhiên, ông bác bỏ khả năng vỡ nợ của các nước nặng nợ trong Eurozone như Hy Lạp, Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha. "Chúng tôi sẽ không để điều đó xảy ra", ông khẳng định.

Trong khi đó, hôm 14/6, Thủ tướng Đức Angela Merkel và Tổng thống Pháp Nicolas Sarkozy đã khẳng định lập trường chung trong việc thúc đẩy các biện pháp tăng cường bình ổn các thị trường tài chính và duy trì vai trò đầu tàu kinh tế của EU.

Hai nhà nguyên thủ cho biết sẽ gửi thông điệp chung tới các nước G20, kêu gọi nhanh chóng chấn chỉnh các thị trường quốc tế, trong đó có việc áp đặt quy định mới về đánh thuế đối với các giao dịch tài chính quốc tế, coi đó là một trong những biện pháp quan trọng giúp bình ổn thị trường tài chính.

Thủ tướng Đức và Tổng thống Pháp cho biết, hai bên còn thảo luận một loạt đề nghị chung về chiến lược tăng trưởng để đưa ra trước hội nghị EU nhằm tiến tới những thay đổi, trong đó có đề nghị xem xét sửa đổi một số hiệp ước nhằm tăng cường ổn định khu vực đồng euro.

Cũng trong bài phát biểu trên tờ Welt am Sonntag, Chủ tịch ECB đã khuyến cáo việc các ngân hàng trả lương và thưởng quá mức, dựa trên lợi nhuận ngắn hạn có thể làm tăng gánh nặng về tài chính cho họ.

Hôm 17/6, các nhà nguyên thủ của EU đã đồng ý thống nhất cách đánh thuế đối với các ngân hàng có thể nhận được cứu trợ sau cuộc khủng hoảng nợ tại châu Âu, và xúc tiến một loại thuế toàn cầu đối với các giao dịch tài chính tại hội nghị thượng đỉnh G20 sắp tới.

Giới quản lý đầu đầu và bóng đá

Nhiều trận đấu bóng đá rơi rụng vào giờ làm việc ở châu Mỹ và châu Âu

Theo tờ all Streets Journal (WSJ), ngay lúc này đã có thể xác định

được những người "thua trận" trong World Cup 2010, đó là giới chủ công nhân.

Lúc còn đang tranh bóng chưa biết được ai thắng ai thua, tuy nhiên theo WSJ, ngay lúc này đã có thể xác định được những người "thua trận", đó là giới chủ nhân công nhân.

Các nhà chủ nhân công nhân trên khắp thế giới đang phải đương đầu với tình trạng sụt giảm năng suất làm việc do World Cup 2010 mang lại. Tình trạng này sẽ còn kéo dài tới ngày 11/7 tới và lặp lại 4 năm một lần.

Vòng chung kết năm nay có rất nhiều trận đấu diễn ra vào giữa giờ làm việc tại châu Mỹ và châu Âu. Ở những nước hâm mộ bóng đá tới điên cuồng như ở Anh, nhiều doanh nghiệp thậm chí còn không cấm nhân viên xem thi đấu.

Một số công ty còn cho phép nhân viên vừa làm việc vừa xem đá bóng. Còn ở những nơi khác, các nhà quản lý đã điều chỉnh giờ làm của nhân viên sao cho phù hợp với lịch diễn ra các trận thi đấu.

Tại Paraguay, hôm diễn ra trận đấu giữa đội tuyển nước này với Italy, Tổng thống Fernando Lugo còn ban hành một sắc lệnh cho phép công nhân viên chức được nghỉ một buổi chiều để theo dõi trận cầu.

Tại Anh, suy giảm năng suất lao động do World Cup gây ra có thể gây ra những thiệt hại ước tính khoảng 1 tỷ Bảng Anh (tương đương 1,45 tỷ USD), theo điều tra của Viện quản lý Chartered.

Theo kết quả khảo sát sát của PricewaterhouseCoopers LLP đối với 1.000 công nhân Anh, hơn một nửa số nam giới và 21% nữ giới sẽ xem các trận đấu ngay trong giờ làm việc.

Asda, một chi nhánh của Wal-Mart, đã cho nhân viên cơ hội được nghỉ không lương hai tuần, nếu muốn tới Nam Phi. Công ty cũng đồng ý cho nhân viên chuyển ca trực, nghỉ giữa giờ lâu hơn và được xin nghỉ để xem các trận cầu tại nhà.

Các sản phẩm tivi đặt trong gian hàng điện tử của Asda cũng được bật kênh phát sóng các trận đấu của Cúp bóng đá thế giới, để giúp các nhân viên bán hàng có thể vừa xem vừa bán hàng.

"Chúng tôi tin rằng các đồng nghiệp của mình có thể làm việc ấn ý trong lúc vẫn xem được giải đấu", một nữ phát ngôn viên của chuỗi siêu thị Asda cho hay.

Ông Jonathan Grant, một nhà quản lý thuộc PwC tại London, đã

cho phép nhân viên đến và về sớm hơn vào những ngày có đội tuyển Anh thi đấu. Nhân viên của ông đến từ 3 quốc gia khác nhau, nên ông còn phải tham gia ngăn chặn những xung đột nhỏ nhỏ giữa các "cố động viên" này.

Tuy nhiên, công ty này đang phải xem xét việc cho phép nhân viên xem bóng đá ở những khu vực riêng. Bởi lẽ "tiếng reo hò có thể làm sao lãng sự chú ý của nhân viên đối với các cuộc trao đổi điện thoại", ông Grant nói.

Những năm trước, Mỹ hầu như "miễn dịch" với giải thi đấu lớn

nhất hành tinh này, người Mỹ không cuồng nhiệt bằng nhiều người Anh. Tuy nhiên, điều này có vẻ đã thay đổi, bóng đá đang ảnh hưởng tới quốc gia này.

Năm 2006, tổng cộng 78 triệu người Mỹ đã xem World Cup trên các kênh của Walt Disney, tăng so với con số 70 triệu trong năm 2002. Các con số này chưa bao gồm những người xem qua kênh phát bằng tiếng Tây Ban Nha.

Trong ngày diễn ra trận khai mạc World Cup 2010 giữa Mexico và Nam Phi, nhiều công nhân Mỹ đã không hoàn toàn tập trung vào công việc. Trận đấu khai cuộc vào lúc 10h sáng, nhưng nhiều người đã bỏ việc để đi xem. Jack Keane, chủ một quán bar ở New York cho biết, cửa hàng chật kín, rất nhiều người tới đây xem và hầu như ai cũng mua bia rượu.

BP chi 20 tỷ USD bồi thường cho nạn nhân vụ tràn dầu

Dầu tràn đã ảnh hưởng nghiêm trọng tới môi trường sinh thái.

Tập đoàn dầu lửa khổng lồ BP của Anh quốc sẽ thành lập một quỹ trị giá 20 tỷ USD để bồi thường cho các nạn nhân của thảm họa tràn dầu và sẽ không trả cổ tức cho cổ đông trong năm nay.

Hãng tin BBC cho biết, Tổng thống Mỹ Barack Obama đã công bố thông tin về quỹ bồi thường nói trên, sau khi các quan chức Nhà Trắng họp với lãnh đạo cấp cao của BP. Ngay sau đó, Chủ tịch BP,

ông Carl-Henric Svanberg đã tuyên bố sẽ không trả cổ tức cho cổ đông trong năm 2010 này.

Theo BBC, quỹ bồi thường nạn nhân dầu tràn của BP sẽ nằm dưới sự điều hành của ông Kenneth Feinberg, người hiện đang giữ vai trò giám sát lương thưởng của lãnh đạo các định chế tài chính được nhận tiền cứu trợ của Chính phủ Mỹ.

Tổng thống Obama tuyên bố, trong số tiền 20 tỷ USD của quỹ này, 120 triệu USD sẽ được dành ra để bồi thường cho các công nhân trong ngành công nghiệp dầu lửa. Ông Obama cho hay, ông được biết là nhiều người lo ngại sẽ không nhận được tiền bồi thường, nhưng quỹ mới này sẽ bảo đảm rằng, mọi đơn đòi bồi thường hợp pháp sẽ được chi trả.

"Nếu các bạn hay cơ sở kinh doanh của các bạn chịu thiệt hại về kinh tế do sự cố tràn dầu, bạn có thể nộp đơn đòi bồi thường", ông Obama nói.

Hiện BP đã nhất trí chi 20 tỷ USD cho quỹ bồi thường, nhưng các nhà quan sát cho rằng, sẽ không có một mức trần cụ thể nào về số tiền mà Chính phủ Mỹ buộc BP phải bỏ ra. Số tiền 20 tỷ USD tương đương với lợi nhuận hàng năm của tập đoàn dầu lửa này. Tuy nhiên, BP sẽ không phải chi 20 tỷ USD cùng lúc, mà sẽ chi 5 tỷ USD trong thời gian từ nay tới cuối năm 2010, tiếp đó chi 1 tỷ USD mỗi quý trong 3 năm kế tiếp.

Trong tuyên bố về việc ngừng trả cổ tức, Chủ tịch BP, ông Svanberg, đã bày tỏ thái độ hối tiếc về sự cố tràn dầu. "Chúng tôi rất buồn về thảm họa lẽ ra không bao giờ được xảy ra này. Chỉ nói thôi là chưa đủ, chúng tôi hiểu là sẽ và cần được phân xét về hành động của mình. Chúng tôi sẽ thực hiện đầy đủ mọi nghĩa vụ pháp lý", ông Svanberg nói.

Đáng lẽ, đầu tuần tới, BP sẽ phải trả cổ tức số tiền 2,6 tỷ USD, nhưng đợt chi trả này đã bị hủy bỏ. Ngoài ra, BP cũng cho biết, họ sẽ bán một lượng tài sản "không quan trọng" trị giá khoảng 10 tỷ USD để cắt giảm chi phí trong những năm tới.

Hôm 20/4, một vụ nổ giàn khoan của BP đã xảy ra trên Vịnh Mexico, khiến 11 người thiệt mạng và kéo theo thảm họa tràn dầu ở khu vực này. BP bị cáo buộc là đã không tuân thủ đầy đủ các quy định, góp phần làm xảy ra sự cố nghiêm trọng này.

Dầu tràn đã ảnh hưởng mạnh tới

hoạt động đánh bắt hải sản và đời sống hoang dã ở Vịnh Mexico, đồng thời "cuốn phăng" hàng tỷ USD khỏi giá trị vốn hóa thị trường của BP. Thậm chí, hãng dầu lửa này còn đối mặt với những tin đồn phá sản.

Trong nỗ lực mới nhất để ngăn chặn dầu tràn, BP cho biết họ đã bắt đầu đưa vào hoạt động một hệ thống chặn dầu mới được thiết kế để đưa dầu và khí lên bề mặt rồi đốt cháy.

Tuy nhiên, lượng dầu tràn ước tính đã liên tục tăng cao từ khi cuộc khủng hoảng xảy ra tới nay. Các nhà khoa học thuộc Chính phủ Mỹ cho rằng, hiện lượng dầu tràn ra Vịnh Mexico mỗi ngày cỡ khoảng 35.000 - 60.000 thùng, so với mức ước tính hồi tuần trước là 20.000 - 40.000 thùng.

Sự thật về những chủ nợ lớn nhất của

Trong số các quốc gia nắm giữ trái phiếu kho bạc Mỹ, Trung Quốc là nước chủ nợ lớn nhất. Tuy nhiên, nếu xét cả các đối tượng khác, thì Trung Quốc vẫn chưa phải là chủ nợ số 1.

Hãng tin CNBC cho biết, đối tượng nắm giữ nhiều nhất trong tổng số nợ Mỹ đã vượt quá con số 13.000 tỷ USD hiện nay, chính là các nhà đầu tư thuộc khu vực tư nhân. Các tổ chức thuộc khu vực công nắm giữ 40% số nợ này.

Dưới đây là danh sách 15 chủ nợ lớn nhất của Mỹ do CNBC liệt kê theo thứ tự từ dưới lên:

15. Đài Loan
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 126,9 tỷ USD

Trong vòng 1 năm qua, vùng lãnh thổ này đã nâng số nợ Mỹ nắm giữ thêm 60% và vượt qua Nga trong danh sách các chủ nợ của Mỹ. Hiện Nga chỉ nắm lượng trái phiếu Chính phủ Mỹ với tổng trị giá 113,1 tỷ

USD.
14. Hồng Kông
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 151,8 tỷ USD

Trong thời gian từ tháng 4/2009 tới nay, số trái phiếu kho bạc Mỹ do Hồng Kông nắm giữ đã tăng gần gấp đôi, từ 80,9 tỷ USD lên 151,8 tỷ USD, đưa vùng lãnh thổ này vào danh sách những chủ nợ hàng đầu của nền kinh tế lớn nhất thế giới.

13. Các ngân hàng ở vùng Caribbean

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 153,2 tỷ USD

Bộ Tài chính Mỹ đưa các định chế tài chính thuộc các quốc gia và vùng lãnh thổ Bahamas, Bermuda, Cayman Islands, Netherlands Antilles, Panama và British Virgin Islands vào nhóm chủ nợ này. Mức nợ Mỹ mà nhóm này nắm giữ hiện tăng khá mạnh so với mức 106,6 tỷ USD vào tháng 6/2008, nhưng vẫn còn thua mức kỷ lục 216,3 tỷ USD đạt được vào tháng 3/2009.

12. Brazil
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 164,3 tỷ USD

Trong vòng hai năm qua, cường quốc kinh tế Nam Mỹ này liên tục tăng rồi lại giảm lượng nợ Mỹ trong kho dự trữ ngoại hối của mình. Tháng 2/2010, Brazil nắm 170,8 tỷ USD trái phiếu kho bạc Mỹ, nhiều nhất từ trước tới nay.

11. Các định chế tiền gửi
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 206,6 tỷ USD

Nhóm chủ nợ này bao gồm các ngân hàng thương mại, ngân hàng tiết kiệm và hợp tác xã tín dụng. Theo số liệu mới nhất, tính tới quý 4/2008, nhóm này nắm 206,6 tỷ USD nợ Mỹ, tăng gần gấp đôi so với trước đó 1 năm.

10. Các công ty bảo hiểm
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ

đang nắm giữ: 235,7 tỷ USD

Theo Hội đồng Thống đốc Cục Dự trữ Liên bang Mỹ (FED), các công ty bảo hiểm đang giữ 235,7 tỷ USD trái phiếu kho bạc nước này. Trong nhóm chủ nợ này có các doanh nghiệp bảo hiểm nhân thọ, tài sản và thương vong.

9. Các nước xuất khẩu dầu
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 239,3 tỷ USD

Với nguồn tiền dồi dào thu về từ xuất khẩu dầu thô, các quốc gia xuất khẩu dầu đầu tư nhiều vào trái phiếu kho bạc Mỹ. Nhóm chủ nợ này bao gồm các nước Ecuador, Venezuela, Indonesia, Bahrain, Iran, Iraq, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi Arabia, Các tiểu vương quốc Arab thống nhất (UAE), Algeria, Gabon, Libya, và Nigeria.

8. Anh quốc
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 321,2 tỷ USD

Tuy hiện là một chủ nợ hàng đầu của Mỹ, nhưng vào tháng 6/2008, Chính phủ Anh chỉ nắm giữ có 55 tỷ USD trái phiếu do Washington phát hành.

7. Các quỹ lương hưu
Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 513,1 tỷ USD

Các quỹ lương hưu kiểm soát lượng tiền lớn được dành cho mục đích hưu trí của khách hàng nên họ buộc phải chọn những kênh đầu tư có độ an toàn cao như nợ chính phủ Mỹ. Nhóm chủ nợ này bao gồm cả các quỹ lương hưu tư nhân và các quỹ lương hưu thuộc chính quyền địa phương.

6. Các chính quyền bang và địa phương ở Mỹ

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 531,3 tỷ USD

Trong 3 năm qua, số nợ Mỹ do nhóm chủ nợ này nắm giữ khá ổn định trong khoảng từ 531,3 - 550,5

www.**toptentyres**.com.au

STREET • RACE • PRESTIGE

Đủ các loại vỏ bánh xe cho xe hơi, xe tải và 4W mới, hoặc đã dùng nhưng còn rất tốt

giá từ **\$25** luôn công gán và chỉnh bánh

ĐẶC BIỆT
Mua bốn vỏ xe mới sẽ được cân bằng bánh xe và chỉnh tay lái miễn phí

Rất nhiều chọn lựa mẫu niềng đúc thật đẹp cho xe thể thao và xe sang trọng

1300topten

28 The Horsley Drive Carrara 2163
Tel.(02) 9723 1003 - Fax: 9755 7064

tỷ USD, dù có giảm so với những con số đỉnh cao trước đây.

5. Các quỹ hỗ trợ

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 663,9 tỷ USD

FED cho biết, các quỹ tương hỗ hiện là chủ nợ lớn thứ 5 của Mỹ, dù từ tháng 12/2008 tới tháng 12/2009, nhóm chủ nợ này đã giảm 105 tỷ USD trong lượng trái phiếu kho bạc Mỹ nắm giữ.

4. Nhật Bản

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 795,5 tỷ USD

Là đối tác thương mại lớn của Mỹ, Nhật Bản đồng thời cũng nắm giữ một lượng trái phiếu kho bạc Mỹ khổng lồ. Từ trước tới nay, Nhật Bản vẫn luôn nằm trong top những quốc gia chủ nợ lớn nhất của Mỹ, thậm chí có thời điểm vượt cả Trung Quốc về phương diện này.

3. Trung Quốc

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 900,2 tỷ USD

Trung Quốc thường xuyên dẫn đầu trong danh sách các quốc gia chủ nợ của Mỹ. Tính tới cuối tháng 4/2010, Mỹ nợ Trung Quốc số tiền lên đến 900,2 tỷ USD, mức cao nhất kể từ tháng 11/2009.

2. Các nhà đầu tư khác

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 1.193 tỷ USD

Nhóm nhà đầu tư này gồm nhiều đối tượng như các nhà đầu tư cá nhân, các doanh nghiệp được chính phủ bảo trợ, các công ty môi giới, các quỹ ủy thác của cá nhân tại nhà băng, doanh nghiệp...

1. FED và các cơ quan thuộc Chính phủ Mỹ

Tổng số trái phiếu kho bạc Mỹ đang nắm giữ: 5.259 tỷ USD

Chủ nợ lớn nhất của Mỹ nằm ngay trong biên giới của nước này. Hệ thống FED và một số cơ quan trong Chính phủ Mỹ hợp thành chủ nợ lớn nhất của Washington. Tuy nhiên, lượng nợ Mỹ nắm giữ của nhóm này trên thực tế đã giảm so với mức đỉnh hồi tháng 12/2009.

Hàng Trung Quốc sẽ hết thời giá rẻ?

Lương công nhân tại Trung Quốc đang được nâng lên

Chi phí sản xuất tại Trung Quốc đang tăng lên và rất có thể, điều này sẽ khiến hàng hóa Trung Quốc không còn rẻ nữa

Kèn vuvuzela giúp công ty Trung Quốc hốt bạc

Giữa lúc những chiếc kèn vuvuzela làm mưa làm gió trong bữa tiệc bóng đá World Cup ở Nam Phi, các công ty Trung Quốc miệt mài xuất xưởng

loại kèn này và bỏ túi những khoản tiền khổng lồ.

Các nhà sản xuất kèn vuvuzela ở Trung Quốc cho biết, họ là nguồn cung cấp khoảng 90% số kèn vuvuzela đang được sử dụng trong kỳ World Cup năm nay. Trong đó, hai địa chỉ xuất xưởng chính của loại kèn này là các tỉnh Chiết Giang và Quảng Đông.

Công ty sản xuất đồ nhựa Ninghai Jiyong ở Ninh Ba, Chiết Giang, là một trong số những công ty kiếm tiền nhờ sản xuất vuvuzela. Giám đốc công ty này, ông Wu Yijun cho biết, họ đã nỗ lực tiếp thị loại kèn này trong một thời gian dài, và khi họ giành được hợp đồng cung cấp cho World Cup ở Nam Phi thì đó là cả một bước ngoặt lớn.

"Chúng tôi đã phát triển kèn vuvuzela từ năm 2001 nhưng khi đó không bán được. Trong thời gian diễn ra World Cup 2006 ở Đức, chúng tôi đã không tìm cách tiêu thụ loại kèn này mà bán những loại kèn khác. Tuy nhiên, sau khi Nam Phi giành quyền đăng cai World Cup, chúng tôi đã cố gắng hết sức để kèn vuvuzela được sử dụng trong giải đấu này", ông Wu tiết lộ với hãng tin Reuters.

Trong thời gian từ tháng 1 đến tháng 4 năm nay, nhà máy của ông Wu đang trong tình trạng quá tải vì phải sản xuất tới 250.000 chiếc kèn vuvuzela mỗi ngày để chuyển tới cảng Ninh Ba, xuất sang Nam Phi. Hiện nay, sản lượng đã giảm còn 10.000 chiếc mỗi ngày, nhưng có khả năng phải tăng lên mức 25.000 chiếc mỗi ngày trong vài ngày tới vì đơn đặt hàng vẫn liên tục được gửi tới.

Với quy mô nhỏ hơn nhà máy của ông Wu, nhà máy Guangda Toy Factory của bà Gwa Lili, cũng ở tỉnh Chiết Giang, sản xuất 20.000 chiếc kèn vuvuzela mỗi ngày. Từ khi World Cup diễn ra tới nay, nhà máy này đã cung cấp cho Nam Phi 1 triệu chiếc vuvuzela.

Nhiều công ty khác ở Chiết Giang và Quảng Đông cũng cho biết, họ đã

bán được hàng triệu chiếc vuvuzela cho World Cup năm nay.

Đối với nhiều người ở Nam Phi những ngày này, kèn vuvuzela thật sự là một món đồ gây phiền toái vì đem đến những âm thanh đinh tai nhức óc. Thậm chí, có người còn mong World Cup mau mau kết thúc để khỏi phải chịu tiếng kèn "quái gở" này.

Hãng tin AP cho hay, nhiều cầu thủ chơi ở World Cup năm nay phản nản rằng, tiếng kèn vuvuzela khiến họ gặp khó khăn trong việc lắng nghe lời chỉ bảo từ ban huấn luyện. Những người hâm mộ trên khán đài cũng mất cơ hội để hát đồng ca do tiếng kèn vuvuzela quá âm ỉ.

Tuy nhiên, bà Gwa không cho rằng "vấn mệnh" của vuvuzela sẽ kết thúc cùng bữa tiệc bóng đá lớn nhất hành tinh. "Tôi tin là vuvuzela sẽ phát triển sau World Cup năm nay vì càng có nhiều người ở nhiều quốc gia trở nên yêu mến loại kèn này", bà Gwa nói.

Theo bà Gwa, nhu cầu đối với kèn vuvuzela đang tăng nhanh ở Trung Quốc, châu Âu và Mỹ. Trong một số trận đấu bóng chày gần đây ở Mỹ đã xuất hiện tiếng kèn vuvuzela. Các nhà sản xuất kèn vuvuzela ở Trung Quốc cũng đang đặt kỳ vọng lớn vào Đại hội Thể thao châu Á (Asian Games) diễn ra ở nước này vào tháng 11 năm nay.

Theo AP, kèn vuvuzela được sản xuất và tiếp thị lần đầu tiên vào năm 2001 bởi một người Nam Phi có tên Neil Van Schalkwyk. Hiện ông Schalkwyk vẫn là người sở hữu quyền sáng chế đối với loại kèn này.

Tờ Los Angeles Times thì cho hay, kèn vuvuzela được cho là mô phỏng theo chiếc kèn kudu cổ truyền của châu Phi vốn được làm từ sừng của loài linh dương và được dùng cho việc báo tin trong các ngôi làng.

Tuy nhiên, các công ty Trung Quốc đã chiếm lĩnh thị trường vuvuzela như họ đã từng làm ở nhiều lĩnh vực khác bằng một công thức quen thuộc: chất lượng + tốc độ sản xuất nhanh chóng + giá thành rẻ.

Bà Gwa cho biết, công ty của bà bán vuvuzela cho các đại lý với giá không quá 2,5 Nhân dân tệ (tương đương 0,36 USD) mỗi chiếc, và kiếm tỷ suất lợi nhuận dưới 7%. Cũng theo bà Gwa, ở thị trường nước ngoài, kèn vuvuzela có giá 10 USD/chiếc.

Ban đầu, kèn vuvuzela có thể đem tới cho các công ty Trung Quốc mức lợi nhuận lên đến 20%, nhưng

nay, do có quá nhiều nhà sản xuất cùng nhảy vào thị trường này, nên tỷ suất lợi nhuận đã giảm xuống còn khoảng 5%. Nhiều công ty rao hàng ngay trên những website bán buôn hàng đầu của Trung Quốc như Alibaba hay Taobao.

Tờ Los Angeles Times bình luận, cơn sốt kèn vuvuzela một lần nữa phản ánh sức mạnh của Trung Quốc trong lĩnh vực sản xuất công nghiệp.

Một báo cáo vừa công bố của hãng nghiên cứu IHS Global Insight cho biết, Trung Quốc chiếm 18,6% trong tổng sản lượng công nghiệp toàn cầu năm 2009. Tỷ lệ này thấp hơn của quốc gia dẫn đầu là

Mỹ với 19,9%, nhưng IHS cho rằng, ngành công nghiệp của Trung Quốc đang có tốc độ tăng trưởng mạnh và sẽ sớm vượt Mỹ trong năm nay.

Singapore đạt tốc độ tăng trưởng kỷ lục

Kinh tế Singapore tăng trưởng hơn 19% trong quý 2 và có thể tăng 13-15% trong cả năm nay

Tăng trưởng kinh tế Singapore đạt hơn 19% trong quý 2 và có thể đạt 13-15% trong cả năm nay. Mặc dù vậy, giới phân tích cho rằng, trước mắt, không có những rủi ro dẫn tới sự tăng trưởng quá nóng của nền kinh tế này.

Hãng tin Reuters dẫn báo cáo ra ngày 14/7 của Bộ Thương mại và Công nghiệp Singapore cho biết, trong quý 2 vừa qua, GDP của đảo quốc sư tử tăng 19,3% so với cùng kỳ năm trước, cao chưa từng có, vượt xa mọi kỳ vọng trước đó của giới quan sát. Nếu so với quý 1, GDP quý 2 của Singapore đã tăng 26%.

Tuy nhiên, các nhà chức trách Singapore cho rằng, tốc độ tăng trưởng mạnh tới mức hiếm gặp của kinh tế nước này trong nửa đầu năm nay khó có thể được duy trì trong nửa cuối của năm, do nhu cầu của thị trường Mỹ và châu Âu đối với hàng hóa xuất khẩu của châu Á yếu đi. Tuy nhiên, cơ quan này cho rằng, nguy cơ xảy ra một đợt

suy thoái nữa đối với Singapore là không có.

"Nhu cầu chậm lại ở các thị trường Mỹ và EU đã khiến cho hoạt động sản xuất công nghiệp yếu đi, đồng thời hạ thấp những kỳ vọng về sản lượng công nghiệp tại các nền kinh tế châu Á... Động lực phục hồi của kinh tế toàn cầu vì thế cũng yếu đi, dù suy thoái kép khó có khả năng xảy ra với tình hình hiện nay", báo cáo của Bộ Thương mại và Công nghiệp Singapore viết.

Singapore dự báo, năm 2010 họ sẽ đạt tốc độ tăng GDP 13-15%. Nếu điều này trở thành hiện thực, Singapore sẽ trở thành nền kinh tế đang nổi có tốc độ tăng trưởng kinh tế mạnh nhất thế giới năm 2010, vượt Trung Quốc.

Giới phân tích cho rằng, ít có khả năng Ngân hàng Trung ương Singapore sẽ điều chỉnh chính sách trước tốc độ tăng trưởng GDP như vũ bão. Theo nhà phân tích Dave Cohen thuộc hãng tư vấn Action Economics, lạm phát của Singapore đang trong tầm kiểm soát, đồng Đôla Singapore đang trong xu thế tăng giá, giá các loại hàng hóa cơ bản trên thế giới cũng không căng thẳng, nên sẽ không gây áp lực đối với giá cả.

Cũng theo chuyên gia này, gần như chắc chắn Singapore sẽ vượt Trung

Quốc về tốc độ tăng trưởng, và sẽ đạt tới mức tăng GDP cao nhất thế giới. "Tuy nhiên, tôi không quá chú trọng vào điều này. Bởi lẽ, kinh tế Singapore đang phục hồi sau một giai đoạn suy thoái sâu, còn kinh tế Trung Quốc vẫn duy trì tốc độ tăng trưởng trong ngưỡng 8-9% từ năm ngoái", ông Cohen phát biểu.

Kinh tế Singapore đã suy giảm 1,3% vào năm ngoái, do tác động của khủng hoảng tài chính và suy thoái trên phạm vi toàn cầu.

Băng ghế công viên

Một cô gái quá sexy nằm trên băng ghế công viên. Vấn đề đặt ra là tại sao cô gái đó lại... nằm trên băng ghế công viên? Dưới đây là câu trả lời của một số nhân vật:

R. Descartes: Có ý muốn nằm trên băng ghế công viên

Platon: Vì như vậy là tốt cho cơ thể, nằm trên băng ghế công viên là đúng.

Aristote: Vì bản chất của cơ thể là thích nằm trên băng ghế công viên.

M. Luther King: Tôi mơ về một thế giới mà ở đó tất cả cơ thể đều thích nằm trên băng ghế công viên mà không cần biết lý do tại sao.

R. Nixon: Có gái không có nằm trên ghế công viên. Tôi lặp lại, có gái không bao giờ nằm trên ghế công viên.

S. Freud: Việc bạn bận tâm đến chuyện có gái nằm trên ghế công viên cho thấy cảm xúc tình dục bất an của bạn.

Galilee: Và thế là có gái đã nằm trên băng ghế công viên!

De Gaulle: Có gái có thể đã nằm trên ghế công viên, nhưng không nằm trên lối ra quốc lộ.

G. W. Bush: Việc có gái đã nằm trên ghế công viên bất kể nghị quyết

của LHQ chứng tỏ một sự đối đầu với dân chủ, tự do, công lý. Điều này cho thấy lẽ ra chúng ta phải đội bom công viên này từ lâu rồi. Để bảo đảm cho hòa bình trong vùng này, tránh việc các giá trị mà chúng ta bảo vệ bị xâm hại, chúng ta quyết định gửi 17 hàng không mẫu t함, 146 máy bay tiêm kích, 250.000 quân, 154 hỏa tiễn đến để xóa bỏ mọi dấu vết của cơ thể nằm trên ghế công viên tại vùng này trong vòng bán kính 5.000 km. Sau đó, chúng ta thiết lập hệ thống các ghế công viên theo những chuẩn mực an ninh phù hợp nhất. Bảo vệ trông coi công viên sẽ được bầu chọn một cách dân chủ. Trong vùng đất mới của công lý, tự do và dân chủ này, chúng ta có thể bảo đảm rằng không bao giờ còn có chuyện có gái nằm trên ghế công viên nữa, và cũng chẳng còn... công viên nào trong vùng nữa. Tạ ơn Chúa! Tạ ơn Chúa! Tạ ơn Chúa!

Sẽ thi hành án tử hình bằng hình thức tiêm thuốc độc

Đa số đại biểu Quốc hội của VN trong phiên họp lần thứ 7 khóa 12 trong tháng qua đã tán thành thay đổi hình thức thi hành án tử hình. Qua đó thi hành án tử hình được thực hiện bằng hình thức tiêm thuốc độc.

Quy trình thực hiện việc tiêm thuốc độc bằng cách nào sẽ do Chính phủ của nước VN quy định sau.

Thay đổi hình thức thi hành án tử hình là một trong những nội dung còn có nhiều ý kiến khác nhau khi Quốc hội của VN thảo luận về dự án luật này.

Lao động trẻ em: Những con số giật mình

Theo quan sát gần đây cho thấy thực trạng sử dụng lao động trẻ em đã lên đến mức báo động.

Thống kê của Bộ Lao động Thương binh và Xã hội VN, trong năm 2008, cả nước có 26.027 trẻ em phải tham gia vào các hình thức lao động. Nếu thống kê từ năm 2006 thì đã có khoảng 930.000 lao động trẻ em tham gia các hoạt động kinh tế.

Một báo cáo chi tiết về tình trạng sử dụng lao động trẻ em được khảo sát tại 8 tỉnh, thành và 3 làng nghề vừa được Viện Khoa học lao động và xã hội công bố cũng đã khiến nhiều người phải giật mình.

Kết quả khảo sát cho thấy gần 45% trẻ em phải làm việc trong điều kiện không bảo đảm về nhiệt độ, ánh sáng, gần 40% phải làm việc trong môi trường có nồng độ bụi cao ảnh hưởng đến sức khỏe và trên 27% bị ảnh hưởng của hoá chất độc, ô nhiễm không khí, hơi, khí độc hại nơi làm việc.

Theo báo cáo này, lao động trẻ em thường ở độ tuổi từ 10-14 tuổi, chiếm 72,6% tổng số trẻ em đang tham gia lao động được khảo sát. Tiếp đến là nhóm tuổi từ 15-17 tuổi (chiếm 17%) và nhóm 6-9 tuổi (chiếm khoảng 10%).

Khảo sát cũng cho thấy lao động trẻ em đang làm việc chiếm tỷ trọng

cao nhất trong lĩnh vực nông nghiệp, thương mại - dịch vụ và thấp nhất là trong lĩnh vực công nghiệp - tiểu thủ công nghiệp.

Thời gian làm việc bình quân theo ngày của lao động trẻ em phổ biến ở mức từ 4-5 giờ. Nhóm lao động trẻ em làm thuê có thời gian làm việc trong ngày nhiều nhất trong số lao động trẻ em với thời gian làm việc trên 6 giờ/ngày, thậm chí tại những cơ sở may, chế biến thực phẩm vào mùa vụ sản xuất có thể làm việc tới 8-9 hoặc 10-12 giờ/ngày.

Tại tám tỉnh, thành được nghiên cứu, trẻ em lao động tập trung nhiều trong một số công việc điển hình như đi biển ở Quảng Ninh, khai thác đá ở Hà Tĩnh, chế biến cá bở ở Quảng Nam, khai thác mỏ cao su ở Gia Lai, làm việc trong các lò gạch ngói ở An Giang, làm việc nhiều giờ trong điều kiện làm việc tồi tàn tại các xưởng may tư nhân, sản xuất chế biến tư nhân tại Hà Nội, Sài Gòn.

Nguyên nhân chủ yếu khiến trẻ em phải đi làm là do cuộc sống khó khăn, điều kiện sống nghèo nàn và nhận thức của bố mẹ hạn chế, không ý thức được tác hại của việc trẻ em phải làm việc quá sức.

Mục tiêu của các quốc gia thành viên Tổ chức Lao động Quốc tế (ILO) đặt ra là xóa bỏ hoàn toàn các hình thức lao động trẻ em tồi tệ nhất vào năm 2016. Nhiều khuyến nghị, giải pháp cũng đã được các cơ quan quản lý, nhóm nghiên cứu đưa ra bao gồm tăng cường thanh tra việc sử dụng lao động trẻ em, có chế tài mạnh với những chủ sử dụng trẻ em vào các điều kiện độc hại nguy hiểm, thậm chí là truy tố hình sự.

Tuy nhiên, theo ý kiến của nhiều chuyên gia trong lĩnh vực này thì chỉ có thể hạn chế việc sử dụng lao động trẻ em chứ rất khó để xóa bỏ, đặc biệt là đối với hoàn cảnh của Việt Nam.

Trao đổi với báo chí ông Nguyễn Công Hiệu, Phó giám đốc Trung tâm Tư vấn và Dịch vụ truyền thông thuộc Cục Bảo vệ và Chăm sóc trẻ em (Bộ Lao động Thương binh và Xã hội) cho rằng, nhiều gia đình nghèo trông chờ vào khoản đóng góp trẻ kiếm được

cho ngân sách gia đình, và thực tế nó cũng giải quyết phần nào điều kiện sống của gia đình các em.

"Trong bối cảnh tỷ lệ các gia đình đối nghèo thực sự còn cao, các dịch vụ xã hội chưa phát triển thì chúng ta (nhà nước VN) chỉ có thể nói đến từ hạn chế, không để các em phải làm việc trong điều kiện nặng nhọc, môi trường độc hại chứ không thể xóa bỏ hoàn toàn", ông nói.

Cục trưởng Cục Bảo vệ và Chăm sóc trẻ em Nguyễn Hải Hữu cũng thừa nhận, hiện số lượng các vụ lao động trẻ em được giải quyết hàng năm rất hạn chế. Không phải tất cả các em phải lao động trước tuổi đến nhận được sự bảo trợ của xã hội....

Tiền lương, là lời giải đáp tạo sao thiếu công nhân

Thu nhập thấp khiến nhiều công nhân trong các nhà máy, các khu công nghiệp chuyển dịch sang một số lĩnh vực khác và lựa chọn công việc tự do.

Thu nhập của công nhân tại các khu công nghiệp đang bị coi là lạc hậu so với thực tế cuộc sống quá nhiều.

Thiếu hụt lao động phổ thông đang là bài toán khó tại các khu công nghiệp, khu chế xuất.

Trao đổi với báo chí ông Nguyễn Tấn Định, Phó trưởng ban Quản lý các khu chế xuất, khu công nghiệp Sài Gòn (Hepza), nói:

- Hiện Sài Gòn có 13 khu chế xuất, khu công nghiệp và có hơn 1.000 doanh nghiệp, nhu cầu công nhân của các doanh nghiệp hiện rất lớn. Hepza vừa tiến hành khảo sát nhu cầu công nhân năm 2010 và đã nhận được thông tin từ hơn 300 doanh nghiệp đang thiếu trầm trọng công nhân.

Từ đầu năm 2010 đến nay, các doanh nghiệp thuộc các khu công nghiệp Sài Gòn đã tuyển được 17.000 công nhân, nhưng vẫn còn cần khoảng 37.000 công nhân từ nay đến cuối năm.

Công nhân chế việc vì thu nhập thấp

Sự thiếu hụt công nhân trầm trọng xuất hiện tại tất cả các khu chế xuất, khu công nghiệp trên cả nước, đặc biệt là ở Sài Gòn theo ông Nguyễn Nhân do đâu?

Thiếu hụt công nhân ở Sài Gòn có nhiều nguyên nhân, nhưng lý do quan trọng nhất là từ đầu năm 2010, các doanh nghiệp phát triển trở lại, cần bù đắp công nhân do khủng hoảng kinh tế trước đây họ đã cho nghỉ bớt. Trong khi đó, sau Tết, công nhân không trở lại làm việc do ở hầu hết các tỉnh đều có khu công nghiệp. Công nhân ở lại quê làm việc, lương không chênh lệch nhiều, gần nhà, giá cả sinh hoạt có thể chấp nhận được. Trong khi ở thành phố lương không theo kịp giá cả, nhà ở, thực ăn, các sinh hoạt khác

đều tăng. Nhu cầu tuyển dụng gấp rất nhiều khó khăn.

Thêm vào đó, nhiều doanh nghiệp mở rộng sản xuất, đất thêm đây chuyển máy móc thiết bị đẩy mạnh sản xuất nên cũng cần tăng cường công nhân.

Nhiều ý kiến cho rằng, doanh nghiệp không tuyển được công nhân không phải do thị trường đang thiếu công nhân, bởi tỷ lệ thất nghiệp vẫn ở mức cao. Thiếu công nhân hiện nay chủ yếu vẫn do công nhân chế chỗ làm việc trong nhà máy có thu nhập thấp, ông nghĩ sao về vấn đề này?

Đây là một thực tế.

Mới đây Hepza cũng đã tiến hành thanh tra về công nhân đều thấy, các doanh nghiệp đều không vi phạm qui định về lương tối thiểu. Không doanh nghiệp nào vi phạm, nhưng nếu sống bằng lương tối thiểu thì không người công nhân nào có thể sống nổi. Mức lương này lạc hậu so với thực tế quá nhiều.

Mức lương trong doanh nghiệp FDI theo qui định của Chính phủ VN là 1.340.000 đồng/tháng thì các doanh nghiệp nhích lên 1,4 - 1,5 triệu đồng, thêm mấy khoản phụ cấp, thu nhập bình quân của công nhân vào khoảng 2 triệu đồng/tháng.

Ngoài ra, thu nhập thấp cũng khiến nhiều công nhân trong các nhà máy, các khu công nghiệp chuyển dịch sang một số lĩnh vực khác và lựa chọn công việc tự do....

Tôi có thể lấy ví dụ thế này, các ngành dịch vụ, xây dựng đang phát triển quá nhanh, một công nhân phổ thông làm công việc phụ hồ cũng kiếm được từ 80.000 - 100.000 đồng/ngày; nếu biết xây, hoặc thợ xây giỏi có thể thu nhập từ 120.000 - 150.000 đồng/ngày. So với công nhân trong nhà máy thì thu nhập của công nhân tự do cao hơn rất nhiều. Vì vậy theo tôi, muốn giải bài toán này hiệu quả nhất, tự thân các doanh nghiệp phải tìm cách cải thiện đời sống của người công nhân. Muốn tuyển được công nhân, không có cách gì khác ngoài lương cao, mức đãi ngộ công nhân phải tốt hơn.

Thực tế hiện nay, nhiều doanh nghiệp thiếu công nhân nên áp dụng biện pháp tăng ca (over-time), đây cũng là cách để công nhân kiếm thêm thu nhập. Doanh nghiệp cũng sòng phẳng trả giờ làm thêm bằng 200% lương ngày bình thường theo đúng qui định của Nhà nước. Tuy nhiên, khi tăng ca quá mức thì về lâu dài không công nhân nào đủ sức khỏe để chịu nổi.

Không cấp phép cho doanh nghiệp thâm dụng công nhân

Tăng lương, tăng thu nhập là điều quan trọng không phải doanh nghiệp

không nhìn ra, tuy nhiên tăng lương cũng phải phụ thuộc vào khả năng của doanh nghiệp. Vậy, ngoài chuyện cải thiện thu nhập, ông thấy doanh nghiệp thường làm gì để đối phó với sự thiếu hụt công nhân?

Tại một số khu công nghiệp, chế xuất Sài Gòn, nhiều doanh nghiệp đã có những thay đổi trong chiến lược giữ chân và thu hút công nhân. Đặc biệt là một số doanh nghiệp ở khu công nghệ cao, phòng ăn cũng đã gần máy lạnh, mức ăn được nâng lên 15.000 - 17.000 đồng/bữa.

Một số doanh nghiệp thì xây nhà lưu trú, thuê nhà lưu trú cho công nhân. Điển hình là Công ty Nissei, ở khu công nghiệp Linh Trung 2, đã xây được nhà lưu trú rộng rãi, khang trang, có trang bị cả máy giặt.

Bản thân doanh nghiệp cũng ý thức được việc sắp xếp lại công nhân. Những khâu nào máy móc thay thế được thì đầu tư thêm. Như cơ doanh nghiệp trước kia dùng 2.000 công nhân, giờ tiết kiệm được 1/3 do sử dụng nhiều công đoạn máy móc có thể thay thế.

Vậy, cơ quan quản lý nhà nước, chính quyền địa phương có vai trò như thế nào trong việc cải thiện tình hình?

Ngoài việc hỗ trợ doanh nghiệp trong lĩnh vực tuyển dụng, kết nối doanh nghiệp với các địa phương để thu hút công nhân thì chúng tôi cũng có nhiều chủ trương và các cuộc vận động rất thiết thực.

Sài Gòn đã có chủ trương xiết chặt ngay từ đầu việc cấp phép cho doanh nghiệp vào khu chế xuất, khu công nghiệp. Thành phố chỉ cấp phép đầu tư, xây dựng cho những doanh nghiệp sử dụng ít công nhân. Những doanh nghiệp thâm dụng công nhân và ở nhiệm mỗi trường như may mặc, da giày, dệt nhuộm... mấy năm nay không cấp phép cho vào khu công nghiệp.

Ngoài ra, thành phố đã vận động các công ty hạ tầng cho thuê đất để làm khu công nghiệp dành đất để xây dựng nhà lưu trú cho công nhân. Đến nay, thành phố đã xây dựng xong 6 khu nhà ở, cải thiện điều kiện sinh hoạt cho công nhân.

Hiện, chúng tôi cũng đang vận động các doanh nghiệp đầu tư xây nhà trẻ cho công nhân gửi con. Thiếu chỗ gửi con đang là một thực tế khiến rất nhiều công nhân nữ phải nghỉ việc. Vì thế, xây dựng hệ thống nhà trẻ để công nhân yên tâm gửi con, cũng là một trong những cách giúp họ gắn bó lâu dài với doanh nghiệp.

"Quản lý giao thông của Hà Nội quá yếu kém"

Theo nhiều đại biểu Hội đồng Nhân dân thành phố Hà Nội cho rằng công tác quản lý giao thông của Hà Nội quá yếu kém. Trong báo cáo của Sở Giao thông Vận tải về tình hình quản

lý giao thông thì hoàn toàn không thấy đề cập đến vấn đề hiệu quả đầu tư, lãng phí trong các dự án.

Đặc biệt, trên địa bàn thành phố không chỉ có rất nhiều tuyến đường

chậm tiến độ, gây rối loạn giao thông, lãng phí ngân sách... mà không ít công trình có chất lượng quá kém. Thậm chí, có một số công trình, tuyến đường sau khi đi kiểm tra, đã yếu cầu phải làm lại.

Trong khi đó, một số đại biểu khác bày tỏ quan tâm đến sự bất cập của các công trình giao thông, hệ thống đèn tín hiệu, cầu dành cho người đi bộ, bãi đỗ xe... "Trong các điều 'dở' của Hà Nội thì 'dở' nhất là quy hoạch, trong đó có quy hoạch giao thông", 1 đại biểu phát biểu.

Một đại biểu khác đặt câu hỏi: không hiểu lý do gì mà tại các điểm chờ xe buýt, trước đây ghế ngồi được thiết kế hai thanh sắt, nhưng hiện nay chỉ là một ống inox tròn, người già, trẻ nhỏ, phụ nữ mang thai không thể ngồi được. Đại biểu này đề nghị

"Mong các đồng chí lãnh đạo thử ngồi một lần xem có được không. Tại sao lại dành đồ người dân như thế",

Bó tay với game online?

Theo Giám đốc Sở Thông tin và Truyền thông Hà Nội có 5 doanh nghiệp kinh doanh trong lĩnh vực game online với 72 trò chơi đã được Bộ Thông tin và Truyền thông cấp

phép, có 3.400 đại lý kinh doanh dịch vụ Internet, tập trung chủ yếu tại các quận nội thành và một số quận huyện, thị trấn ngoài thành.

Hội đồng nhân dân cũng cảnh báo, nếu không có thái độ kiên quyết trong quản lý, xử lý vi phạm thì rất có thể game online sẽ trở thành một loại ma túy mới cho trẻ em.

Khả năng chi trả thực sự của nhiều khách hàng "đại gia" muốn mua nhà biệt thự tại các khu resorts, mà theo tiếng trong nước bây giờ gọi là "nhà khu nghỉ dưỡng xa xỉ", không cao như giá bán của các dự án.

Ngược lại với những nhận định trước đó về một thị trường nhà khu nghỉ dưỡng xa xỉ với những căn biệt thự hàng triệu USD bán chạy như "tôm tươi", nhiều khảo sát lại cho biết khả năng chi trả thực sự của nhiều khách hàng "đại gia" lại không cao đến vậy...

Theo điều tra thị trường du lịch nghỉ dưỡng mới nhất của công ty tư vấn bất động sản quốc tế Cushman&Wakefield, thị trường bất động sản nghỉ dưỡng đang ngày càng phát triển mạnh tại khu vực Đông Nam Á, trong đó, Việt Nam là một địa điểm đáng chú ý.

Tuy vậy, theo "Cushman and Wakefield", tại Việt Nam hiện nay, các khu nghỉ dưỡng xa xỉ với các quần thể biệt thự hàng triệu USD, khu dịch vụ nghỉ dưỡng, khách sạn năm sao đồng bộ, có nhiều dịch vụ tiện ích đẳng cấp quốc tế, có ưu thế địa hình tự nhiên đẹp xuất hiện chưa nhiều và chưa phải là thế mạnh của Việt Nam.

Bên cạnh đó, mức giá hàng triệu USD cho một bất động sản nghỉ dưỡng tại nhiều dự án đã vượt xa giá trị thật và khả năng thật của giới đầu tư cá nhân.

Kết quả điều tra của công ty nghiên cứu thị trường CBRE cho thấy, thu nhập hàng năm của những đối tượng "đại gia" tiềm năng mua nhà nghỉ dưỡng không hề cao so với giá trị quá lớn của những bất động sản nghỉ dưỡng được tung ra thị trường thời gian qua.

Theo CBRE, bên cạnh thu nhập cá nhân, nguồn vốn của nhiều nhà đầu tư bất động sản nghỉ dưỡng còn đến từ nhiều nguồn khác nhau, từ kế thừa hoặc người thân, nhưng cũng chỉ một số ít khách hàng quan tâm đến những khoản đầu tư có giá trị trên 300.000 USD. 32% số nhà đầu tư được điều tra cho biết chỉ mua được các căn có giá từ 200.000-300.000 USD. Số lượng lớn còn lại với 61% có khả năng chi trả bất động sản có giá bán dưới 200.000 USD.

Đối với nhà đầu tư nước ngoài, khả năng tài chính để mua được những căn biệt thự nghỉ dưỡng triệu đô cũng không quá cao như kỳ vọng.

Một nghiên cứu chuyên sâu của Công ty Cổ phần Đầu tư và Phát triển du lịch Vinaconex-ITC cho

Giới nào mua biệt thự triệu đô tại Việt Nam

Ngược lại với nhà đầu tư trong nước chủ yếu quan tâm đến giá trị đầu tư, khách hàng nước ngoài lại mua bất động sản du lịch chủ yếu để nghỉ dưỡng.

khí 8,7% trong tổng số khách hàng cá nhân trong nước có thu nhập cao tại Hà Nội, Tp.HCM được khảo sát cho biết sẽ mua loại bất động sản này với mục đích sử dụng làm nhà nghỉ dưỡng, số lớn còn lại gồm cả lượng mua tiềm năng đều với mục tích đầu tư.

Cũng tương tự như nhóm nhà đầu tư trong nước, mặc dù thu nhập hàng năm của nhóm đại gia nước ngoài ở ngưỡng khá cao, 60.000-84.000 USD, cũng chỉ một nửa trong số này có nhu cầu và trang trải được các căn có giá thành từ 300.000-400.000 USD. 27% số còn lại chỉ trang trải được loại 200.000-300.000 USD/căn.

thấy, ngược lại với nhà đầu tư trong nước chủ yếu quan tâm đến giá trị đầu tư, khách hàng nước ngoài lại mua bất động sản du lịch chủ yếu để nghỉ dưỡng.

Nhận định của công ty chuyên phân tích thị trường CBRE cũng chung quan điểm trên,

Quá nửa số khách hàng có thể mua được biệt thự muốn phần thế chấp chiếm 10-15% tổng giá trị hợp đồng.

Theo một doanh nghiệp bất động sản, những con số trên cho thấy nhiều chủ đầu tư những dự án bất động sản nghỉ dưỡng tại Việt Nam vẫn còn rất "trên trời" khi tung ra thị trường những căn biệt thự nghỉ dưỡng với mức giá hàng triệu USD thời gian vừa qua.

Điểm đáng chú ý, các "đại gia" mua nhà nghỉ dưỡng tại Việt Nam đang dần trẻ hóa so với những người mua nhà nghỉ dưỡng điển hình trước đây, với 46% những người đã mua và là khách hàng tiềm năng có độ tuổi từ 35-44 tuổi và 35% từ 45-54 tuổi.

Loại hình bất động sản nghỉ dưỡng mà khách hàng quan tâm hiện nay cũng hình thành phần khúc rõ rệt. Đối với nhà đầu tư trong nước, loại biệt thự được đặc biệt quan tâm là loại hình biệt thự 3 phòng ngủ có diện tích từ 200-300 m² với bếp được thiết kế thông với phòng khách. Diện tích phòng ngủ vừa phải và phòng khách rộng.

Đối với khách hàng nước ngoài, loại biệt thự hướng đến là biệt thự 2 phòng ngủ với diện tích từ 300-400 m² với bếp được thiết kế thông phòng khách. Diện tích phòng ngủ và phòng khách rộng.

Gười đầu cơ địa ốc Hà Nội đang trải qua những thời khắc khó khăn trong nghiệp kinh doanh của mình bởi cảnh đui hui mua bán trên thị trường chung cư và đất dự án.

Lý do đưa ra thì có nhiều, từ chuyện tăng giảm theo chu kỳ, đến việc ảnh hưởng tâm lý từ những vụ việc lừa đảo vừa qua, rồi cả câu chuyện "năm phục" chờ quy hoạch Thủ đô như thế nào... đều được giới đầu tư đưa ra để tự an ủi cho những ngày tháng ế ẩm.

Thế nhưng, có một nguyên nhân mà dường như nhiều nhà đầu tư bất động sản cố tình lờ đi, nhưng lại là một trong những nguyên nhân chính, đó là giá của những phân khúc này đang quá cao so với khả năng chi trả của phần lớn khách hàng hiện nay.

Từ trước tới nay, tại những thị trường bất động sản lớn như Hà Nội, Sài Gòn... mảng căn chung cư, hay đất liền kề dự án vẫn là phân khúc chủ yếu được mua đi bán lại giữa những người kinh doanh, đầu cơ với nhau. Chỉ có số ít là đến tay người có nhu cầu thật, nghìn là căn

Cò chung cư Hà Nội bó toàn thân

nhà đó được đưa vào sử dụng sau khi hợp đồng mua bán hoàn tất.

Phần lớn các dự án đến nay vẫn đang trong giai đoạn khởi động, chỉ có số ít là được chủ đầu tư hứa sẽ bàn giao trong năm nay hoặc một vài năm tới.

Theo Công ty Cổ phần Xây dựng Quang Minh, lý do khiến phần lớn giới đầu tư nhà đất đổ tiền vào nhà chung cư và đất dự án vào thời điểm 2-3 năm trước vì họ tính toán cầu về phân khúc này sẽ tăng đột biến trong tương lai.

Đặc biệt, giá đầu vào của phân khúc này tại thời điểm đó là khá "mềm". Giá trung bình của các khu chung cư trên địa bàn khu vực Hà

Đông, các huyện ngoại thành Hà Nội như Từ Liêm, Thanh Xuân khi đó đều chỉ ở mức từ 7 triệu đồng - 12 triệu đồng/m², còn đất chia lô cao nhất cũng chỉ 15 triệu đồng/m² tại hầu hết các dự án.

Thế nhưng, chỉ sau 2-3 năm, giá của những căn chung cư hay mảnh đất trên giờ đây đã được chủ đầu tư lần các nhà đầu cơ đẩy lên gấp 2-3 lần, tương ứng với mức giá trung bình từ 25 - 35 triệu đồng/m².

Không ai phủ nhận rằng, đã kinh doanh thì phải có lãi mới làm, song với đa số người dân, ngay cả với mức giá "gốc", hiện vẫn là một thách thức không nhỏ cho dù mong ước có một căn nhà đang là khát khao lớn nhất của họ. Nói cách khác, mức độ thay đổi thu nhập và khả năng chi trả cho nhu cầu nhà ở của người dân không quá đột biến như các nhà đầu tư đã kỳ vọng.

"Sốt" cục bộ đất nội thành

Thị trường chung cư ảm đạm ít nhiều cũng đã ảnh hưởng tiêu cực đến phân khúc đất liền kề, chia lô trong các dự án. Ngoài nguyên nhân một phần do giá vẫn quá cao so với khả năng của khách hàng thì sự ảm đạm của phân khúc này còn bị ảnh hưởng bởi những khuất tất hay là những mách khỏe có dấu hiệu lừa đảo của một số doanh nghiệp trong thời gian qua.

Một nhà đầu tư đất khu vực Hà Nội mở rộng cho biết, hiện bà cùng rất nhiều nhà đầu tư khác đang phải chịu tình cảnh mất tiền tỷ "mua đất không giấy tờ". Lý do là bởi, chỉ vì không tỉnh táo, bà cùng nhiều nhà đầu tư khác đã bỏ ra trung bình từ 5 - 10 tỷ đồng để mua một số lô đất tại một dự án ở Văn Canh.

Khi xem xét giấy tờ, chủ đầu tư đã trình giấy tờ cùng hợp đồng mua bán, quyết định của cơ quan quản lý của khu đất trên nhưng là của toàn bộ khu đất. Thế nhưng, sau khi giao tiền rồi, bà cùng nhiều người khác mới "ngờ người" vì giấy tờ hợp lệ của từng lô đất vẫn chưa có. Thế nên, theo bà, giờ chỉ còn nước là "án chức năm chó" trước trụ sở của chủ đầu tư với lời hứa từ nhiều tháng nay vẫn chỉ là ... đang "chạy".

Và cũng theo Xây dựng Quang Minh điều đáng chú ý là phần lớn các vụ giao dịch thành công về nhà, đất ở khu vực nội thành hiện nay lại không phải là giao dịch giữa các nhà đầu tư với nhau mà là của những người có nhu cầu thật, trong đó có không ít là những gia đình có điều kiện đến từ các địa phương ngoài Hà Nội.

Thị trường bất động sản quý 2 vừa qua có nhiều điều chỉnh, dưới góc nhìn của Savills Việt Nam

Ông Matthew Powell, Giám đốc chi nhánh Hà Nội cho rằng, trái với lo lắng của hầu hết nhà đầu tư cuối quý 1 về những ảnh hưởng sâu của kinh tế vĩ mô tới thị trường bất động sản, quý 2 đã chứng kiến một bức tranh khá tốt với sự điều chỉnh kịp thời của thị trường vào cuối quý, đặc biệt tại hai thị trường bán lẻ và căn hộ.

Căn hộ đầu tiên

Theo Savills Việt Nam, do khách thuê căn hộ dịch vụ chủ yếu là các chuyên gia nước ngoài, vì vậy nguồn cầu của phân khúc thị trường căn hộ dịch vụ phần lớn đến từ các Đại sứ quán, các tổ chức phi chính phủ nước ngoài và các công ty nước ngoài.

Nguồn cung mới ước tính khoảng 1.690 căn hộ trong 4 năm tới, trong đó 35% thuộc huyện Từ Liêm. Dự

rộng mạnh ra các quận nội thành trong khi khu vực ngoại thành sẽ tiếp tục tăng chậm trong ngắn và trung hạn.

Tuy nhiên, theo nhận định của Savills Việt Nam những rủi ro tiềm ẩn như lạm phát cao, thậm chí hạ thương mại và chính sách thắt chặt tiền tệ nửa cuối năm 2010 có thể ảnh hưởng đến tốc độ tăng trưởng của thị trường bán lẻ Hà Nội khi người tiêu dùng bắt đầu cân nhắc hơn với các khoản chi tiêu.

Sài Gòn - Dự án

chung cư "siêu nhỏ" bị ra rìa

Chính quyền thành phố Sài Gòn vừa có ý kiến chính thức về việc xây dựng căn chung cư chung cư diện tích 20m2 của Công ty Địa ốc Đất Lành.

Theo đó, cơ quan này đã không đồng ý về việc cho phép thí điểm xây dựng khu chung cư Thái An (quận 12) của Công ty Địa ốc Đất Lành với diện tích khoảng 20 m2,

của người dân địa phương.

Theo Bộ Xây dựng, sau khi thí điểm, kết quả thu được sẽ là cơ sở để xem xét việc sửa đổi, bổ sung quy định pháp luật cho phù hợp thực tế.

Tuy nhiên, sau khi lấy ý kiến tham mưu của Sở Xây dựng, UBND Sài

Gòn đã chính thức từ chối thí điểm mô hình trên.

Trao đổi với báo chí ông Công ty Địa ốc Đất Lành cho rằng, việc UBND Sài Gòn từ chối đề xuất của doanh nghiệp này là không hợp lý.

Theo Đất Lành cả 3 viên dẫn mà thành phố đưa ra để từ chối đề xuất của doanh nghiệp này là thiếu tính thuyết phục và không phù hợp với thực tế.

Với lý do thứ nhất, dù đề xuất trên không phù hợp với Luật Nhà ở hiện nay (vì thế nên công ty mới phải xin phép), nhưng theo ông, thực tế là pháp luật vẫn phải sửa đổi thường xuyên để phù hợp với thực tế. Ngay dự án ý thí điểm của Bộ Xây dựng cũng là nhằm mục đích xem xét có phù hợp với thực tế hay không để sửa luật.

Hơn nữa, theo công ty Đất Lành, thực chất mục tiêu cải thiện diện tích bình quân nhà ở chỉ nói lên về mặt con số, yếu tố quan trọng phải là cải thiện được diện tích tối thiểu về nhà ở, điều mà người dân thành phố đang gặp rất nhiều khó khăn.

Cuối cùng, nói về việc UBND thành phố e ngại về công tác quản lý, theo Đất Lành là hoàn toàn không có cơ sở, bởi quản lý phải là phối hợp từ 3 bên: nhà nước - doanh nghiệp - người dân. Hơn nữa, với điều kiện dân trí ngày càng được nâng cao, khoa học công nghệ ngày càng hiện đại trong việc giám sát thì những quan ngại trên sẽ không phải là vấn đề quá quan trọng.

"Nếu chỉ vì lo ngại không quản lý được rồi cái gì cũng cấm thì thiệt thòi nhất lại thuộc về những người đang chất vật về chỗ ở", Phó Giám đốc công ty Đất Lành ám ý kết luận

Để chăm sóc cho phần "gốc con người", ngoài những tiệm quen gần nhà, nhiều người Sài Gòn giờ thường tìm đến những tiệm có thương hiệu

Có tiệm nhỏ xinh với những "cây kéo" tên tuổi, cũng có những tiệm hoành tráng với hàng trăm thợ, chia ca kíp ngày đêm, nhập khẩu cả chuyên gia nước ngoài. Chuyên cắt tóc ở Sài Gòn, dường như đã thành một nền... công nghiệp.

Năm bắt được điều này, hiện nay có nhiều salon tóc quy mô lớn mở ra theo hình thức công ty chuyên nghiệp. Với mô hình quản lý công nghiệp, các salon này xây dựng

SÀI GÒN "NHẬP KHẨU" NGHỀ CẮT TÓC

hầu hết chiến dịch thương hiệu, thường xuyên đưa ra các chương trình khuyến mãi, giảm giá, đầu tư quy mô về cả không gian, nhân lực và chất lượng máy móc, sản phẩm. Một chiều đặc biệt của các tiệm này là "nhập khẩu" thợ cắt tóc từ nước Hàn Quốc, Singapore, Nhật để hút thị hiếu khách hàng khoai "xì-tai ngoại".

Có thể kể đến những tên tuổi trong nhóm này như Hana, Art Hair (của Hàn Quốc), Mano Mano (của Nhật), Colorhaus (của Singapore)... Giá cắt tóc ở những tiệm như thế này dao động từ 80.000 đến 350.000 đồng, tùy định giá và đối tượng phục vụ chính của mỗi tiệm.

Về quy mô, Hana và Colorhaus có không gian nhỏ hơn, số lượng thợ ít hơn Art Hair và Mano Mano. Đơn cử, nếu hai tiệm đầu tiên chỉ khoảng trên dưới 10 thợ thì hai tiệm sau, Mano Mano có khoảng 40 thợ Việt Nam và 6 chuyên viên Nhật Bản, Art Hair có số lượng nhân viên khoảng 300 người...

Thợ ở các công ty này sẽ làm việc theo ca. Mỗi ca khoảng 8 đến 10 tiếng. Như ở Art Hair thì mỗi tiếng đều có ca mới. Thợ chính cũng có, thợ học việc cũng có, nhưng dù mô hình nào thì muốn học nghề tóc cũng phải trải qua 6 đến 10 tháng, tùy mức độ tiếp thu và năng khiếu của mỗi người.

Về phần khúc thị trường, Art Hair và Hana hướng đến đối tượng khách hàng có thu nhập thấp hơn Colorhaus và Mano Mano.

Trong đó, điểm mạnh của Art Hair là mức giá khá dễ chịu, lại thường xuyên đưa ra các chương trình giảm giá, khuyến mãi, tặng phiếu cắt tóc.

Đặc biệt, khâu dịch vụ ở đây khá tốt. Khách hàng đến đây thường được phục vụ nước uống, cơm trưa, lại có tính để lướt

net trong khi chờ đến lượt mình. Những người hay lui tới nơi này nhất là các bạn học sinh, sinh viên.

Tuy nhiên, Trên các diễn đàn trực tuyến, người tiêu dùng bắt đầu kêu ca là nhân viên Art Hair bây giờ bớt cười, đồng phục xuống cấp cũ mèm, các cô gái không còn trang điểm

xinh tươi như phim Hàn Quốc, thành ra nom Art Hair thiếu bớt hẳn tính chuyên nghiệp xưa kia.

So với Art Hair, Hana nằm trên đường Võ Thị Sáu đưa ra mức giá cao hơn một chút nhưng quy mô nhỏ hơn và thái độ phục vụ khách hàng cũng có thể nói là thân thiện.

Sinh sau để muộn hơn với hai thương hiệu vừa nói trên, mới ra đời gần một năm, Mano Mano hướng đến đối tượng khách hàng cao cấp hơn. Bước vào hair salon này, khách thường cảm nhận rõ sự sang trọng hơn và không quá ồn ào, xô bồ.

Một hair salon

khác cũng rất phong cách, đó là Colorhaus của Học viện Tạo mẫu và Trang điểm Kimage. Quy mô nhỏ hơn các beauty salon kia nhưng Colorhaus tạo ấn tượng ngay từ cách bài trí, vừa tạo cảm giác ấm cúng vừa tạo cảm giác sang trọng, thư giãn.

Nghề nhàn không sợ công ty

Mô hình thứ hai tạm gọi là mô hình nghệ nhân. Hầu hết các tiệm này đều có tên tuổi khá lâu ở đất Sài thành và lấy khách theo kiểu truyền miệng giới thiệu nhau.

Chẳng hạn như Thìn ở Hai Bà Trưng, Thoại ở Cách Mạng Tháng Tám, Hùng ở Pasteur, Lữ Đồng Kinh, Khôi ở Lý Tự Trọng, Khánh Vinh Hoàng ở Trần Hưng Đạo, Tâm trên đường Lý Chính Thắng, Hiền Anh ở Yên Thế, MyMy ở Nguyễn Đình Chiểu, Được ở Đinh Tiên Hoàng, Sấm Lily trên đường Phan Đình Phùng, Nghinh Bàn Cờ, Cường Hoàn Lệ...

Theo lời chủ tiệm Khánh Vinh Hoàng, có lịch sử cả trăm năm, thì thợ ở đây làm không hết việc. Còn theo chủ nhân của tiệm Tâm thì anh không sợ cạnh tranh với mô hình công nghiệp mới xuất hiện kia. Theo anh, những người tìm đến salon tóc dạng như của anh thường là những người khó tính, đòi hỏi cao, chú trọng đến nhu cầu được thợ quen hiểu gu của mình.

Sôi động bán lẻ, ầm ầm căn hộ

kiến không có nguồn cung mới trong quý 3/2010. Tuy nhiên, có khoảng 84 căn hộ thuộc khu vực Từ Liêm có thể gia nhập quý 4/2010.

Nhu cầu bán lẻ tiếp tục tăng

Ngược lại với thị trường căn hộ, trong quý 2, công suất thuê trung bình của toàn thị trường bán lẻ đạt khoảng 95%, tăng 3% so với quý trước. Trong đó, công suất thuê của khu vực trung tâm quanh hồ Hoàn Kiếm đạt mức cao nhất ở thị trường Hà Nội.

Dự báo nhu cầu về bán lẻ sẽ tiếp tục tăng ở khu vực trung tâm, mở

dành cho 1 người ở.

Căn chung cư có chiều ngang khoảng 2,8m, dài khoảng 7m; gồm bếp, nhà vệ sinh, ban công và diện tích trống rộng nhất bố trí đủ một giường ngủ kiêm chức năng bàn làm việc, bàn ăn.

Vào đầu tháng 4, đề xuất xây dựng căn chung cư siêu nhỏ trên của Công ty Địa ốc Đất Lành đã Bộ Xây dựng "bắt đèn xanh" bằng việc kiến nghị UBND Sài Gòn cho phép xây dựng thí điểm mô hình căn chung cư siêu nhỏ trên dành cho người đơn thân, tùy thuộc vào nhu cầu thực tế

Dương kim tân Thủ tướng Úc bà Julia Gillard người thay thế cho Kevin Rudd đã công bố ngày bầu cử liên bang năm 2010 sẽ là ngày 21 tháng 8 này, Chủ Nhật 18 tháng 7 vừa qua đảng Lao Động đang cầm quyền và các đảng phái chính trị đã vào cuộc vận động nhanh chóng chỉ có 5 tuần trước ngày bầu cử liên bang năm 2010 vào 21 tháng 8 này.

Julia Gillard và đảng Lao Động của mình chọn điểm xuất phát cho cuộc vận động là bang Queensland, trong khi đó phía đối lập thuộc Liên đảng do ông Tony Abbott đứng đầu cũng ra mặt vận động cùng ngày tại Sydney.

Theo nhận xét của Danny Morgan thì Queensland có thể sẽ là mặt trận chính cho "chiến trường" của cuộc bầu cử năm nay.

Tướng cũng nên biết là trong năm 2007, Lao Động đã dành được được chín chỗ ngồi tại đây. Nhưng kể từ đó đảng cầm quyền lúc nào cũng nhận những trận "mưa pháo" từ Liên Đảng nhắm vào các lãnh vực thương mại, các dự án khai thác quặng mỏ, và thuế (siêu) lợi nhuận.

Dân biểu Chris Bowen, người được coi là "tiền vệ" của Lao Động dân trải sự quan tâm trong cử sự đầu tiên của bà Gillard tại Queensland, ông nói: "(Không chỉ ở Queensland mà là) mỗi tiểu bang, mỗi chỗ ngồi sẽ được (Lao Động) chặt chẽ chiến đấu".

Thượng nghị sĩ Barnaby Joyce thuộc đảng Quốc gia (Nationals) nói người dân Queensland đang lo lắng về chuyện nợ công và nền kinh tế suy thoái của Úc. Ông kêu gọi Tony Abbott nên thành thực về chuyện nợ nần của Úc, và có giới thì nên đưa ra kế hoạch gì để "dứt điểm" hết nợ.

Theo nhận xét của các nhà quan sát trong cuộc bầu cử 2010 này. Chỉ có 5 tuần để "chiến đấu" tuy khá ngắn ngủi để chọn một trong hai khuôn mặt mới, ai sẽ lên ngôi nước Úc trong tương lai... Vì vậy cả hai đảng đang tranh cử phải tận dụng hết khả năng của mình để tranh phiếu.

Họ cần ít nhất 17 ghế để lấy được chiếc chìa khóa mở cửa văn phòng Thủ Tướng Úc vào cuối tháng 8 này.

Khai mạc cuộc vận động của mình, Julia Gillard nói: Lao Động có kế hoạch hướng dẫn đất nước Úc tự tin sẽ lướt qua những thách thức của tương lai.

"Cuộc bầu cử này, đảng Lao Động đem đến cho cử tri Úc được một sự lựa chọn rất rõ ràng", bà nói.

CÂU CHUYỆN THỜI SỰ

"Cuộc bầu cử 2010 năm nay dân Úc sẽ có cơ hội để chọn lựa. Hoặc để cho (Lao Động) chúng tôi đưa nước Úc tốt đẹp của chúng ta tiến lên phía trước, hay (để đảng khác đem nó) quay tụt lùi về phía sau. Nên nhớ đất nước Úc tốt đẹp của chúng ta đã được xây dựng bởi nhiều thế hệ của những người Úc trong đủ mọi thành phần từ già trẻ lớn bé... trong nhiều trăm năm qua. Họ là những người đã từng can đảm hi sinh để luôn đưa nước Úc vươn về phía trước..."

Sóng gió chính trường Australia

Dũng Trinh, Doanh Nghiệp Đời Sống

Lãnh đạo phe đối lập ông Tony Abbott đồng lòng đó cũng cho rằng cuộc bầu cử này là để dân Úc chọn lựa cho mình một chính phủ tốt hơn. Ông nói: "Thủ tướng Julia Gillard đã làm cho dân Úc thất vọng, và không có lý do gì để tiếp tục tin tưởng bà ta" và ông kêu gọi cử tri Úc nên sáng suốt mà chọn lựa một sự thay đổi đảng cầm quyền cho đất nước.

"Chỉ có Liên đảng cầm quyền mới có thể chấm dứt được những tệ hại do yếu kém phương cách lãnh đạo được để lại từ chính quyền của Rudd & Gillard," Ông nói thêm.

"Tại sao mọi người phải tiếp tục tin tưởng sự hứa hẹn Lao Động trong bầu cử 2010 ngày hôm nay, trong khi ai cũng đã thất vọng với những gì họ hứa hồi năm 2007"

Người đứng đầu đảng Greens, một đảng thiểu số là ông Bob Brown, nói đảng của ông qua cuộc bầu cử này hy vọng sẽ tăng vài ghế trong Thượng viện. Ông nói rằng Greens sẽ có hành động và trách nhiệm nếu như họ thêm được vài ghế để giữ cân bằng quyền lực.

"Chúng tôi đã có kinh nghiệm, chúng tôi đã từng có tên tuổi trên chính trường", ông Brown nói.

Trận chiến bầu cử cho cả hai bên khởi đầu xoay quanh các đề tài kinh tế, thuế, xuất nhập cảnh, và môi trường và nhiều đề tài khác được đa số dân Úc quan tâm

Chính sách mới của Thủ Tướng Gillard về vấn đề thuyền nhân

ABC Radio

Tại Úc, một trong những khó khăn mà chính phủ gặp phải là vấn đề người xin tị nạn.

Khi đưa ra chính sách mới về việc giải quyết đơn xin tị nạn, bà Gillard đã đi ngược lại với lập trường trước đây của Đảng Lao động. (ABC News)

Nói chung, vấn đề này rất nhạy cảm và mọi đảng phái đều muốn giải quyết để giành được sự ủng hộ của cử tri. Các đảng đều ý thức rất rõ vai

trò quan trọng của vấn đề này trong việc làm thay đổi vị thế quyền lực của họ trên bàn cờ chính trị trong nước.

Úc là một đảo quốc lớn với đường bờ biển dài tới 34.218km nên việc canh giữ hải phận gặp nhiều khó khăn. Điều này là mối quan tâm lớn của chính phủ cũng như người dân Úc.

Trong tuyên bố mới nhất, tân Thủ tướng Julia Gillard cho thấy bà quyết tâm thực hiện đường lối tương tự với Giải pháp Thái Bình Dương (Pacific Solution) từng được Liên đảng và Đảng Lao động chấp thuận trước đây từ năm 2001 tới năm 2007. Giải pháp này sau đó đã bị ông Kevin Rudd bác bỏ khi ông nhậm chức thủ tướng vào cuối năm 2007. Một trong những phần cốt lõi của Giải pháp Thái Bình Dương là người xin tị nạn được chuyển về các trại tị nạn ở các đảo quốc nhỏ khác trong khu vực Thái Bình Dương thay vì Úc, rồi sau đó đơn xin tị nạn của họ sẽ được xem xét. Mục đích của chính sách này là hạn chế số lượng người tị nạn nhập cư vào Úc khi chưa có sự chấp thuận của chính phủ nước này.

Chưa suôn sẻ

Khi đưa ra chính sách mới về việc giải quyết đơn xin tị nạn, bà Gillard đã đi ngược lại với lập trường trước đây của Đảng Lao động. Dưới thời ông Rudd, qua việc bác bỏ Giải pháp Thái Bình Dương, Đảng Lao động đã bác bỏ ý kiến cho rằng đơn xin tị nạn nên được xem xét tại nước thứ ba. Bà Gillard cho biết vào thứ Hai vừa qua, bà đã tham khảo ý kiến của Tổng thống Đông Timor Jose Ramos-Horta và nước láng giềng nhỏ bé này có thể trở thành một trong những trung tâm giải quyết đơn xin tị nạn khu vực.

Tuy nhiên, sau đó ông Ramos-Horta đã thay đổi ý kiến. Ông cho biết Đông Timor không muốn trở thành 21 nhà tù cho những người xin tị nạn theo kế hoạch mới của Thủ tướng Gillard. Ông muốn những người xin tị nạn có được việc làm và "nếu họ ở Đông Timor thì họ sẽ phải có những quyền tự do nhất định."

Hơn nữa, Phó Thủ tướng Đông Timor Jose Guterres cũng không tán đồng với kế hoạch của bà Gillard. Ông nói: "Đất nước chúng tôi có quá nhiều vấn đề cần phải giải quyết và tôi nghĩ rằng bất kì chính trị gia nào cũng không muốn có thêm phiền phức". Trong khi đó, đảng đối lập tại Đông Timor là Fretilin cũng bác bỏ đề nghị do bà Gillard đưa ra. Ông Jose Teixeira, phát ngôn viên của

Đảng Fretilin, cho biết khi đưa ra đề nghị, Úc chỉ muốn 21 đũa đũa khó khăn sang cho Đông Timor. Ông cho biết hiến pháp nước này không cho ông Ramos-Horta quyền quyết định liên quan tới vấn đề di trú.

Trong khi đó, quyết định mới của bà Gillard được tất cả phương tiện truyền thông đại chúng tại Úc loan tin rộng rãi và cả chính phủ đương nhiệm lẫn phe đối lập đều tìm cách khai thác vấn đề này một cách triệt để, nhất là trong bối cảnh từ nay đến cuối năm sẽ có bầu cử để người dân quyết định đảng nào sẽ nắm quyền lãnh đạo đất nước.

ở Sri Lanka bị Chết, ở Indo bị Tù, đến Úc bị Tù nhục... đó là hành trình của những thuyền nhân tị nạn từ Sri Lanka đến Úc gần đây

Trận chiến dành cử tri!

Ông Tony Abbot, lãnh đạo phe đối lập, tuyên bố: "Đây là thông điệp tôi xin gửi đến cử tri: nếu quý vị không muốn những người xin tị nạn nhập cư vào Úc thì quý vị phải thay đổi chính phủ đương nhiệm hiện nay."

Bà Gillard cũng mau chóng lên tiếng phản ứng: "Ông Abbot chỉ giỏi hô khẩu hiệu. Ông ta đã có một chính sách thuế rất kém hiệu quả và nay ông lại quay sang vấn đề người xin tị nạn. Tuy nhiên, những khẩu hiệu này đều rỗng tuếch."

Một số điểm tương đồng và khác biệt giữa chính sách mới được Thủ tướng Gillard đưa ra so với chính sách của Liên đảng đối lập như sau:

Cả đảng đối lập lẫn chính quyền đương nhiệm của Úc đều chủ trương thiết lập trung tâm xem xét đơn xin tị nạn đặt bên ngoài nước Úc, tuy nhiên chính phủ đương nhiệm cụ thể hóa hơn khi cho rằng nên đặt tại Đông Timor. Bà Gillard cho biết

sự khác biệt giữa kế hoạch thiết lập trại tị nạn khu vực với Giải pháp Thái Bình Dương trước đây dưới thời Thủ tướng John Howard là chương trình của bà không phải nhằm phục vụ cho mục đích chính trị. Bà phát biểu: "Sự khác biệt ở đây là chúng tôi không hành động một cách đơn phương và chúng tôi cũng không tiến hành nhanh chóng để mong đạt được kết quả chính trị một cách mau chóng như Giải pháp Thái Bình Dương trước đây. Giải pháp của chúng tôi sẽ có lợi ích lâu dài cho đất nước."

Chính phủ Úc cũng cho biết những người đã được công nhận là tị nạn thì không cần phải xin visa ngắn hạn nữa vì họ đã được nước Úc bảo vệ như công dân nước này. Tuy nhiên, phe đối lập lại chủ trương những người xin tị nạn vẫn cần visa ngắn hạn vì họ chỉ được nước Úc bảo vệ tạm thời.

Chính phủ Úc cũng không đồng tình với giải pháp của phe đối lập bắt những người xin tị nạn quay trở lại đất nước của họ vì đây là điều "vô nghĩa, chưa được nhiều rủi ro và không thể thực hiện được."

Chính sách mới trong bối cảnh rộng hơn

Qua quyết định mới nhất có tính cứng rắn hơn về vấn đề tị nạn, nhiều người cho rằng chẳng bao lâu nữa bà Gillard sẽ giải quyết vấn đề về chính sách nhập cư của nước Úc một cách bao quát hơn.

Bà Gillard cho biết bà muốn Cao ủy Liên Hiệp Quốc về người tị nạn (UNHCR) và New Zealand tham gia vào tiến trình thành lập trung tâm xem xét hồ sơ tị nạn khu vực. UNHCR cho hay họ sẵn sàng hỗ trợ việc hợp tác mật thiết hơn và thảo luận về mọi đề nghị. Thủ tướng New Zealand John Key tuyên bố ông cũng sẵn sàng xem xét đề nghị do bà Gillard đưa ra với tinh thần xây dựng.

Indonesia cho biết nước này không được Úc báo trước về nội dung của kế hoạch do bà Gillard đưa ra. Ông Teuku Faizasyah, phát ngôn viên bộ ngoại giao phát biểu: "Chúng tôi không nắm chắc nội dung của kế hoạch đó là gì." Tuy nhiên, Bộ trưởng Di trú Úc Chris Evans cho biết Indonesia giữ vai trò "rất quan trọng" trong kế hoạch mới.

Cho dù có nhiều ý kiến trái chiều xung quanh kế hoạch mới nhất của Thủ tướng Julia Gillard về vấn đề này, có lẽ hiện nay không phải là thời điểm tốt cho những người muốn xin tị nạn tại Úc.

Liên minh tiền tệ đã 11 năm tuổi của châu Âu, trải rộng khắp 16 quốc gia, đang đương đầu với những thử thách tồi tệ nhất mà cuộc khủng hoảng nợ đem lại.

Các chính phủ, đặc biệt của Hy Lạp, Bồ Đào Nha, và Tây Ban Nha, đang phải đối mặt với áp lực cắt giảm thâm hụt ngân sách và cải thiện chính sách kinh tế. Các chính trị gia đang tìm cách điều chỉnh những quy tắc đối với địa vị thành viên trong khối Eurozone để ngăn chặn những cuộc khủng hoảng khác có thể xảy ra trong tương lai.

Về phần mình, Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB) đã buộc phải can thiệp vào thị trường trái phiếu chính phủ, một việc mà định chế này trước đây chưa từng nghĩ tới. Đồng Euro lao dốc mạnh so với các đồng tiền chủ chốt khác. Liệu những căng thẳng này sẽ chỉ tồn tại tạm thời? Liệu những thách thức đó có giảm bớt, hay thậm chí phá hủy sự tồn tại của khu vực sử dụng đồng Euro (Eurozone)?

Từ Financial Times đã đưa ra 4 kịch bản dành cho số phận của đồng tiền chung châu Âu:

Kịch bản 1: Trật tự được lập lại

Trong kịch bản này, cuộc khủng hoảng nợ của châu Âu buộc các chính phủ ở khu vực đưa tài chính công của họ trở về vòng kiểm soát và cải thiện năng lực cạnh tranh cho nền kinh tế quốc gia. Khối Eurozone trở thành một đầu tàu tăng trưởng của kinh tế toàn cầu.

Trong một vài năm tới, Hy Lạp có thể trở thành một nền kinh tế châu Âu hiện đại. Với điều kiện thời tiết lý tưởng, bề dày văn hóa, lịch sử, và phong cảnh tuyệt đẹp, Hy Lạp có thể phát triển thành một điểm đến du lịch cao cấp, phục vụ cho các nhu cầu nghỉ dưỡng của du khách đến từ khắp nơi trên thế giới. Các doanh nghiệp cũng bị thu hút tới Hy Lạp để làm ăn bởi môi trường kinh doanh được cải thiện ở nước này.

Ít nhất, kịch bản này cũng là giấc mơ của các nhà hoạch định chính sách châu Âu. Ở thời điểm hiện tại, Hy Lạp đang "cắm hơi" nhờ khoản cứu trợ của Liên minh châu Âu (EU) và Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF). Tuy nhiên, chương trình giải cứu từ EU và IMF có thể đưa tình hình công quỹ của Hy Lạp trở lại trạng thái ổn định bền vững. Những năm tháng phải thất bại chi tiêu công tới đây có thể tạo ra những điều kiện giúp thúc đẩy tinh thần vượt khó của người dân và doanh nghiệp Hy Lạp, theo đó giúp bù đắp cho một thời kỳ

dài nước này đã để mất sức cạnh tranh kinh tế.

Ở các quốc gia khác trong Eurozone, bị kích của Hy Lạp có thể thúc đẩy những biện pháp mang tính phòng vệ, giúp đẩy mạnh tăng trưởng tại các quốc gia, như Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha. Nước Đức có thể hỗ trợ cho quá trình này bằng cách tăng cường nhu cầu tiêu dùng nội địa, thay vì chỉ tập trung vào xuất khẩu như hiện nay. Kết quả sẽ là sự xuất hiện của một Eurozone mới hùng mạnh và năng động hơn.

Đây hoàn toàn không phải là một ý tưởng phi thực tế. Athens hiện đang chịu áp lực rất lớn buộc phải tái thiết nền kinh tế khỏi tình trạng "tối tăm" hiện nay vì nếu không, hậu quả sẽ vô cùng nguy hiểm: nguy cơ vỡ nợ cấp quốc gia, bị cô lập khỏi thị trường tài chính và căng thẳng xã hội lan rộng.

Trước đây, đã từng có nhiều trường hợp vượt khó tương tự như kịch bản này. Thụy Điển đã vượt

Dự đoán cho số phận của đồng tiền Eurozone

Ngọc Thu

lên sau một cuộc khủng hoảng ngân hàng và kinh tế tồi tệ vào thập niên 1990, và mang lại bài học cho các quốc gia khác, dù nước này không nằm trong khối Eurozone.

"Tôi lo là sẽ xảy ra một cú sốc về thâm hụt tài khóa trong Eurozone."

Các nước sẽ phải chi tiêu như nước Đức, và điều đó có thể có tác động bất lợi tới nhu cầu. Nhưng kinh nghiệm của Thụy Điển cho thấy là, cách này sẽ thúc đẩy mạnh hơn những cải cách cơ cấu ở nhiều quốc gia. Nếu không làm vậy, chúng ta có nguy cơ sẽ rơi vào một vòng xoáy suy giảm tăng trưởng đáng sợ", ông Pontus Braunerhjelm, một chuyên gia thuộc Diễn đàn Doanh nghiệp Thụy Điển, phát biểu với Financial Times.

Các chính trị gia của châu Âu cũng đồng tình với những biện pháp nhằm ngăn chặn những cuộc khủng hoảng tương lai. Trước đây, Hy Lạp đã che giấu thực trạng tài chính công của họ trong một thời gian quá dài. Tuy nhiên, cơ chế giám sát thống kê giờ đã được tăng cường.

Trong tương lai, các cơ quan giám sát của châu Âu có thể thực hiện sớm những biện pháp nhằm ngăn chặn tình trạng mất cân bằng kinh tế, chẳng hạn như các quốc gia mất năng lực cạnh tranh vì mức lương quá cao. Các định chế có thể được thiết lập để giải quyết khủng hoảng theo một trình tự hợp lý trong trường hợp khủng hoảng xảy ra, theo đó hạn chế thiệt hại. Nhờ vậy, ECB có thể rảnh rang hơn và tập trung chủ yếu vào nhiệm vụ hàng đầu là chống lạm phát.

Khả năng xảy ra của kịch bản này: Không hẳn là bất khả thi, nhưng cũng không nên quá kỳ vọng.

Ảnh hưởng đối với đồng Euro: Nếu kịch bản trên trở thành hiện thực, đồng tiền chung châu Âu sẽ là một đối thủ thực sự của USD ở địa vị đồng tiền dự trữ mạnh và ổn định.

Kịch bản 2: Mờ bóng bong còn đó

Trong kịch bản này, khối Eurozone sẽ bình ổn trở lại, nhưng không thể giải quyết được những sai lầm trong cấu trúc cốt lõi.

Các động thái chống khủng hoảng của EU và ECB, bao gồm gói giải cứu 750 tỷ Euro, ngăn chặn được cơn bão nợ công hiện tại. Niềm tin của Hy Lạp đối với các nhà đầu tư có thể được khôi phục, khi Athens thực hiện các biện pháp thắt lưng buộc bụng. Các chương trình cắt giảm chi tiêu và tăng thuế do Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha có khả năng cân bằng giữa việc giảm thâm hụt ngân sách, mà không đẩy nền kinh tế vào một vòng xoáy suy giảm.

Nhưng những thay đổi như vậy lại chưa chắc đã đủ để kích thích tăng trưởng kinh tế của khu vực Eurozone tới mức cần thiết, và sức cạnh tranh

yếu ớt vẫn cứ là một điểm yếu của nền kinh tế Hy Lạp. Đáng ngại hơn, những sai lầm căn bản trong liên minh tiền tệ của châu Âu - những vấn đề mà cuộc khủng hoảng nợ đã phơi bày - có thể sẽ không được sửa chữa, và tiếp tục gây ra những rắc rối trong tương lai.

Theo ông Daniel Gros, Giám đốc Trung tâm nghiên cứu chính sách châu Âu có trụ sở ở Brussels, Bỉ, trong phần lớn thời gian của thập kỷ đầu tiên, khối Eurozone đã đáp ứng được kỳ vọng của nhiều người. Nước Đức gia nhập khu vực đồng Euro ở thời điểm tỷ giá quá cao, khiến nền kinh tế của nước này chịu nhiều tổn thất, nhưng đã nhanh chóng phục hồi trở lại và gia tăng sức cạnh tranh nhờ sự linh hoạt của thị trường lao động.

Ông Gros cho rằng, vấn đề là ở chỗ, hình ảnh khối Eurozone đã bị "đánh bóng" quá mức. Không chỉ trường hợp nước Đức đã biện minh cho việc đồng Euro bị định giá cao đối với các quốc gia khi mới bắt đầu gia nhập khối, mà các biện pháp kiểm soát chi phí chặt chẽ ở những nền kinh tế lớn như Đức cũng đem tới một lợi thế cạnh tranh lớn, cho dù lợi thế này ngang bằng với mức độ sa sút cạnh tranh ở những quốc gia như Hy Lạp.

Hiện nay, các nước như Hy Lạp cũng muốn thực hiện cắt giảm chi phí, nhưng để làm được như nước Đức lại không phải là chuyện dễ dàng. "Thị trường lao động và các tổ chức xã hội ở nhiều nền kinh tế châu Âu có sức ỳ quá lớn", ông Gros nói.

Cuộc tranh luận hiện nay giữa các chính trị gia châu Âu đã vượt quá việc làm thế nào để kiểm soát khủng hoảng tốt hơn, và bao gồm cả những biện pháp làm sao để bảo đảm rằng, những mất cân đối trong nền kinh tế được nhận diện và giải quyết đúng lúc. Tuy nhiên, còn chưa rõ liệu người ta có đạt tới được một thỏa thuận nào hay không.

Đối với một số người, cuộc tranh luận này đã đi sai hướng. Việc ECB can thiệp vào thị trường trái phiếu chính phủ, bị người Đức nhìn nhận là khuyến khích thói quen chi tiêu công hoang phí và làm gia tăng rủi ro lạm phát. Berlin phản đối bất kỳ biện pháp nào có thể làm suy yếu sức cạnh tranh của lĩnh vực sản xuất công nghiệp ở nước này.

Trong trường hợp những cải cách làm khối Eurozone mạnh lên được đưa ra, thì các chính trị gia cũng chưa chắc đã theo đuổi những cải

cách đó tới cùng. Trên thực tế, Đức và Pháp đã buộc phải nới lỏng các quy định tài khóa của Eurozone vào năm 2005 sau khi họ vi phạm mức trần ngân sách. Ông Braunerhjelm nhận xét: "Toàn bộ lịch sử và truyền thống của châu Âu, cũng như cách mà EU giải quyết khủng hoảng, cho thấy quá trình cải cách sẽ diễn ra chậm chạp". Khả năng xảy ra kịch bản này: Rất cao.

Ảnh hưởng đối với đồng Euro: Triển vọng tăng trưởng kinh tế suy yếu và những lo ngại bị thổi phồng về tình hình chính trị dài hạn, sẽ gia tăng áp lực mất giá đối với đồng Euro.

Cuộc khủng hoảng nợ ở châu Âu đã đẩy đồng tiền chung của khu vực tới chỗ phải đương đầu với những thách thức không dễ hóa giải trong một sớm một chiều.

Kịch bản 3: Vết thương không lành

Theo kịch bản này, khối Eurozone sẽ suy yếu vĩnh viễn, và tương lai dài hạn của đồng Euro bị đặt vào thế nghi ngờ.

Những đòi hỏi đặt ra đối với các nền kinh tế ở khu vực Nam Âu có thể là quá cao. Hy Lạp có khả năng sẽ còn "nằm viện" lâu hơn dự kiến và phải đối mặt với tình huống xin hoãn nợ. Bồ Đào Nha và thậm chí là Tây Ban Nha có nguy cơ sa chân vào khủng hoảng. Bất ổn xã hội gia tăng tới mức không kiểm soát được, một khi các biện pháp thắt lưng buộc bụng mà IMF và EU đề ra không đem lại kết quả. Những đồn đoán về khả năng tan rã của đồng Euro gia tăng.

Ảnh hưởng đối với các ngân hàng của Đức và Pháp, cộng với sự suy sụp niềm tin vào nền kinh tế, sẽ đe dọa dẫn tới suy thoái sâu ở Eurozone, trong khi đồng Euro mất giá sẽ chầm chậm cho lạm phát.

Kịch bản này có thể xảy ra nếu các nhà lãnh đạo Eurozone không tìm được cách để đảo ngược "vấn đề" của những quốc gia như Hy Lạp. Ông Jean Pisani-Ferry, một chuyên gia thuộc Bruegel - cơ quan nghiên cứu ở Brussels - chỉ ra rằng, sự kết hợp giữa tình hình tài chính công tệ hại và những ngành công nghiệp kém sức cạnh tranh đã gây ra những thách thức lớn cho các nền kinh tế ở khu vực Nam Âu.

Để lấy lại sức cạnh tranh, các quốc gia cần thực hiện chiến lược giảm phát bằng cách cắt giảm tiền lương và giá cả, "nhưng nếu giá cả giảm xuống và nợ công vẫn cao, nền kinh tế vẫn co cụm, thì gánh nặng nợ nần

lại gia tăng".

Theo ông Pisani-Ferry, lý tưởng nhất, nước Đức nên cho phép lạm phát tăng quá mức mục tiêu 2% của khu vực Eurozone để giúp các nước khác thực hiện sự điều chỉnh như trên, nhưng rất khó để những người dân Đức vốn có nỗi ám ảnh lớn về lạm phát chấp nhận điều này.

Không giống như ở Thụy Điển những năm 1990, các nền kinh tế đang gặp khó ở Eurozone hiện nay sẽ không có được lựa chọn phá giá đồng tiền, mặc dù sự suy yếu lúc này của đồng Euro có thể sẽ giúp tăng cường xuất khẩu từ khu vực này.

Kịch bản thứ ba này đặc biệt nguy hiểm đối với ECB. Hiện ECB đã nhận được nhiều lời chỉ trích, đặc biệt từ nước Đức, về động thái can thiệp vào thị trường trái phiếu. Rủi ro là ở chỗ, ECB có thể sẽ buộc phải mở rộng chương trình can thiệp này thành một kế hoạch "nới lỏng định lượng" trên quy mô lớn, qua đó tạo ra những ảnh hưởng lớn về mặt lạm phát, mà không một biện pháp hút bớt thanh khoản nào có thể ngăn chặn được.

Trước đây, những biện pháp tương tự đã từng được thực hiện bởi Cục Dự trữ Liên bang Mỹ (FED) và Ngân hàng Trung ương Anh (BoE) sau sự sụp đổ của ngân hàng Lehman Brothers vào tháng 9/2008. Nhưng đối với người Đức, việc ECB nới lỏng định lượng sẽ vi phạm hai quy tắc mà họ cho là nền tảng của khối Eurozone khi liên minh này ra đời năm 2009: sự độc lập của ngân hàng trung ương khỏi các vấn đề chính trị, và trách nhiệm của chính phủ trong việc giữ trật tự tài chính công của nước mình. Thái độ giận dữ về lạm phát leo thang sẽ gia tăng, làm căng thẳng thêm nỗi bất mãn của người dân với liên minh tiền tệ Khả năng xảy ra kịch bản này: Có thể xảy ra.

Ảnh hưởng đối với đồng Euro: Đồng Euro sẽ suy yếu trong dài hạn.

Kịch bản 4: Rã đám

Theo kịch bản này, khối Eurozone sẽ tan rã. Căng thẳng trở nên quá lớn để kiểm soát, một hoặc vài quốc gia nhận thấy là tốt hơn hết nên rút khỏi đồng Euro, hoặc các thành viên của Eurozone quyết định trục xuất một số "người anh em".

Sự suy sụp của nền kinh tế Hy Lạp, suy thoái và lạm phát tăng vọt trong khối Eurozone, sự bất mãn ngày càng tăng của người dân châu Âu đối với đồng Euro... sẽ trở thành sự thật nếu những diễn biến xấu tiếp tục xảy ra. Khi đó, kịch bản tối tệ

nhất đối với đồng tiền chung này sẽ cận kề hơn bao giờ hết.

Thay vì đem tới một cách giải quyết êm thấm cho những khó khăn hiện nay như suy nghĩ của nhiều chuyên gia, việc một quốc gia châu Âu vỡ nợ và phải tái cơ cấu các khoản nợ có thể tạo ra những ảnh hưởng mang tính tàn phá và không thể đoán định trong khắp khu vực.

Trước đây, chưa ai từng "lên lịch" cho sự tan rã của khối Eurozone. Thậm chí, việc gia nhập liên minh tiền tệ này vẫn được xem là xu hướng không thể đảo ngược, và không có điều khoản nào về sự rút lui. Nhưng như vậy không có nghĩa là Eurozone không có nguy cơ giải thể.

Theo ông Ansgar Belke, giáo sư kinh tế học thuộc Đại học Duisburg-Essen của Đức, rút lui có trật tự có thể là giải pháp hợp lý cho những nước thành viên Eurozone "có sự khác biệt căn bản so với các thành viên khác". "Bồ Đào Nha hầu như không có gì để xuất khẩu. Họ đang cạnh tranh với các thị trường mới nổi nhằm vực dậy nền kinh tế, nên sẽ phải cắt giảm mạnh chi phí lao động tới mức sẽ tạo ra suy thoái sâu. Tương tự, điều này chắc chắn sẽ xảy ra ở Hy Lạp".

Giáo sư này cho rằng, một khả năng là châu Âu sẽ thành lập một hệ thống có chức năng tổ chức "vỡ nợ có trật tự" cho các quốc gia thành viên trong trường hợp cần thiết, trong đó bao gồm cả giải quyết các trường hợp muốn hoặc bị buộc phải rút lui khỏi Eurozone. Chính Thủ tướng Đức Angela Merkel cũng đã cho rằng, trong tương lai, những thành viên không tuân thủ đầy đủ quy định của Eurozone sẽ được yêu cầu rút khỏi khối.

Tuy nhiên, rút lui có trật tự khỏi Eurozone là việc khó, nếu không muốn nói là không thể, thực hiện được. Phần lớn các nhà kinh tế học cho rằng, chi phí cho việc rút lui sẽ là rất lớn, cho dù quốc gia thành viên đó bị buộc phải ra đi, chẳng hạn như Hy Lạp, hay tự nguyện ra đi, chẳng hạn như Đức.

Nếu rút khỏi đồng Euro, Hy Lạp vẫn sẽ phải trả những gánh nợ nước ngoài khổng lồ bằng đồng Euro, nhưng lại bằng đồng nội tệ Drachma yếu hơn; các công ty của Đức sẽ phải đổi mất với đồng Mark tăng giá vùn vụt. Chỉ phí kinh doanh xuyên biên giới sẽ leo thang và những biến động khó lường về tỷ giá sẽ là một trở ngại lớn cho tăng trưởng kinh tế.

Trong trường hợp việc rút lui khỏi khối Eurozone có thể thực hiện, thì biết đâu, nhiều nước trong liên minh này sẽ ở ạt xin ra. Khi đó, giấc mơ đồng tiền chung mà các nhà hoạch định chính sách châu Âu từ thời Chiến tranh Thế giới 2, sẽ tan tành mây khói. Tương lai của sự nhất thể hóa kinh tế ở châu Âu sẽ không còn. Bà Merkel mới đây từng phát biểu rằng, nếu đồng Euro tan rã, thì "đó không chỉ là sự sụp đổ đồng tiền này, mà còn là sự thất bại của châu Âu, cũng như của ý tưởng về một châu Âu thống nhất".

Khả năng xảy ra của kịch bản này: Khó xảy ra, nhưng không khó tới mức như người ta nghĩ trước đây.

Ảnh hưởng đối với đồng Euro: Đồng tiền này sẽ mất giá nhanh chóng, ngay trước khi khả năng rã đám của khối Eurozone hiện ra.

Thực ăn nhanh (fast food) đang ngày càng phổ biến hơn trên thế giới, nhưng nhu cầu đối với các sản phẩm gà rán, bánh sandwich và bánh pizza đang có vẻ tăng mạnh hơn cả ở Trung Quốc.

Theo hãng tin CNN, tập đoàn đồ ăn nhanh Yum! Brands - "mẹ" của các nhãn hiệu KFC, Pizza Hut và Taco Bell - ngày 13/7 cho biết, lợi nhuận của hãng tại thị trường Trung Quốc trong quý 2 đã tăng 33% so với cùng kỳ năm ngoái.

Là một tập đoàn của Mỹ, Yum! hiện có hơn 36.000 cửa hiệu đồ ăn nhanh trên hơn 100 quốc gia trên thế giới. Các thị trường nước ngoài đóng góp tới hơn 60% lợi nhuận của Yum!, trong đó dẫn đầu là thị trường Trung Quốc.

Bình quân, thời gian gần đây gần như mỗi ngày Yum! mở một hiệu KFC mới ở Trung Quốc đại lục. Con số cửa hàng gà rán này đã lên tới 3.000 tại 650 thành phố của Trung Quốc. Ngoài ra, Yum! còn có 560 cửa hàng Pizza

Trung Quốc một vương quốc mới của chế thức ăn nhanh

Thu Hương

Một cửa hàng KFC ở Trung Quốc.

Hut tại nước này.

Yum! nhắm tới mục tiêu mở khoảng 20.000 điểm bán đồ ăn nhanh ở Trung Quốc đại lục. Riêng trong quý 2 vừa qua, hãng này đã mở 59 cửa tiệm ở Trung Quốc, nâng tổng số cửa tiệm mới mở từ đầu năm tới nay lên con số 155.

"Động lực tăng trưởng chính của chúng tôi tiếp tục là hoạt động phát triển mạng lưới ở Trung Quốc", Giám đốc điều hành David Novak của Yum! cho biết.

Báo cáo kết quả kinh doanh quý 2 của Yum! cho thấy, lợi nhuận tại Trung Quốc của hãng đạt mức 139 triệu USD, từ mức 105 triệu USD cùng kỳ năm trước. Trong khi đó, lợi nhuận tại Mỹ của hãng này chỉ tăng 10%, lên mức 184 triệu USD. Lợi nhuận tại các thị trường khác ngoài Mỹ và Trung Quốc tăng 7% lên 122 triệu USD.

Doanh thu của Yum! trên thị trường toàn cầu trong quý tăng 4%, lên mức 2,57 tỷ USD, vượt dự báo trước đó của giới phân tích.

Theo giới phân tích, Yum! có thể được lợi từ chủ trương của Bắc Kinh tăng tính linh hoạt cho tỷ giá Nhân dân tệ. Ngân hàng UBS ước tính, tỷ giá Nhân dân tệ có thể làm tăng lợi nhuận của Yum! thêm 1% trong năm nay và 3% trong năm 2011.

Kem chuối chiên

Nhiều năm dài anh chống lén vợ ngoại tình với cô bán chè chuối và kem chuối chiên gần nhà. Cuộc tình vụn vỡ kéo dài đến lúc năng thơ thẩn... "anh ơi em có bầu!"

Hoảng vía anh chỉ cho cô số tiền và sắp xếp cho cô về quê để bí mật sanh đẻ, và đồng thời ở luôn dưới quê đi, anh ta sẽ chu cấp cho cô nuôi con cho đến lúc đứa nhỏ 18 tuổi.

Cô chuối chiên đồng ý, nhưng hỏi anh làm sao để thông tin cho anh biết khi đứa nhỏ được sanh ra...

Để giữ bí mật, anh chàng chỉ cho cô một ám hiệu thông tin. Anh dặn nàng khi sanh đứa bé sanh ra chỉ cần gửi cho anh một bưu thiếp, mặt phía sau bưu thiếp để mỗi chữ "chuối chiên" là anh hiểu. Khi nhận được thiếp là anh sẽ bắt đầu gửi tiền để nàng nuôi con.

Cả hai đều đồng ý cách này. Cho đến một ngày, 8 tháng sau. Một hôm đi làm về cơm nước xong bà vợ anh đem cái bưu thiếp ra cho anh với nét mặt ngạc nhiên.

"Anh nè, không biết ai gửi cho anh cái bưu thiếp gì mà viết cái gì trong đó... Biết chết liền đi!"

Chàng hoảng hồn nói:

"Đầu đưa anh coi!"

Bà vợ đưa cho chàng tấm bưu thiếp và nhìn nét mặt chàng khi xem tấm bưu thiếp mà biến từ bình thường ra trắng bệch rồi qua xanh lè như người trúng gió. Trên tấm bưu thiếp, mặt sau chỉ vốn vắn mấy chữ:

"Chuối chiên - chuối chiên - chuối chiên - chuối chiên - chuối chiên..."

Cả thấy năm trái chuối chiên, và bên dưới thêm 1 câu

"Ba trái có hai cục kem hai bên, hai trái không có. Cần thêm đường để nấu chè cho năm trái chuối chứ không phải một"

**Phải chăng gió
đã đổi chiều?**

**Hiệp hội doanh
nhân Việt kiều
tại Úc long trọng
đón tiếp đại sứ
Việt Nam...**

Ông **Trần Bá Phúc**
chủ tịch hội Doanh Nhân
Việt kiều tại Úc vui thích
cho biết

**"...Đây là lần đầu tiên
có một tổ chức nghề
nghiệp của các doanh
nhân Việt kiều tại
Australia được Chính
phủ Việt Nam chính thức
công nhận..."**

Đại sứ Việt Nam tại
Úc, ông **Hoàng Vĩnh
Thành** khẳng định

**"...Sẽ ủng hộ mạnh
mẽ và tích cực hỗ trợ
các hoạt động của Hội,
đồng thời bày tỏ mong
muốn Hội sẽ có những
hoạt động hướng về Tổ
quốc..."**

Ông **Nguyễn Thế
Phong** Chủ tịch Cộng
đồng người Việt liên
bang Úc phát biểu " ...
**Hiệp hội (doanh nhân
Việt kiều) có thể nói rằng
họ có thể giúp quý vị liên
hệ với các quan chức cao
cấp. Tuy nhiên mọi người
cần lưu ý rằng tại những
nước như Việt Nam, bất
cứ khi nào các quan chức
này muốn và sau khi đã
nhặt đầy túi tiền của họ
thì có thể họ sẽ quay lại
"thanh toán" và bỏ tù
quý vị"...**

DNĐS tổng hợp

DOANH NHÂN & DOANH NGHIỆP

Theo bản tin của tờ báo mạng Đất
Việt Online ở trong nước
(<http://www.baodatviet.vn/Home/congdongviet/Ra-mat-Hoi-Doanh-nhan-Viet-kiieu-tai-Australia/2010/7/101564.daviet>)
ngày 3/7 vừa qua, Hội Doanh
nhân Việt kiều Australia đã chính
thức ra mắt "rầm rộ" tại thành phố
Melbourne của bang Victoria.
Đây cũng là lần đầu tiên một tổ

tại Australia cũng như đầu tư, kinh
doanh tại Việt Nam. Ngoài ra, Hội
còn đóng vai trò cầu nối, tạo cơ hội
để các doanh nhân Việt kiều tại
Australia và các doanh nghiệp trong
nước gặp gỡ, hợp tác làm ăn. Trong
thời gian tới, Hội sẽ tích cực mở
rộng quy mô qua việc kết nạp thêm
hội viên mới và thành lập mạng lưới
các chi hội doanh nhân Việt kiều

ở tất cả các bang của
Australia.

Đại sứ Việt Nam tại
Australia Hoàng Vĩnh
Thành đã "nhiệt liệt
chào mừng" sự ra đời
của Hội Doanh nhân
Việt kiều tại Australia do
ông Trần Bá Phúc một
khốn mặt quen thuộc
trong giới doanh nhân
Việt kiều tại Úc và Việt
Nam làm chủ tịch, và
khẳng định sự ra đời của
Hội là một minh chứng
cụ thể, sinh động hơn
nữa về sự trưởng thành,
lớn mạnh không ngừng
về mặt tổ chức và phong

Ông **Trần Bá Phúc** (bìa trái) cùng các quan chức của Đại
Sứ Quán Việt Nam tại Úc trong lễ ra mắt Hội Doanh nhân
Việt kiều tại Melbourne. (ảnh: Báo Đất Việt Online trong
nước)

chức sinh hoạt thuộc "Việt kiều"
trong cộng đồng người Việt tại Úc
"tương xứng" công khai tiếp đón Đại
sứ CHXHCN - Việt Nam tại Úc,
ông Hoàng Vĩnh Thành, và các cán
bộ của Đại sứ quán Việt Nam tại
Úc thuộc các cơ quan Thương vụ,
Quân vụ, đại diện Vietnam Airlines,
Thông Tấn Xã Việt Nam và hơn 100
doanh nhân Việt kiều trong khu vực
đã tham dự buổi lễ này.

Phát biểu trong lễ ra mắt, Chủ tịch
Hội Doanh nhân Việt kiều tại Úc,
ông **Trần Bá Phúc** vui thích cho biết
"đây là lần đầu tiên có một tổ chức
nghề nghiệp của các doanh nhân
Việt kiều tại Australia được Chính
phủ Việt Nam chính thức công nhận.
Sự ra đời của Hội xuất phát từ chính
nhu cầu của các doanh nhân Việt
kiều Australia về nước làm ăn, kinh
doanh trong thời gian qua.

Mặc dù mới ra đời nhưng Hội đã
quy tụ được hơn 200 hội viên với
một ban chấp hành gồm 12 người, là
các doanh nhân Việt kiều tiêu biểu
trong lĩnh vực kế toán, ngân hàng,
vận tải biển, xuất nhập khẩu, đầu tư,
bất động sản, luật sư, truyền thông.
Trước mắt, Hội sẽ có các hoạt động
cụ thể và thiết thực để giúp đỡ các
Hội viên như tư vấn về luật pháp,
hỗ trợ vốn và kinh nghiệm làm ăn

trào của cộng đồng người Việt Nam
tại Australia nói chung, giới doanh
nhân Việt Nam tại Australia nói
riêng. Kể từ nay, các doanh nhân
Việt kiều tại Australia có thêm một
chỗ dựa quan trọng để phát triển
hơn nữa các hoạt động nghề nghiệp
của mình, nhất là trong lĩnh vực làm
ăn kinh tế, đầu tư, thương mại với
các doanh nghiệp ở trong nước. Hội
Doanh nhân Việt kiều Australia sẽ
là đầu mối đoàn kết, hướng dẫn các
doanh nhân Việt kiều tại Australia
và các doanh nghiệp trong nước hợp
tác làm ăn trên tinh thần bình đẳng,
cùng có lợi, với mục đích góp phần
xây dựng kinh tế đất nước và vì lợi
ích của chính các doanh nghiệp Việt
kiều tại Australia.

Thay mặt Đại sứ quán Việt Nam
tại Australia, ông Đại sứ Hoàng
Vĩnh Thành khẳng định sẽ ủng hộ
mạnh mẽ và tích cực hỗ trợ các
hoạt động của Hội, đồng thời bày
tỏ mong muốn Hội sẽ có những
hoạt động hướng về Tổ quốc một
cách phù hợp, hiệu quả, góp phần
thiết thực vào sự nghiệp xây dựng
và phát triển quê hương Việt Nam
ngày càng giàu mạnh.

Cũng tại buổi lễ, nhiều doanh
nhân Việt kiều có "thâm niên"
làm ăn trong nước đã thẳng thắn

bộc bạch, chia sẻ những kinh nghiệm quý báu trong việc kinh doanh tại
Australia cũng như những kinh nghiệm đầu tư tại Việt Nam.

Cùng thời điểm, trên mạng thông tin Radio Australia bản tin phát thanh
của nữ phóng viên Siobhan Marsh cũng loan báo về việc

Thành lập Hiệp hội Doanh nhân Việt kiều tại Úc

Theo bản tin của phóng viên Siobhan Marsh thuộc đài Radio ABC của
Úc... (<http://www.radioaustralia.net.au/connectasia/stories/201007/152949243.htm>)

Hiệp hội Doanh nhân Việt kiều tại Úc vừa được thành lập ở Melbourne
nhằm liên kết các doanh nghiệp hoạt động tại Úc và Việt Nam. Tổ chức
mới này được chính phủ Việt Nam chính thức công nhận nhưng nó cũng
khiến một số người trong cộng đồng người Việt tại Úc quan ngại.

Tham dự trên bản tin phát thanh này có nữ phóng viên Siobhan Marsh,
cùng các người phát biểu là ông Tan Ho, Dư luận sĩ tại Deer Park; Danh
Van Phan, Phó chủ tịch hội doanh nhân Việt Kiều, ông Trung Doan, Chủ
tịch Cộng đồng Người Việt tại Úc (LTS: Bản phát thanh của phóng viên
Siobhan Marsh không thấy kể tên ông Trần Bá Phúc là chủ tịch hội doanh
nhân Việt kiều này, nhưng lại có tên ông Trung Doan (Đoàn Việt Trung?)
là chủ tịch cộng đồng người Việt tại Úc. Nếu đúng thì có lẽ Siobhan Marsh
phải nói là "cựu" chủ tịch mới đứng vì đoạn dưới có nói đến ông Phong
Nguyễn (Nguyễn Thế Phong) là Chủ tịch Cộng đồng người Việt liên
bang)

Dưới đây là trích bài phát thanh tiếng Anh từ nguồn

<http://www.radioaustralia.net.au/connectasia/stories/201007/152949243.htm>

Và bản dịch của ban Việt ngữ Radio ABC Australia

Quốc mình trên đất khách, một góc chợ ở
Cabramatta thủ phủ người Việt tại Úc

qua hiệp hội, một số mối quan hệ kinh doanh có thể giúp ích cho tôi trong
thời điểm hiện nay và có lẽ cả trong tương lai", ông nói.

Theo ông Hồ, hiệp hội có thể giúp tư vấn và hướng dẫn cho những doanh
nhân mới ở Việt Nam sang Úc. Ông phát biểu: "Những người mới từ Việt
Nam sang Úc làm kinh doanh có thể gặp trở ngại về mặt văn hóa. Hiệp hội
có thể chỉ họ đi tới đúng hướng họ cần tới."

Ông Phan Văn Danh, Phó Chủ tịch hiệp hội, phát biểu: "Chúng tôi là cầu
nối cho doanh nhân hai nước. Chúng tôi hỗ trợ và tư vấn cho mọi người.
Chúng tôi có thể mời các chuyên gia tới để giúp đỡ các doanh nhân. Ví dụ
như chúng tôi có thể mời chuyên gia từ Việt Nam trong những lĩnh vực như
hải quan, thuế và các cơ quan chính phủ khác sang Úc để giúp đỡ doanh
nhân ở Úc."

Tuy nhiên, ông Nguyễn Thế Phong, Chủ tịch Cộng đồng Người Việt Tự
do Liên Bang Úc, cho hay doanh nhân phải để ý tới mối liên hệ giữa hiệp
hội với chính quyền Việt Nam.

"Tôi xin lưu ý mọi người là chính quyền Việt Nam và đảng Cộng sản Việt

Nam là một hệ thống rất tham nhũng.
Xin mọi người nhớ rằng trong chế độ
cộng sản và độc tài ở Việt Nam, các
cơ chế từ hệ thống thanh tra đến tòa
án đều không có tính độc lập để bảo
vệ cho mọi người. Do đó, xin quý vị
hãy hết sức cẩn trọng. Hiệp hội có
thể nói rằng họ có thể giúp quý vị
liên hệ với các quan chức cao cấp.
Tuy nhiên mọi người cần lưu ý rằng
tại những nước như Việt Nam, bất cứ
khi nào các quan chức này muốn và
sau khi đã nhặt đầy túi tiền của họ thì
có thể họ sẽ quay lại "thanh toán" và
bỏ tù quý vị", ông nói.

Ông Danh vẫn khẳng định mục
tiêu của hiệp hội không phải là
chính trị. Ông phát biểu: "Chúng tôi
có khả năng giúp đỡ mọi người và
chúng tôi hy vọng có thể làm cho
mọi người giàu có hơn."

Đầy Sướng kiến

Ông chủ tịch hội... đại gia Việt
kiều hồi anh điều phối viên:

- Con bé VN mới qua do tôi
tuyển làm thư ký đó làm việc thế
nào?

Biết là người của cếp anh này lật
đặt khen

- Thật là một người đầy sáng
kiến. Cô ta bấm ba máy điện thoại
một lúc về VN và bắt đầu "tám"
về buổi đi chơi tối qua cho ba cô
bạn ở VN nghe cùng một lúc. Cô
này thiệt tài sếp ơi...!

Cha Nào Con Nấy

Con trai sung sướng khoe với
mẹ: Mẹ ơi cuối cùng thì cô ấy
cũng phải xiêu lòng trước lời cầu
hôn của con. Cô ấy nói với con là
người yêu đầu tiên của cô ấy mẹ
à.

- Trời đất ơi, sao mà con ngốc
thế. Đúng là cha nào con nấy. Cha
con nhà mày có chứng... "ngu di
truyền" y chang nhau

Yoshikazu Tanaka đang đứng vị trí 18 trong danh sách những người giàu nhất ở Nhật Bản. Với tổng tài sản 1,6 tỷ USD, Tanaka là một trong ba tỷ phú châu Á có độ tuổi dưới 35, nhưng là người duy nhất tự kiếm tiền bằng chính đôi bàn tay của mình. Là tỷ phú tự thân lập nghiệp trẻ thứ hai thế giới sau Mark Zuckerberg, Tanaka cũng làm giàu nhờ vào mạng xã hội, đó là mạng Gree.

Anh khởi nghiệp tại hãng điện tử Nhật Sony, sau đó về làm cho tỷ phú Hiroshi Mikitani tại trang web Rakuten. Anh rời khỏi công ty vào năm 2004 để thành lập Gree tại một vườn ươm công nghệ. Sau đó, anh đưa trang web trở thành một địa điểm chơi game trực tuyến và đã thu hút nhiều người chơi. Cổ phiếu của Gree đã tăng gấp đôi trong năm 2009.

Từ nghiện chơi "game" đến lập công ty "game"

Yoshikazu Tanaka cũng đang đứng vị trí 18 trong danh sách những người giàu nhất ở Nhật Bản, tổng tài sản hiện tại đã được nhân đôi từ con số hơn 800 triệu USD năm 2008.

Tanaka có được khối tài sản ngày nay nhờ vào Gree, một trang web về

mạng xã hội và cứ tăng tốc ngoạn mục của cổ phiếu Gree trong năm 2009. Thực ra, Gree chính là một dự án ưa thích được Tanaka thực hiện từ khi còn làm việc cho mạng mua sắm trực tuyến Rakuten của tỷ phú Hiroshi Mikitani, người giàu thứ sáu ở Nhật Bản.

Tanaka bắt đầu mê xã hội kỹ thuật số sau khi đọc về nhà tương lai học người Mỹ, ông Alvin Toffler. Từ những ngày còn học cấp 2, Tanaka đã bị cuốn hút bởi những câu chuyện trong cuốn sách của Toffler xuất bản từ năm 1980, với ý tưởng phát triển trong xã hội thông tin.

Lần đầu tiên Tanaka nhấp tay vào con chuột máy tính để vào Internet là năm 1996 khi đến Mỹ. Ba năm sau, Tanaka tốt nghiệp Đại học Nihon với bằng kinh tế chính trị và làm việc một thời gian ngắn ở tập đoàn điện tử Sony. Sau đó, Tanaka có một vài năm trải qua công việc đầu tư trực tuyến cho tỷ phú Hiroshi Mikitani, người điều hành cửa hàng trực tuyến Rakuten của Nhật Bản.

Trong quá trình làm việc tại Rakuten, Tanaka thiết kế website và các đoạn banner quảng cáo. Sau đó, anh thiết kế hệ thống blog, rồi tạo lập mạng xã hội chỉ do ý thích cá nhân. Khi mạng xã hội này trở nên phổ biến, Tanaka quyết định tách ra thành lập công ty riêng và đặt tên là Gree.

"Nhưng từ trước đó, khi còn là sinh viên, Tanaka đã tự lập ra các trang web và các banner quảng cáo" - Hiroshi Yamashina, một chuyên gia phân tích của công ty chứng khoán Nikko Citi và là bạn thân của Tanaka kể lại.

Năm 2004, Tanaka chính thức chia tay với Mikitani để ra riêng với doanh nghiệp Gree của riêng mình. Logo của công ty là một hình lục lăng. Tanaka khởi nghiệp Gree từ Netage, cũng là một vườn ươm tài năng ở Tokyo, nơi Kasahara bắt đầu dựng những viên gạch đầu tiên cho Mixi. Cũng giống như Mixi, Gree bắt đầu bằng việc xây dựng một mạng lưới bạn bè trực tuyến.

Kết nối viễn thông tạo bước ngoặt lớn

Gree có bước đột phá lớn khi thành lập một liên minh với công ty viễn thông KDDI năm 2006, công ty viễn thông này vẫn sở hữu 7% công ty của Tanaka. Với liên minh này, người dùng có thể vào trang web của Gree từ trang chủ chuyên về điện thoại di động của KDDI, nhờ đó, số người dùng của Gree tăng lên nhanh chóng. Năm 2007, Gree

tiếp tục tiếp cận với những người dùng có tiềm năng hơn khi Công ty NTT DoCoMo và tập đoàn đầu tư Softbank chỉ dẫn khách hàng mình đến trang web này.

Quết định tiếp cận khách hàng qua mạng điện thoại di động đã làm nên sự khác biệt cho Gree. 9 trong số 10 người sử dụng của Gree tiếp cận với dịch vụ từ điện thoại di động trong khi đó, tỷ lệ này của Mixi chỉ là 2/3. Nhiều người trong số họ chơi game trên điện thoại để "giết" thời gian chờ đợi.

Tận dụng thói quen này của người

Yoshikazu Tanaka, tỷ phú trẻ nhất Nhật Bản

Hồng Hà

Nhật, Gree phát triển mạnh hình thức chơi game trên điện thoại di động và trở thành đối thủ cạnh tranh của sản phẩm PSP của Sony và DS của Nintendo. Nhưng không giống những người chơi game trên các website khác, đối tượng sử dụng mạng Gree có thể chơi game với những hành khách trên khác chuyến tàu khác nhau ở Nhật Bản.

Vì Nhật Bản dẫn đầu thế giới trong công nghệ kết nối di động băng thông rộng, Tanaka được nhờ bằng việc cho phép các khách hàng của mình dễ dàng chơi game trên điện thoại của mình. 102 triệu trong số 114 triệu thuê bao điện thoại di động ở Nhật Bản sử dụng công nghệ 3G. Tỷ lệ này còn cao hơn cả ở nước Mỹ, thị trường mới có 70 triệu thuê bao di động sử dụng thế hệ công nghệ mới nhất này.

Gree cũng triển khai những trò chơi trong nhà với khả năng sinh lợi lớn cho công ty. Thu nhập thuần

của Gree trong 6 tháng gần đây là 39 triệu USD, cao hơn con số của DENA và gấp 4 lần con số thu nhập thuần của Mixi - một mạng xã hội vốn phụ thuộc vào quảng cáo là chủ yếu. Lợi nhuận biên của Tanaka là 57% cao hơn hẳn con số 36% của DENA và 30% tại Mixi. Điều này có nghĩa rằng Gree sẽ có nhiều tiền hơn để chi dùng cho quảng cáo, bao gồm cả chiến dịch quảng cáo trên truyền hình gần đây nhất.

Lợi thế của Gree là dễ sử dụng và dung lượng nhẹ. Bên cạnh đó, việc cho phép khách hàng truy cập từ điện thoại tạo nên sức hút của Gree. Người dùng Nhật Bản thường thích truy cập vào mạng xã hội, vừa liên lạc, tìm kiếm thông tin từ bạn bè, vừa có thể chơi games trong hàng tiếng đồng hồ ngồi tàu điện ngầm. Công nghệ điện thoại băng thông rộng hàng đầu thế giới của Nhật Bản cũng là yếu tố có lợi cho Tanaka.

Trong 114 triệu chiếc điện thoại tại Nhật Bản, có tới 102 triệu chiếc là điện thoại 3G. Trong 6 tháng cuối năm 2009, lợi nhuận của Gree đạt 39 triệu USD, nhỉnh hơn DENA và cao gấp 4 lần đối thủ Mixi.

Mạng xã hội của Gree cung cấp các dịch vụ giải trí như game trên điện thoại di động. Các thành viên mới ghi danh hiển thị trên mạng xã hội dưới dạng một avatar hoạt hình mặc quần áo đơn giản. Sau đó, họ sẽ mua mọi thứ từ mũ thời trang, kiểu tóc hoặc cần câu, thực phẩm để tham gia game câu cá, làm vườn, nuôi chó mèo. Nếu muốn sở hữu những thứ này, người dùng sẽ phải trả tiền. Doanh thu từ bán hàng ảo trong mạng xã hội tăng 2,5 lần lên 75 triệu USD trong 3 tháng tính đến tháng 9/2009. 80% lợi nhuận của Gree thu được nhờ việc bán hàng ảo.

Tanaka cũng theo dõi sát sao động thái của các đối thủ cạnh tranh ở Nhật Bản, đặc biệt là các mạng xã hội Mixi và Dena. Cứ vào 10h mỗi sáng thứ hai trong cuộc họp nội bộ đầu tuần, Yoshikazu Tanaka, người sáng lập mạng xã hội Gree, không quên nhắc nhở nhân viên về mục tiêu trở thành người dẫn đầu tại Nhật Bản. Đối thủ chính của mạng xã hội Gree là hai mạng khác Mixi và DENA.

Nhờ vào sự tăng tốc, lên gấp đôi giá trị của cổ phiếu Gree trong năm 2009, 51% cổ phần của Tanaka đã đủ để đưa Tanaka lên vị trí 18 trong số 40 người giàu nhất Nhật Bản. Trong khi đó, nhà sáng lập của Mixi, ông Kenji Kasahara xếp vị trí 33

với tổng giá trị tài sản đạt 720 triệu USD và Tomoko Namba của DENA bị loại khỏi danh sách và khối tài sản chưa đạt đến 500 triệu USD.

Sự tăng tốc của cổ phiếu Gree một phần nhờ vào sức tăng trưởng như sao băng của công ty này. Mới đây, Công ty kiểm toán Deloitte Touche Tohmatsu đã xếp hạng Gree đứng đầu trong danh sách những công ty công nghệ có tốc độ tăng trưởng cao nhất với mức tăng doanh thu đạt 2.636% trong 3 năm.

Hiện nay, Gree có 15 triệu người sử dụng, tăng lên từ con số 8 triệu của năm trước. Với số người sử dụng lớn này, Gree đã qua mặt DENA và đang cạnh tranh với Mixi, mạng xã hội có số người dùng lên đến 18 triệu người nhưng số người tăng thêm hàng tháng đang sụt giảm.

"Chúng tôi sẽ vượt qua Mixi trong vòng 6 tháng nữa" - Tanaka rất tự tin khẳng định như vậy. Ông cũng cho biết, chẳng bao lâu nữa, số người sử dụng Gree sẽ tăng gấp đôi lên 30 triệu người. "Người Nhật thích chơi điện tử. Gree lại rất dễ chơi và hấp dẫn" - Tanaka, ông chủ doanh nghiệp nói với ánh mắt sáng lên khi nhớ đến thú vui của mình từ thời còn bé.

Hai đối thủ cạnh tranh cũng đang theo bước của Gree để làm gia tăng số người sử dụng mạng của mình. Tháng 10 năm ngoái, Mixi đã triển khai các trò chơi trên điện thoại di động, DENA trở thành một trong những nhà cung cấp cho Mixi.

DENA, với khoảng 250 trò chơi đã sẵn sàng tham gia vào thị trường trò chơi điện tử trên mạng. Tanaka

nói ông không hề e ngại. Tháng 9 năm ngoái, Tanaka đã nộp đơn kiện DENA với tội ăn cắp trò chơi của Gree và đòi bồi thường 4,2 triệu USD và yêu cầu DENA phải có lời xin lỗi chính thức. Vụ kiện này vẫn đang tiếp tục.

Song song với phát triển thị trường nội địa, Tanaka cũng tìm cách xuất khẩu các trò chơi của mình, và công bố ông đang cần tìm các đối tác ở những thị trường mục tiêu. Khi "nhảy" ra thị trường nước ngoài, Tanaka sẽ phải cạnh tranh với khổng lồ mạng Facebook hoặc MySpace mà còn phải cạnh tranh cùng DENA - hãng này đã mua trang web trò chơi IceBreaker của Mỹ, và cả Mixi.

Tanaka vẫn không quên nhìn lại thị trường trong nước và nhớ về những thành công của mình và rút kinh nghiệm từ những tỷ phú khác. Kasahara đã từng là tỷ phú từ năm 30 tuổi, nhưng đến nay, khi đã 35 tuổi, ông không còn giữ được vị trí này

Cặp vợ chồng doanh nhân đã sống với nhau hơn 60 năm. Họ chia sẻ ngọt bùi, đủ mọi thứ. Duy chỉ có cái hộp đựng giấy mà bà cụ để ở dưới gầm tủ là ông cụ không hề biết trong đó đựng cái gì. Và ông cũng chẳng bao giờ hỏi tới cái hộp đó ra.

Một ngày kia cụ bà bỗng bệnh nặng. Biết mình không qua khỏi, cụ bà bèn lấy cái hộp bí mật ra mở cho ông xem. Trong hộp chỉ vỏn vẹn có hai chiếc áo len nhỏ và một số tiền là 9.500 đô. Ông cụ ngạc nhiên hỏi vợ "Cái gì thế này em?" Bà cụ trả lời:

"Anh ơi, Khi chúng ta mới lấy nhau. Bà nội của em có dặn em rằng: Bí quyết để giữ hạnh phúc gia đình là đừng bao giờ nói cho chồng biết mình đã từng ngủ với đàn ông khác. Nếu mỗi lần con có lỡ ngoại tình, con nên im lặng và bình tĩnh, lấy len đan một chiếc áo nha con". Và anh thấy đó...

Cụ ông không cảm được nước mắt. Cả suốt cuộc đời, sống chung với nhau người vợ thân yêu của mình chỉ "cho" đàn ông khác đựng cơ hai lần thôi. Trong khi đó mình đã giấu bà mà "đóng dấu" với phụ nữ khác nhiều hơn bà chặc đến cả mấy chục lần...

Ông cảm động nắm tay bà. "Em ơi... anh thật là anh cũng có chuyện đó... nên anh không bắt lỗi em đâu, em đừng hối hận làm gì... Nhưng còn 9.500 đô này là gì vậy?"

Cụ bà mắt đỏ hoe trả lời: "Đó là... số tiền em đã bán những chiếc áo em đã đan với giá 9.5 đô một cái..."

Ông cụ kêu trời rồi đứng tim đi luôn qua cõi âm trước bà một bước

(tiếp theo kỳ trước)

Trương Văn Bền là một doanh nhân luôn tìm hiểu với tâm nhìn xa và nhạy cảm đến những áp dụng những tiến bộ kỹ thuật mới vào sản xuất thực tiễn và đầu tư khuếch trương tìm những hướng đi mới. Với đầu óc thoáng và rộng rãi, ông đã thành công thiết lập cơ sở sản xuất và kinh doanh của công ty ông rất hữu hiệu và hiện đại. Ông không tự tìm hiểu và học hỏi để trở thành chuyên viên làm xà bông có chất lượng tốt như nhiều người làm tương. Ban đầu ông gửi một kỹ sư giỏi qua Paris để tìm hiểu kỹ thuật làm xà bông với một kỹ sư người Pháp ở nhà máy làm xà bông Mazet. Lúc đó đã có hai nhà máy làm xà bông của Pháp ở Saigon do ông MM Mazet và Boris làm chủ.

Trong hồi ký của ông, ông viết như sau về sự chọn lựa tên sản phẩm xà bông của ông như sau (2):

"Tôi đang tìm kiếm tên nào kêu, dễ gọi, dễ nhớ để đặt tên cho Xà-bông mà chưa kiếm ra. Ngoài Bắc, phong trào cách mạng Việt Nam quốc dân đang nổi lên nhiều chỗ và đã bị thất bại đau đớn, đến lúc Tây sử tử họ ở Yên Bái thì mười người như một, trước khi đứt đầu vô máy chém đều bình tĩnh hô to: "Việt Nam vạn tuế" gây một luồng dư luận sôi nổi ở trong nước và thế giới.

Tôi không bỏ lỡ vội chụp lấy vụ này, lấy tên Việt-Nam đặt cho xà-bông, gọi Savon Việt-Nam để nêu lòng ái quốc đang bùng nổ ở trong xứ, xà-bông Việt-Nam là của người Việt làm cho người Việt, người Việt yêu nước phải dùng đồ Việt Nam".

Về sự chọn lựa biểu tượng của xà-bông Việt Nam, ông đã dùng hình ảnh của một người con gái đẹp Việt nam rất đậm gian nan bộ là "Cô Ba". Không biết trong tương hợp nào ông đã dùng hình ảnh của một người phụ nữ "cô Ba" với nét đẹp có duyên Nam bộ, nhưng biểu tượng này của vùng đất miền Nam đánh trúng tâm lý dễ dàng nhận diện và quen thuộc của con người trong vùng đã là một yếu tố quan trọng để sản phẩm của ông được tiếp nhận rộng rãi. Một trong những tin đồn huyền thoại dân gian kể lại thì "Cô Ba" chính là con gái Thấy Thống Chánh ở Trà Vinh, người đàn bà đẹp nhất Nam Kỳ hồi đầu thế kỷ 20. Theo ông Hứa Hoành (1) thì cái hay của ông Trương Văn Bền là biết áp dụng tâm lý, đưa hình ảnh "Cô Ba", người đẹp huyền thoại trong dân gian làm nhãn hiệu cho sản phẩm hàng hoá của mình bán chạy. Nhưng các giai thoại và tin

Ông Trương Văn Bền (1884-1956) Nhà kỹ nghệ và doanh nghiệp Việt Nam

Nguyễn Đức Hiệp, PhD

Sở Tài nguyên môi trường Sydney NSW

đồn như trên về "Cô Ba" đều không đúng. Thật ra người phụ nữ ấy chính là người vợ của ông. Ta có thể xem hình ảnh trên nhãn hiệu và ảnh của phu nhân ông Trương Văn Bền đều là một. Vả lại, trước kia trong phong làm việc của ông tại công ty Xà Bông Việt Nam có tương bằng đồng đen hình vợ ông dùng làm mẫu cho hình trên hộp xà-bông (2).

Với sự ra đời của hãng xà-bông Trương Văn Bền ở Nam Kỳ năm 1932, Việt Nam hãnh diện được một xưởng công nghệ quy mô, góp phần vào công cuộc phát triển kinh tế trong thời kỳ phối thai.

Trong sự tiếp thị sản phẩm trên thị trường cạnh tranh lúc đầu và sau này cho đến khi ông mất để khuếch trương thương hiệu, Trương Văn Bền đã khôn khéo sáng tạo không kém những doanh nhân nổi tiếng hiện nay như Bill Gates của Microsoft. Trên báo chí ở Việt Nam từ khi xà-bông Việt nam được sản xuất vào năm 1932, trong mục quảng cáo thường đăng "Dùng xà-bông xấu, mục quần áo" hoặc "Người Việt Nam nên xài xà-bông Việt Nam" của Hãng Xà-bông Trương Văn Bền. Trong các cuộc triển lãm được mở cửa hàng năm tại các tỉnh và Sài Gòn, bao giờ gian hàng của ông Bền cũng được thiết kế ấn tượng nhất với mô hình một cục xà-bông khổng lồ gây được

sự chú ý và tò mò đặc biệt của người xem. Chưa dừng lại ở đó, tại các gian hàng còn có bán xà-bông gọi là chào hàng với giá rẻ hơn bên ngoài đến 25%. Trương Văn Bền còn đưa nhãn hiệu xà-bông Trương Văn Bền vào những loại hình nghệ thuật dân tộc được người Việt yêu thích như vọng cổ, thơ lục bát để cao tính thẩm mỹ, lòng yêu nước... khiến cho từ giới bình dân đến trí thức người Việt đều biết đến sản phẩm của ông (3).

Sau đây là vài đoạn trong nhật ký của ông Trương Văn Bền (2):

"Thấy xà-bông bán chạy tôi làm thêm một chảo nữa. Nay nhiều thêm thì phải làm quảng cáo dữ mới bán được. Một mặt phải kiếm thế ép mấy hàng tạp hóa mua xà-bông Việt Nam về bán, vì tiệm tạp hóa hầu hết của khách trứ, chúng sấu bụng không mấy khi chịu mua đồ của người Việt-Nam chế tạo về bán, chỉ chờ khi nào món đồ ấy đã được thông dụng đem cho chúng một mối lợi hàng ngày thì chúng mới chịu mua. Tôi bèn huy động một tốp người cứ lần lượt hàng ngày đi hết các tiệm tạp hóa hỏi có xà-bông Việt-Nam bán không? Hễ có thì mua một hai xu, bằng không thì đi chỗ khác, trước khi bước chân ra khỏi tiệm nói với lại một câu « Sao không buôn xà-bông Việt-Nam

về bán? Thứ đó tốt hơn xà-bông khác nhiều ». Hết người này tới người khác, thiệt rồi chứ tiệm cũng phải để ý lấy làm lạ, phải hỏi lại chỗ bán xà-bông Việt-Nam, cho người mua thử về bán. Tốp thì ôm đờn ca vọng cổ tấn dương tính chất của Xà-bông Việt Nam, tốp thì đi đánh võ rạo rạo, rồi đá banh tới cũng cho mặc áo thiếu Xà-bông Việt Nam. Nói tóm lại tôi không bỏ lỡ một dịp nào mà không làm quảng cáo, nên Xà-bông Việt-Nam bán chạy lắm ». (Đoạn này cho biết là năm 1922, ông đã dùng quảng cáo để bán hàng)

« Nhờ sức mạnh của quang cáo, xà-bông Việt-Nam tiến phát mau lắm, chỗ nào cũng buôn xà-bông Việt-Nam, ai nấy chỉ dùng xà-bông Việt-Nam thôi. Thấy mới lợi như vậy nhiều người chớa mắt cũng làm xà-bông để tranh dành, như Bà Đốc phủ Mẫu ra xà-bông « Con Cọp », Balet ra xà-bông « Nam-Kỳ » cũng đầu người đờn bà như Việt-Nam, Nguyễn Phú Hữu ra xà-bông « 3 sao » ở Cần Thơ, v.v. nhưng tranh đua không lại Xà-bông Việt-Nam, đều bị thất bại, bỏ cả. Số sản xuất của Xà-bông Việt-Nam lần lần lên tới 200 tấn, bán cùng Saigon, lục tỉnh, Trung kỳ, Bắc kỳ, Ai-lào, Cao-miền. »

« Năm 1941, tôi chịu cho sở binh lương một ít lợi quyền, nên bán được giá cao, chỗ đi Madagascar, Réunion, v.v. Mấy sử thuộc địa Pháp này vẫn mua xà-bông Mạc-Sây, nay chiến tranh giao thương bế tắc nên phải mua của tôi, mà chính là mấy hãng ở Mạc-Sây thiết thọ mua để bán đi các nơi ».

Ông cũng cho biết: « Trong 6 năm thế giới chiến tranh (1939-1945) mấy hãng dầu và xà-bông làm ăn tấn phát lắm, một cơ hội may cho mấy hãng Tây như Borris, Matrat và Delaunay, vì chiến tranh, việc xuất nhập cảng khó khăn. Trong ủy ban giám đốc hầu hết là người Pháp nhưng tôi là nhân viên Hội đồng quản hạt, hãng xà-bông của tôi lại sản xuất nhiều hơn họ nên họ phải để tôi làm Chủ tịch ».

Vì thế cũng không lạ gì tên tuổi và sản phẩm của Trương Văn Bền nổi tiếng và là niềm tự hào của nhiều người, nhất là ở trong Nam. Mặc dầu ông mất từ năm 1956 nhưng cho đến đầu thập niên 1970, nhiều người vẫn còn nhắc đến ông với sự kính trọng trong tình đồng bào và tình cảm thân cận gần gũi như trong nhà. Ông đã chỉ ra và làm gương cho nhiều người đi sau này để khuếch trương tìm năng tháo vác sáng tạo và tinh thần của người Việt Nam trong kinh tế và thương mại.

Cũng theo ông Hứa Hoành (1) thì

trong bảng lương giá để đánh thuế của Phủ toàn quyền Đông Dương ở Hà Nội, năm 1941, ông Trương Văn Bền phải đóng cho chính phủ một số tiền lên tới 107.000 đồng (trong khi đó, giá vàng khoảng 60 đồng/lượng). Điều này chứng tỏ công ty Trương Văn Bền và các con là một trong những công ty làm ăn rất phát đạt ở Đông Dương tạo ra của cải công ăn việc làm cho bao người và thúc đẩy kinh tế phát triển trong nhiều lãnh vực.

Sau năm 1948, Trương Văn Bền rời Việt Nam và sống tại Paris. Ông trở thành hội viên của Phòng thương mại Quốc tế (International Chamber of Commerce) và đi chu du khắp nơi trên thế giới. Ông viết hồi ký ở Paris và khi ông mất, anh Phillipe Trương cho đến nay giữ tập hồi ký này của ông. Ông Trương Văn Bền cũng là bạn ông Hui Bồng Hỏa (chữ Hỏa), gia đình hai bên thỉnh thoảng thăm viếng ở Saigon và Nước Ngọt nơi hai ông có cư dinh (2).

Ông Bền có nhiều con trai lẫn gái. Một người con là ông Trương Khắc Trí, từng là chủ tịch ban quản trị Việt nam Công Thương Ngân Hàng (lập năm 1953) tại Sài Gòn và là tổng giám đốc công ty xà-bông Việt Nam từ 1959 đến 1965. Ông Trương Khắc Huệ, sau khi tốt nghiệp trường đại học hóa học tại Mạc-say (Marseilles), tham gia vào công ty Trương Văn Bền làm giám đốc kỹ thuật từ năm 1945 đến 1965 và tổng giám đốc từ năm 1965-1970. Ông Huệ cũng là hội trưởng nghiệp đoàn kỹ nghệ dầu và xà-bông miền Nam Việt Nam (1965-1975) và là tổng thư ký Tổng Đoàn Công Ty kỹ nghệ Việt Nam (1969-1975). Trong thời gian này, ông Trương Khắc Huệ là người tạo ra những sản phẩm mới như xà-bông hương ngải và nhứt là bột giặt (2). Người con trai út, ông Trương Khắc Cần, quản lý công ty từ năm 1970 đến 1975.

Thời kỳ sau khi Trương Văn Bền mất từ năm 1959 cũng là thời kỳ nhiều biến động trong lịch sử Việt Nam. Xà-bông Việt Nam của Trương Văn Bền vẫn chiếm lĩnh phần lớn thị trường cho đến khoảng giữa thập niên 1960, khi hàng hóa, xà-bông, bột giặt Mỹ bắt đầu tràn ngập miền Nam. Các công ty mới ở Việt Nam cũng thành lập sản xuất bột giặt thay thế phần lớn nhu cầu dùng xà-bông để giặt giũ. Công ty Trương Văn Bền và các con, lúc đó đã đổi thành Hãng xà-bông Việt Nam, vẫn nỗ lực cạnh tranh, sản xuất thêm sản phẩm bột giặt Việt Nam cạnh tranh với các loại bột giặt Mỹ và bột giặt Viso của ông Trương Văn Khôi.

Sau năm 1975, nhà nước mới

trưng thu một phần cơ sở của Hãng Xà-bông Việt Nam để trở thành Nhà máy hợp doanh Xà-bông Việt Nam thuộc Bộ Công nghiệp nhẹ. Năm 1995, đơn vị này trở thành công ty Phương Đông thuộc Bộ Công nghiệp. Tháng 7/1995, công ty Phương Đông liên doanh với tập đoàn Procter & Gamble lập một nhà máy mới ở Bình Dương (1).

Một thời quá khứ ngang dọc vang danh của nhà kỹ nghệ và doanh nhân nổi tiếng Việt Nam nay chỉ còn là kỷ ức. Một ngành cử tốt đẹp ít nhất chứng ta nên cố để nhớ tới một trang lịch sử doanh nghiệp rất tự hào và gương sáng cho tương lai và thế hệ mới ngày nay trong thời đại toàn cầu hóa là ghi lại, phổ biến, khuyến khích học hỏi tinh thần doanh thương, mao hiểm trên doanh trường nhưng đầy trách nhiệm với xã hội của Trương Văn Bền. Công ty Phương Đông ngày cũng nên tự hào ghi vào lịch sử công ty của mình những thành tích đáng khâm phục của người tiên phong mở đường cho công kỹ nghệ doanh thương Việt Nam.

Tham khảo

(1) Hứa Hoành, Những nhà phú hộ và người lừng danh ở Nam Kỳ, http://namkyluctinh.org/a/lichsu/huahoanh/huahoanh_phuho%5B4.kynghc%5D.htm

(2) Phillipe Trương, theo thông tin trong các điện thư do Phillipe gửi cho tác giả

(3) Khuyết danh, Trương Văn Bền (1883-1956), http://www.vinhanonline.com/index.php?option=com_content&view=article&id=467:truong-van-ben-1883-1956&catid=88:nhung-nha-kinh-te&Itemid=270

(4) Gouvernement general de l'Indochine, Recueil des procès verbaux des séances plénières du Grand Conseil des intérêts économiques et financiers de l'Indochine, Session ordinaire de 1939, Imprimerie d'extrême orient, Hanoi, 1940, <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k56273414.image.f115.tableDesMatières>

(5) Gouvernement general de l'Indochine, Recueil des procès verbaux des séances plénières du Grand Conseil des intérêts économiques et financiers de l'Indochine, Session ordinaire de 1938, Imprimerie d'extrême orient, Hanoi, 1939, pp. 201-202, <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5453910r.image.f203.tableDesMatières> và <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5453910r.image.f000204.tableDesMatières>

nhiều tác giả

Khi ngồi viết những dòng chữ này thì vợ cháu đang ngủ say sưa trên giường. Nhìn đôi chân dài thướt thướt của "nàng" thò ra khỏi chăn, tự nhiên cháu bắt cười.

Thì ra vợ cháu cũng thuộc loại... chân dài ra phết, cao xấp xỉ 1,70 mét chứ chẳng phải chơi Năm

Cái Duyên Nam Bắc

tác giả
Nguyễn Hữu Huân

ngồi gặp lại đám bạn cũ cùng bình chướng, trong lúc chụp ảnh chung bỗng có thằng la lớn: "Chúng mày ơi! đứng bên cạnh bà này chắc ông phải kiểng chân lên mới xứng!", làm vợ cháu ngượng chín người.

Nghe nói bên Việt Nam bấy giờ người ta tung hô tít tưng "những cô gái chân dài" dữ lắm, làm phim, lên ảnh, quảng cáo rùm beng, làm các cô cứ tưởng mình là cái rốn của vũ

trụ không bằng.

Có điều là hầu như các mợ toàn là gốc miền Bắc, nói năng giọng Bắc, nhìn đời với con mắt người Bắc và cư xử thì cứ "tự nhiên như người Hà Nội". (Bật mí cho các cụ nhé: bây giờ thì đa số các mợ Hà Nội chính gốc đã thi nhau làm "con chim đa đa" bay qua xứ khác lấy chồng xa hay đi kiếm cơm hết ráo, còn lại toàn là gốc Hà-Nam-Ninh hay Thanh-Nghệ-Tĩnh lên Hà Nội lập nghiệp).

Hay là ông Trời sinh ra người càng ở vùng phương Bắc thì da càng trắng, mũi càng cao và chân càng dài, cứ nhìn mấy ông Tây bà Đám là biết ngay.

Thế nhưng "bà già chân dài" vợ cháu lại là dân Nam kỳ suốt luôn tận phương Nam, là thứ Nam kỳ chính hiệu con nai vàng, quê Cái Bè, nội Cái Răng, ngoại Cái Dồn. Hoá ra

"mũi cao, chân dài" đầu phải đọc quyền của các mợ Bắc Kỳ 75, các mợ nhờ "tàn dư đế quốc" nên chỉ mới xuất hiện sau này thôi, chứ ngay trong "thời kỳ chiến tranh" cách đây mấy mươi năm thì "mũi cao, chân dài" như Nam kỳ vợ cháu đã nhón như đây đường. Đứng là một cọng giá "thời kỳ chiến tranh" vẫn hơn một gánh rau muống "thời kỳ hoà

bình đối mới"!

Bố mẹ cháu sinh cháu ra tại miền Bắc, học hành và lớn lên cùng với gia đình trong miền Nam, để rồi trưởng thành tán ngoài miền Trung. Từ những tính chất của ba miền đã hợp lại tạo nên cháu thành một thứ "hầu lốn": "như canh chua nấu với... rau muống, giá sống ăn với... bún riêu, nhậu bia với chế mà lại chấm với... xì dầu". Thế nhưng cái bản chất Bắc kỳ vẫn là cái cốt lõi trong con người cháu từ lúc sơ sinh, vẫn Bắc kỳ rau muống mắm tôm, Bắc kỳ truyền thống, Bắc kỳ muốn thu... Nhưng ông Trời oái oăm lại sai ông Tơ bà Nguyệt xe duyên cháu làm thằng tù khổ sai chung thân cho một bà vợ Nam kỳ quốc. Lạ thật! Duyên hay nợ đây Trời!

Hồi còn bé, thứ thật cháu chẳng ưa gì Nam kỳ. Còn ghét, còn hận nữa là khác. Chuyện cũng dễ hiểu thôi: lần đầu cấp sách đến trường tiểu học Bàn Cờ ở quận 3, Sài Gòn, chỉ có cháu với một thằng nhỏ nữa là Bắc kỳ. Thằng này có hàm răng đưa

hơi xa ra phía trước, mà vẫn chương Bắc kỳ gọi là "vẩu", còn Nam kỳ gọi đơn giản và rất tượng hình là cái "bàn nạo dừa". Bố nó (không vẩu tí nào) rất thân với bố cháu (cũng chẳng có bàn nạo dừa) vì cả hai gia đình cùng đi chung chuyến tàu "hà mồm" vào Nam năm 54.

Hai thằng Bắc kỳ con nhất định ngồi cạnh nhau tạo thế liên hoàn "đưa nhau mà sống" trong cái lớp học 27 trụ Nam kỳ con. Bọn chúng hề nhau trêu chọc, ăn hiếp hai đứa thằng Bắc kỳ con luôn tìm chỗ ít người mà đứng để khỏi nghe bọn Nam kỳ đọc thơ chọc quê chữ bối. Thằng Vong, đứa đầu xỏ và to con nhất đám (bây giờ đang ở Canada) leo lên cây vú sữa giữa sân, đọc thơ rang rảng:

"Bắc kỳ ăn cá rô cây
Ăn nhấm lựu đan... chết cha Bắc kỳ"

Một thằng khác sẵn giọng phụ họa:

"Có cái thằng nhỏ nó "đao" làm sao

Lỗ đ... nó dính cái cọng "rao",
Người ta ai mà kỳ như "dzây" ?

Thế là cả bọn đồng loạt chỉ ngay vào bọn cháu rồi rống lên: "Thôi rồi! Bắc kỳ, Bắc kỳ!"

Cháu tủi thân lắm! Ôi thôi! buồn da diết, buồn vô biên, buồn phát ngẩn!

Về nhà hỏi mẹ tại sao gia đình mình lại vào đây làm quái gì để chúng nó trêu con suốt ngày. Mẹ cháu rướn nước mắt, xoa đầu cháu giải thích đơn giản:

- Tại vì người ta đánh nhau quá nên gia đình mình phải "rì rừ" vào đây con ạ! Thôi chịu khó đi con, mẹ biết làm sao bây giờ!

Nào đầu đã hết, chúng nó còn hề nhau tụ tập trước cửa nhà cháu. Mẹ cháu cấm chửi lỏng gà ra đười. Chẳng đứa nào sợ, trái lại còn tru tréo to hơn. Chợt thấy hàm răng của mẹ cháu nhuộm đen ngòm và bóng loáng, thế là chúng nó cứ thế mà gào:

"Bắc kỳ ăn cá rô cây
Ăn nhấm lựu c..., hàm răng đen thui"

Trong gia đình, chỉ có bố cháu là chẳng thằng Nam kỳ con nào dám giỡn mặt. Có lẽ nhờ khuôn mặt có oai hay nhờ đôi mắt nghiêm khắc của ông, mà chúng sợ một vành không dám trêu chọc một lời?

Ngày tháng qua mau, cứ thế mà đám Bắc kỳ "rì rừ", trong đó có gia đình cháu, vẫn sống phẩy phẩy trên mảnh đất Nam bộ lạ hoặc nhưng trù

phú này. Những cảnh chọc quê dần dần biến mất, bạn bè nhiều hơn, trong đó dĩ nhiên không ít đứa Nam kỳ. Đứa Sài Gòn chính tông, đứa Sa Đéc, đứa Vĩnh Long, đứa Mỹ Tho, Cần Giuộc... Nhưng đứa nào cũng chữ cháu là "thằng Bắc kỳ lấm mồm". Không "lấm mồm" chữ để chúng mày ăn hiếp ông hả?

Nghĩ cho cùng, không "lấm mồm" thì đâu còn là Bắc kỳ nữa! Thứ "lấm mồm" được việc, "lấm mồm" nghe vẫn bùi tai, "lấm mồm" dễ mến, thiếu thì nhớ, vắng thì mong, "tay chơi" nhưng vẫn "chấn tu", gái Nam kỳ cứ thế mà... "lắc lư con tàu đi". Càng lớn lên cháu càng khời Miền Nam, khời Sài Gòn, nơi đó có nhiều bạn, mà bạn lại không tồi. Nơi đó có dừa xiêm dứa sữa, có chè đậu xanh bột báng nước dừa, có bánh bèo trét mỡ trắng phau phau, có nước mắm đường ngọt lịm, có cá bóng trứng kho tiêu, có trái cóc ngâm đường cấm que cà rem chấm muối ớt, có quán cơm bà Cả Đợi, có cả những con đường hẻm ngoằn ngoèo dẫn đến nhà... chị Tinh.

Miền Nam và Sài Gòn thật trong veo khoáng đạt, không tự tôn như cái Bắc kỳ đã có sẵn từ bẩm sinh trong bụng cháu, không rườm rà "màu mè ba lá hẹ", chẳng thành thà, thẳng ruột ngựa, không làm vẩn có ỉn, chơi xả láng sáng về sớm, để rồi vẫn cứ yêu người, yêu đời.

Có lẽ cũng cùng một cảm nhận như thế nên đám Bắc kỳ "rì rừ" chúng cháu mới vào Nam chỉ có cái quần xà lỏng trên "tàu há mồm" đã lợi dụng thời cơ hề nhau tung ra dành dân chiếm đất khắp cõi Nam bộ, mà lại ăn nên làm ra trên mọi lãnh vực, trong đủ tầng lớp xã hội, nhất là vùng Sài Gòn Gia Định và các vùng phụ cận, chỗ nào làm ăn ngon lành thuận lợi là mấy mợ Bắc kỳ rau muống sang tay hàng loạt, ngoại trừ phía bên trong chợ Bến Thành và vùng Chợ Lớn, vì chẳng thêm "kèn cựa" với các chú Ba. Đã bảo rồi mà... "Bà đã nằm thì nằm thật chứ không thêm nằm nấy ne, nằm nấy ne!"

Từ sau năm 75 thì Bắc kỳ lại càng ăn trên ngồi trốc, các cụ không tin cứ mở cái máy "dò tuyến chuyển hình" hay cái "ra dỏ" ra thì thấy liến, các "xương ngón dziêng" hầu như "chăm phần chăm" đều là Bắc kỳ, không câu từ mợ. Còn các mợ tiếp dziêng "E Việt Nam", mợ nào mợ nấy đều khoe "em người Hà Lôi" hết ráo! Chẳng biết tại "dziêng dziêng" hay "phe đặng"?

Bố cháu trái lại, cái chất Bắc kỳ

đã ăn vào máu, thấm vào cốt lõi xương tủy của ông từ bao đời, nhất quyết bất anh em cháu phải thi vào trường Chu Văn An (CVA), con em gái phải thi bằng được vào trường Trưng Vương, toàn là những trường nổi tiếng từ miền Bắc, kéo theo các thầy cô "rì rừ" vào Nam. Phần vì bố cháu là cựu học sinh trường Bưởi, phần vì ông cũng có chút thiên kiến và ít tin tưởng vào các trường miền Nam như Petrus Ký hay Gia Long. "Mình dân Bắc thì phải học trường của người Bắc, chúng mày đừng có bần với bác lỗi thời!", bố cháu phần cứ như đinh đóng cột.

Mà lạ thật! Vào học Chu Văn An mới thấy toàn đám học sinh Bắc kỳ, le que vãi tự Nam kỳ lạc

lông vô duyên, đếm chưa đủ mười đầu ngón tay đã hết đứa Trung kỳ. Cho đến các thầy đa số cũng lại Bắc kỳ nốt, từ thầy hiệu trưởng Dương Minh Kính đến thầy thi sĩ Vũ Hoàng Chương.

Còn bên Petrus Ký thì ngược lại, hầu hết Nam kỳ. Hóa ra vùng nào thì vẫn cứ đi tìm nổi nấy, hay hoặc giả có chính sách của chính quyền thời đó hay không? Chẳng thành vấn đề, chỉ biết bọn Nam kỳ Petrus Ký chăm biếm đổi tên Chu Văn An thành... Chết Vì Ấn! Cháu tức máu trả đũa, rằng chúng mày ghen ông vì chúng mày chiếm ngưỡng các em Bắc kỳ Trưng Vương mà thêm nhỏ dãi, nhưng sợ vào thì chúng mày sẽ thành con đẻ mền để các em Bắc kỳ thọc cọng nhang sau gáy thổi quay vòng vòng! Tức quá, mấy trụ Petrus Ký chỉ biết "ngậm ngùi" đồng ca bản "Khúc nhạc đồng quê" rằng thì là:

"Quê hương tui Bắc kỳ nhào dzô quá trời

Bên bờ sông bên bờ ao... trồng rau muống!"

Hay cũng là: "Quê hương tui cái mùng mà kêu cái màn!..."

Thôi thì cũng đúng thôi! Mấy trụ Nam kỳ hay Trung kỳ chỉ cần nghe một mợ Bắc kỳ uốn éo ra chiều vãi đường lưỡi thì đã nhũn như chi chi, mất trợn ngược, mồm há hốc, quên luôn cả tên họ mình. Chỉ có trai Bắc

kỳ mới trợn nổi các mợ Bắc kỳ thôi! Đây nè, các cụ chịu khó nhìn chung quanh đi, cứ một trăm trụ Nam kỳ chưa chắc có được một trụ vợ được một mợ Bắc kỳ.

Tìm mỗi con mắt mới có một trụ "điểm phúc" bề được một mợ mang về nhà thì bảo đảm suốt cuộc đời còn lại chỉ biết bốn chữ "gọi dạ bảo vâng", răm rắp tuân lệnh bà, chẳng bao giờ còn nhìn thấy mặt trời, mặc dù suốt ngày ngửa mặt than Trời! Đây mới chỉ là các mợ Bắc kỳ 54 thôi nhé! Gặp cỡ các mợ 75 hay các mợ quê quán Hà Đông hay Bắc Ninh "... cấm roi dạy chồng" thì ôi thôi! cái te tua nó kéo luôn theo cả tông ti họ hàng suốt đời hưởng "cái thứ đau thương", nghe chữ cứ tưởng nghe... hát. Hồi các chú Nam kỳ hậu sanh: chớ chơi đại!

Đừng nghe ông Phạm Duy hát bài "Cô Bắc kỳ nho nhỏ" mà ham, lừa đấy! Gặp Nam kỳ thì cái "nho nhỏ" kia sẽ phình to hơn cái vai, mà cái vai có nanh! Ngược lại, một cậu Bắc kỳ rau muống quơ được một cọng giá Nam kỳ "đem về dinh" vụ này nhiều lấm nhen - thì cứ như "rồng thêm cánh", như "điều gặp bão", như lái ô tô không cần Navigation... cả đời có người "nặng khăn sữa túi" không công. Hóa ra hôn nhân cũng có quy luật đấy chứ.

Chồng Bắc kỳ + vợ Bắc kỳ = Vợ chồng để huế, nếu biết cách

Chồng Bắc kỳ + vợ Nam kỳ = Chồng phẩy phẩy, phê cánh nham.

Chồng Nam kỳ + vợ Bắc kỳ = Chồng te tua, lưng còng.

Nhưng đã là "luật" thì bao giờ cũng có "luật trừ", nghìn là cháu không dám vợ đưa cả nắm đầu, với lại cháu chỉ lợi dụng cái "tự do ngôn luận" trên xứ người, xin bản bầy vãi chữ ngu ngơ để các cụ trong lúc "trả dư từ hậu" đem ra trước là mua vui, sau là cho bớt chút căng thẳng trong cái cuộc đời... đen như mồm chó này. Xin lỗi các cụ, nãy giờ nói loang quanh mãi, bây giờ cháu xin trở lại chuyện của cháu.

Bố cháu nghiêm khắc lắm và dĩ nhiên giáo dục con cái theo truyền thống Bắc kỳ. Đã có gốc có ngành, có cả sự nghiệp bề thế trong Nam nhưng vẫn... thờ cơm Bắc kỳ, vẫn lễ phép Bắc kỳ, vẫn giữ giọng nói Bắc kỳ và thậm chí còn ra lệnh, đầu rể cũng phải... Bắc kỳ! Mỗi lần cháu dẫn bạn gái về nhà, bố cháu liếc mắt một cái là biết ngay cô nàng Bắc hay Nam.

Có một ông bố tình đời như thế đôi khi lại... phiền. Với một mợ Bắc kỳ, bố cháu thân mật tươi cười "Cháu

vào nhà chơi ! bố mẹ cháu khỏe mạnh không ?", cứ làm như quen biết từ lâu vậy. Gặp cô á Nam kỳ thì lạnh nhạt khinh khỉnh "Không dám, chào cô !" Cô bạn gái Nam kỳ mặt ngệt ra thường thức vấn chương Bắc kỳ, còn cháu nghe qua mà thốn từ dạ dấy đến ruột non.

Nghe Bắc kỳ chê, nghe Bắc kỳ chửi, mà cứ tưởng mình đang nghe thơ phú hay nghe nhạc êm dịu mới chết chứ ! Nếu quen cô nào Trời sinh có mấy cái vòng hơi... sexy một tí, Bắc cũng như Nam, cháu phải dấu biệt vì sợ lựu đạn nổ tung trong nhà. Điều này coi bộ hơi khó sống. Thối thì Bắc Trung Nam cũng một nhà, hạnh phúc lứa đôi đâu phải do thăng hàng xóm, mà là do chính mình. Thế rồi cháu đã từng hạ quyết tâm với bố: lấy vợ Bắc kỳ, cho phải đạo làm con. Em nào Bắc kỳ, rước về nhà cho bố xem mặt mà bất hình dong (cứ như đi mua gà chọi). Em nào Nam kỳ, điểm hẹn sẽ là mấy ống cống dưới gầm cầu xa lộ Đại Hàn.

Thiên bất dung gian! cháu lại phải lòng một á Nam kỳ, Nam kỳ không lai giống, cái thứ Nam kỳ Gia Long kén kén xỉ xon. Hồi đó cháu đi lính Không Quân của miền Nam, thấy đám phi công trời đánh đa số cũng đều là Bắc kỳ, chẳng hiểu tại sao? Dân Nam kỳ cũng có, Trung kỳ lại càng ít hơn, nhưng đứa nào cũng có ... "cái mồm Bắc kỳ".

Cháu còn nhớ khi thì gia nhập Không Quân, phải đủ ký lô, đủ kích thước, lực phủ ngũ tạng bị khám tuốt luốt, phải trần trùng trực như con nhộng rồi nhảy lên nhảy xuống cho mấy ông bác sĩ ... "vạch lá tìm sâu", chứ đâu có thi tuyển đứa nào "lấm lấm"! Thế mà thằng nào cũng thấy cháu đều có cái "chứng chỉ lấm lấm" cao hạng đầu kỷ trong túi áo bay.

Một hôm đang trực phòng hành quân thì ông xếp (ông này Nam kỳ quốc) hỏi có thằng nào rảnh ra phi đạo chở con cháu gái vợ của xếp theo tàu từ Sài Gòn ra Nha Trang đem về nhà bà vợ đang có bầu sắp đẻ. Tưởng đi biệt phái hành quân chứ cái màn này cháu khoái lắm: "Chuyện nhỏ mà xếp, có tui ngay". Ông xếp của cháu cũng chẳng vừa, nhìn cháu tìm gan thăng đàn em: "Lẹ lẹ lên coi, tàu sắp đáp rồi đó, sách tao mày học hết còn dư có cái bìa, nhưng mà từ từ thôi nghe cha nội, lạng quang con mẹ chửi tao thấy bà !" Lúc đó cháu đầu có ngờ rằng, cái chuyện nhỏ như mất muối này lại thành chuyện lớn, lớn khủng

kh khiếp, ảnh hưởng đến hết cả cuộc đời cháu !

Cô cháu gái ông xếp không có cái dạng "ngực tấn công, mông phòng thủ" như trong "xi la ma", thế mà ngay từ phút ban đầu cháu đã bị đánh ngay tim một cái búa tạ chình ình chứ chẳng phải tiếng sét tâm thường.

- "Cô đi máy bay có mệt lắm không ?"

"Dạ !"

- "Ra thăm cô dưỡng hả ?"

"Dạ !"

- "Cô lên xe đi, tôi đèo cô về"

"Dạ !"...

Chèng dèch ơi ! sao mà cụt ngủn cộc lốc thế bà nội ? Cái gì cũng "dạ" hết ráo thì cháu biết đâu mà rờ ! Đứng gái Nam kỳ ! Chợt nghĩ không biết bà dợ xếp tới giờ này có còn "ngây thơ", "dạ dạ" với xếp như dấy nữa hay không ? Xếp cháu đang ở San José, nếu xếp có đọc những giòng chữ này thì xếp cũng bỏ qua dùm vì thằng em đã thuộc lòng trọn bộ sách của xếp từ khuya rồi !

Từ đó cháu với nàng rử rừ rừ cùng nhau đánh vần mấy chữ "hình như là tình yêu". Cuộc tình của cháu với nàng êm ả như quả lắc đồng hồ treo trên tường phòng khách nhà cháu, nhưng mỗi khi nghĩ đến bố cháu thì quả lắc đồng hồ bỗng ngắt ngư như bị đứt dây thiếu. Thương quá, cháu đánh liều, "mấy sông anh cũng lội, mấy đèo anh cũng qua", chuyến này nhất quyết không chui ông cống gầm cầu xa lộ, mà dắt nàng về nhà trình diện bố. Bố vẫn khinh khỉnh: "Không dám ! chào cô". Nàng vui

tinh: "Ba anh coi ngầu quá hén!", cháu tỉnh bơ: "Không ngầu sao làm bố anh được !"

Thật ra thì bố cháu đâu có ghét Nam kỳ, ông chỉ phàn nàn rằng dân Nam kỳ được trời đãi, cho sống trên mảnh đất mầu mỡ phong phú, không làm vẫn có ăn, mà lại ăn ngon nữa, nên có tính lè phè, hoang phí, không chăm chỉ hạt bột, không cần cù tiết kiệm như Bắc kỳ. Ông chỉ vì thương con, lo cháu lấy nhầm cô vợ Nam kỳ cả ngày chỉ biết... phè cánh nhạn, ăn no lại nằm, thì con cưng của ông sẽ thành thân trâu ngựa suốt đời. Còn mẹ cháu, vốn dĩ nhà quê rặng đen mà tấu bảo rằng, nghe Nam kỳ nói chuyện cứ tưởng nghe tiếng nước ngoài, chỉ hiểu một nửa ! Cháu cãi lại, Bắc kỳ cũng có khối đũa lười, lười như cháu đây là hết mức rồi !

Một hôm cháu đưa nàng về nhà, gặp lúc bố mẹ cháu sửa soạn mở tiệc đãi ông bác từ Hồ Nai lên thăm. Ông bác vui tính bảo tiện bữa ngồi ăn luôn, cháu đang chần chờ thì nàng vén áo hạ ngay cái bàn tọa tròn lẳng xuống ghế, cháu kéo lên không kịp. Cháu thử thì giải thích cho nàng rằng, đi đâu gặp khách Bắc kỳ mời ăn thì chớ có ăn liền, cứ để người ta mời dăm lần bảy lượt, ăn liền người ta chửi mình... chết đói !

Nam kỳ thì thăng ruột ngựa, mời là chấp lệ, không chấp dợ xuống bếp, dợ ráng chịu, không mời lần thứ hai, ai biểu mời không ăn ! Bỗng mấy đứa em cháu thay phiên nhau: "Mời bác xơi cơm, mời bố xơi cơm, mời mẹ xơi cơm, mời anh xơi cơm, mời chị xơi cơm", mời... mời... mời... từm lum! Thằng em út cháu mời dài nhất, mời lâu nhất, mời từ trên xuống dưới, trong nhà chỉ có con Tô Tô đang nằm chực dưới gầm bàn là nó không mời. Nó lại chẳng được ai mời để xơi, út mà ! nhưng rồi vẫn xực ào ào !

Cô bạn Nam kỳ của cháu trở mặt nhìn cháu chẳng hiểu chuyện gì xảy ra. Cháu vội ghé tai thì thào:

- Em mời gia đình ăn cơm đi !

- Ủa ! gia đình anh mời em "ang" mà ? Bộ "ang" cũng phải mời... mời... xơi... xơi sao ?

Nàng ấp a ấp úng cũng ráng mời: - Dạ mời bác, mời bác, dạ mời... à... à... mời anh, mời em...

Chợt bố cháu lên tiếng:

- Thôi đủ rồi, cháu mời người trên thôi, còn mấy em cháu không phải mời... Mà hay thật ! Con bé này vui về, ngoan ngoan lắm ! Sao con cứ ăn hiếp nó mãi !

Nghe bố cháu nói mà bụng cháu cứ như mở cờ, ông còn cao hứng bảo

khi nào nâng nấu cơm Nam kỳ cho gia đình cùng ăn. Cô nàng hí ha hí hửng nói liền:

- Dạ ! (lại dạ!), để bữa nào cháu nấu bún(g) mắm dợ thịt heo ba rọi cho bác ăn(g), bún(g) mắm thịt ba rọi Trà Dinh ngon nhức miến Nam nghe bác !

- Sao ? cô muốn búng hả ? Lỗ tai tôi đây này, muốn búng bao nhiêu thì cứ búng đi !

Thế là cả nhà cháu được một trận cười nắc nẻ. Nào đã hết đâu, mẹ cháu chợt bảo:

- Cháu xuống bếp lấy cho bác mấy cái "cùi dĩa" với cái "muôi" để trong ngăn kéo đấy !

Nàng ngơ ra cứ như được nghe tiếng... Tây, nhìn cháu cầu cứu. Cháu cười hà hà khoát tay ra cái điều thông thái giải thích ngay:

- Cái "cùi dĩa" Nam kỳ kêu là cái "muỗng", tại Bắc kỳ sống lâu với bọn Tây, chứng nó gọi là "la cuiller" thì Bắc kỳ gọi luôn là cái "cùi dĩa" cho tiện. Còn cái "muôi" Nam kỳ kêu là cái "vá", chữ "vé" thì đọc là "dê" cho nên gọi là cái "dĩa", phải không ?

Nàng đỏ mặt, bừm môi "Cái đồ dzô dziêng, tui đi dzĩa à ghen !"

Sau bữa cơm hôm ấy, hình như bố cháu bắt đầu "chuyển hệ", có vẻ gần gũi thân mật với nàng hơn vì thấy nàng thật thà, có sao nói dzậy, không bải bỏi, không vòng vo tam quốc, nhất là... không lười như ông nghĩ. Thừa thắng xông lên, cháu thử thì với mẹ cháu là cháu muốn lấy nàng làm vợ. Mẹ bàn với bố, bố vẫn ngần ngừ.

Tại bố cháu không biết dzậy chứ, cháu đọc lóm từ một quyển sách nào đó người ta viết rằng, trong lịch sử nước ta hầu hết các vua chúa miền Trung đều có nhiều bà vợ bé, mà hầu như bà nào là bà Chánh Cung Hoàng Hậu cũng đều là Nam kỳ: vua Minh Mạng có rất nhiều vợ, đa số là các bà Nam kỳ, Chánh Cung là bà Hồ Thị Hoa, người Biên Hòa; Chánh Cung của vua Thiệu Trị là bà Từ Dũ, người Gia Định; Vợ chánh của vua Bảo Đại là bà Nguyễn Hữu Thị Lan (tức Nam Phương Hoàng Hậu), là người Gò Công. Mấy ông vua cũng tình đời đáo ối ! Nhưng cháu "không phải là vua, nên mộng ước thất bình thường", chỉ xin "... quỳ lấy Chử trên Trời, sao cho lấy được... con nhỏ Cái Bè con thương !"

Thật là oái oăm: cá đã cắn câu mà bố cháu vẫn chưa cho giật cần! Tuy thế, thỉnh thoảng bố cháu cũng dò hỏi về gia đình nàng. Thì cháu

đã nói rồi mà, "quê Cái Bè, nội Cái Răng, ngoại Cái Dồn", ruộng đất mênh mông, sông nước dập dềnh, ăn nói "ngắn gọn và dễ hiểu" chứ không "dài dòng nhưng khó hiểu"... kiểu Bắc kỳ ! Chấm hết!

Ngày vui nhất đời cháu là ngày bố cháu ra lệnh sửa soạn "lên đồ dzĩa" đến thăm gia đình nàng. Sao bố cháu không nói thẳng thừng ra là đi "hỏi vợ", đi "chạm ngõ" cho xong. Nhưng mà cần gì phải "chạm ngõ" với lại "chạm cổng" cho rườm rà rắc rối, nhà của nàng cháu biết từng phòng, quen từng góc, rõ từng cột.

Mỗi lần cháu từ đơn vị "dù" về đều có chút quà biếu ba má nàng, cho mấy đứa em nàng và cho cả

cô Ba giúp việc trong nhà (học theo sách dụ khị của xếp cháu đây !). Lần nào gặp ba nàng là lần đó có... nhậu. Đồ nhậu lúc nào cũng có sẵn, lúc củ kiệu tôm khô, khi ra sau hè ngắt mấy trái xoài tương chấm mắm nêm ngào ớt, kệt quá cột sợi ny-lông dzỏ ngón chân cái, dẫu kia cầm mấy con trùng liệng xuống sông, cũng cầu được mấy con cá lên nướng làm mồi. Nam kỳ trờ phú mà ! Ông không nhậu bia nhậu rượu, mà nhậu đế, không nhậu bằng cốc hay ly mà nhậu bằng tô, tô nào tô nấy bằng cái bát ăn cơm nhà cháu. Thế mà ông lúc nào gặp cháu thì cứ nói rằng: "Dô dợi tao dăm ba sợi nghe mày !" Chưa tới nửa sợi cháu đã guốc cần câu ! "Lính tráng như mày chỉ mà yếu xìu sao oánh giặc nổi ? Dzô cái coi !" Ông thương, ông coi như con như cháu, ông mới kêu cháu bằng "mày". Tiếng "mày" của Nam kỳ biểu lộ cái chân tình, sự gần

gũi thân thương, không như Bắc kỳ khi đã xỏ ra tiếng "mày" rồi thì... ô hô ! ô hô ! thiên tai ! thiên tai ! chạy cho lẹ !

Một hôm đang nường con mực khô nhậu lai rai với ông, bỗng có khách gõ cửa bước vào, mắt ông sáng lên như sao băng, vừa cười vừa nói:

- Chèng dèch ơi anh Sáu Lèo ! hôm qua tui chớ qua qua mứt chỉ cà tha, hôm qua qua nói qua qua mà qua hồng qua, hôm nay qua nói qua hồng qua mà qua lai qua, nay qua rồi có thằng rế tương lai tới thăm, nhào dzô chơi vài xì, hôm nay có ớt nè qua !

Nói chi mà cứ qua đi qua lại, qua tới qua lui, nói cũng như thơ phú dzậy chứ, thế mà mẹ cháu cứ nói tiếng Nam kỳ nghe sao như tiếng... nước ngoài !

Bắc kỳ vẫn có câu "đầu là con, rế là khách", nhưng Nam kỳ thì "đầu là con, rế cũng là... con luôn". Bố dợ chịu chơi lại gặp thằng rế cũng chịu chơi luôn, dzô ba xì rồi thì coi như... ban, chơi xả láng sáng dzế sớm, còn má dợ bỗng nhiên thành... chơi chịu ! Nàng kể cho cháu nghe, nhiều lần ông đi nhậu quá giờ giới nghiêm chưa chịu về, cả nhà trông đứng trông ngồi. Chợt nghe tiếng xe Vespa quen thuộc chạy ngang nhà, cứ thế nghe cái "dzò" rồi lại chạy mất tiêu, lại nghe cái "dzò" rồi đi tuốt luốt ! Sinh nghi, nàng chạy ra cổng đón đường chặn xe: "Ba vi ! Ba vi ! Tới nhà rồi nè !". Ông chợt tỉnh, queo dzô thẳng cái "két", xe đổ cái rầm, ống té cái dúi, miệng lèng nhèng "Ua, nhà mình dzậy rồi sao ? Dzậy mà tao chạy dzòng dzòng kiểm hoài hồng ra !"

Ngày cưới, cháu chọn nhà hàng Đại La Thiên của chú Ba tuốt bên Chợ Lớn cho có vẻ trung dung, không Nam cũng không Bắc mà là cơm Tàu. Không xài Karaoke nhưng chơi nhạc sống. Có ông chú dợ tên là Ba Phượng làm nhạc trưởng cho mấy bà xồn xồn Nam kỳ lên sân khấu ca cải lương há rầm. Hình như

Cư Tướng

Hai vợ chồng về Việt Nam cùng đi dạo trên lễ đường chỗ đồng người. Chập sau anh chống hốt hoảng:

"Em ơi anh bị móc tới mất tiêu cái bóp rồi!"

Bà vợ: "Sao vô ý thế, bộ bàn tay nó thò vào túi mà anh không biết sao?"

Chồng: "Anh biết chứ, nhưng anh tưởng đó là tay của... em!"

7 thứ nghệ thuật của nhân loại đối với Nam kỳ đều tóm gọn trong mấy câu dzong cổ thiết mùi.

Đám cưới cháu người ta chụp nhiều hình lắm. Ông bố vợ coi hình gục gặc cái đầu: "Chèng đéch ơi! thằng rể tao chụp hình coi phồng độ dzữ hén! Ráng nghe mây!" Cháu chẳng hiểu ông nói cháu phải ráng cái gì? Nhưng có một cái cháu phải ráng là cái chắc, ai biểu ham dợ Nam kỳ... mũi cao chân dài!

Còn bố cháu xem ảnh thì lại phán một câu xanh rờn: "Con dâu bố chụp với bố ảnh này đẹp quá, giá mà đứng cạnh bố con khoan tay lại thì còn đẹp hơn biết bao!". Ông xếp cháu, khơi khơi tự nhiên thành ông đương, sẵn có đám ba ly nhưng mắt vẫn lảo liên ngó bà cô, rồi len lén kể lể làm oai: "Thấy chưa mây! Hồi đó tao xách máy bay xuống Vĩnh Long rồi lạng qua Cái Bè, mới lạng chơi dzài ba dzòng là dzốt luôn bà cô mây, ngon chưa!" Cám ơn "ông xếp đương" đã có công "nối giáo cho giắc" rồi rước luôn giắc vào nhà. Còn mấy thằng bạn Không Quán quý sư thì xúm nhau ca bản "Mùa thu chết"... đã chết rồi, cho mây... chết luôn!

Ngày qua ngày, cháu không chết mà vẫn sống nhàn rảnh với bà vợ "quý phái bình dân", bây giờ đã có 4 con với 3 đứa cháu ngoại để nựng. Nam kỳ cũng chấm chỉ đấy chứ! Thế là xong một đời phiêu bạt giang hồ, bay bướm, quấy phá! Được cái vợ cháu cưng cháu lắm (Nam kỳ mà!), bao nhiêu công việc trong nhà từ lau nhà, rửa chén, hút bụi, trồng cây, giặt đồ... vợ cháu dành làm hết ráo.

Bà nói "tay chân ông như thằng cùi, làm đầy hủ đó, để tui làm luôn cho lẹ!". Cháu đi làm mang tiền về, bà cũng không thèm động tới, bảo rằng "tui hổng cần anh nuôi tui!". Thế nhưng vợ cháu ghen khỏi nói, trong vườn trồng nhiều ớt hơn trồng hoa, ghen có đặng có cấp, ghen có kế hoạch, có phương án đàng hoàng. Ghen thì ghen, lâu lâu cháu cũng theo bạn bè... nhẩy dù vài sô, về nhà im thin thít, thế mà bà cũng "nghe" được mùi, lườm lườm, nguýt nguýt, rồi cũng huế tiền.

Sau này cháu mới khám phá ra vợ cháu rất sòng phẳng, đâu ra đó, nếu "ăn bánh trả tiền" là... cho qua câu gió bay, không thèm chấp. Một hôm vô tình đọc báo thấy tin cô Quên, người Sóc Trăng, ghen chồng lẳng nhăng, lẳng lẳng lựa lúc chồng

đang say túy lúy, xách con dao bếp cắt luôn... cửa quý của chồng đem quăng sau vườn. Cô Quên ra tòa ngồi chơi 4 năm tù. Trời đất Thiên địa ơi! Nam kỳ mà ghen kiểu này chắc cháu chết sớm, cháu dâu luôn tờ báo, ai dè vợ cháu chu môi oổng ềng: "Cái đó còn dờ à ghen! gặp tui là tui cho luôn dzô cái máy xay thịt rồi quăng cho bầy gà ăn, chờ giờ người ta dzăng mình lắm, khâu nối lại mấy hồi!". Má ơi là má! Cháu

nghe mà ớn lạnh xương sống! Chơi kiểu này thì hơn xa các mợ Bắc kỳ rồi! Nhưng cháu lại được phép kéo bạn bè về nhậu... xả láng, nhậu "vô tư". Xin quá thì: "Anh mệt rồi ghen, uống ly nước đá chanh nè, rồi dzô đây em cạo gió hết liền!". Bạn bè ới mưa tầm tưa thì: "Hổng sao đâu, anh ngồi tiếp mấy ảnh đi, em dọn cho!". Mấy thằng bạn có vợ Bắc kỳ ngó phát thêm!

Chắc khí thiêng sông núi Bắc kỳ linh thiêng hùng vĩ, hay nói theo khoa học hiện đại là cái "dzen" Bắc kỳ quá mạnh, nên vợ cháu nửa dưới vẫn còn là Nam kỳ, nhưng nửa trên đã hóa thành Bắc kỳ: không nói "bự bành ky" mà nói "to vật vơ"; không gọi "trái bom" mà gọi "quả táo"; thích ăn canh rau muống hơn nấu canh chua; nhưng đặc biệt nhất là ăn nói không còn "ngắn gọn và dễ hiểu" như xưa, mà bây giờ thì... ôi thôi! "dài dòng, ào ào như thác đổ", nghe riết muốn khùng!

Bố cháu ăn "bún(g) mắm thịt ba rọi" của vợ cháu nấu, đến phát ngiên, ngiên luôn cả chén nước mắm pha đường. Nhà cháu có bốn anh em trai thì bố cháu có tới ba ả

dâu Nam kỳ, nhưng cả đám hợp lại vẫn thua xa một mợ Bắc kỳ, ăn nói ngọt như đường phèn, dịu dàng khoa đại như thiên nga, thêm cái tài... chữ như hát di truyền. Thế là cái mộng "dâu rể phải là Bắc kỳ" của bố cháu bị nước sông Cửu Long vùng Nam bỏ cuốn trôi tiêu tòng. Bố cháu bây giờ cũng rành "sấu cầu" về Nam kỳ lắm, ông bảo người ta nói rằng:

- "Tình tình gái Nam kỳ giống như

mưa Sài Gòn: đồng đánh nhưng mau quên; tình tình gái Bắc kỳ giống như mưa Hà Nội: âm ỉ và dai dẳng".

Lời dung lúc ông đang vui về, cháu bèn phụ họa:

- Bố biết không, người ta cũng bảo: "Ở Sài Gòn nhiều em sinh viên giống như ca ve; Ở Hà Nội nhiều em ca ve giống như sinh viên", đúng không bố?

Bố cháu quốc mắt: "Sao dám ăn nói lằng nhằng thế hả?"

Cháu chồm nhanh kéo ông ngồi gần. Thôi thì đến nước này rồi, cứ xin các cụ cũng rộng lòng bỏ qua cho cháu nếu có gì gọi là thiên vị, bởi vì con gái Nam kỳ bây giờ đã là "cây nhà lá vườn" của cháu, nên cháu đành phải "ta về ta tắm ao ta", ôm lấy cái ao Nam kỳ, ôm cứng cái cây sấu riêng Nam bộ cho phải đạo "tình Bắc duyên Nam", nếu không cháu phải ôm thùng mì gói suốt đời. Mong sao các cụ đọc xong rồi bỏ qua, cứ coi như một chuyện tầm phào, bởi vì cháu đã liễu mình như mấy mợ Hà Nội làm con chim đa đa, không lấy vợ gần mà lấy vợ xa, xa tuốt lốt tận cái xứ Nam kỳ với giòng sông 9 cửa.

Tản mạn

Tèo Sài Gòn

Sài Gòn đối với đa số dân Sài Gòn chính hiệu không phải là "thành phố 10 mùa hoa", "thành phố mang tên Bác", hay thành phố cay cú "tôi mất người như người đã mất tên",...

Sài Gòn hiền lành hơn thế nhiều, và dân Sài Gòn vốn vẫn thờ ơ với chính trị, nhất là thứ chính trị Salon vô bổ nhiều lời lẽ thiếu tính thực tế.

Dân Sài Gòn chính hiệu "con nai vàng" chẳng bao giờ gọi Sài Gòn là thành phố Sài Gòn. Không nhất thiết là vì lý do chính trị... Thằng Tí thằng Tèo trong mắt bà ngoại trăm năm vẫn là thằng Tí thằng Tèo, bất kể địa vị xã hội của nó là gì. Tôi có nói chuyện với vài bạn trẻ ở miền Bắc mới ra nước ngoài, nghe họ dùng "thành phố Hồ Chí Minh" để nói đến Sài Gòn, thấy ngửa ngửa thế nào ấy, dù tôi chẳng có lý do gì chính đáng.

Sài Gòn, dù trong thời buổi khó khăn nhất, vẫn như một cô tiểu thư đài các, đồng đánh đôi chút mà dễ thương thiết nhiều.

Nhắc đến Sài Gòn người ta hay nhắc đến mưa, nhưng tôi lại nhớ dai dẳng cái nắng gay gắt của Sài Gòn.

Nhà tôi ở một con đường nhỏ, trưa hè đặt cái "lưng dài vai rộng" xuống nền gạch bông mát lịm ngắm bầu trời xanh ngắt, gió nhẹ hiu hiu, thì không có nơi nào trên quả đất này cho cảm giác thanh bình hơn. "Một ngõ vắng xôn xao Năm trong lòng phố lớn..."

Khác với Hà Nội, không gian Sài Gòn rất thoáng, chỉ ít là cách đây hơn 15 năm. Không gian của một buổi trưa hè hiu hiu còn thoáng hơn vạn lần. Tôi luôn có cảm giác mình có thể bay bổng lên, thả tay với cụm mây bông bồng trên người.

Tuy thế, cái không gian ấy không bao giờ làm ta cảm thấy lạc lõng. Thỉnh thoảng những tiếng rao của người bán dạo nghe nao nao, cuốn cả buổi trưa hè thành một miếng bột bánh bèo rãng phau với ít đậu xanh, mỡ hành, nước mắm đường ngọt lịm.

Từ ve chai, bánh bao chỉ, chè đậu xanh bột báng nước dừa, kẹo kéo, tàu hũ, đến mì gõ đều có người mang đến tận cửa. Có rất nhiều tiếng rao mà đến bây giờ tôi vẫn không hiểu nghĩa, nhưng nghe cái cung nhạc ấy thì biết ngay là họ bán cái gì.

Người Sài Gòn cũng thoáng như không gian Sài Gòn vậy... Không đâu có thể để có nhiều bạn, và bạn không tới, như ở Sài Gòn. Không chỗ nào trên đất Việt Nam người ta sống năng động và khoáng đạt hơn ở Sài Gòn.

ooOoo

Trước khi bàn chuyện "người lớn" này, xin mạn phép quay lại chuyện thằng Tí thằng Tèo. Đối với một thằng Tèo Sài Gòn chính gốc con nhà nòi thì Sài Gòn dĩ nhiên là "bự" hơn một buổi trưa hè.

Sài Gòn là những chiều tụ tập bấm chuông nhà người ta, cho đến khi nghe chữ "DM. tụi bai con cái nhà ai mất đại bấm chuông vài dzây" thì mới chịu vất giò lên cổ chạy. Sài Gòn là các hồ bơi Lao Động, Chi Lăng, Nguyễn Bình Khiêm, là mấy củ khoai mì nóng hổi với dừa nạo, là nước mía lạnh, là ốc dích ốc tắng, là bữa bi cade với những câu đồng dao khó hiểu như thần chú: "lang cang báng dôi ăn tiền". Nói sai hay nói thiếu một chữ là đánh nhau chí tử để rồi ngày mai lại câu nhau chơi tiếp.

Sài Gòn là những buổi tối cúp điện, tụ họp ca hát hay vừa hồi hộp vừa thích thú nghe và kể chuyện mà như chính mắt mình thấy hôm qua.

Sài Gòn là những cơn diều lăm đi lăm lại, treo thêm cả cái móc câu để cất dây diều khác; là để hộp quẹt thổi phồng phồng "đá bắt xác"; là chum ruột chua ngọt, những cùi thơm, cóc ối ngâm chấm que cà rem "đa năng" không biết đã được dùng lại bao nhiêu lần.

Lớn lên một tí, Sài Gòn là cô bé hồi hộp chờ thằng Tèo hái cho cả cành phượng về ép làm bướm; là hàng diệp trái thắm vàng rực trên cao và dưới đất ở trường phổ thông; là quán cà phê từng buổi đón em về.

Sài Gòn nhìn cuộc sống trong veo như cái không gian bao la, phóng khoáng đang bảo bọc nó hàng ngày.

Sài Gòn còn là thành phố của sự đối lập: giữa những biệt thự kín cổng cao tường và đám nhà ổ chuột trên kênh hôi hám; giữa văn minh đô thị và những tiếng chửi thề, giữa sự ồn ào bụi bặm và không gian im lắng thanh tao. Nổi bật hơn tất cả là sự đa dạng vô cùng của con người Sài Gòn. Đặc biệt là họ không sống "như đã từng được sống", mà luôn "sống như chưa được sống bao giờ".

Ấn mình sau các hàng bông giấy, dây thủy tiên chói đỏ, là những ngôi biệt thự lúc nào cũng kín cổng. Không ai biết những người sống trong đó làm gì là ai, và cũng chẳng ai thất sự quan tâm... ngoại trừ bọn thằng Tí thằng Tèo. Bọn nhóc chúng tôi thường có rất nhiều các truyền thuyết về những người sống trong mấy ngôi nhà ấy. Ở đầu ngõ nhà tôi cách đây khoảng 20 năm có một ngôi nhà như thế, chỉ hơi khác là hai cánh cửa sắt to đùng lại thấp lè tè. Mỗi chiều có một anh chàng vác ghế đầu cao ngồi từ tay lên cửa trông ra đường. Gã chẳng bao giờ cạo râu cắt tóc. Mặc dù nắng chiếu rọi rõ

xóa bớt phần nào sự ma quái, bọn tôi vẫn chẳng dám đến gần gà. Người ta có rất nhiều "lý thuyết" khác nhau về gà: nào là người yêu bỏ đi Mỹ, bị công an lấy mất gia tài, vân vân và vân vân. Cuối cùng hình như hẳn chỉ giả diễn để trốn nghĩa vụ quân sự, đến khi hết tuổi người ta thấy hẳn cạo râu, cắt tóc ngắn chờ ngày xuất cảnh.

Dù gì thì gì, những ngôi biệt thự vẫn là nguồn cảm hứng vô tận cho hàng tỉ câu chuyện mê li rừng rợn bọn tôi truyền miệng mỗi tối cúp điện.

Chỉ cách những tòa lầu đài ấy vài trăm mét là một xóm lao động nghèo với những "truyền thuyết" kiểu khác hẳn: truyền thuyết về các "anh hùng" du đấu như trong tiểu thuyết Duyên Anh. Có lần một trong những anh hùng nổi tiếng nhất "xóm Chờ" mang dao đứng giữa ngã Năm thách đấu công an phường. Cuối cùng một anh công an nhảy vào đánh tay đôi với hắn và buộc phải dùng súng hạ hắn.

"Xóm" tôi có khá nhiều nhà có piano. Chiều chiều nghe lũ nhỏ tập từ Methode Rose, Hannon đến Classic 3, từ sòn đồ sòn đến Tempest. Lũ vào trong đó luôn là tiếng chữ thể của bà Tư nhà bên cạnh. Có lẽ chẳng có món "xí quách" nào ... xí quách hơn sự pha tạp của hai loại âm thanh ấy.

Buổi chiều ở Sài Gòn đối lập hẳn với buổi trưa yên tĩnh. Đường như cái dùi dục của nắng ấm làm người ta có nhiều năng lượng hơn. Chỉ ít là bà Tư lúc nào cũng có thừa năng lượng vào buổi chiều Bà chửi từ ông Tư tới thằng con mất dạy Ông Tư thì chẳng nói lại nhiều lời trừ khi mới nhậu xong. Chai rượu để gò đen chữ hồng phải óng) vác đũa bữa cuối gì vào cổ bà vợ to béo, gầy con trai thì vừa can vừa ... đực luôn ông già, trong lúc đó tiếng Tempest vẫn vang vang ngất ngưởng.

Điểm lạ (!?) nhất là tiếng Tempest vài năm sau biến mất, còn vợ chồng ông bà Tư vẫn sống "vui vẻ" với nhau như thế ...

Tính đối lập của Sài Gòn rõ nét nhất là vào buổi tối. Người ta đã viết rất nhiều về "Hòn Ngọc Viễn Đông" và tính phân chia giai cấp khác nghiệt của nó. Đó là trước 75. Sau giải phóng cái danh hiệu Hòn Ngọc Viễn Đông bị Bangkok cướp mất, nhưng tính đối lập của Sài Gòn chẳng ai cướp nổi.

Sài Gòn không bao giờ ngủ. Khoảng 9, 10 giờ đêm là các vũ

trường bắt đầu hoạt động. Bọn con nhà giàu tí tởn hẹn hò Dream, LA, Su 100, quần xê, váy cao, phóng vù vù qua các đường Nguyễn Huệ, Đồng Khởi, Hàm Nghi ... sau đó vọt đi mấy cái Discotques vang bóng một thời như Thái Sơn, Cadillac, Queen Bees, ... (nay thì Thái Sơn không còn nữa)

Phong trào đua xe thì Sài Gòn luôn đi đầu. Thửa chưa có nhiều xe gắn máy thì bọn choai choai đã biểu diễn đi xe đạp một bánh xoay vòng vòng hàng đêm trước nhà hát lớn. Đến khi có xe gắn máy nhiều rồi thì cả đội "Bồ Câu Trắng" cũng chẳng bị ai ngăn. Hơn nữa bị giam xe thì một bữa chán gà rút xương ở Hàm Nghi là lấy xe ra cái rụp.

Khuya hơn nữa thì gái "Ca Ve" tràn về các quán cơm tấm, mì xê để "đá đèn" (ăn đêm). Bọn "dân quậy" bao gồm lũ nhóc mới lớn lẫn dân giang hồ thứ thiệt cũng tham gia đá đèn la hét đến 3, 4 giờ sáng.

Cùng khi đó các em nhỏ bán vé số cũng hoạt động cật lực. May mà vợ phải dân chơi trướng quả nó mua cả cọc thì ngày mai không phải lo tiền ăn. Cựu chiến binh, thương phế binh thì vác đàn hát "Phố Đêm", cay đắng xin từng đồng của lũ nhỏ mất bụng ra sửa chữa bao giờ hiểu hai chữ "mất mát" nghĩa là gì.

Đến 3, 4 giờ sáng, khi lũ dân chơi đã hoàn toàn mệt lử lủ lượt ra về, thì dân lao động bắt đầu một ngày mới Xích lô, ba gác chở rau thịt ra chợ bán. Các lò bánh mì bắt đầu xay bột trét bơ nướng bánh thơm lừng. Mấy chị bán cà phê vỉa hè cũng bắt

đầu đun nước, pha cà phê vớt cho gà xích lô vừa tỉnh ngủ mắt nhắm mắt mở tín tính.

Mùi mồ hôi lẫn với mùi bơ, mùi men, mùi khói SU 100 dẫn biển, lẫn với mùi không khí ẩm ướt tinh sương tạo ra "mùi Sài Gòn" buổi sáng ở các khu phố chợ rất đặc trưng.

Dân Sài Gòn "quái chiêu" lắm, lúc nào cũng than thiếu tiền, nhưng không sống tận tiền bao giờ! Họ hào hiệp với bản thân và bè bạn; và họ luôn tìm được cách kiếm tiền.

Nhiều người bảo tôi rằng dân Nam Bộ được thiên nhiên ưu đãi, sống hôm nay khỏi lo ngày mai, nên họ sống rộng rãi hơn dân miền Trung và miền Bắc.

Có lẽ đúng. Nhưng còn cái gì đó hơn thế nữa! Kiểu ăn xài "xả láng sáng dầy sớm", dù nghèo rất mỏng tôi, dường như ăn vào máu của dân Sài Gòn, ăn vào không khí họ thở hàng ngày, ăn cả vào cái văn hóa hổ lớn cấu xức của họ. Dĩ nhiên để ăn xài thì đầu tiên phải kiếm ra tiền.

Kiếm tiền thì có lẽ không đâu có nhiều cách như Sài Gòn.

Trong thời còn ăn bo bo, gạo tổ đồ lôm, thời dân Hà Nội còn ganh nhau từng cái khung Chiếu Thăng, lớp Phương Hoàng, hộp sữa cần đường "tiểu chuẩn", thì dân Sài Gòn đã bắt đầu nuôi heo lấu, quán thuốc lá Lạng Sơn pha lá dừa, làm pháo giả, bán thuốc Tây "bột nạng" dầy ngoài chợ ... hiển nhiên một phần là do vu thế xa "trung ương", nhưng phần chính là do dân Sài Gòn sống rất "nặng nề".

Những năm 79, 80 mà thấy anh nào bị còi kẹp nạch, mặt mũi lấm lét ở chợ Nguyễn Hữu Cẩu thì biết ngay là hẳn buôn thuốc Tây Sau khi chợ thuốc Tây bị dẹp thì đường Nguyễn Hữu Cẩu biến thành cái chợ trời đầu tiên của Sài Gòn sau 75. Ôi thời thì quần zin áo pun, đồ Mỹ lẫn đồ chợ Lớn, bếp điện Liên Xô dầy Gò Vấp, ... Ở Sài Gòn cái gì bán được là có người bán. Đường hồng mà mua được đồ xin nếu mà không quen biết hay hiểu biết. Nhiều người tự thì là "rảnh" nhất bị lừa mà vẫn còn hí hửng. Đó là chưa nói đến giá cả trời ơi. Tôi thường tự hỏi ai cũng bán hết thì lấy ai ra mà mua? Tiền đâu ra mà mua? Thế mà chợ lúc nào cũng đông. Đứng là Sài Gòn!

Nếu không thích cảnh chợ búa "gần mực" thì người ta quán thuốc lá, nuôi heo với cơm thừa canh cặn pha cá mồi ở ngay trong nhà. Chồng heo phải lau rửa ít nhất hai lần một ngày, sợ hôi thì ít, mà sợ công an

phát hiện thì nhiều. Lái heo bốn rưỡi sáng đã mang xe ba gác đến chợ. Bọn lái heo lấu giết heo còn giỏi hơn công nhân chuyên nuôi heo ở Cầu Tre sau này Chích điện con heo chỉ kêu cái "éc" là chết ngoẻo tồ te, xẻ làm bốn mắt độ mười phút, sáng hôm sau bà con có thịt heo tươi bán ở chợ.

Khi xí nghiệp nước đá Sài Gòn chưa ra đời thì nhà làm đá, người người bán nước đá. "Cho con 2 cục đi gì ơi!" là câu cửa miệng trưa hè của dân Sài Gòn. Tiền điện thì vừa đất cửa cổ vừa phải có tiểu chuẩn. Mua cả cái tủ lạnh chuyên làm đá bỏ mỗi tháng cho các quán cà phê vỉa hè cũng chỉ đủ tiền ăn trưa cho gia đình là giới.

Người ta còn buôn cả những thứ tưởng chừng như chẳng có người mua vào thời đó như pho mai Liên Xô thứi hoắc, bánh kẹo Vinabico, rượu XO pha rượu lúa, nước lã và cốm.

Đến giữa và cuối thập niên 80 thì cơ hội kiếm tiền còn nhiều gấp bội Sinh viên học sinh nghèo thì đi dạy thêm, quen biết hơn tí nữa thì đánh hàng Viễn Dương, hàng Đồng Ấu, buôn thuốc lá Campuchia, mua bán xe gắn máy kiếm vài chỉ dẫn "ghê" đi chơi để như bôn. Bọn Tèo kinh doanh còn buôn cả đất đai, làm xây dựng kiến tiền từ khi còn chưa ra trường. Không nhất thiết phải chửi dẫu vào học kiếm suất đi Tây Sóng cái đã, ngày mai là chuyện của tương lai.

Kể cả các thầy dạy luyện thi đại học cũng biết làm ăn ra trò: xây thêm nhà mở lớp học, có cả lớp học máy lạnh cho con nhà giàu học riêng một lớp năm bảy đứa Các thầy nổi tiếng rất biết marketing, dạy cả lớp giỏi lấy tiền ít để bọn nó thì thi khoa mang danh tiếng cho thầy, chia lớp ra làm cả chục tầng tùy trình độ.

Các chị các cô khéo tay thì làm bánh, làm hoa giả, pha nước hoa bán dầy đường Đồng Khởi, làm kem dừa, kem chuối tầng thu nhập gia đình.

Đường tường dân Sài Gòn chỉ lo làm ăn không đọc sách. Sài Gòn có vài trăm tiệm sách cũ mà dân nghiền sách nhẩn mặt. Từ sách Giải Tích Hàm của Lê Hải Châu, sách Tuổi Hoa trước giải phóng, chương Kim Dung, đến hình ảnh sách báo khiêu dâm của Mỹ, HongKong hay báo Toán Học Tuổi Trẻ, Kvant đều có cả.

Sài Gòn là thế đấy, muôn người muôn mặt, đa dạng vô cùng! Dù

phần nào bị cuộc sống sôi nổi cuốn trôi, Sài Gòn vẫn có nhiều thằng Tèo mộng mơ làm thơ viết truyện để thương khôn tả: làm ăn tay phải, văn nghệ tay trái. Hình ảnh con Thơm cái Thắm hàng me gốc điệp không bao giờ phai nhạt trong mắt bọn Tèo Sài Gòn.

Tôi vẫn còn nhớ Tèo Nguyễn Nhật Ánh với "Cô gái đến từ hôm qua", "Còn chút gì để nhớ", "Truyện cổ tích dành cho người lớn" ...

"Lòng em như chiếc lá khoai
Đổ bao nhiêu nước ra ngoài bấy
nhiều ..."

Hay Tèo Bùi Chí Vinh:
"Cô gái ơi anh nhớ em,
Như con nít nhớ cả rem vậy mà
Như con để trống đi xa,
Lầu lầu lại nhớ quê nhà gầy gầy
Con để thương gầy một hơi,
Còn anh gầy hết ... một thời con
trai, ..."

Đến đây tôi chợt nhận ra rằng viết về "một thời để nhớ", về những kỷ niệm êm đềm của tuổi thơ thì rất dễ, dễ đến mức cái thằng văn dốt chữ nát như tôi cũng "xỏ nhò" được vài dòng.

Khi viết cái gì ít vô thường vô phạt hơn một chút thì phải bắt đầu nhìn trước ngó sau, câu chữ trúc trắc, ý văn tràn ngập sợ hiểu sai hiểu lệch, lại phải tránh chính trị chính em ...

Tôi đã đành dừng ở đây vì câu chuyện đã nhạt dần đi, cái hào hứng ban đầu của bạn đọc chắc cũng không còn nồng nhiệt nữa. Thế nhưng chẳng thể để lại trong lòng bạn đọc ấn tượng về một Sài Gòn với 2 cây thuốc Zet, tôi lại phải tìm cách khác để kết thúc. Chỉ sợ rằng cũng chẳng hay hơn 2 cây thuốc Zet là mấy.

Nếu phải so sánh Sài Gòn với Hà Nội chẳng hạn, thì ta có thể so sánh ngay hai loại ổi của hai xứ. Ổi đào Hà Nội thơm lừng, ngọt ngay, ruột đỏ tươi rất đẹp, nhưng cùi mỏng, hột

to, vừa khô nhá vừa chỉ nhấm được tí là hết. Ổi Sài Gòn to hơn nắm tay, cùi dày, không ngọt và thơm như ổi đào nhưng giòn tan, cắn một miếng là mất lịm, lại có thể chia cho nhiều người ăn, chấm muối ớt nghe qua là chảy nước miếng.

Con gái Sài Gòn cũng vậy, nghe qua là chảy nước miếng.

Con gái Sài Gòn dễ thương lắm! Họ có cái nhìn trong trẻo về cuộc sống, lại chẳng giận dai vùng vằng vô lý bao giờ. Đi đón trẻ thì: "anh để em chờ này giờ đó coi có được hông? Ghét để sợ luôn hời!" Cộng với một cái lườm, hai cái nguyệt thì bọn Tèo Sài Gòn hồi hận quá cả 2 tháng sau mới ... trẻ lần nữa.

Con gái Sài Gòn còn biết ăn mặc, đi đứng, nhất nước. Tiền có thể thiếu chứ phong cách tiểu thư thì chẳng thiếu bao giờ. Tiểu thư Sài Gòn không uốn eo mè nheo, mà phóng xe vào vào đứng tìm Tèo.

Giọng gái Sài Gòn thì ngọt hơn mĩa lụi Cái câu "hồng châu đầu" mà nghe dân xứ khác nói thì nghe lỗ nhĩ nghe con gái Sài Gòn nói thì bọn Tèo Sài Gòn như bong bóng xì hơi, biểu cái gì cũng nghe rỏ trội Con gái Sài Gòn lãng mạn chẳng kém ai, nhưng cũng rất thực tế. "Được thì được hông được thì thôi, làm chi mà dử dzây!"

Sài Gòn là vậy đó, ít nhất là từ cái nhìn của Tèo tôi Sài Gòn dễ thương khôn tả, khoáng đạt và bao dung, rộng rãi và hào phóng. Người Sài Gòn sống nhanh nhất nước, không sợ cái mới, ghét cái lỗi thời, sống rất thực tế.

Còn rất rất rất nhiều đề tài thú vị về Sài Gòn mà tôi không muốn đề cập vì lưỡi là chính: cuộc sống sinh viên học sinh Sài Gòn, các trò ma mãnh "cua ghê" của bọn Tèo Sài Gòn, con trai Sài Gòn, bạn bè Sài Gòn, ...

Tôi đã nghe rất nhiều những lời nhận xét kiểu vợ đưa cả nắm: con trai Sài Gòn thế này, con gái Sài Gòn thế kia, dân Sài Gòn thế nọ ... Càng nghe càng thấy buồn cười vì đa số những người nói mấy câu đó chưa bao giờ thật sự sống ở Sài Gòn. Không hiểu có ai đó đọc bài này xong thì có thay đổi cái nọ cái kia trong nhận thức của họ không? Hy vọng nhỏ nhoi của tôi là những thay đổi, nếu có, là theo hướng tốt hơn. Riêng tôi thì tôi vẫn nhớ dạy dứt cái ngó nhỏ xỏn xẹo ấy ...

Tèo Sài Gòn

Chuyện cái "a lô" ở Sài Gòn

Vì thế, ở mọi công ty, xí nghiệp, cơ quan... hay ngay trong trường học thì việc thông tin liên lạc phải luôn bảo đảm "thông đồng bên giọt". Xa lộ... đường bộ có thể bị lộ cốt ngăn sông cấm chợ, chứ xa lộ... thông tin thì không được phép kẹt.

Nhưng cũng chính từ "cái alo nhỏ nhỏ mà nó có ít chuyện" này đã cống hiến không ít giai thoại bi hài làm phong phú thêm cái gọi là văn minh công sở tại quê nhà. Đặc biệt ở những cơ quan mà trong một phòng có gần nhiều alo, rồi nơi mỗi người lại có "con đế" xinh xinh, thì tần suất của những cuộc "trình chiếu sáng" ngày càng có nguy cơ tăng cấp, vì để được việc, ai cũng muốn âm thanh của mình là rõ nhất, công việc của mình là ưu tiên nhất, mà cũng có thể do môi trường bị ô nhiễm âm thanh quá nặng, tạo nên một "trường alo" nhiều khi hỗn... loạn.

Tào tui từng chứng kiến một hoạt cảnh rất náo nhiệt ngay trong buổi học "bồi dưỡng chính trị" hè. Vì báo cáo viên "nhai ngoài lề" hơi bị nhiều, thế là học viên nháy nhau "thi triển công phu" nhấm tìn. Giảng viên vừa ngừng uống nước, lập tức rất nhiều tiếng đế vang lên theo đủ loại tiếng, từ tiếng còi xe cứu thương đến tiếng mèo kêu, chó sủa, vọng cổ tiếng Tây tiếng ta... náo loạn như cái hội chợ làng nghe vui không thể tả.

Sài Gòn bây giờ cũng là của thời đại công nghiệp, thời giờ là vàng bạc, mỗi phút mỗi giây đều có thể tạo ra một sự nghiệp hay làm cho sự nghiệp đó... đi về nơi xa lắm.

khiến đã yêu cầu để di động theo chế độ rung, và khi nào có cuộc gọi thì cá nhân rời phòng họp ra ngoài trao đổi, nhưng thỉnh thoảng vẫn có những chàng thích cố ca sĩ Nhật Trường năm xưa nên cứ thể hiện bài ca "anh chỉ là người diễn trong vườn hoa tình ái..." vô tư để tiếng điện thoại reng như chọc vào tai cử tọa, chủ nhân của nó thì vờ ngó lơ trước hàng trăm cặp mắt mang hình... lựu

Nhưng độc chiêu nhất phải kể đến tiếng chuông chuông thể phát ra từ đế xin của một chàng gần gần sồn sồn: "Đù mẹ! Đưa nào kêu đó?" (Xin cáo lỗi bạn đọc ở phương xa, ngôn ngữ này cũng là chuyện thường ngày xứ huyện của quê mình). Âm thanh độc này vừa cất lên thì khối phải nói, báo cáo viên mềm chứt đã sặc nước, và sau khi giải lao vào, lớp bồi dưỡng chính trị đã trở thành hội nghị chỉnh huấn "văn hóa alo".

Chưa hết, tại nhiều buổi họp, dù người điều

đan đang nghi ngờ chiếu vào.

Thôi thì điện thoại di động là chuyện cá nhân, còn tùy thuộc vào suy nghĩ và quan điểm của mỗi người, đến cái điện thoại bàn dùng chung cũng có vấn đề. Điện thoại trong một phòng làm việc thường xài chung một số, nhưng nhiều "bà tám" nghĩ nó là "tài sản riêng" nên bắt máy lên là "tám liên tỉnh và liên thông" trong nhiều giờ, mặc kệ cấp trên gọi xuống, bên ngoài gọi vào đều được nghe giọng oanh vàng thu sẵn của cô sường ngôn tổng đài "Xin lỗi số máy quý khách vừa gọi đang bận hiện không liên lạc được, xin vui lòng gọi lại vào lúc khác...".

Còn lỡ trong phòng mà cô nhân viên trực máy có đương sự vừa được sắp giáo huấn thì vô phúc, ai đó gọi vào sẽ được nghe một giọng trả lời nhấm nhấm chưa hơn giám, cụt lủn như... sơ tồn tiền điện thoại (!?) rồi cúp máy cái "bụp" khi đầu dây bên kia còn đang i đi chưa hết câu. Người ta vẫn nói, đến cơ quan nào biết có văn minh lịch sự hay không là nhìn từ cái... áo của anh bảo vệ nhìn đi.

Thì khi không đến cơ quan, chỉ qua cô trực tổng đài điện thoại cũng có thể biết được "trình độ văn hóa, văn minh" của cơ quan đó đang... ngừng lại ngang tầm nào: cỡ chợ, cỡ tiểu khu, đặc khu, hay... trung ương. Tào tui có lần gọi điện thoại tới tổng đài của một bệnh viện xin số, mặc dù thừa gọi lễ phép, vẫn nhận lại được một giọng lầu bầu vô cùng "ấn tượng": "Bác sĩ hồng có ở không nghe, làm gì xin gấp quai quý dzây!" và... "cộp!"...

Vậy là cuộc điện đàm kết thúc

ngang xương, cộng thêm nhiều lạng xẹt.

Đời hồng giống ai

Sau bốn năm nỗ lực đèn sách ở trường đại học, cô sinh viên Hoa Quỳnh sung sướng cầm trong tay tấm bằng loại giỏi. Từ Hà Nội, bỏ qua không ít cơ hội về việc làm, cô náo nức về thẳng quê nhà theo tiếng gọi ưu đãi nhân tài của tỉnh mình.

Cơ quan chuyên về sắp xếp nhân sự của tỉnh tiếp cô vô cùng trọng thị, nói rõ chủ trương lớn mang tính đổi mới sâu sắc của lãnh đạo tỉnh nhà là trọng dụng người tài, đưa địa phương tiến lên giàu mạnh. Theo hướng dẫn, cô có thể ghi đến 3, 4 nguyện vọng công tác trong hồ sơ xin việc của mình.

Nghỉ ngơi ở quê một tuần, rồi một tháng, Hoa Quỳnh vẫn chưa thấy giấy gọi đi làm. Sốt ruột, cô tìm đến nơi đã nộp hồ sơ để hỏi thăm. Một người đại diện khác ngạc nhiên nói: "Ừa, hồ sơ của cô đã chuyển sang Sở X. lâu rồi mà? Ở bên đó họ sẽ nhận. Thôi chịu khó sang đó hỏi thăm, nhá!". Cô vui vẻ sang Sở X. Người đại diện ở đây sau một hồi tìm kiếm, lôi hồ sơ của cô ra từ một đồng giấy tờ cao ngất: "Đây đây, có hồ sơ của cô rồi đây. Đúng là diện chiếu hiền dãi sĩ của tỉnh. Nhưng vẫn phải chờ xét duyệt, thủ tục hành chính ấy mà, cứ an tâm đợi ít bữa nhé!".

Hoa Quỳnh vừa quay gót, ông nọ đã lẩm bẩm trong miệng: "Con bé này đơn giản thật, chỉ có mảnh bằng loại giỏi mà nó cứ ngỡ như thay được

mọi thứ trên đời. Hừ, cái suất trống ngon lành đó có chẳng bỏ phong bì "năm ngàn vé" mà mình còn lắc, hổng hỏ là đi tay không!".

Một tháng sau, Hoa Quỳnh quay lại hỏi thăm, thì được biết hồ sơ của cô đã được chuyển sang Sở Y, nơi để nguyện vọng 2 của cô. Bà trưởng phòng tổ chức Sở Y tiếp cô vốn vã: "Cứ an tâm chờ, nhé. Tôi sẽ trình hồ sơ lên giám đốc để ký ngay đầu tuần. Đây là chủ trương lớn của tỉnh mà!". Miệng nói vậy nhưng bụng bà thầm nghĩ: "Cháu ơi, nhận mảy vào rồi thì chẳng cháu ông phó giám đốc Sở cuối năm ra trường sẽ ngồi ở đây".

Bốn tuần sau đó, Hoa Quỳnh được biết hồ sơ của cô đang nằm ở Sở M, nơi để nguyện vọng 3 của cô. Lần này thì cô tin lắm, vì người đại diện của Sở cho cô biết một cách chắc chắn rằng: "Hồ sơ đã được ông giám đốc cũ ký rồi, hiện đang nằm trên bàn ông tân giám đốc. Đợi ông ấy đi công tác nước ngoài về, xem qua cái là xong!".

Quả đúng như thế! Ông tân giám đốc Sở mới đi Tây về, cầm bộ hồ sơ liếc qua một cái, cười nhát: "Hừ, biết sắp nghỉ hưu rồi còn ký nhận lung tung, gây khó cho người ta. Suất này anh Hai bên tỉnh đã dặn để cho con cháu anh ấy rồi".

Sau gần nửa năm chạy lòng vòng xin việc, câu chuyện của Hoa Quỳnh đến tai một vài phóng viên và đã có vài bài báo dựa vào chuyện này để "xù xì" thêm chuyện khác của các quan to về như sẽ "đụng chạm" đến các "quyền lợi bí mật" khác của cấp trên...

Hoa Quỳnh lúc bấy giờ đã xin vào làm việc cho một công ty nước ngoài. Một bữa, cô vô cùng ngạc nhiên khi nhận được cùng lúc... 4 quyết định tuyển dụng, của 4 cơ quan mà trước đây cô từng mơ ước.

Rồi Hoa Quỳnh liên tục nhận được những cú điện thoại mời mọc, thức giục, thậm chí nài nỉ cô tới nhận nhiệm sở từ 4 cơ quan nọ. Có ông giám đốc còn đi xe hơi đến tận nơi làm việc tìm cô, năn nỉ: "Cháu bỏ qua chuyện cũ, chỉ vì "nhân viên của bác" (chứ hổng phải bác) quan liêu quá nên sơ suất với cháu... Giờ bác nhờ cháu giúp đỡ, bằng cách nhận quyết định đi làm. Cháu đi làm độ 1 tuần rồi... bỏ cũng được, cháu à! Chuyện này không thuyết phục được cháu về, bác không biết ăn nói sao với "lãnh đạo" tỉnh".

Một ông giám đốc khác hẹn Hoa Quỳnh ở nhà trọ của cô, hứa: "Cháu nhận quyết định đi, chỉ tháng sau là

chứ bỏ nhiệm làm phó phòng, sau 1 năm là trưởng phòng. Chứ không nói cho có đâu".

Ông thứ ba mời cô đến một tòa nhà chung cư đang xây, nói: "Cháu về làm ngay đi. Chứ hứa cháu sẽ có một căn chung cư giá ưu đãi. Đây, hợp đồng để trống tên đây, cháu điền vào...".

Ông giám đốc thứ tư đánh xe hơi về tận quê Hoa Quỳnh, mang theo một đồng quà. Gặp bố mẹ cô, ông hồ hởi nói: "Anh chị thuyết phục cháu nhận quyết định giúp tôi. Chỗ đó người ta chạy cả trăm triệu tôi cũng không nhận".

Hoa Quỳnh ngỡ ngàng trước sự biến chuyển quá bất ngờ của cuộc sống... Thiết là cuộc đời không giống ai... Sao lại có loại "chiếu hiền dãi sĩ" của tỉnh nhà bằng cách năn nỉ có đi làm chỉ một tuần rồi nghỉ cũng được... Sau đó thì có... đi đâu?

Thôi chẳng thà mang tiếng vọng ngoài, cứ bám chắc cái công ty nước ngoài đã tuyển cô bằng khả năng thực của cô chứ không bằng phong bì cho

TAKEAWAY

Fyshwick Canberra ACT

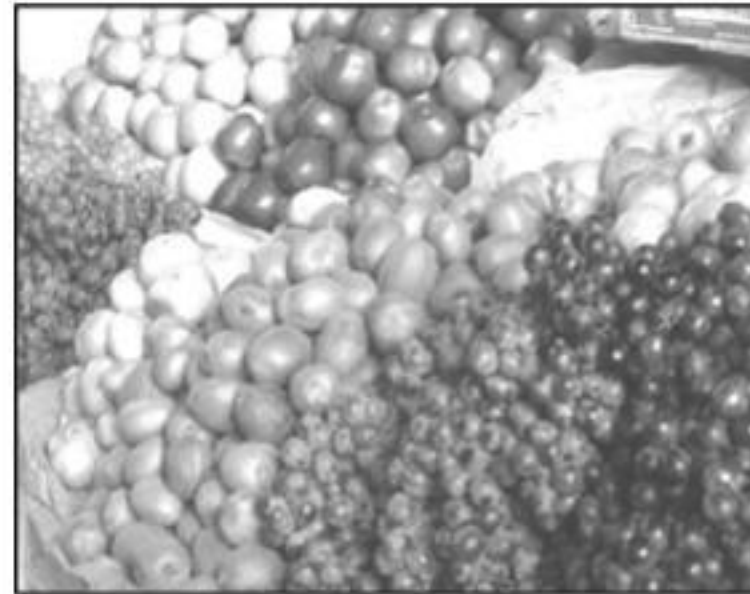
34510210

Rất lý tưởng cho vợ chồng hay gia đình cùng làm. Đang đông Khách tập nập, vị trí thật tốt khu Fyshwick Canberra ACT. Hiện đang bán Mon-Fri thu nhập rất tốt, hợp đồng tiền rent lý tưởng. Quán đã có trang thiết bị đầy đủ vào là làm ngay. Xin gọi để thảo luận

0438 69 0550 xin nói (tiếng Anh)

FRUIT MARKET

Dural Sydney NSW

34300210

Tiệm vừa mới tân trang, quầy kệ trang thiết bị đầy đủ, vị trí tuyệt vời hàng nhất trong khu vực. Shop rộng rãi, mặt tiền bề ngang rất rộng nằm trong khu vực tập nập khách vãng lai và cư dân địa phương. Xin gọi Joe 0414 686 153 để thảo luận hay đến xem. Xin nói tiếng Anh

HAIR SALON

Darlinghurst Syd/NSW

31990210

Ngay đường cái Oxford St Darlinghurst Sydney, đã 10 năm, shop rất là tân kỳ cho khách sang & sành điệu. Đồng khách quen thu nhập cao, hiện có 5 ghế + 2 basins và một beauty room. Cơ hội để điều hành một tiệm sang ngay trung tâm city. Sang 85,000 t/lượng. Gọi Rocky 04 04 06 4399. Nói t/Anh (tiếng Anh)

BEAUTY SALON

Sydney Queen Victoria Building

34270107

Ngay trung tâm Sydney, trong Queen Victoria Building, rất tiện lợi cho khách xuống ga Town Hall. Dịch vụ tắm Spa ban ngày và làm đẹp thẩm mỹ, đang giảm 50 giảm giá. Trang trí toàn mới. Cơ sở rộng 100 sqm. Đã hoạt động lâu năm, cần sang hoặc hùn vốn, sẽ hướng dẫn tận tình. Liên lạc 0411 696 252 (t/Anh)

CAFE & TAKEAWAY

Carlton Melb./Victoria

Cơ hội hiếm hoi để vào trung tâm ăn uống khu Carlton North, hợp đồng và tiền

thuê dễ dàng thương lượng. Trước đây là Coffee Lounge, đã lắp trang thiết bị đầy đủ, máy cà phê, rửa chén v.v... để làm cafe hoặc hot food / restaurant. Toàn bộ

trang thiết bị đều mới toanh. Có 2 toilets riêng biệt, và nhiều hấp dẫn khác. Có BYO Lic, xin gọi Nadia và nói t/Anh để thảo luận: 0423 42 4475

34290210

BUTCHER SHOP

Burwood Syd./NSW

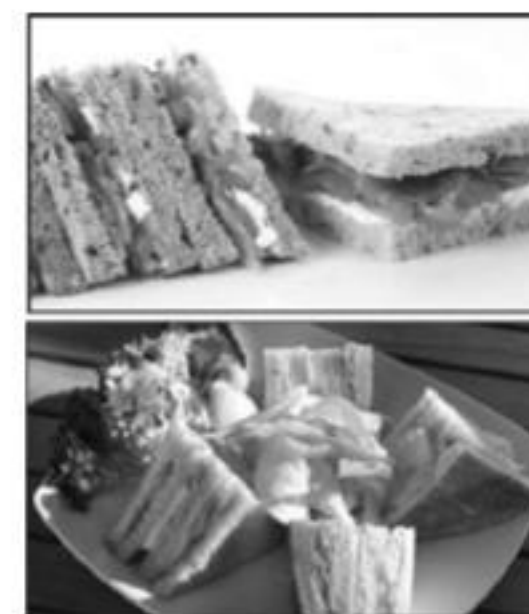
34200210

Cơ hội rất hiếm hoi để lấy một tiệm thịt với vị trí tuyệt vời ngay khu sầm uất Burwood Sydney. Đã làm 9 năm trời, đang đông khách quen và khách vãng lai. Shop đang hoạt động thu nhập tốt, trang thiết bị đầy đủ.

Xin liên lạc David bằng tiếng Anh để hẹn đến xem, hoặc thảo luận thêm chi tiết. Gọi số 0433 353 093

CẦN NGƯỜI

Wetherill Park Syd./NSW

Cần tuyển nhân viên bán takeaway có kinh nghiệm, biết làm sandwich và các loại bánh rolls, phải biết nói tiếng Anh để bán cho Úc - Làm việc tại Wetherill Pk. Xin gọi 9729 2291 or 0417 099 783 trước 9am or sau 2pm. Nói tiếng Việt hoặc tiếng Anh

31974507

HOME DECOR

Queen Victoria Market Melb./Vic

Vị trí thật đặc biệt nằm ngay góc của line F shed. Đang bán các loại vật liệu Home ware của hãng Decor, tặng phẩm, trang sức, túi xách tay và nhiều thứ khác nữa. Chỉ cần sang tên

hợp đồng và trị giá các vật liệu theo kiểu WIWO. Xin liên lạc 0417 886 232 để thảo luận hay đến xem, xin nói tiếng Anh

Ngân hàng từ chối

Sòng bài hết đạn

Con lay bố đừng mượn tiền con nữa, đưa thêm cho bố là con vợ của con nó giết con chết bố a!!!

Người quen chạy làng

TIỀN... TIỀN... TIỀN...

Cho vay TIỀN MẶT lấy ngay tại chỗ...

Khỏi nói với chúng tôi các bạn

có việc làm hay không, hồ sơ tốt hay xấu

vì chúng tôi

KHÔNG XÉT HỒ SƠ

YES! YES...

Chúng tôi là công ty của Úc,

hoạt động trên 40 năm. Cho vay trực tiếp từ

TIỀN CỦA CHÚNG TÔI

chứ không phải dịch vụ làm hồ sơ mượn tiền ngân hàng.

Cần tiền mà đã hết đường xoay?

Cứ liên lạc với chúng tôi thử xem có làm được gì không. Được thì tốt, không được cũng chẳng mất gì...

Tel.: (02) 9788 7364 Mob. 04 3000 69 67

Số phone này của nhân viên Việt Nam, nói tiếng Việt mở cửa từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều, Thứ Bảy đến 1 giờ trưa, Chủ Nhật & Pub Holiday nghỉ. Xin đừng gọi ngoài giờ làm việc không giải quyết được gì. Hoạt động trên 40 năm có giấy phép cho vay tái chính của Bộ Thương Mãi NSW

Người tình dấu mặt quay lưng

**Chỉ có Cash Fast Today
luôn nói YES YES YES
tiền mặt có ngay**

NEWSAGENCY

Sydney East NSW

Đã lập từ 2004 vị trí tốt trong Shopping Plaza trước cửa Coles, hợp đồng lâu dài shop rộng 125 sqm, có giấy phép cho lotteries và thuốc lá và luôn các loại sách báo văn phòng phẩm quà tặng v.v.. Luôn cả Dry Clean và nhiều thứ khác nữa. Lãi ròng mỗi tuần 2100 pw. Sang \$220,000 bao gồm luôn cả Fixture + Fitting và khoảng 50,000 hàng tồn. Xin gọi Syed 0433 217 462 (xin nói t/Anh)

21931507

SHOP CHO THUÊ

Dee Why Sydney

Thích hợp cho bánh mì hay thực phẩm, 85 mét vuông, vị trí hết xẩy tại Dee Why thị tứ sầm uất phía Tây Sydney. 5 năm hợp đồng thuê có đáo hạn nhiều lần. Đã thiết bị toàn bộ, tiền thuê thương lượng được. Xin gọi để đến xem 9972 1937 trước 11 sáng hay 9971 0669 sau 11 sáng (xin nói t/Anh)

21931507

TÌM VIỆC LÀM?

Khu vực Sydney NSW

Chúng tôi đang tuyển cho các chức vụ về Bán Hàng - Kế Toán - Quản Lý Điều Phối và nhiều việc khác. Không cần kinh nghiệm bán hàng, sẽ được huấn luyện sau. Nếu các bạn đang tìm job, xin gửi thư về cho chúng tôi

Ruthbunnshopper@yahoo.com
để biết thêm

21951510

MIXED BUSINESS

Khu vực Colyton Sydney

Mixed Business loại ngay góc đường, môi toanh, quầy kệ trang thiết bị chỉ mới lắp 4 tháng. Chứng bày rất tiện dụng như siêu thị. Hiện đang hoạt động tốt, khách quen rất đông. Cơ hội lý tưởng vào là thu lợi

ngay, hợp đồng lâu dài thuê rẻ, sang giá \$60,000 thương lượng. Xin gọi và vui lòng nói tiếng Anh **0401 80 88 85**,

21981409

SUPERMARKET

Carisbrook Vic.

Super Market, Newsagency, Bottle Shop Ba doanh nghiệp trong 1 General Store với luôn bất động sản, vùng Carisbrook Vic giữa Ballarat & Bendigo cách Melbourne 1,30 hr. Thị trấn yên lành doanh nghiệp rất lý tưởng với luôn nhà 3 phòng ngủ. Giá \$395,000 + hàng (khoảng 80,000). Liên lạc Rod & Juli Vernon (03) 5464 2293 - Fax 5464 1226 or email: <trotter@netconnect.com.au>

NAIL SHOP

Broadmeadow Melbourne

21791407

Nails shop cách Broadmeadow Shopping Center chỉ 5 phút lái xe, địa điểm tốt, tiền thuê rẻ, hợp đồng thuê 5 năm, shop nhiều khách quen, shop rộng hiện có 5 bàn nails, 3

ghế spa pedicure chairs, có luôn waxing room, spray tanning room và nhà bếp với phòng kho. Sang giá \$170,000.

Xin gọi Pino 0412 67 9918 (nói tiếng Anh)

hoặc thăm viếng website của chúng tôi www.nailsRus.com.au

BP SERVICE STATION ROADHOUSE

Nanango QLD

BP Roadhouse vùng Nanango QLD (21861508) Cây xăng, workshop sửa chữa máy, và nhà hàng có Wifi Internet + shop bán tạp phẩm và phụ tùng xe. Luôn chỗ ở 4 phòng, là trạm dừng cho tất cả các loại xe, thu nhập 3 triệu/năm, sang \$880,000 + SAV, Gọi Gọi Wayne, Tel.: (07) 4163 1175, or Mobile: 0409 492 504

MITCHEL'S PATISSERIE

Penrith Syd NSW

Mitchels Patisserie thương hiệu cafe & bánh với hãng Michel's Patisserie một thương hiệu danh tiếng toàn cầu, vị trí ngay High St Penrith khu thị tứ tập nập vùng Tây Nam Syd. Thuê rẻ, lâu dài, hiện thu \$8000/tuần, quán có 45 chỗ. Sang \$250,000 thương lượng. Xin gọi Anthony 04300 355 049 (English)

HAIR & BEAUTY

Balmain Sydney NSW

21852107

Trung tâm Balmain trên đường cái Darling St tập nập, 5 ghế cắt, 2 bàn gội + phòng beauty đang có khách quen rất bận rộn với 3 nhân viên full time làm không xuể. Hợp đồng

lâu dài, thuê rẻ, Sang giá thương lượng luôn hàng tồn. Gọi 0404 744 213 (xin nói t/Anh)

EMBROIDERY

Parramatta Sydney NSW

21791107

Máy thêu các loại đồng phục, đầu mỗi cung ứng (wholesale), đã làm 24 năm tại Parramatta Sydney, hãng hiện đại với 2

showrooms, hơn 500 khách hàng. Doanh nghiệp lý tưởng cho vợ chồng gia đình. Thu nhập 1 triệu đô, lãi ròng trên 100 ngàn. Chủ về hưu sang toàn bộ luôn hàng, máy móc, trang thiết bị giá chỉ \$150,000. Cơ hội quý hiếm trong ngành. Gọi Greg 0417 278 345 tiếng Anh

BEAUTY SALON

Hawthorn Melb. Vic

Beauty Salon (21881508) rất đông khách vị trí thật tốt tại Hawthorn Melb, gần Swinburne Uni, có rất nhiều khách quen, và khách vắng lai, tiệm đang hoạt động với trang thiết bị đầy đủ. Ai thích xin gọi

FURNITURE BUSINESS

South East Melbourne

Doanh nghiệp bàn ghế. Rất phát đạt hiện thu 300 ngàn/năm lãi ròng 100 ngàn mỗi năm, đã làm 8 năm, rất danh tiếng vùng South East Melb. Nhiều tiềm năng phát triển thêm, hiện có 3000 căn nhà mới đang xây trong khu vực. Sang giá \$120 ngàn th/lượng. Gọi Praveen 0431 964 729 (English) để hẹn đến xem và thảo luận thêm

RESTAURANT

Church St. Parramatta NSW

Nhà hàng Á, 60 chỗ bên trong, có khu bên ngoài có thể set thêm, đang đông khách ngay trên đường cái (Church St) khu vực Parramatta, hai bên là văn phòng & office, đang bán thức ăn Á, rất tiềm năng bán thêm các loại thức uống lạnh, sinh tố, chè... Toàn bộ trang thiết bị đã lắp đặt. Sang thương lượng. Gọi David 0412 783 268. Xin nói tiếng Anh

RESTAURANT

Heart of King St Newtown

Nhà hàng Thái ngay trung tâm đường King Street Newtown, Hiện đang thu \$600 ngàn/năm. Chỉ cần chưa đầy năm là thu vốn + lời dễ dàng. Cần sang nhanh giá đặc biệt chỉ \$120,000. Đang hoạt động tấp nập ngay trung tâm nhà hàng, dọc hai bên là văn phòng shop. Xin vui lòng liên lạc 0400 506 296 và xin nói tiếng Anh

FRUIT - GROCERIES SHOP BUSINESS FOR SALE

Reservoir Melb Vic.

22001110

Vị trí tuyệt vời trên khu phố sầm uất hai bên là shop tiệm shopping strip. Rất thích hợp cho gia đình cùng làm.

Đang đông khách tấp nập. Shop sạch rộng có luôn Air Con, và 10 pallet truck 2002 ISUZU và forklift. Hiện mở 5.5 ngày, Chủ Nhật nghỉ. Thu nhập chắc có hàng tuần không dưới \$20,000 / tuần

Muốn sang \$310,000 với xe truck hoặc \$260,000 không xe. Xin gọi Hannah để biết thêm hay hẹn đến xem. Xin vui lòng nói tiếng Anh khi gọi

0414 826 866

NHÀ HÀNG RESTAURANT

Essendon / Melbourne

Vị trí thượng hạng trên đường cái đông đúc tại trung tâm Essendon sát cạnh bên siêu thị Coles. Hợp đồng dài hạn 14 năm giá thuê rẻ. Bếp đã thiết bị toàn bộ, luôn cold room, store room, bar counter, Fully licenced và BYO, 40 chỗ trong + 16 ngoài, đang đông khách ăn lẫn takeaway tấp nập mỗi ngày. Cần sang gấp giá dễ dàng thương lượng. Xin gọi và nói tiếng Anh để biết thêm chi tiết

0422 949 655

TAKEAWAY

City Melbourne

Ngay trung tâm City, vị trí tốt chung quanh văn phòng shops và khách du lịch vắng lại. Hiện đang bán Asian Takeaway có luôn nhấm xà, thu nhập rất tốt. Trang thiết bị đã lắp đặt đầy đủ

vừa mới tân trang, toàn bộ còn mới toanh, máy cà phê, máy làm bánh kẹp v.v... Hợp đồng lâu dài, rất tiềm năng và thích hợp cho gia đình. Vì về nước cần sang lại để dâng \$168,000 thương lượng. Xin gọi 0411 628 997, nói tiếng Việt-Hoa-Anh

HAIR SALON

Rowville Melb

Shop 2 tầng, bên dưới là tiệm tóc rộng, sạch đẹp... Tầng trên có thể ở, hoặc cho thuê, hay làm thêm về beauty. Đã lắp đặt trang thiết bị đầy đủ cơ sở hạ tầng Shortcuts Software Computer System Rất thích hợp cho các bạn trong ngành tóc, đã có khách

quen của mình. Vị trí tuyệt vời tại vùng Rowville (Melb Vic.) tấp nập, hai bên là shopping strip. Sang lại để dâng không goodwill. Xin gọi Katherine để thương lượng hoặc đến xem. 040 913 8027 (v/Aah)

HAIR SALON

Marrickville NSW

217506

Salon tóc nam nữ ngay trên đường cái khu trung tâm shop tấp nập. Hợp đồng lâu dài thuê rẻ. Đã hoạt động lâu năm đang có khách riêng, khách hàng thân thiện dễ tính. Tiệm rộng trang thiết bị đầy đủ các bàn cắt gội uốn sấy... vào là có thu nhập ngay. Nếu thật sự muốn sang xin mời gọi để hẹn đến tiệm nói chuyện chúng tôi không nói qua điện thoại được. Sang để đi nước ngoài điều kiện dễ dàng. Xin gọi 0403 355 668 - tiếng Việt

TAKEAWAY

Melbourne Vic

Takeaway trong khu vực hăng xưởng văn phòng lớn (Industrial area), đang đông khách, bán rất ít giờ, thu nhập cao. Trang thiết bị đầy đủ vô làm là thu tiền ngay. Hợp đồng lâu dài. Xin vui lòng gọi để biết thêm chi tiết, nói tiếng Anh (03) 9523 7110 or 0406 964 720

FLORIST SHOP

Bentleigh Vic

215805

Sang lại tiệm bông hoa tại Bentleigh Melb., vị trí tốt trên đường cái đông khách vắng lại, đang có nhiều khách quen. Thu nhập cao hợp đồng lâu dài thuê

rẻ. Chủ trực tiếp điều hành. Thích hợp vợ chồng cùng kinh doanh. Trang thiết bị đầy đủ. Xin đến xem hoặc phone để biết thêm
Gọi Joe 0412 424 015 (tiếng Anh)

FLOWER STALL

Queen Victoria Market Melbourne

215905

Gian hàng bông hoa cây cảnh và các loại hạt giống trồng trọt ngay trong chợ Queen Vic Market, đã làm từ 1943, gia đình cùng điều hành chỉ làm 5 ngày/tuần. Cơ hội rất hiếm. Vì đổi nghề sang lại dễ dàng. Sang luôn xe truck Isuzu và hàng tồn.

Gọi 0412 424 016 (t/Anh)

TAKEAWAY - RESTAURANT

Surry Hills Sydney

214705

Takeaway / Restaurant ngay trung tâm City, vị trí tốt đông khách du lịch vắng lại và shop, văn phòng cạnh bên. Hiện đang bán các loại takeaway Á châu & Thái. Hợp đồng lâu dài giá thuê rẻ. Thu nhập very good. Cần sang giá \$135,000 dễ thương lượng. Xin Gọi 0438 576 577 (tiếng Anh or Thai)

CAFE/RESTAURANT FOR SALE

Brunswick Melb Vic.

208905

Cafe Restaurant vùng Brunswick Melbourne, quán đẹp trong nhà xây bằng đá kiểu kiến trúc xưa. 40 chỗ bên trong + khu Alfresco phía trước. Fully Licenced, có lò Pizza loại wood fire. Hợp đồng 17 năm. Chỗ đậu xe riêng thoải mái.

Gọi David 0410 581 304 (tiếng Anh)

BAKERY FOR SALE

Oakleigh & Camberwell Vic.

240005

Sang Lò bánh mì, một tại Oakleigh và một ở Camberwell Melb. Vị trí tốt trên shopping strip. Thu 4000/tuần ở Oakleigh, 9000/tuần ở Camberwell.

Sang thương lượng 35K (Oakleigh) và 295K (Camberwell). Có thể sang cả hai hoặc 1 trong hai.

Gọi Andy 0438 587 200 (Oakleigh)

Paul 0413 826 174 (Camberwell)
để t/lượng xin nói t/Anh

AUTO SERVICES & REPAIRS

Melbourne CBD

215705

Hãng bảo trì và sửa chữa các loại xe hơi, van, truck v.v. ngay Melbourne CBD, đang đông khách nườm nượp. Trang thiết bị đầy đủ, đang là RACV services centre. Có luôn LGP Lic và RWC Lic + workshop. Doanh nghiệp này rất thành đạt, đông khách và friendly với VN. Gọi để thương lượng kiểu tự ban định giá.

Steve 0402 786 789 (t/Anh)

RESTAURANT

Sylvania Sydney NSW

21643004

Vùng Sylvania Syd. Bán luôn bất động sản + doanh nghiệp nhà hàng, 2 tầng 130 chỗ, Fully Lic. Đang đông khách, Nhà hàng máy lạnh & thang máy chuyển thức ăn. Trong vùng trung tâm ăn uống. Hiện không có nhà hàng Việt Nam trong khu vực. Bán \$980 luôn nhà + nhà hàng.

Gọi Jim 0417 022 880 (t/Anh)

CAFE & TAKEAWAY

Shopping Centre Western Sydney

04663040

Sang tiệm cafe coffe và luôn takeaway shop, có luôn 25 chỗ ngồi, sạch rộng trong shopping centre đông tấp nập vùng phía tây West Syd. Hiện đang bán 7 ngày thu 14-15 ngàn/tuần. Đã làm chỉ một chủ trong 13 năm. Lợi tức rất cao, sang gấp để về hưu. Xin gọi để đến xem

(02) 9625 6168

or 0416 635 251 (t/Anh)

CHICKEN & FISH & CHIP TAKEAWAY SHOP Bowral NSW

216806

Vị trí rất là tuyệt vời tại Bowral NSW, một vùng quanh năm đều có khách du lịch thăm viếng. Đã làm 25 năm, hiện thu nhập rất cao. Hợp đồng lâu dài giá thuê rất lý tưởng. Doanh nghiệp thích hợp gia đình cho vợ chồng hay đôi bạn. Sang vì chủ đổi nghề làm chuyện khác.

Liên lạc George 0404 377 441
(English speaking)

TAKEAWAY FORSALE

Bathurst NSW

Đang bán Pizza, Pasta, Fish & Chips, Burges. Chúng tôi bán mọi thứ chỉ một nơi. Thu nhập rất tốt, đã làm 25 năm qua. Tọa lạc trên Highway rất gần cho khách đường xa ghé lại nghỉ chân chỉ đi có 3 phút từ thị trấn Mount Panorama. Những cơ sở kinh doanh tốt đẹp này không có thường xuyên đâu. Đừng chờ đợi gì nữa. Thêm chi tiết xin liên lạc

Please write in English to:
r.stuart@y7mail.com.au

311905

NEWSAGENCY

Dirranbandi QLD

216105

Sang tiệm sách báo văn phòng phẩm, luôn quà tặng và các loại đồ chơi, có luôn các loại bikes. Vị trí thật tốt trong thị trấn nhỏ ở miền quê. Là một căn nhà 2 phòng ngủ rất tiện nghi để ở và kinh doanh. Bán nhà freehold + WIWO business \$375,000 bao gồm hàng tồn trị giá \$80,000. Đã làm 10 năm chỉ một chủ không thay đổi. Xin gọi

(07) 4625 8168 hoặc email

CAFE LOUNGE

Melbourne CBD Vic

208901

Ngay trung tâm CBD Melbourne City, mở 5 ngày, thuê rẻ, hợp đồng lâu dài. 70 chỗ rất nhiều tiềm năng. Thu thực sự 12,000/tuần, sang \$380,000 thương lượng. Gọi trực tiếp chủ, John 0438 520 297 (tiếng Anh)

Lifestyle & Income

New England NSW

Sang hợp đồng thuê mướn 22 năm cho một Motel 20 phòng tại vùng New England bắc NSW. Tự làm chủ không cần phải lo các thứ bill chi phí

Tiền Phone

Tiền Điện

Tiền Rates

Tiền xăng nhớt tới lui

Và các chi phí đời sống

Tất cả các chi phí trên đều được bảo đảm bởi thu nhập của cơ sở kinh doanh này. Sang \$205K o.n.o. cộng thêm giá trị hàng tồn (SAV). Cơ sở bao gồm luôn một căn nhà 5 phòng ngủ, gần trường học và cửa hàng thức ăn... Cơ hội để kinh doanh và làm việc tại nhà cùng với cuộc sống an lành nơi thị trấn, chi phí ít tốn kém hơn ở thành phố

Xin liên lạc Trevor 0409 600 291 (English speaking)

216606

Baxter's Seafood Restaurant

Sandgate Brisbane

208503

Baxter's Seafood Restaurant vùng Sandgate Brisbane, Nhà hàng hiện đại, thu hút khách, rất trang nhã, có 46 chỗ trong và 12 chỗ bên ngoài. Mở cửa 7 ngày phục vụ ăn sáng, trưa, và tối. Hiện đang đông khách. Có thể xem thêm hình ảnh qua www.baxtersseafoodrestaurant.com.au. Xin nói tiếng Anh.

Sang giá \$350,000 + SAV ONO.
Tel.: Susanne 0423 836 743

SUPER MARKET

Bankstown Sydney

2393-2902

Super Market loại lớn mệnh mông vùng Bankstown. Rất thích hợp cho người Việt làm chủ. Vị trí ngay khu kinh doanh đông đúc tấp nập. Rất thuận tiện, super market này rộng 2,600 mét vuông, hợp đồng thuê 15 năm, hiện đang thu nhập từ \$120 đến \$140 ngàn/tuần. Giá thuê rất rẻ. Có undercover carpark.

Xin gọi 0418 294 061 (t/Anh)

Bắc thang lên hỏi ông trời

Anh Nhạc và chị Xinh cưới nhau đã được sáu năm. Tình cảm vợ chồng càng mặn mà khi hai đứa con một gái, một trai lần lượt ra đời. Cuộc sống gia đình cũng dần khấm khá khi anh Nhạc theo đám bạn buôn trâu.

Nhưng từ khi có chứt cửa ải, cửa để anh Nhạc bắt đầu trái nết, ham mê "cửa ải". Chị Xinh dần biết chuyện nhưng vì muốn ẵm êm cửa nhà nên đành nín nhịn. Còn anh Nhạc tưởng vợ mình suốt ngày quần quanh xó bếp nên càng làm già.

Một hôm, anh Nhạc buôn được một chuyến trâu đất giá, sẵn có hơi men nên anh rủ cả hội lái trâu xuống biển tìm "mất mẻ". Đã quen hơi từ trước nên anh Nhạc nhanh chóng tách biệt với mọi người để đi tìm cô "người quen" cùng nhau ra bãi biển vắng tít tít... ồm.

Lúc xong xuôi mọi chuyện cô ta bèn kêu khát nước. Anh Nhạc trao cho người đẹp chầm chầm khóa xe máy của mình không chút do dự để cô vào đi mua nước uống.

Chờ mãi không thấy cô nhân tình bé nhỏ quay lại, sốt ruột anh Nhạc bỏ đi tìm nhưng không thấy tăm hơi. Chợt giật mình vì bực tức mấy chục triệu vẫn để trong cốp xe, anh quát quát gọi điện cho người đẹp. Đầu dây bên kia vang lên tiếng cười the thé: "Bắc thang lên hỏi ông trời xem nơi nào tìm được em nhé anh".

Hai chân anh Nhạc như muốn khuỵu xuống vì tức cửa và tức giận. Biết không còn cách nào khác anh đành phải đi trình báo sự việc với công an.

Đêm, anh Nhạc rón rén vào nhà bằng lối cửa sau. Chợt anh giật nảy mình vì vợ anh với bộ mặt truyền thống của gái "Hà Đông" đã đợi sẵn ở đấy từ lúc nào. Hóa ra, cánh lái trâu đã gọi điện cho chị kể rõ sự tình.

Tại con đường

Gia đình anh Tuyền và anh Cư là hàng xóm lâu nay. Con cái học chung trường lại chơi với nhau nên tình cảm hai nhà càng thêm thân thiết.

Mọi chuyện vẫn cứ tốt đẹp như thế nếu như không có dự án đường liên tỉnh chạy qua xóm. Giá đất tăng lên đến chóng mặt. Nhà anh Tuyền và anh Cư cũng nằm trong diện quy hoạch. Khi chưa có dự án thì chẳng ai ngó ngàng đến chuyện xây tường rào đất nhưng bây giờ đã khác.

Chị Tình, vợ anh Cư là người biết tính toán, chị đã nhìn thấy ngay giá trị của từng mét đất vàng ngọc. Ngay lập tức chị giục chồng mua cây về trồng lấn dần sang đất nhà anh Tuyền. Khi cây lớn lên, chị Tình lại thuê thợ xây tường rào.

Lúc đầu nhà vợ chồng anh Tuyền còn sang nói chuyện dần xếp, đầu sau cũng là hàng xóm "tối lửa tắt đèn". Nhưng chị Tình đã gạt phắt đi: "Anh đừng lảm chuyện. Ai chứng minh đó là đất nhà anh". Tức mình, anh Tuyền đâm đơn kiện. Anh lại còn lo lót cho cán bộ địa chính xê xuống do đặc. Mọi chuyện cứ rùm beng. Các bà nhiều chuyện lại có đề tài bàn tán.

Chỉ khổ cho mấy đứa trẻ. Chúng bị cấm chơi với nhau triệt để. Cứ vài ngày hai nhà lại lời qua tiếng lại, dè bịu lẫn nhau. Không khí căng như dây đàn.

Bé Thủy con chị Tình thề thốt hỏi mẹ:

- Tại sao con không được chơi với

bạn Uyên nữa?

- Tại nhà nó lấy đất nhà mình.

- Tại sao nhà bạn ấy lại lấy đất của nhà mình?

Chị Tình gắt lên: "Tại con đường chửi tại gì Trẻ con, lảm chuyện, tao đã cấm thì chớ có bèn mắng sang đấy nghe chưa, nói nữa tao tát vỡ mồm".

Bé Thủy "Da" một tiếng rồi thui thui ra vườn chơi với con mèo.

Bỗng một hôm bé Thủy chạy về hơn hớn: "Mẹ ơi! Con nghe bác Tuyền bảo với mọi người rằng không có con đường nào nữa đâu. Vậy là con được chơi với bạn Uyên rồi phải không à!".

Chị Tình chưa hiểu đầu cua tai nheo gì thì ông trưởng xóm đã đến nhà thông báo: "Trên tỉnh người ta xét lại rồi. Dự án đường liên tỉnh chạy qua thôn mình không triển khai được vì không khả thi". Chị Tình hơi sững người lại, chẳng lẽ lại cấm đám con nít nó chơi với nhau mà chẳng có lý do gì... rồi ngượng ngùng khi nghĩ tới những "ánh mắt hình viên

đạn" của mình bấy lâu nay chỉ vì tin đồn của dự án.

Làm đẹp cho chồng

Anh Hải là thợ cơ khí trên thành phố. Từ khi hai con gái đi lao động ở Hàn Quốc, cuộc sống của gia đình anh chỉ khá cũng lên trông thấy.

Chị Hoa - vợ anh nhiều lần gọi điện giục chồng về quê, bởi chị thấy cô quạnh trong căn

nhà hai tầng vừa mới xây.

Một hôm, cô em họ đi làm trên phố về kể chuyện nghỉ ngơi chồng chị đã có bồ nhí trên đấy. Chị Hoa nghe mà nóng ran hết cả mặt. Chị nói như rít qua kẽ răng: "Giời ơi! Thảo nào mà bảo về không về, lại còn mang thêm tiền nói là giải quyết việc riêng. Thì ra là mang cho gái đấy mà".

Thấy chị Hoa mặt mũi phừng phừng, cô em họ dịu giọng: "Chị à, đừng có cá giận mà mất khôn. Con gái trên phố đẹp như thế nên anh nhà em cũng phải. Vì thế chị cũng phải đi làm đẹp để mà kéo chồng về".

Nghe em nói cũng có lý nên ngay hôm sau chị Hoa quyết đi thẩm mỹ lại toàn bộ cơ thể. Mấy ngày sau đó công việc đồng áng chị cũng bỏ

bê để lên chợ huyện mua những bộ cánh mới nhất đất tiền nhất.

Đôi bàn chân bê bê của chị quen thoải mái trong những đôi dép lê, giờ phải ép mình khổ sở trong những đôi giày cao gót nhọn hoắt, nhiều lần khiến chị trào nước mắt vì bàn chân sưng vù đau buốt. Nhưng nghĩ đến lời khuyến của cô em họ, chị lại cắn răng chịu đựng.

Hôm ấy, anh Hải trở về suốt nửa đã không nhận ra vợ mình. Chị Hoa nằm rên hừ hừ trong chăn. Bởi lần mới trái tim của chị vừa mới xấp xỉ đang sưng lên, đỏ mọng như một quả cà chua chín. Sau khi định thần, anh Hải mới hỏi han sự tình. Lúc đã vỡ lẽ anh vừa giận, vừa thương vợ.

Anh nói như an ủi: "Sao mà đại thế! Anh chưa về được là vì còn phải thu xếp công việc cho ổn thỏa chứ. Anh mang thêm tiền lên là muốn

mua một vài thứ quan trọng để về mở xưởng cơ khí tại nhà. Ai muốn xa vợ mãi đâu".

Chị Hoa nói như mếu: "Vâng, em biết rồi ạ".

Ngựa mất thật

Đi làm trên Hà Nội cả năm mới về quê một lần, nên Biết cố tỏ ra mình hơn đứt mấy đứa cùng tuổi chán lăm

tay bùn ở làng. Nhận lương và tiền thưởng xong, Biết ra tiệm hớt tóc để nghỉ làm cho mình một quả đầu thật đặc biệt để về quê.

Đạo khắp làng, rồi phóng xe đi lại từ làng Đô sang làng Đạm nhưng Biết chẳng thấy ai để ý đến cái đầu cạo trắng 2 bên, chỉ còn một tèo tóc nhuộm xanh xanh đỏ đỏ kéo dài từ gáy lên đỉnh đầu. Tức mình, Biết mang con Wave ra thị trấn "móc pò".

Buổi tối, Biết phóng xe trên con đường liên thôn giữa làng Đô và làng Đạm mấy lần. Tiếng pò xe máy đang nổ vang động cả xóm làng bỗng nhiên im bất. Có tiếng thất thanh kêu "cứu, cứu...", mọi người trong làng đổ xô ra đường.

Chiếc xe máy vẫn chổng đưng đang hoàng bên mé đường, chỉ có Biết là đang lóp ngóp bò từ dưới mương nước lên. Mấy cụ già hỏi: "Sao lại thế này? Mấy hôm thấy mày phóng xe phoom phoom rành rành mà nay sao lại vắng xuống mương là thế nào".

Biết run cầm cập trả lời đứt quãng: "Có mấy anh chặn đường chỉ vào mặt cháu nói: 'thấy cái mặt mày là bọn ông... ngựa cái... bừ... vồi' rồi họ hề nhau ném cháu xuống mương...".

Một cụ già soi đèn pin lên đầu

Biết nhìn cái đầu bồm xén với "hai lai" (highline) xanh đỏ lấp lại:

"Ủ trông cũng ngứa bừ... vồi tao thật".

Mấy ngày sau không thấy Biết nét pò nữa, cái đầu của Biết đã phải cạo trọc lốc, không còn cái tèo ngựa xanh xanh đỏ đỏ treo người mọi người nữa...

Tối mới cảm

Sương là thanh niên khỏe mạnh nhưng siêng ăn nhấc lăm. Bị người làng và họ hàng nhắc nhở nhiều anh ta đành lên phố kiếm nghề sinh nhai. Nhưng là nghề đặc biệt: Đi ăn xin.

Lâu lâu thấy Sương về làng quần là áo lượt lại vùng tiền không tiếc tay trong những cuộc bia bọt cùng

đám bạn, người ta lại xì xầm: "Chắc là lên phố trưng quả chi đấy".

Bà Bốn là người cùng làng với Sương, lên thành phố trông cháu ngoại mới sinh. Ngày nào bà cũng đi chợ thật sớm. Bởi lúc này thực phẩm tươi mà giá cả lại rẻ.

Hôm ấy, bà gặp một thanh niên trông đáng vẻ khỏe mạnh nhưng ăn mặc rách rưới chĩa cái nón tời về phía bà. Anh ta không nói mà chỉ ra hiệu. Bà Bốn đoán anh ta bị cấm nên tỏ vẻ thương tình.

Nhưng nhìn nét mặt bà cứ thấy ngờ ngợ như đã gặp ở đâu đó. Sẵn có mấy nghìn tiền lẻ bà đưa hết cho chàng thanh niên rồi chép miệng: "Thật là ông trời bất công, người khỏe mạnh như thế này mà lại bị cấm".

Rồi bà quay lại hỏi như chia sẻ với người bất hạnh trước mắt mình: "Này cháu, cháu bị cấm lâu chưa?". Bỗng bà giật nảy người khi nghe từ chính miệng thanh niên kia nói ra rành rọt: "Tối mới cảm đây thôi".

Hóa ra khi nhấm nhấm tiền lẻ mà cụ già tốt tính cho mình, Sương thấy nhiều quá nên quên mất là mình đang bị cấm. Lúc này trời cũng vừa sáng không còn nhá nhem, bà Bốn như chợt nhận ra điều gì bèn nói to: "Thì ra mày là thằng Sương biếng nhác nhất làng đấy mà..."

Nghe mà hết hôn

Thục Nghi

Qua báo chí phỏng vấn, một số sao Việt trong nước dường như có xu hướng cố tình gây sốc tạo cho mình thêm sự chú ý dù bằng bất cứ hình tượng nào. Mời bạn đọc nghe thử vài lời phát biểu trong lúc ngửa... miệng của các nàng.

Người mẫu Phi Thanh Vân được phỏng vấn về chuyện giải phẫu thẩm mỹ ngực cho biết

"Còn nhớ khi mang bộ ngực mới, lần đầu tiên đứng dậy, tôi bị ngã chúi về phía trước vì cơ thể mất thăng bằng, nhưng bây giờ tôi cả đã trở thành một phần cơ thể của tôi. Nếu phải lấy ra, chắc chắn tôi sẽ tự tử!" (Tuổi Trẻ).

Nữ nhạc sĩ Giang Sơn, được hỏi về tình trạng hôn nhân của nàng
"Mà thú thật nhé, tìm một người đàn ông bây giờ thật khó bởi bóng (lại cái) nhiều quá! (Cười)... " (Vietnamnet)

Ca sĩ Mai Khôi được mời phát biểu về thời trang trên sân khấu

"Tôi thích khoe những cái đẹp của mình. Đầu phải ai mặc đồ hở cũng đẹp, vấn đề là biết "khoe" thôi. Ví dụ mình có ngực thì khoe ngực. Ngoài ra, tôi thích hở eo lắm! Vì eo là đường cong đẹp nhất của phụ nữ. Còn chuyện không mặc áo ngực, theo quan niệm của tôi, để vú trần không mất do ngực mới đẹp mới đẹp..." (Thể Thao Văn Hóa & Dân Ông).

Ca sĩ Hồ Ngọc Hà: Khi được hỏi về tình trạng hôn nhân cùng đưa con mới chào đời

"Tôi không quan trọng giấy tờ. Miễn sao Cường coi tôi là người như thế nào, luôn ở cạnh tôi, chăm sóc và hoàn thành tốt trách nhiệm của người đàn ông..."

Thịnh hành hành model "Single Mom" với các siêu sao trong nước

Trước đây siêu mẫu Xuân Lan từng khiến khán giả "giật mình" khi tuyên bố sẽ trở thành single mom tức mẹ đơn thân, hay dễ hiểu hơn là cứ có con làm mẹ mà chẳng cần chồng.

Tuy nhiên dù phát biểu khá bao biện nhưng dường như người đẹp này vẫn không thực sự đủ dũng cảm để làm điều đó. Chỉ có điều lời phát biểu của nàng đã để lại cho... hậu thế một sự "noi theo" đáng chú ý. Chỉ hai năm sau, hàng loạt nghệ sỹ trẻ đã coi việc "không chồng mà đẻ" là chuyện "thường tình thế gian" và tờ hôn thú chẳng hơn gì mẫu giấy gói ổ bánh mì, nó thật sự không cần thiết trong đời sống gia đình của các siêu sao trong nước ngày nay.

Ca sĩ Hồ Ngọc Hà: Vợ chồng không quan trọng tờ giấy

Chuyện bầu bí của ca sỹ Hồ Ngọc Hà được coi là ồn ào nhất giới showbiz Việt trong thời gian qua vì đang trên đỉnh cao của sự nghiệp bỗng dưng người đẹp này gia nhập binh chủng người nhái "lấn mất tâm" khiến người hâm mộ không khỏi tò mò.

Hàng loạt tin đồn được dựng lên xung quanh ca sỹ Hồ Ngọc Hà khiến dư luận xôn xao nhất. Đặc biệt nghi án về người cha vừa có tiền, vừa có tiếng mà lại là người tình một thời của Tăng Thanh Hà (một diễn viên nổi tiếng "lũ trợn quạ cao" mà DNĐS đã đăng tải cách đây không lâu) càng gây nên sự chú ý đặc biệt của khán thính giả.

Để dập tắt tin đồn, Hồ Ngọc Hà có tung một vài bộ ảnh với thân hình chuẩn của một siêu mẫu và một clip ca nhạc hồng dập tắt dư luận. Tuy nhiên chưa được bao lâu vì hợp đồng với một hãng mỹ phẩm đã "trót" ký nên Hà Hồ sau nhiều lần thất hứa với nhà sản xuất đã phải xuất hiện. Những hình ảnh bị chụp trong sự kiện đó được mang ra soi xét và phân tích kỹ lưỡng.

Có lẽ do không chịu nổi áp lực từ dư luận nên trước khi sang Mỹ dưỡng thai Hồ Ngọc Hà đã chính thức lên tiếng công nhận mình đang có thai và cô cũng khẳng định rằng việc có con mà chưa làm đám cưới là rất bình thường: "Tôi không quan trọng giấy tờ. Miễn sao Cường (đó là) coi tôi là người như thế nào, luôn ở cạnh tôi, chăm sóc và hoàn thành tốt trách nhiệm của người đàn ông. Ngược lại, tôi sẽ vì tình yêu của mình, sinh con và không cần biết thời gian này là thời gian nào, làm gián đoạn công việc ra sao. Đứa con này được sinh ra từ tình yêu của bố mẹ nó..."

Ca sĩ Thái Thùy Linh: Tôi không quan trọng có con thì phải có... gia đình

Sau một thời gian khá im hơi lặng tiếng, ca sỹ Thái Thùy Linh bất ngờ quay trở lại và nhanh chóng khiến khán giả choáng khi khoe có con gái đầu lòng gần một tuổi dù vẫn chưa lấy chồng. Khán giả còn sốc hơn khi ca sỹ này chia sẻ về quan niệm tình yêu và hôn nhân của mình: "Anh ấy, để là người yêu thì rất tuyệt vời, cũng là một người bố rất yêu con, nhưng để làm người đàn ông của gia đình thì còn phải cần thêm thời gian" hay "Chúng tôi vẫn ở cạnh nhau, cùng chăm sóc Thái An, nhưng tôi tự cảm thấy chúng tôi chưa thích hợp để đi đến một đám cưới..."

Mặc dù ca sỹ này cũng tự nhận đã 30 tuổi không còn bông bột, non nớt nhưng với quan niệm về tình yêu như trên thì chắc hẳn nhiều độc giả phải bật cười bởi suy nghĩ "khác người" này.

Bản thân Thái Thùy Linh cũng không coi trọng sự ràng buộc trong

hôn nhân: "Tôi không quan trọng việc đến tuổi phải lấy chồng, hay có con thì phải có gia đình... mà chỉ làm khi tự thấy điều ấy là cần thiết, nên cũng không bị áp lực gì hết. Cảm thấy mọi việc rất tự nhiên..."

Ca sĩ Mai Khôi: Không cần ràng buộc bởi hôn nhân

Nhắc đến Mai Khôi là nhớ đến cô nàng sở hữu hàng tá những scandal tình ái và những phát ngôn gây sốc. Tuy nhiên thời gian gần đây ca sỹ "Hoa đại" có vẻ đang khá yên ả với mối tình hiện tại ngoại trừ

thi thoảng lại có những triết lý về chuyện chọn cách để chết và không thích sinh con.

Chính vì thế mà quan điểm về hôn nhân với Mai Khôi cũng rất

thoảng, cô không thích sự ràng buộc bởi tờ đăng ký kết hôn: "Tôi không biết người khác thì thế nào nhưng tôi không cần một người đàn ông ở bên cạnh mình chỉ vì có ràng buộc bằng hôn nhân. Cái tôi muốn để cao chính là tình yêu, tình nghĩa thật sự chứ không phải bất kỳ ràng buộc nào. Tôi không sợ khi mình già nua, xấu xí thì người tình sẽ bỏ tôi vì như đã nói, tôi sẽ chọn cho mình cái chết thật thú vị từ khi còn chưa kịp già..."

Ca sỹ Thảo Trang: Tôi chấp nhận có con mà chẳng cần cưới

Nổi danh từ cuộc thi Việt Nam Idol, dù không có may mắn sở hữu một ngoại hình xinh đẹp và bốc lửa như các ca sỹ khác nhưng Thảo Trang được khán giả yêu mến bởi tài năng thật sự trong âm nhạc.

Là người khá thẳng thắn và bộc

trực khi tiếp xúc nhưng Thảo Trang vẫn khiến một số người yêu nhạc choáng với quan điểm khá thoáng của cô trong chuyện kết hôn: "Đầu có gì quan trọng! Tôi vẫn có thể chấp nhận có con mà chẳng cần cưới, chỉ cần sống hạnh phúc bên nhau là được..."

Vợ hỏi chồng: Anh ơi, anh yêu em vì khuôn mặt xinh đẹp hay thân hình gợi cảm của em?

Chồng: (nhìn từ đầu xuống chân vợ) Anh yêu cái tính "không biết tự đi" của em đấy

ooOoo

Hoàng tử vừa sắc nước vừa la làng "Cứu ta hơi người đẹp ơi, ta sẽ tặng nàng một đồng quần áo lót loại xịn nhất!"

Nàng tiên cá nhìn chàng hoàng tử bằng cặp mắt long lanh truyền cảm rồi nói "Không chàng ơi, nào giờ em... ở trường quen rồi, bây giờ mặc đồ lót em... chết liền!"

Đàn ông đi "tìm hoa" thường dễ dãi khi chọn "bến đỗ", nhưng đối với quý bà tất cả phải tuyệt đối kín đáo. Điều này cũng thật dễ hiểu vì dưới con mắt của xã hội, hành vi này của họ là một chuyện chẳng hay ho gì.

Nhờ vào quen biết thân thiết, cuối cùng tôi cũng được tham gia trực tiếp vào đội ngũ nhân viên nam của vũ trường C. trên đường H. và đấu quần dưới trướng của H. "Nghien", một thanh niên lẻo khoẻo, nhưng trong giới vũ sư lại nổi như cồn.

Ngày đầu tiên mới nhập hội, tôi phải thích nghi với những thứ mà trước đây chỉ có trong tưởng tượng. Những hành động, cử chỉ cà chớn, những câu nói suông sã mang đầy nhục dục và âm thanh đinh tai, nhức óc của sân nhảy. Để trở thành một "chim mồi" chính hiệu, nhảy là yếu cầu bắt buộc với tất cả đàn em dưới trướng của H. "Nghien". Bởi vậy, tôi phải học qua một lớp nhảy khiêu vũ cấp tốc do đích thân đại ca H. hướng dẫn.

Sau gần hai tháng học nhảy, ngày tôi chính thức "tốt nghiệp", khách hàng đầu tiên ai ngờ là một quý cô trẻ đẹp mới ngoài 30 tuổi, nhà ở phố Ngọc Khánh. Có trình độ, công việc ổn định tại một doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài đóng tại Hà Nội. N. (tên cô gái) có chồng là một doanh nhân suốt ngày trong Nam, ngoài Bắc bận bịu với công việc kinh doanh, hàng tháng trời không có mặt ở nhà. Trong những phút giây trống trải cô đơn ấy, N. đã theo đưa bạn cùng cơ quan đến nhảy giải khuây. Và, trong ranh giới tối sáng của ánh đèn nhảy N. đã gục ngã vào vòng tay của những kẻ đàn ông "thiếu tiền nhưng thừa tình" lúc nào không biết.

Sau giai đoạn quyến rũ của điệu slow và vài chục phút tâm sự, N. chào tôi ra về không quên để lại một nụ hôn gió cùng với cái nhìn đầy bí hiểm. Thế là những tháng ngày "tập sự" của tôi chao đảo trong vòng tay của một người đàn bà trẻ đẹp. Qua N., tôi được hé nhìn thế giới mờ ảo của những quý bà, quý cô đi tìm "cửa lạ"...

Vũ trường C. chấp choàng tôi, lúc đó một vài quý cô khách quen đến ngồi uống nước, nghe nhạc. Tại những vũ trường này luôn có một "má mì" làm nhiệm vụ sắp xếp trai nhảy, tránh để xảy ra hiện tượng tranh giành khách cũng như không được để một quý cô nào đó ngồi lẻ loi một mình.

Cũng như nhiều vũ trường có dịch

vụ "kép nam", vũ trường C. luôn được quý bà tin tưởng nhất không chỉ vì đội ngũ kép chuyên nghiệp mà còn thể hiện ở sự phục vụ tận tình từ A-Z. Đội ngũ "kép nam" tại đây khá đông đảo, quy mô và nề nếp. Lực lượng này là những thanh niên trẻ trung, chủ yếu đang trong độ tuổi "đá bóng SEA Game". Lịch sự trong bộ đồng phục quần màu, áo

sơ mi trắng, cà vạt thắm, họ ăn nói nhỏ nhẹ, xưng "mình - tôi" với các U ở tuổi... 50. Còn khách nhảy đều có dáng vẻ sang trọng, tự tin. Họ luôn xuất hiện với những bộ cánh sắc sảo, hay những bộ váy đầm khá tiết kiệm vải với phần ngực luôn được khoét rộng tối đa để cho... thoáng mát và cho "bạn nhảy" tha hồ ngắm.

Lúc này có hai "chị" chắc tuổi cũng ngoài "ngũ tuần" đẩy cửa bước vào, son phấn lòe loẹt, váy đầm ngắn cùn cùn, xé đến tận đùi. Hình như là khách quen lâu ngày không đến nên "má mì" chạy ra đón đã chào hỏi. Một chị trong hai "chị" có trọng lượng không dưới 70 kg với ba số đo cũng gần xấp xỉ nhau.

Có lẽ do khối lượng quá tải của mình nên hai "chị" đến đã lâu mà chưa thấy kép nào ra mời nhảy, trước tình cảnh này, "má mì" đã phải ra tay can thiệp và sau một thoáng ngáp ngừng hai kép gần đó xuất hiện bước ra đũa các chị lướt nhẹ trong điệu Waltz. Hơn 23h, thời điểm các quý bà cũng tản đi ngủ, hai "chị" cũng sóng bước lên xe taxi cùng với kép...

"Hầu hết các quý bà đến vũ trường đa phần thuộc diện có tâm trạng", T., một "đồng nghiệp" có thâm niên trong nghề tư vấn. Rồi T. kể chuyện về một khách quen tên D. có chồng là giám đốc marketing, xuất ngoại như đi chợ. Phát hiện chồng có bồ nhí, bà làm um xùm lên cho chồng xấu hổ "bỏ cuộc chơi", nào ngờ ông lại bỏ bà đi theo "tiếng gọi của con tim". Buồn đời, chán cảnh bà tìm quên trong men rượu và sân nhảy.

Tại đây bà quen và "học nhảy" với L., một kép nhảy khá đẹp và cũng lão luyện trong "đào mồi". Từ đó, không một đêm nào bà vắng mặt tại vũ trường và mọi lo toan đáng lẽ dành cho gia đình thì bà quay ngược lại chăm chút cho chàng kép nhỏ hơn mình gần 30 tuổi. Từ ngày quen biết với "thầy" dạy nhảy, bà thường lấy tiền ở nhà cung cấp cho chàng kép nhỏ, đổi lại L. sẽ phục vụ bà cả trên sân nhảy lẫn trên... giường.

Để "xưng đôi" với chàng kép, bà chịu khó đi mỹ viện, hết cắt chỗ này, đắp chỗ kia. Vậy mà trong một lần nhảy, không biết vô tình thế nào mà cả một cụm mí mắt giả bên trái rơi mất, khổ cho chàng kép tìm kiếm cả buổi để dán lại mà không thấy. Cuộc tình chênh lệch này càng kéo dài thì cái tài khoản bà tiết kiệm bao năm càng hụt đi trông thấy. Sau khi đã bỏn rút được kha khá vốn tiết kiệm của bà D., chàng kép L. đã bỏ bà đi tìm "bờ bến" mới...

Son phấn, nước hoa, đồ hiệu... rất thời trang, trông họ ít ai nghĩ đã bước vào tuổi xế chiều bởi cách ăn mặc, đi đứng như các cô gái trẻ.

Những quý bà này lấy đêm làm ngày, lấy sự nhập nhoạng của ánh đèn để che giấu vết chân chim trên khóe mắt và hơn thế, đêm mới là thế giới riêng tư của họ. Nhưng đằng sau mỗi cuộc vui ấy là gì?

Cuộc sống có bao điều trái ngược, bao chuyện khóc cười mà nếu không phải là người trong cuộc, mỗi người trong chúng ta sẽ không ai hiểu hết được.

"Trống vắng" tìm đến rượu và người tình

Khi nói đến chuyện nhậu đêm có lẽ người ta chỉ liên tưởng đến những gã đàn ông khề khà chén tạc chén thù bên các chiến hữu chờ ít ai ngờ rằng, họ - những quý bà giàu sang - cũng tìm đến rượu để giải khuây.

Quán rượu X trên phố H.C. là nơi các quý bà tìm đến vì nơi đây có không gian kín đáo, khung cảnh lại tình tứ dễ gây xúc động lòng người. Nhiều quý bà tìm đến đây không đơn thuần để giải sầu mà họ còn đến đây nhậu rồi cùng người tình tìm đến những nhà nghỉ sang trọng để cùng vui cuộc mây mưa.

Góc quán chiếu cuối hè, bên chén rượu một người phụ nữ có vẻ đẹp kiêu sa đang không ngừng rót, uống, rót, uống... Hương rượu say nồng và khuôn mặt người đàn bà ửng hồng càng thêm say đắm, quyến rũ lòng người. Bao con mắt ái ngại đổ dồn về phía chị. Mặc kệ, chị vẫn rót và vẫn uống... Tôi nhận ra chị là người quen cũ, người chị họ của cô bạn thân mà tôi vẫn chơi từ hồi học đại học. Sao chị lại ngồi đây có một mình? Câu chuyện chị kể cứ đẩy lên sau mỗi chén rượu với, qua nước mắt và cả những đắng cay tủi hờn đang gặm nhấm tâm can chị.

Chồng chị là giám đốc, công việc bận rộn khiến anh hay phải đi công tác xa dài ngày. Bản thân chị cũng là người thành đạt, công việc của chị có thu nhập cao khiến nhiều người mơ ước. Vợ chồng chị có một cô con gái xinh đẹp, ngoan ngoãn. Họ sống trong một ngôi biệt thự giàu sang với đầy đủ tiện nghi. Cuộc sống giàu sang, đầy đủ nhưng từ lâu hạnh phúc đã không còn ở lại trong căn nhà của chị.

Sau khi sinh đứa con gái đầu lòng, chị đã mất đi khả năng sinh nở và tình yêu của anh dành cho chị cũng phai nhạt từ đó. Chị biết anh khao khát có một thằng con trai nối dõi tông đường, và chị đã nhắm mắt

làm vợ khi biết anh bỏ bịch bên ngoài. Chị cam chịu sống trong cảnh chồng chung vì thương đứa con gái đang còn nhỏ. Và chị cũng tự dằn vặt mình bởi chị đã mất đi khả năng làm mẹ, nếu chị sinh cho anh một thằng con trai thì anh đâu có bỏ chị đi theo người khác. Từ đó vợ chồng chị sống cảnh ly thân. Đám bữa nửa tháng anh về nhà một lần thăm con rồi lại vội vã ra đi. Còn chị, mỗi cô đơn ngày đêm dày vò khiến chị như người mất hồn.

Phó mặc cô con gái cho bà giúp việc tốt bụng, chị lao vào những cuộc vui như một sự trốn tránh. Chị đã tìm đến rượu, đến người tình để quên đi nỗi đau trong lòng mình. Trong ánh đèn mập mờ chị lao mình vào những cuộc nhậu say, lả lơi trong vòng tay người tình để được làm người đàn bà, để được chiều chuộng và đắm say, để được sống và được yêu.

Nhìn gương mặt chị vô hồn mà tôi thấy xót xa. Tôi không muốn nói rằng chị có lỗi hay không khi sống buông thả như vậy. Nhưng giá như chị mạnh mẽ và can đảm hơn, giá như chị nghĩ đến cô con gái đang ở nhà mong ngóng mẹ về và giá như chỉ một lần dám thay đổi cuộc đời mình thì mọi sự đã khác.

nghe những
tâm phàm...

Cuồng say trong ánh đèn đêm

Nếu người phụ nữ bình thường sau giờ tan sở gấp gáp về với tổ ấm gia đình cùng chồng con vui vầy bên bữa cơm gia đình thì lại có những người phụ nữ dường như không biết đến việc gia đình, dù họ cũng có chồng, có con và có một mái ấm gia đình.

11h đêm ở sân nhảy cổ điển trên đường N.C.T, từng đôi đũa nhau

theo tiếng nhạc du dương, những bước chân uyển chuyển và cơ thể họ như quấn vào nhau, gợi tình, say đắm. Tôi bất quen với người đàn bà ăn vận sang trọng trong bộ đầm trễ ngực đầy khiêu gợi đang ngồi nghỉ sau một điệu nhảy khá "mất sức". Nhìn cách trang điểm, ăn mặc của chị, không ai đoán được chị đã gần 50. Cơ thể căng tràn sức sống, chị ngồi đung đưa theo tiếng nhạc và chờ người bạn nhảy đang bận phục vụ "em" khác. "Chị ơi, chắc các đôi đến đây đều là vợ chồng chị nhỉ?", tôi đánh bạo hỏi chị. "Trời, cô em khờ quá. Toàn cấp đấy. Mấy lão già ở nhà thì biết gì cù lần cục mịch chán chết".

Qua câu than thở của chị tôi được biết, số dĩ chị tìm đến thế giới ồn ào này là do ông chồng quê mùa của chị đã "bất lực" nhiều năm nay. Chị vốn xinh đẹp, giỏi giang lại thành đạt trong công việc nên có tư tưởng và lối sống khá sành điệu, hiện đại. Ngược lại với chị, anh chồng xuất thân từ thôn quê nên có lối sống khá giản đơn. Họ như một "đôi đũa lệch" và càng cố ghép lại càng "lệch".

Tiếng nhạc lại nổi lên, chị uyển chuyển trong vòng tay một chàng trai đàn nhảy có thân hình mập đần. Tôi tự hỏi, sau mỗi cuộc vui như vậy, khi trở về căn nhà của mình chị sẽ sống một cuộc sống như nào?

Một người phụ nữ đã tâm sự với tôi: Thực lòng không phải chị muốn sống cuộc sống như thế nhưng chồng chị chơi bời, bỏ bê lãng nhãng. Chị vất vả nhĩ anh ta chơi được, sao

mình lại không? Và chị đã ném tiền vào làm đẹp, mua sắm hàng hiệu. Chị muốn cho chồng chị phải hối hận, phải có ngày quý dưới chân chị mà xin chị quay về. Chị thích đi nhậu, đi nhảy vào ban đêm, chị muốn say, muốn vui cho quên hết nỗi buồn. Đêm đến là lúc chị phở diễn mình. Chị tự tin khi có màn đêm làm bạn, nó như giúp chị che giấu nỗi

buồn tuổi tác, nỗi buồn trong tâm can và đâu chỉ có khóc trong màn đêm, cũng không ai biết.

Nghe những câu chuyện trên mà lòng tôi không khỏi xót xa. Tôi biết mình không có quyền phán xét một ai.

Ở một những góc khuất của quê nhà hôm nay có những chuyện ít ai ngờ...

Như rất nhiều nhà văn khác, Lewis Carroll (tên thật là Reverend Charles Lutwidge Dodgson) vốn là tay ngang, giảng viên môn toán trường Christchurch. Chính ở đây, ông đã gặp cô bé Alice Liddell 10 tuổi, con gái ông hiệu trưởng, là

Alice ở xứ sở diệu kỳ

nguồn cảm hứng cho các tác phẩm tiêu biểu của mình, trong đó đặc biệt có

(Alice in Wonderland) - được coi là một tác phẩm kinh điển của văn học trẻ em thế giới, ra đời năm 1865.

Lewis Carroll, bằng tư duy khoa học khúc chiết của mình, đã xây dựng một thế giới vừa mộng mơ kỳ ảo lại vừa mang đầy tính triết lý. Nếu "Alice in Wonderland" lấy bộ bài cơ rô chuẩn bích làm nền tảng để suy tưởng, thì "Through the Looking-Glass, and What Alice Found There" (1871) lại dựa trên trò chơi cờ vua (cả hai tác phẩm này đã được đưa vào bộ phim 3D Alice in Wonderland của đạo diễn Tim Burton mới phát hành tháng 3-2010 vừa qua). Ở đó, mỗi nhân vật là hiện thân của một quân cờ, với Nữ hoàng Trắng và Nữ hoàng Đỏ, còn Alice chỉ là một quân tốt.

Cuốn Sổ tay Văn học nhi đồng, do Wordsworth Classics xuất bản, năm 1992 đã viết: "Dù các câu chuyện về Alice đã được ca ngợi bởi những người theo chủ nghĩa siêu thực, và các học trò của Sigmund Freud thì chỉ ra được rất nhiều hình ảnh mang tính biểu tượng trong đó, ta vẫn phải nhớ rằng các cuốn sách này được viết cho trẻ em.

Một phần trong con người Carroll đã không lớn lên, đó là lý do vì sao những cuốn sách này thành công như vậy. Ông hiểu được nỗi thất vọng của thời thơ ấu, khi phải là một con tốt trong trò chơi được điều khiển bởi những quy tắc phi lý tức (logic) của người lớn."

thiên đường

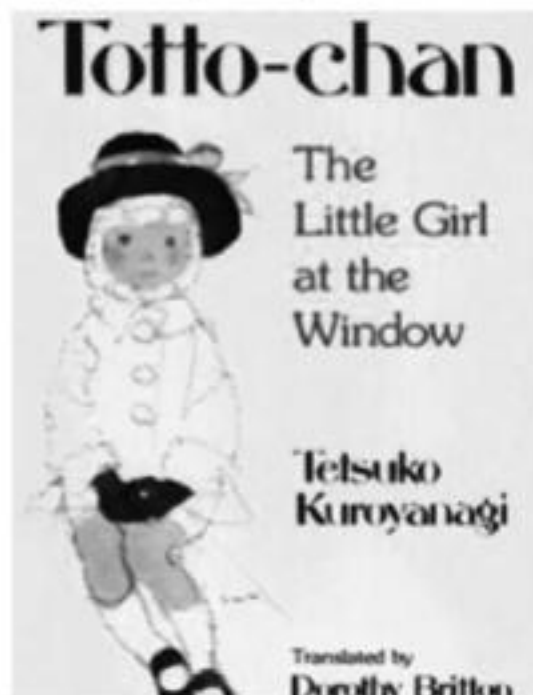
Xanh thẳm

Năm 1865, tác phẩm "Alice ở xứ sở diệu kỳ" ra đời, được coi là "đã thay đổi vĩnh viễn nền văn học dành cho trẻ em". Còn ở Việt Nam, nhà thơ Vũ Ngọc Bình, tác giả bản dịch "Chuyện phiêu lưu của Mít Đặc và các bạn", cũng là người viết cuốn tiểu luận "Đôi điều tâm đắc" về truyện nhi đồng, khẳng định "ông tổ" của nền văn học trẻ em Việt Nam là nhà văn Tô Hoài với tác phẩm kinh điển "Dế mèn phiêu lưu ký" in lần đầu năm 1941. Bên cạnh đó, cũng không thể không nhắc tới "Tủ sách hồng" của Tự Lực Văn Đoàn những năm 1940.

Từ đó tới nay, biết bao thế hệ nhà văn, nhà thơ, dịch giả... đã lặng lẽ tô điểm tâm hồn cho những đứa trẻ, để chúng lớn lên mang trong mình một mảng ký ức ngọt ngào về một thế giới, mà nói theo chữ của nhà văn Pierre Gamarra là "Thiên đường xanh thẳm"... Mời bạn đọc đến với câu chuyện trong tháng này để đi thăm thế giới văn chương truyện sách đối với trẻ em

"Totto-chan: cô bé ngồi bên cửa sổ" của Kuroyanagi Tetsuko là một cuốn sách được xuất bản vào năm 1981 và ngay lập tức đã trở nên nổi tiếng trên khắp đất nước Nhật Bản.

Kể từ khi cuốn sách lần đầu tiên được bán ra, 20 năm đã trôi qua, song cho đến tận bây giờ vẫn còn rất nhiều người Nhật tìm mua nó, hoặc mượn thư viện về đọc.

Totto-chan cô bé ngồi bên cửa sổ

Totto là một bé gái, do bị kỳ thị về hành động và lời nói, đã bỏ học ngay từ khi mới vào lớp một. Sau đó, cô bé xin học lại tại trường tư thục Tomoe, và đã được hưởng một cuộc sống mới với bầu không khí học tập tự do, bên cạnh cô hiệu trưởng tuyệt vời và các bạn học sinh với những cá tính rất đa dạng, trong đó có cả các em nhỏ tàn tật nữa.

Thông qua cuộc sống nhà trường tại trường tiểu học Tomoe, cô bé Totto đã phát huy được phần cá tính đặc biệt trong tính cách của mình, đã trưởng thành một cách tốt hơn.

Trẻ em, cũng giống như cô bé Totto, đều mang trong mình những cá tính riêng. Còn người lớn chúng ta lại khó chấp nhận những tính cách ấy. Thế nhưng, nếu biết phát huy cái tài năng đặc biệt ấy, làm nó đơm hoa kết trái, thì đứa trẻ đó sẽ trở thành một con người tuyệt vời, có một trái tim rộng mở và tâm hồn phong phú.

Lần đầu tiên tôi đọc cuốn sách này là sau khi nó được xuất bản cũng khá lâu. Khi ấy tôi cũng đã qua tuổi 20 rồi, nhưng tôi đã say sưa đọc với những hồi ức về tuổi thơ hiện lên một cách sống động và tươi mới, dường như tôi chính là cô bé Totto

vậy.

Có lẽ chúng ta, ai cũng từng có một thời là bé Totto. Ngóảnh lại quá khứ mới thấy rằng, mình đã từng có lúc làm những việc lạ lùng, nói những điều lạ lùng.

Chúng ta lớn lên, được giáo dục, được tiếp thu nhiều tri thức, và có lẽ chúng ta đã quên mất rằng mình đã từng là bé Totto. Tuy nhiên, dù trở thành người lớn rồi, chúng ta vẫn có thể nhớ lại "cô bé Totto". Ấy là khi ta tiếp xúc với con trẻ.

Sau khi đọc xong cuốn sách này, tiếp xúc với trẻ thơ, chúng ta hãy ý thức rằng mỗi em đang là bé Totto. Chính bé Totto, bằng cách suy nghĩ của riêng nó, ứng đối với ngôn từ và hành động của riêng nó, mới có thể trưởng thành được.

Ngoài ra, người ta yêu thích quyển sách này còn bởi sức hấp dẫn của những bức tranh do họa sĩ Iwasaki Chihiro vẽ.

Dế mèn phiêu lưu ký

Không chỉ là tác phẩm tiêu biểu của nhà văn Tô Hoài, "Dế mèn phiêu lưu ký" còn đi đầu và là đại diện cho cả nền văn học trẻ em Việt Nam. Tác phẩm xuất hiện lần đầu tiên năm 1941 trong bản in của NXB Tân Dân với cái tên "Con dế mèn".

Năm 1954, nhà văn Tô Hoài sửa chữa lại, đưa vào các đoạn bị Pháp

kiểm duyệt (trong một số bản in hiện nay, những đoạn thêm này đều được chú thích rõ), và viết thêm toàn bộ hành trình chu du thiên hạ của Dế mèn và Dế trũi sau này.

Từ đó, tác phẩm chính thức mang tên "Dế mèn phiêu lưu ký", và đã được dịch ra hơn 20 thứ tiếng trên thế giới.

Mời bạn đọc xem cuộc trò chuyện giữa nhà thơ Đỗ Trung Quân và nhà báo Chu Minh Vũ ở trong nước, hai nhà thơ và nhà báo này thuộc thế hệ sát cạnh bên bên cái mốc chuyển giao trước và sau 1975.

Chu Minh Vũ (CMV): Ngày ấy, lũ trẻ bọn tôi không phải đi học thêm như học trò bây giờ. Đi học nửa ngày, nửa ngày còn lại bị nhốt trong nhà để bố mẹ đi làm. Bố mẹ tôi làm giáo viên, nên may mắn có một căn gác xếp để đẩy những cuốn sách... Một căn gác xếp tạm bợ và tối tăm, những trang sách đen nhem...

KHÔNG CÓ

ƯỚC MƠ

TRẺ CON

KHÔNG CÒN

LÀ TRẺ CON

Lúc đó, những cuốn sách ấy chưa cuốn hút tôi bằng thế giới bên ngoài ở khóa kia... Nhưng ngoài thời gian ngồi thờ chần qua cửa sổ trò chuyện với đám bạn, tôi không biết làm gì ngoài cách đọc đi đọc lại những cuốn truyện đẹp nhất - giấy trắng tinh, chữ to và nhiều hình minh họa... của Nhà xuất bản Cầu Vồng.

Đọc đi đọc lại đến thuộc lòng từng chi tiết, đọc đến ngủ quên cho đến lúc tiếng xe đạp của mẹ tôi đã lách cách đi đến đầu hẻm... Đọc hết "sách trắng" thì đến những cuốn "sách đen" - dày và in bằng giấy đen của Việt Nam, từ "Dế mèn phiêu lưu ký", "Đội thiếu niên Đình Bảng", "Tuổi thơ dữ dội"... cho đến "Truyện cổ Grim", "Truyện cổ An-déc-xen", "Những tấm lòng cao cả"... và thậm chí cuối cùng tôi cũng đọc xong

cả những "Hải hán nơi trắng cát", "Tiếng gọi nơi hoang dã", "Đất vỡ hoang", "Thép đã tôi thế đấy"... trước khi vào cấp 2...

Bố mẹ tôi không cấm tôi đọc sách trong nhà, kể cả cuốn người lớn kiểu như "Tình sử Angelic"... nhưng tuyệt đối cấm những cuốn sách thuê ngoài tiệm mà mãi sau này tôi mới biết đó là sách kiếm hiệp, dã sử... Mà càng cấm tôi lại càng... tò mò để đọc lên lút. Bởi thế ngày cấp 2, khi say mê truyện dã sử kiếm hiệp, tôi bực bố mẹ đã cấm tôi đọc những cuốn này từ sớm. Rồi khi lớn hơn nữa, đọc những cuốn sách khác, tôi lại thắc mắc ngày xưa bạn bè được đọc, được biết mà tôi lại không. Nhưng có lẽ, chuyện đọc là như vậy, bước lên từng bậc thang, tôi có thể rời một cuốn sách và đến với một câu chuyện khác.

Đỗ Trung Quân (ĐTQ): Năm 10 tuổi cũng vì tò mò, tôi sa vào căn phòng sách cổ tình không khóa lại của mẹ mình. Mẹ tôi là người đọc sách và đã "bẫy" thằng con hiếu động và lè la đầu đường cuối ngõ hơn trong nhà bằng căn phòng (giả vờ) "bí mật" ấy. Thế là một thế giới mệnh mông khác lại được mở ra, cái thế giới ở trong bóng tối lại tràn ngập thứ ánh sáng của trí tưởng tượng từ nhân vật và những cuộc phiêu lưu có chiều dài, rộng bằng cả thế giới.

Trong bóng tối, bởi vì thằng bé lên 10 không dám bắt đèn để đọc khi đã bị mẹ "cắm vào", nó bị cận thị sớm khi chưa hết tiểu học. Vì thế, đấy cũng là nỗi ám ảnh của bà mẹ sau này... Trong căn phòng cấm ấy có gì? Có Triệu Tử Long, Quan Văn Trường, Trương Phi, Tào Tháo, Lưu Bị của thời Tam quốc tranh hùng... Có bóng dáng của chàng tiểu lang từ Yến Thanh, tiếng gầm của Võ Tòng khi đã hổ trên núi Cảnh Dương, có tiếng hét của Lỗ Trí Thâm, Lý Quỳ rung động cả vùng Thủy Hử...

Có thuyền trưởng Nemo trên con tàu bí mật ẩn hiện trong lòng đại dương mệnh mông... Có tiếng sói tru trối dài trên cánh rừng thẳm u của Jack London từ Tiếng Gọi Nơi Hoang Dã... Có một bầu trời lấp lánh sao trong một đêm trên sườn núi của chàng chăn cừu và cô chủ nhỏ 16 tuổi đẹp như một giấc mơ của Alphonse Daudet... có luôn cả Z28, Tổng Văn Bình - chàng điệp viên mang quốc tịch Việt Nam mà sau này khi lớn lên tôi mới biết là ý tưởng từ chàng điệp viên nổi tiếng nhất thế giới James Bond-007.

Chính từ nhân vật được phóng tác

thành Việt Nam này mà kiến thức địa lý của tôi hơn hẳn những đứa bạn cùng tuổi, cùng lớp. Đơn giản chàng điệp viên ấy hoạt động khắp thế giới, hầu hết mọi quốc gia quan trọng. Văn hóa, địa lý của những quốc gia ấy luôn được miêu tả cặn kẽ trong các điệp vụ của mình. Trong trí tưởng tượng của tôi, tôi có khái niệm chính trị, chỉ có niềm

kiêu hãnh "ngây thơ": Ai Việt Nam có một... siêu điệp viên hào hoa và cách nhất thế giới mang tên Tống Văn Bình...

Căn phòng bí mật của mẹ thật sự đã trở thành tôi bắt đầu la ngoài đường sá, hểm ngồ, nhưng lại đầy trí tưởng tượng của tôi vượt khỏi địa lý bản đồ khi tuổi chưa quá 15. Sách là như thế, kho tàng vô hình mà nếu chạm vào ta sẽ giàu có. Nó là thứ tài sản duy nhất khi vào đầu thì miễn phí sản.

CMV: Tôi vẫn nhớ ngày xưa tôi yêu sách đầu tiên vẫn là vì sách Cầu Vồng đẹp quá, chợt nhớ đến anh thường vẽ minh họa cho sách của Nguyễn Nhật Ánh một thời thiếu niên tôi cũng từng mê mẩn. Nhưng xét cho cùng, điều gì cuốn hút trẻ con chạm được đến sách vở cũng được, miễn đó không phải là cuốn truyện tâm phào. May mắn đến với cha mẹ chúng tôi bởi vô tình trong sự thiếu thốn vật chất, họ lại có một sự tinh khiết về tinh thần dành cho con cái. Đơn giản như những cuốn sách, những gì còn lại và có thể được trao gửi cho con cái là những tác phẩm văn học thiếu nhi trong đó phần lớn được in ở Liên Xô... Không hiểu, thời niên thiếu của anh, nơi anh sống hoàn toàn khác với thế hệ đi sau chúng tôi, văn học thiếu nhi có khác?

ĐTQ: Tuổi thơ tôi thuộc thế hệ có chiến tranh, khi đất nước còn phân rạn bằng tiếng súng. Chiến tranh ảnh hưởng đến tất cả, cho dù với trẻ con. Người lớn thường nghĩ không ảnh hưởng gì sâu sắc. Nhưng có đấy, không trẻ con nào không thích chơi trò chơi của ca khúc "Bang Bang" mà tiếng Việt là "Pằng! Pằng!". Chia

hai phe bắn nhau bằng súng ống tre là một ví dụ về trò chơi thông dụng của tuổi thơ tôi.

Chiến tranh vô hình chung làm tuổi thơ già sớm hơn một chút. Nhưng sự mơ mộng, trí tưởng tượng của trẻ thơ may thay được những nhân vật từ sách, những tác phẩm văn học nuôi dưỡng. Peter Pan là nhân vật gợi mở cho tôi cả một thế giới phi hiện thực sâu đậm nhất khi tôi lên 8 tuổi.

Đấy là cậu bé từ chối trở thành người lớn, mãi mãi muốn là trẻ con để phiêu lưu trong thế giới có đủ cả cái tốt lẫn cái xấu, nhưng vẫn giải quyết bằng sự trong veo của linh hồn mình.

Bạn tôi, nhà văn hàng đầu cho tuổi mới lớn và thiếu nhi hiện nay - nhà văn Nguyễn Nhật Ánh là hình ảnh của một nhà văn khác trong tôi khi 15 tuổi: Duyên Anh - Vũ Mộng Long. Tôi lớn lên ở Sài Gòn. Hoàn cảnh lịch sử của đất nước trong lúc đó, tất nhiên, chúng tôi phải đọc những nhà văn miền Nam như Duyên Anh.

Những "Thằng Vũ, Thằng Côn,

con Thúy, Bốn Lừa, những Hoa Thiên Lý, Mơ Thành Người Quang Trung..." của nhà văn này thổi vào tâm hồn đám trẻ đang lớn như chúng tôi sự mơ mộng và niềm tự hào làm trẻ con Việt Nam rõ nhất. Lũ trẻ trong truyện của ông sẵn sàng đánh nhau với những thằng nhãi tóc vàng mắt xanh ở các cơ xá dành cho người Mỹ.

Những nhân vật trẻ con Việt Nam

ấy đủ làm lu mờ anh chàng Lucky Luke tận miền viễn tây xa xôi, hay người hùng của bóng đêm Batman khi ấy cũng đã có mặt ở Sài Gòn. Hôm nay, Nguyễn Nhật Ánh cũng thổi vào tâm hồn trẻ thơ những rung động tuyệt đẹp của Chương, Ngạn, Cúc, Hương, Thục...

CMV: Ngay từ ngày còn bé, tôi đọc truyện và thường mắc bệnh nháp vai. Còn anh thì sao? Và bây giờ, khi là nhà văn anh nghĩ thế nào khi con trẻ không quan tâm đến ai là cha mẹ của nhân vật mà chứng chỉ nghiêm nhiên nghĩ rằng đó là thế giới của chúng - sản có vậy?

ĐTQ: Trẻ con quả thật ít quan tâm đến cha mẹ của nhân vật. Chứng chỉ quan tâm đến chính nhân vật - người hùng của nó. Chẳng đứa trẻ nào nhớ tên tác giả của Batman, Superman hay Spiderman... Khi 10 tuổi, tôi thỉnh thoảng cũng khoác áo choàng cánh dơi nhẩy từ... cửa sổ xuống nền nhà, thỉnh thoảng cũng "pằng pằng" vào chiếc bóng của mình trên tường như anh chàng Lucky Luke.

Con trai tôi ngày còn bé cũng hết

thế, có khi là Songoku của "Bảy viên ngọc rồng", có khi là Nobita vùng vẫy của "Doremon". Trí tưởng tượng là món quà mà không cha mẹ nào giúp con cái được ngoài sách vở, tác phẩm văn học (hay chỉ là giải trí) mà đứa trẻ chọn đọc.

Nhân vật của mỗi thế hệ có thể khác nhau, nhưng sự tưởng tượng của trẻ con thời nào cũng giống nhau. Nhưng văn học đích thực của thế giới để lại sự bất tử cho dù là thời đại nào cũng thế. Nàng Bạch Tuyết bất tử, Peter Pan bất tử, Cô bé quàng khăn đỏ bất tử, Thuyền trưởng Hook bất tử...

CMV: Cả thế giới đang lên cơn sốt với

những thế giới 3D mộng mơ siêu thực. Và đột nhiên tôi nghĩ rằng, biết đâu là chúng có thật, chúng tồn tại và hoàn toàn không phải là sáng tác. Văn chương thiếu nhi chỉ là một bài học đầu tiên về thiên nhiên, về vạn vật, về xúc cảm nhân văn... Còn điểm kết cho câu hỏi lớn "Chúng có thật hay không?" chỉ đến khi chúng ta đã già đi, nhắm mắt là cõi tam này... Tôi có nghe một chia sẻ của

chị Minh Hồng - người phụ nữ Việt Nam đầu tiên đặt chân đến Nam cực nói rằng, chị mẹ từ bé cuốn sách "Hai vạn dặm dưới đáy biển" và bắt đầu ước mơ được bước chân đi vào đại dương. Với chị, hãy cứ ước mơ, không có ước mơ nào là viễn vông. Cuộc sống mà không có ước mơ thì chẳng có ý nghĩa nào hết...

ĐTQ: Không có ước mơ, không có trí tưởng tượng viễn vông trẻ con không còn là trẻ con, tâm hồn sẽ nghèo nàn. Khi lớn lên chúng ta không còn tin Ông già Noel có thật nhưng nếu trước đó, khi còn là trẻ con ta đã... không tin vào cổ tích, cuộc sống sẽ ảm đạm vô cùng.

Nuôi nấng những giấc mơ cho con trẻ là điều mọi cha mẹ phải làm và phải tự chọn lựa cách làm. Khi con trai tôi còn bé, nửa đêm tôi trèo nóc nhà đặt vào phòng nó một món quà ký tên "Ông già Noel". Phần thưởng lớn lao dành cho ông bố leo trèo là hôm sau khi thức dậy, ôm lấy món quà Giáng sinh, nó nói "Sao con thích gì ông già Noel cũng biết nhỉ!"

CMV: Biết chia sẻ với anh thế nào nhỉ, bởi anh là một người làm văn học... Chỉ biết rằng không có những con chữ và trang sách đã qua trong đời, có lẽ tôi đã không phải là tôi ngày hôm nay... Tôi đã lớn còn những người bạn ấu thơ của tôi thì vẫn vậy, không bao giờ bớt thơ ngây và mộng mơ... Nhưng tôi cứ thắc mắc rằng, liệu con tôi, cháu anh, lũ trẻ bây giờ có còn yêu những người bạn của tôi nữa không, hay chúng đã có những người bạn khác, hữu hình hơn (truyện tranh, phim ảnh)? Và liệu chúng cũng đọc, nhưng chúng có yêu họ như tôi... Bởi thực tế chúng có nhiều hơn nữa những người bạn mới.

ĐTQ: Thế hệ nào tuổi thơ và tuổi trẻ cũng có những mơ mộng đẹp. Những nhân vật Việt Nam của anh có thể song hành cùng những nhân vật danh tiếng của truyện tranh Nhật Bản đang chiếm lĩnh cả thế giới hôm nay. Bạn đọc nhỏ tuổi hôm nay vẫn có thể yêu Doremon, Songoku bên cạnh những nhân vật của "Kính vạn hoa".

Tôi tin như thế. Và tôi thường trao đổi với anh đề tài "có tử sách dành cho thiếu nhi hay không?" khi anh và tôi cùng đọc Tam Quốc Chí, Đông Chu Liệt Quốc, Thủy Hử khi lên 10. Jack London, M.Twain khi chưa 15 tuổi mà những tiểu thuyết ấy người lớn cũng say mê... Có lẽ, những khái niệm phân loại tử sách, loại sách chỉ mang ý nghĩa tương đối mà thôi.

Chu Minh Vũ

Khi tôi còn bé, chừng khoảng chín mười tuổi, một người anh họ tặng cho tôi cuốn "Totto-chan, cô bé bên cửa sổ" của tác giả Tetsuko Kuroyanagi, một món quà hiếm hoi vào thời đó. Sau này, tôi có điều kiện đọc rất nhiều cuốn sách khác, nhưng chưa bao giờ những ấn tượng về Totto-chan phai nhạt trong tôi.

Thậm chí tôi còn tin rằng, tính cách mình đã bị ảnh hưởng rất nhiều từ cuốn sách về ý thức đọc lập, tinh thần tự do và nhân ái thời thơ ấu ấy. Chính cuốn sách ấy đã hình thành trong tôi tình yêu đối với trẻ em, với động vật và nhân vật người thầy tuyệt vời đã trở thành thần tượng của tôi suốt thời thơ ấu.

Cũng như người thầy ấy, tôi muốn mang tới cho các em những gì có ý nghĩa và giúp các em hình thành nhân cách tốt đẹp. Công việc dịch sách cho các em của tôi khởi đầu từ mong muốn giản dị đó. Thật kỳ lạ, càng làm

Nhàng ô cửa, hàng người bạn

Phương Huyền

việc này, tôi càng thấy mình yêu mến thêm những tâm hồn trẻ thơ và cố gắng tìm hiểu về mong muốn của các em.

Bây giờ bước ra cửa hàng sách, các bậc phụ huynh tưởng chừng như lạc vào một vườn hoa với bát ngàn những đầu sách dành cho các em. Nếu so lại với thời của chúng ta, thời của những người chỉ biết tới một vài nhân vật như Biết Tuốt và Mít Đặc, cậu bé người gỗ Buratino và muông hơn một chút là Doremon... các em bây giờ hạnh phúc hơn, có nhiều lựa chọn hơn.

Nhưng không như đồ chơi, chúng ta đều biết

rằng bé trai thì thích siêu nhân và xe hơi, bé gái thì thích búp bê, thì thật khó để biết được bây giờ nhân vật của các em là ai, đến từ cuốn sách nào, và tại sao các em lại thích chúng? Từ tư cách một người dịch sách mới bước vào nghề, tôi chỉ xin kể về một cuốn sách được nhiều người yêu thích ở Việt Nam "Chuyện con mèo dạy hải âu bay" của tác giả Luis Sepúlveda.

Cuốn sách nhỏ xinh này kể lại câu chuyện về chú mèo mập ú có tên là Zorba đã hứa với một cô hải âu trước khi cô qua đời rằng sẽ không ăn quả trứng của cô, chăm sóc cho tới khi trứng nở và... dạy con hải âu con tập bay.

Lời hứa đó tưởng chừng là bất khả với con mèo, nhưng với sự giúp đỡ của cộng đồng mèo và một con người, cuối cùng Zorba đã thực hiện được. Tác phẩm này đã dẫn đầu danh sách sách bán chạy trong nhiều tuần tại Việt Nam và nhận được nhiều lời khen ngợi của báo chí. Một em bé tôi biết đã thích nhân vật Zorba trong cuốn sách tới nỗi đem cái tên đó đặt cho

con mèo trong nhà.

Sau khi đọc cuốn sách, em cũng trở nên yêu mèo hơn, hứng thú hơn với những chương trình truyền hình về biển và động vật. Mèo Zorba đã trở thành một người bạn với các em như thế. Mỗi đọc giả nhí có thể tự lựa chọn lấy một thần tượng, một người bạn cho mình, hàng ngàn cuốn sách trước mặt các em là hàng ngàn cánh cửa mở ra thế giới.

Và chính những người lớn cũng học được rất nhiều từ cuốn sách dành cho các em. Khi tôi dịch những dòng cuối cùng của cuốn sách "Chuyến phiêu lưu diệu kỳ của Edward Tulane" tôi đã rưng rưng nước mắt vì xúc động vào khoảnh khắc chú thỏ tìm lại được người yêu thương mình.

Tại sao một cuốn sách dành cho trẻ em lại có thể tác động tới một người đã trưởng thành là tôi tới thế? Bởi lẽ tác phẩm ấy nói về tình yêu, sự mất mát và cách để vượt qua và tiếp tục yêu thương. Chú thỏ bằng sứ trong đó đã trải qua một hành trình mà tác giả gọi là "đi lạc" để học được tất cả những điều đó và cuối cùng đã tìm được đường về nhà.

Với người lớn chúng ta, mấy ai không phải trải qua những giây phút "đi lạc" như thế? Khi dịch cuốn sách này, tôi đã hình dung tới các em, những đứa trẻ còn được bao bọc và cưng chiều, các em liệu có hiểu hết được giá trị của việc được thương yêu và yêu thương người khác? Tôi tin rằng những cuốn sách ấy sẽ ở lại trong trí nhớ của các em, để các em có thêm tình yêu, niềm tin trong cuộc sống.

Và quan trọng hơn cả, các em được tiếp xúc tới tất cả bài học đó một cách thấm thía và "miễn mai", vừa đủ biến cố để các em hiểu về bản chất cuộc sống, vừa đủ ngọt ngào để các em hi vọng. Chẳng phải cuốn sách nào dành cho người lớn chúng ta cũng có được những điều ấy.

Đôi khi tôi thấy đáng tiếc vì văn học trong nước gần như vẫn "để quên" các em. Hơn chục năm gần đây, trừ một vài cái tên như Nguyễn Nhật Ánh, chúng ta gần như vẫn chưa có gì cho các em đọc.

Tôi vẫn mong, một ngày nào đó nghề dịch sách cho các em của chúng tôi bị cạnh tranh bởi các nhà văn Việt Nam. Nhưng trong khi đó, chúng tôi vẫn tiếp tục mang tới cho các em những cánh cửa mới, để từ đó các em tự viết lấy cuốn sách cuộc đời mình.

Phượng Huyền

Người đặt tên cho Mít Đặc

Vũ Thủy

Danh chính ngôn thuận thì nhà văn Nikolai Nikolaevich Nosov là người sinh ra cậu bé Không-Biết-Gì nhưng chính nhà thơ Vũ Ngọc Bình mới là "mẹ" của Mít Đặc trữ danh. Có điều, người ta thường chỉ biết đến "con" chứ mấy ai nhớ đến "mẹ" - nhà thơ cười và nói vậy.

Phải mất khá nhiều thời gian tôi mới tìm được nhà thơ Vũ Ngọc Bình, bởi một số nhà văn và nhà phê bình mà tôi quen biết đều lác đác, lâu nay không ai gặp ông. Cuối cùng, tôi tìm thấy địa chỉ nhà ông mới hay, sau khi khu nhà cũ bị giải toả, gia đình ông chuyển tới tầng 3 một khu tái định cư, và đôi chân không cho phép ông đi đâu ngoài chính căn chung cư nhỏ của mình.

Tới bấm chuông cửa mà tôi hồi hộp lắm, năm nay đã 85 tuổi rồi, ông còn minh mẫn không? Gia đình ông có hoan nghênh không? Hay thậm chí là ông còn ở đó không? Cho tới lúc nghe tiếng lộc cộc cửa chiếc gậy 4 chân chầm chầm từ phòng đi ra, rồi thấy ông xuất hiện, tươi cười, tôi thấy mình hơi rung lên, vừa vui mừng vừa xúc động.

Nhà thơ Vũ Ngọc Bình thời thơ ấu ở Bắc Ninh, là trò của nhà văn Hoàng Ngọc Phách. Tuy cả ba anh em ông, anh trai Vũ Cao và em trai Vũ Tứ Nam, đều hoạt động văn chương, nhưng ông nói rằng ngày xưa mình cũng chẳng khoái học văn. "Dạy văn Pháp bằng tiếng Pháp, làm sao mình mê được!".

Sau này ông cứ tự đọc nhiều, thu nạp nhiều, rồi bỗng cảm hứng lúc nào không hay. Cũng là run rẩy, năm 1957 ông từ một ông giáo - viên chức Bộ Giáo dục làm thơ người lớn, từ ấy gần bó mãi với những tác phẩm dành cho trẻ em.

Mà cũng có thể chẳng phải tình cờ, tôi thì cho rằng ai không yêu trẻ con, hiểu trẻ con, chắc chắn chẳng thể nào viết được một tác phẩm khiến trẻ con thích mê đi. Cô con gái của ông kể rằng ngày xưa trẻ con quanh khu tập thể thường vây quanh ông, há hốc mồm nghe ông kể chuyện, hay lắm! Nếu không yêu và hiểu trẻ con, hẳn ông đã không đặt cho cậu bé Không-

Người-Thấy-Gì thờ lò mồi xanh cái tên đáng yêu là Tít Mồi, cũng như không thể sinh ra một Mít Đặc.

Ông bảo cuộc đời mình triển lãm qua những quyển sách, nên năm 75 tuổi, ông viết bài thơ tự vấn thế này:

Bảy mươi lăm tuổi đời
Bốn mươi năm cảm bút
Để lại được những gì?
Cớ đời điều tâm đắc
Một cây sấu ngọt chua
Một con người: Mít Đặc
(...)
("Tự vấn")

Ấy là ông nhắc tới những tác phẩm để đời của mình. "Đôi điều tâm đắc" là một trong số hiếm hoi sách tiểu luận về văn học thiếu nhi ở Việt Nam, thường được dùng làm sách tham khảo trong các luận văn nghiên cứu của sinh viên chuyên ngành. "Cây sấu" là bài thơ thiếu nhi mà ông cho rằng hay nhất của mình.

Bài thơ ấy ông viết để khóc cây sấu già trước cửa nhà, cây sấu đã rút lòng cho người ta bao mùa trái chua ngọt và bây giờ nó già nua, rỗng mọt, bị đốn đi... Tôi vốn không phải người thích uỷ mị, nhưng chợt nghĩ rằng, có duyên cớ gì không, khi tôi và ông hoá ra ở gần nhau như vậy, tôi đã từng ăn những trái chua ngọt mà ông rút lòng, nhưng mãi tới bây giờ mới được gặp ông.

Cuộc đời này, tất cả định đoạt bằng những cái duyên, như cái duyên để tôi gặp ông, hoặc cái duyên để ông tìm thấy Mít Đặc. Năm 1960, một lần ông đọc được truyện Mít-Đặc phiên bản tiếng Pháp lập tức mê luôn.

Ông dịch say mê trong vòng 1 tháng, cứ ngồi đấy, kẻ giấy trên giường mà viết, vừa dịch vừa cười.

...

Tanya Plibersek MP
Minister for Housing
Minister for the Status of Women

Bản Tin Truyền Thông

DÂN BIỂU TANYA PLIBERSEK

Bộ Trưởng Gia Cư

Bộ Trưởng Đặc Trách vấn đề Địa Vị Người Phụ Nữ

Ngày 20 tháng 06 năm 2010

Chính Phủ Úc Phát Động Chiến Dịch Quảng Bá Mới về các Mối Quan Hệ Tương Kính

Bộ Trưởng Đặc Trách vấn đề Địa Vị Người Phụ Nữ (Minister for the Status of Women) Tanya Plibersek hôm nay đã cùng với nhóm nghệ sĩ Lisa Mitchell, Maya Jupiter, Pex và Tamielle Muslin phát động chiến dịch quảng bá xã hội trị giá \$17 triệu của Chính Phủ Úc nhằm quảng bá những mối quan hệ tương kính lẫn nhau trong giới trẻ Úc.

Bà Plibersek đã có mặt tại Cảng Darling ở Sydney để phát động chiến dịch "The Line" trước các Giải thưởng của Hiệp Hội Quyền Biểu Diễn Úc (Australia Performing Right Association) (APRA).

"The Line" là một chiến dịch kéo dài 4 năm nhằm vào giới trẻ và những ảnh hưởng của họ với nỗ lực làm giảm thiểu tình trạng bạo động ở Úc và sẽ lưu ý đặc biệt tới các phương tiện truyền thông xã hội và trực tuyến.

Chiến dịch này được ước lượng sẽ giới thiệu tới 2.5 triệu người Úc – bao gồm gần một triệu thanh thiếu niên – trong mười ngày hoạt động đầu tiên.

Bà Plibersek nói: "The Line" sẽ mời gọi giới trẻ tham gia với nhau và với những nhà chuyên môn để đề cao và khuyến khích những hành vi tích cực trong các mối quan hệ, đồng thời còn gọi ra một cuộc thảo luận về một số vấn đề quanh "những khía cạnh không rõ ràng" của mối các quan hệ nơi việc phân ranh quá thực không mấy dễ dàng".

"Chiến dịch này nhằm trang bị cho giới trẻ những kỹ năng sống khôn ngoan để nhận ra, phát triển và duy trì các mối quan hệ".

Trong khuôn khổ của việc phát động chiến dịch này, các nghệ sĩ Maya Jupiter, Lisa Mitchell, Pex và Tamielle đã đưa ra một thông cáo chung của nghệ sĩ như sau:

"Chúng tôi hân hạnh được là một phần trong chiến dịch 'The Line' mới này của Chính Phủ Úc. Khi nói về vấn đề các mối quan hệ, bạn phải biết tôn trọng. Đó là biết nhận ra giới hạn, phân biệt rõ ràng giữa những điều chấp nhận được và những điều không chấp nhận được. Đó là về vấn đề tôn trọng chính bạn và tôn trọng những người khác. Bất luận bạn đang ở đâu, bất luận bạn đang làm gì. Bất luận bạn cạnh bạn là ai. Đó là lý do tại sao chúng tôi ủng hộ 'The Line'."

Cả hiểu sao dân bà từ tuổi năm mươi trở lên cứ mười người thì có bảy tám người hớn vía bỗng đứng treo ngược cành cây, say mê bói toán đồng bóng, đạo nọ đạo kia, nhiều người đắm chìm trong mê muội không cách nào dứt ra được, y chang như ma ám vậy.

Nếu là dân bà chân quê, ít học hành, ai bảo gì nghe nấy, gặp phải đám chim mồi cao thủ chưa bịp đã tin thì không nói làm gì. Nhiều bà học cao hiểu rộng, danh phận được nhiều người nể trọng, vợ con ông ông này ông kia cũng tin vào mấy thứ vợ vẩn vu vợ viễn vông, thế mới lạ.

Mình quen một cô nổi tiếng xinh tươi, có việc làm tốt, lấy chồng giàu có địa vị, hạnh phúc gọi là ngon lành, suốt ngày mặt mày tươi rói, nói cười phe phe. Năm ngoái nghe nói cô bỏ làm, bỏ chồng về Việt Nam ở luôn để theo cái đạo nào đó rồi, ai biết cũng vô cùng ngạc nhiên.

Tết vừa rồi mình về nước, cũng có đến thăm cô. Cô sống một mình lạnh lẽo trong một căn chung cư nhỏ xíu tối tăm ở Hà Nội, chồng và mấy đứa con ở hết nước ngoài, chẳng đứa nào theo cái đại kỳ đời cùng cô về quê.

Tương cô buồn lắm, ảm đạm lắm, té ra không, cô vẫn mặt mày tươi rói vẫn nói cười phe phe. Cô nói đạo của cô hay lắm, mấy cái đạo khác là đạo tào lao, chỉ có đạo của cô là nhất.

Mình nói theo đạo là để có nhiều phúc lộc, nhưng em theo đạo này phúc cũng mất lộc cũng tiêu, có được cái gì đâu. Cô liền dấu môi vênh mặt lên, nói ai theo đạo này phải biết "hy sinh bản thân mình" để ban phúc lành cho người khác.

Mình cười khi khi nói anh đang quê đây này, em ban phúc cho anh được lành lặn đi, ban luôn cho anh trúng số để anh mua một căn apartment bên Úc khỏi phải ở nhà thuê? Cô lắc đầu thờ ơ, nói các anh là đồ vô đạo, không hiểu gì.

Nhìn cô ngồi bó gối, mặt mày nhợt nhạt sờn sờn về cái đạo của cô đang theo mà buồn. Chợt nhớ em gái vợ thẳng ban thân lại càng buồn hơn. Mình quen cô này từ lâu nhưng không hề biết cô là em gái vợ của bạn, dù anh chơi thân với mình hơn hai chục năm.

Cô này chẳng theo đạo nào, chỉ theo hội đồng bóng mà sát nghiệp.

Cô là chủ doanh nghiệp giàu nứt dất đổ vách thời mở cửa ở miền bắc, đến nhập hội đồng bóng, nghe Đồng phán ta là Huyền Trần Công Chúa,

Nguyễn Hoàng

Kiếp này

hồn ta phiêu du bốn phương trời nhưng xác ta ở ngay trong vườn chấu gái của ta. Chữ hội mới quì sụp vãi, nói lạy bà Huyền Trần Công Chúa, xin bà cho biết địa chỉ cụ thể.

Đồng rùng mình mấy phát, nhảy nhẩy múa múa, nói ta đã nói ta ở với chấu gái ta, giúp chấu gái ta gây dựng sự nghiệp, việc gì các người lại hỏi. Chữ hội lại quì sụp vãi, nói lạy bà, chúng con cần biết để thờ phụng. Đồng ngượng ngượng năm bảy lần, chữ hội van lạy chín mười lần, khi đó Đồng mới nói ta ở chỗ nọ chỗ kia, phước đức làm sao Đồng lại phụng ra cái địa chỉ ngay chóc nhà cô em này.

Cô em liền quì sụp lạy như tể sao, khóc oà lên, nói cô ơi cô ơi, chấu là chấu gái của cô đây này.

Từ đó cô ra sức cống nộp kinh phí, họ muốn bao nhiêu cô cống đủ bấy nhiêu, quanh năm suốt tháng cô theo Hội đi cầu đồng, khi đi Yên Tử cầu thánh Trần Hưng Đạo, khi thì tới Cổng trời cầu thánh Lý Thường Kiệt. Công ty bỏ bê, khách hàng bỏ chạy cả, chỉ một năm gia tài đồ sộ của cô khánh kiệt.

Mình đến thăm cô, cũng cái dáng ngồi bó gối, mặt mày nhợt nhạt sờn sờn những gì chiêm nghiệm được, cô nói em tự hào là chấu Huyền Trần Công chúa, con gái Trần Thủ Độ. Mình cười phì nói em tin thật

thế à. Cô cười nhạt, nói các anh đồ tàn dư của... cộng sản vô thần thời bao cấp, chẳng hiểu gì hết.

Rồi cô dắt vào buồng ngủ của cô, ở đó có tượng gỗ toàn thân một người đàn ông mặc đồ quan võ, chân đi hài, mặt đỏ như gấc, râu dài quá ngực. Mình nói thờ ông nào lại đem vào buồng ngủ thế này, mặt cô long lanh niệng cười túm túm, nói chồng em đây, đây mới thực chồng em, còn cái ông vừa li di với em là thứ

chồng tam.

Cô lại tung tăng dắt mình sang phòng khác, ở đó có hai tượng gỗ toàn thân trẻ em, một trai một gái. Mình nói đây là hai con em phải không? Cô thần nhiên gật đầu cái rụp, nói đúng rồi, hai con em đây. Mình nói còn ba đứa con em để ra cũng chỉ là con tạm phải không? Cô trở mặt nhìn mình, nói chả nhẽ điều đó không đúng sao, kiếp này chỉ là kiếp tạm thôi mà.

Mình nói thế bố mẹ em để ra em cũng là bố mẹ tạm thôi à. Cô thờ hất ra, nói: Thì biết làm thế nào! Bố thực của em là Trần Thủ Độ, mẹ thực của em là Trần Thị Dung. Mình cười ha ha ha, nói thế này thì bố tay chấm com (www.bótay.com), đến quì thần cũng chịu thua em, đừng nói là anh.

Cô tái mặt, chạy đến bàn thờ, nơi thờ Trần Thủ Độ và Trần Thị Dung, ngước lên bàn thờ lạy như thế tể sao, lạy cha mẹ tha tội cho ông này, ông này mong mười đã thất lễ với cha mẹ. Mình cười rử. Cô tức giận đuổi mình ra khỏi nhà.

Mình kể chuyện này cho anh bạn anh của cô ấy nghe, anh ta đập đùi kêu to, nói thôi bố mẹ rồi, nó là em vợ tao đây, mày đến đó làm cái gì. Mình hỏi sao, anh ngồi im hồi lâu, nhìn mặt mình chằm chằm, nói mày biết vì sao tao lâu nay vẫn ăn ngủ luôn ở chỗ làm chứ không về nhà không?

Mình lắc đầu nói không, anh thở dài thườn thượt, nói con vợ tao ăn phải bữa mẹ thuốc lử của con em gái nó, tôn em gái nó bằng thầy, mỗi lần em gái nó đến là nó một thầy hai thầy vô cùng cung kính. Mình trợn mắt há mồm, nói có chuyện đó sao. Anh cười như khóc, nói tao nói phét mày làm gì.

Mình thất kinh. Vợ anh đi học tây tâu đảng hoàng, vốn là người đàn bà hiền thực đảm đang chỉ sau hai tháng nhập hội đồng bóng đã trở thành một người khác, suốt ngày nói chuyện thần thánh, bàn thờ gia tiên bỗng biến thành bàn thờ đứ loài chư vị, cứ một đôi ngày hội đồng bóng lại kéo về nhà lên đồng nghe chư vị phán truyền.

Anh bạn đã làm đủ cách, giải thích có, dọa nạt có, nhờ bố mẹ anh em họ hàng khuyên ngăn có, tất cả đều không được. Chán quá anh trốn biệt ở chỗ làm, mặc kệ bà vợ muốn làm gì thì làm. Mình hỏi thế bà chỉ đã nói chồng âm của bà chị chưa? Anh bạn cười như mếu, nói chưa, nhưng nhất định có ngày nó cũng tống cổ bố con tao ra khỏi nhà để sống với chồng con người âm của nó. Con em gái nó làm gì nó tất phải làm theo như thế.

Mấy hôm sau anh bạn gặp mình, anh hơi hải kéo mình ra một góc, nói có tin quan trọng. "vợ tao hỏi tao số máy của vợ mày ở bên Úc"... Mình tái mặt hỏi "mày có cho không?" Anh bạn nói "...tất nhiên tao không cho nhưng bố mẹ anh chị em mày ở đây thì vợ tao có lạ gì thế nào nó cũng mò đến. Kiểu này có khi mày về bên phải tức tức thay số phone hoặc bán nhà mà xéo đi nơi khác, nếu không thì thâm nguy. Bà ấy mà nhập hội với vợ tao bỏ về đây lên đồng thì thêm một thằng sẽ... đời tàn nơi xứ lạ..."

HIỆU ỨNG CỦA WORD CUP

Thời điểm toàn thế giới sôi nổi vì World Cup (WC) vừa qua có lẽ cũng là thời điểm quý ông chồng thường ngày ngoan ngoãn vợ gọi dạ vâng bằng bỗng bị "phản ứng phụ" của các trận cầu làm nhiều ông bỗng dưng đắm... bướng ngang xương.

Để "xử lý" các chuyện "bất tuân thượng lệnh này" các bà vợ trẻ thường

luyện vài chiêu độc để "đập" cho ông biết "thế nào là lễ độ"....

Trẻ đẹp nhan sắc, mới cưới... là các thứ "vũ khí sắc bén" nhất để các bà có tuổi trẻ và nhan sắc dùng để chiến đấu và chiến thắng. Nhưng đôi khi quá say sưa, chủ quan "khinh địch", các bà lại rơi vào thế "gậy bà đập lưng bà".

Hạnh (tên thật đã thay đổi), ở Bankstown, sau khi gia nhập nhóm "gái 1 con", nhan sắc thêm phần lộng lẫy. Nhưng cũng kể từ ngày lên chức "má thẳng cu", cô nàng cũng tăng thêm độ... chánh. Ba thẳng cu đưa ra yêu cầu gì cô cũng "để đó, từ từ đã".

Hôm rồi, giữa mùa WC sôi nổi, ba thẳng cu to gan, ngày cuối tuần bỏ nhà theo anh em ra quán bóng và xem cá độ mỗi nhậu cho vui. Bên thua độ, kể chung bia, người chịu mỗi thù tiếp trọn cả buổi quên phen luôn chuyện phải đưa hai mẹ con nàng đi shopping. Thế là "người vợ trẻ" này bèn ra tay thực hiện chiến lược "cắm treo, mèo nhin". Nàng mặc áo ngủ hấp dẫn, nước hoa thơm phức, lướt qua lướt lại rồi vào phòng chốt cửa, then cài... ngủ một mình để ông xã biết thế nào là tội dâm... phản đối vợ trẻ đẹp.

Ba của thẳng cu, sau 2 đêm dài lê loi, phải hạ mình còn thấp hơn lúc cầu hôn, nấn nỉ muốn tề lưỡi, hứa làm hết mọi sự theo yêu cầu của vợ, rồi còn thể độc mấy chục câu, cô nàng mới mở cửa cho "dịch và ta" được "giao lưu chiến trường" trở lại.

Tương vậy đã ăm, nhưng đàn ông khi qua trường rồi thường quên phức mấy câu thể độc... Mới đây, ông lại dở chứng không nghe lời vợ. Cô nàng bèn sử dụng chiêu cũ. Buổi tối đợi cho thẳng cu ngu là nàng làm một màn biểu diễn thời trang bằng chiếc áo ngủ hàng độc mới mua. Mỏng tênh tang ngắn cực kỳ, đôi nui sóng rạch bờ kè cứ ẩn hiện trong sương khói. Nước hoa thơm lừng toàn lựa chọn những mùi đã được mấy cô bán mỹ phẩm tư vấn là đàn ông mà hít vô rồi thì như hít phải bùa. Già lão 70 cũng còn bác tung dậy còn hơn vốc cả nắm viagra, chứ đừng nói gì là trai trẻ. Nàng vẹo qua vẹo lại mấy từa trước mặt chồng rồi theo mừng cũ, vào phòng chốt cửa lại... "Cho ông bị ứ lên tới óc... coi có chịu nổi không cho biết, từ nay coi còn dám cãi lời vợ nữa không nghen!"

Nhưng quá! Chuyện gì đây? Đến đêm thứ ba, cô thao thức lắng nghe, bốn bề im re không hề có tiếng gõ

cửa làm lạnh cửa ông chồng. Chẳng nắn nỉ thế thoát gì như lần trước. Lại thật, sao anh ta vẫn tỉnh bơ như không hề có cuộc chia ly vậy cả? Chết thật! hay là có “đại lý” nào hăng hái nhận hàng của ông rồi chẳng?

Sau 1 tuần, cô nàng bắt đầu run... Thế là phòng ngủ chẳng những không cài then, mà cửa còn mở toát ra mùi mốc chữ không khép. Còn “người trong khung cửa” thì khỏi nói, bao nhiêu áo ngủ, hay các mảnh “undies” loại bốc lửa bốc khói nhất đều được nâng đem ra thử nghiệm, vớ như cần lấy món này món kia gần chỗ chàng ngồi để vẹo qua vẹo lại cho chàng ngắm. Ngay cả chính nàng cũng bị cái nỗi chờ đợi chồng ra tay nó làm cho ám ức suốt cả mấy hôm. Lúc đó nàng ước gì cho ông nổi cơn khùng mà nhảy dựng lên vỗ nàng đè xuống “hiếp vợ” ngay tại chỗ thì chắc là nàng sẽ phản pháo lại “mãnh liệt” ngay. Chỉ có cái “quá nh” nhau một trận lớn cho sập giường để cả hai cùng “chết” thì cơn chiến tranh lạnh mới qua mau.

Vậy cả tuần lễ làm đủ cách khuấy gọi mà vẫn không thấy “địch” ra tay. Mấy cái áo ngủ mỏng te nhìn thấu suốt được đối nể chạm chùng bên trong... Vậy mà sao ông xã nàng vẫn như người... mất thị lực, khờ khạo chẳng cũng có vấn đề luôn với các loại nước hoa hiệu quả hơn viagra của nàng! Ghê gớm hơn nữa mùa World Cup đã tan nhưng ông vẫn không chịu rời cái TV. Buổi tối mặc cho nàng biểu diễn thời trang rồi cửa mở trống toang mời gọi ông ấy cứ tỉnh bơ lắp micro vào Karaoke rồi say mê ca hát mình ên ông rất ư là... thoải mái.

Khó thật dân ông mà không màng đến cơm nhà, thì có lẽ chẳng chả đã “ăn phở” đến cảnh hong đi mấy chỗ “trung tâm giải trí người lớn” rồi chứ còn gì nữa. Gia cảnh thực giả như thế nào đây? Có bất rứt không yên.

ooOoo

Đó là còn đỡ, câu chuyện dở khóc dở cười của chị Tâm (tên thật đã đổi) ở Yagoona với chiều “trị chồng” mùa World Cup còn độc đáo hơn. Chị Tâm có kích bản khá ác liệt là mỗi lần ông xã dính vào cái TV với mấy trận banh không chịu làm gì, chị sẽ bỏ nhà ra đi cho ông biết tay. Có khi chị rủ mấy cô bạn thân, trong nhóm còn độc thân, cả hội kéo nhau vào Cabravale, Mt Pritchard vỗ mấy nương chơi vài trăm bạc. Quắc thêm vài chai bia rồi ra sân nhảy vồn ẻo cho trai nó ngắm. Cho đến khi ông xã quính quáng tổng vào tìm nắn

nỉ, thế thoát, van xin rón rã... chị mới chịu hồi gia.

Trên đường về nhà, lòng chị vui phơi phới... tận hưởng niềm kiêu hãnh của một người phụ nữ biết giá trị “sức mạnh” của nhan sắc mình.

Tuần cuối của trận banh, ông xã đi làm về rồi đi họp mặt với hội đi

hữu trường trung học của ông học hồi còn bên Việt Nam. Buổi họp được tổ chức tại nhà của một cô bạn nổi tiếng là hoa khôi của trường lúc trước, bây giờ cũng đang ở đây. Cô này mà lúc trước ông đã từng si mê. Cô qua Úc chưa lâu, mới ly dị chồng và đang sống một mình.

Đêm đó, chị thấp thỏm chờ đợi, quá 11 giờ vẫn chưa thấy ông xã về, chị bèn nhờ cô cô em gái của mình đến ngủ với thằng con 5 tuổi, còn mình ra motel thuê phòng nằm bất TV- “Sky Channels” xem... đá bóng. Chị tưởng tượng ra gương mặt của ông xã sẽ hết hồn hết vía khi về nhà thấy chỉ có hai dì cháu, còn phòng mình thì “giường không phòng trống”.

Nhưng suốt đêm đó, qua mấy trận cầu chị không sao chớp mắt, vì chẳng nghe ông xã nhắn tin hay điện thoại tìm chị.

Ngày hôm sau, chị nghe má chị (má má chị ở bên này) gọi điện cảnh báo: “Chồng con nói con rất quá đáng, nửa đêm bỏ nhà, bỏ con cái ra đường suốt đêm không về. Đàn bà chỉ có đi theo nhân tình mới

đám quyết tâm, và liễu lĩnh như thế!”.

Chị cũng hòng, không biết trả lời sao. Bỗng nhiên, chị đẩy mình vào thế “tình ngay lý gian”. Chẳng có ai làm chứng cho việc chị nằm chèo queo một mình coi World Cup tại khách sạn, sợ ma muốn chết! Ông xã chị bỗng dưng bị cấm từ cái đêm hôm đó, không thêm nói đến chị nữa lời. Chị phải nhờ má mình sang nói chuyện, cả tuần sau anh ta mới... miễn cưỡng chịu vô phòng lên giường cùng chị, nhưng vẫn nằm tuốt luốt ra mép bìn còn để cái gối ôm chắn chắn chính giữa. Nhắm nhò gì! Miễn là ông chịu nằm chung rồi thì làm sao thoát được “nhan vuốt” của chị. Chị biết tâm lý đàn ông khó mà kềm lòng với cảnh “chiến trường mời gọi”, nhất là khi người phụ nữ cố tình cho chàng tự rơi vào ổ phục kích. Nhất là sau khi xung trận bắn đến tơi tả làm cho “quân thù” phải chết lên chết xuống thì tự ái của chàng sẽ được ve vuốt ngay.

Đêm đó chị chủ động để cho chồng “trị” mình một trận đến tơi tả để mong lập lại nền ngoại giao bình thường giữa “địch và ta”. Xong cuộc chị mới thấy hứ hờn hứ vía. Mấy điều trong sách nói đúng y. Đàn ông họ không thù dai, chỉ cần xấp lá cả một trận là hết, nhưng phần chị cũng tự nhủ với chính mình là không dạy gì liễu mang bỏ nhà ra motel ngủ mình ên thêm thêm lần nữa.

ooOoo

Chẳng phải dở khóc dở cười khi bị “ép phê ngược” như những hai trường hợp trên, mà chị Hoa (tên thật đã thay đổi) như vừa chết đi sống lại khi được ambulance vào bệnh viện Fiarfield cấp cứu trong tình trạng ngộ độc rượu. Số là ông chồng chị mấy hôm World Cup bừa nào về nhà cũng có mùi... rượu. Nói không được, chị không nói nữa mà làm. Chị muốn tạo cho ông nổi lo khi thấy vợ cũng nốc rượu như nước lã, nhưng thực ra chị nghĩ chỉ uống vài ly để cho có mùi rồi giả vờ say xỉn, không hề nào giờ chưa từng uống rượu và chị không biết mùi của mình mình lại bị chứng dị ứng với rượu mạnh đến vậy. Mới làm chừng lưng lưng một ly Hennessy của ông để trong tủ rượu là chị thấy nổ đom đóm mắt, chuang quanh chị toàn cầu vồng xanh đỏ tím vàng đỏ ngầu cả hực cái. Chị sắp đứt hơi, thở phì phò như con trâu ngâm nước, toàn thân sưng vù phồng lên như bị bơm hơi. Cũng may là chị còn quơ kịp cái điện thoại gọi ambulance nói được cái địa chỉ mình cho họ biết.

Biết ra sao ngày sau..

Là câu ca của một bài hát tiếng Tây C'est Sera Sera đã chuyển lời Việt, xin mượn ghi ra đây để diễn cảnh cho “đoạn cuối của một cuộc tình” cũng là tựa bài ca, riêng tặng cho quý độc ông lần đầu bà ai sắp lấy nhau, đang lấy nhau, đã từng lấy nhau, bỏ nhau v.v... đều có thể đọc bài này và nên chuyển cho nhiều đôn ông đôn bà khác đọc, càng nhiều càng... tích đức.

Sau ngày cưới, hai vợ chồng bước vào một chuyến phiêu lưu đầy... mạo hiểm “Ai biết ra sao ngày sau?”. Không ít lần lang, lần nương dù đã có quá trình “yêu” vài năm, nhưng khi vừa góp gạo thổi cơm chung với nhau đã ngỡ ngàng, ngỡ ngác nhìn vợ chồng mình.

Xin kể ra đây câu chuyện của Hiếu, và cũng xin nói trước là chuyện chỉ với tính cách minh họa, tên cũng vậy chứ người kể không có ý bóng gió nói đến ai cả, vì vậy lỡ có trùng hợp với tên hay với cảnh của người đời thì xin hiểu đó là ngoài ý muốn. Hiếu, một chuyên viên computer tại Footscray, 36 tuổi, vừa mới kết hôn, với Lan và sau khi cưới nhau Hiếu mới biết thế nào là ngỡ ngàng, hụt hẫng.

Những ngày đầu tiên rượt Lan về làm vợ anh vẫn chưa quen một bóng hình... lạ trong nhà. Mà sao... “nó” nhỏ bé thế nhỉ! Nước da lại đen và mất hình như hơi bé... À! Đương rồi! Thì ra lúc quen nhau, rồi yêu nhau, lúc nào “nàng” cũng trong mấy bộ trang phục model, giày cao gót, bước đi uyển chuyển. ừ đó Lan trông có vẻ “hoàn hảo” hơn bấy giờ nhiều...

Lúc quen, cô nào đi chơi với bỏ lại chẳng trang điểm. Sống với nhau, thấy mặt “mộc” của nhau, không hụt hẫng mới lạ! Chưa hết, anh còn phải làm quen với lực vợ... ngủ! Không phải lúc nào giấc ngủ cũng thiên thần như mấy ông làm thơ viết nhạc nói đầu nhé, mà có lúc nàng lằm lằm nói mơ, cười vu vơ, và thỉnh thoảng nghiêng răng ken két.

Đó là chưa kể có lúc Hiếu cảm thấy mình dường như có sai lầm với sự hiểu biết về năng khiếu của phụ nữ chẳng? Người ta nói đàn bà nói nhiều, nhưng từ ngày lấy nhau, vợ anh nói ít hơn, nhưng anh chưa kịp

manh dạn lên tiếng phản bác định kiến cho rằng đàn bà nói nhiều là... sai, thì anh lại tiếp tục ngỡ ngàng nhận ra: Bà xã anh chưa nói nhiều là vì nàng bận tập trung vào hồi.

“Bà” hồi đủ thứ, hồi tùm lùm... Từ việc “Anh ơi! Nấu bao nhiêu lon gạo đây? Anh thích ăn rau luộc, hay trứng luộc?”, đến chuyện: “Chiều nay anh đi đâu mà về nhà trễ... 15 phút? Ngày mai anh đi đâu? Đi làm gì sớm vậy giờ, trong ngày anh gặp ai...?”.

Có những câu hỏi còn “ác” hơn: “Anh nhớ hôm nay là ngày gì không? Sao anh kỳ vậy? Anh biết em muốn gì không...”.

Trời! Hiếu trả lời không nổi, không kịp, và có những câu không muốn trả lời... Vậy là mặt bà xã anh

“đổi màu”. Tất nhiên, không phải là màu nắng hồng tươi, mà màu của bầu trời sắp mưa. Làm anh chồng thấy... run, phát hoảng!

Ngược lại, các anh chồng cũng có rất nhiều kiểu làm cho cô vợ mới cưới... hoang mang trong tổ mới. Nói là hiểu hết rồi mới cưới nhau, vậy chờ nhiều bà mới về chung sống, thấy anh chồng mặc “tà lơn” tung tẩy đi qua đi lại cũng xốn xang hai con mắt. Cô Dung (cũng là tên minh họa), nhân viên bán thuốc tây ở Springvale, phải mất 2 tháng mới quen mắt với... bộ xương người biết đi của ông xã mình, khi anh về nhà cởi áo. Chẳng có khu vực nào đủ sức gây gợi cảm khiến cho nàng phải xao xuyến lâu. Thì ra lúc trước khi cưới tuy hai người cũng đã từng nhiều lần trắm phần trắm cởi hết

quần áo mưa bài “2 in 1” nhưng lúc đó còn ngỡ ngàng nên nàng nhắm tịt mắt, bây giờ đã thành vợ chồng, cảm giác mới mẻ cũng đã đến mức bão hòa thành quen thuộc mới dám nhìn nhau tận chỗ lúc trước... hổng dám nhìn thì thật là hồi ơi.

Thế nhưng, thái độ của ông xã mới làm Dung thật sự sốc. Đó là lúc nàng đi chợ gọi điện thoại về “Anh ơi! đón em chỗ...” chưa kịp hết câu, đã nghe anh bắn gọn lòn: “Đi xe lửa về đi, anh kẹt rồi!”.

Trời đất! Có phải ông xã mình nói không vậy? Dung phải trấn tĩnh cả chục phút mới biết đó là “ảnh” của mình chứ ai. Mà sao mới mấy hôm trước, anh còn dứt khoát không chịu để nàng đi đâu một mình ngoài chỗ đồng người.

“Dù mưa có rơi, dù bão, hay động đất mạnh cỡ Hiti anh vẫn tới tận nơi để đưa em về...”. Vậy mà bây giờ, ông lại bắt Dung “hát” bài “Đêm nay ta lại một mình với ta...”.

Mặc dù ông xã cũng có lý do: “Phải xã giao với khách hàng, với đồng nghiệp cho chuyện làm ăn v.v...Vả lại, ngày xưa đi đâu cũng phải có đôi, người ta mới biết hai người yêu nhau, còn bây giờ đám cưới rồi, bạn bè xa gần ai cũng biết hết rồi, đi kè kè bên nhau làm chi cho tốn thời gian của người làm tài xế...”.

Nói gì thì nói, Dung vẫn hụt hẫng. Còn hôm có Worl Cup mới ghé chữ. Quá 2 giờ đêm, nàng nhận một cuộc điện thoại từ số máy của ông xã, mà cái giọng lai của... con gái mới làm Dung giật mình: “Chị ơi! Đến

đây đón ông xã chị về, ảnh xin quá rồi!"

Hết hồn, Dung lật đật lấy taxi ào ào đi trong đêm khuya. Quán vắng, chỉ còn một mình chồng nàng, chiến sĩ gác dài ngủ gật bên bàn nhậu.

Cô chủ quán thấy Dung đến mừng quá: "Cô đưa ảnh về cho tui đóng cửa!"

Bà vợ tần nường nghen ngào, làm sao nỡ la anh chồng sau cơn xin. Nhưng khi tỉnh anh cho biết mấy bạn nhậu của anh quanh năm cứ độ này độ kia, chuyện gì cũng độ, ăn thua gì cũng được miễn có người chung kẻ thắng để có... nhậu thì có vợ mới cưới này phát hoảng...

"Tổ" mới, bao giờ cũng mang đến cho đôi chim trong tổ nhiều cảm xúc. Nhưng cảm xúc đến xây sấm mất mây sốc quá sức chịu đựng của người bạn đời thì cũng dễ làm tanh bành cái tổ lắm chứ không chơi!

ooOoo

Kể chế thời gian quá khắt khe sẽ tạo nên sự căng thẳng, bức bách, dễ dẫn tới những xung đột không đáng có trong đời sống vợ chồng

Câu chuyện thứ nhất

Chiều hôm trước, Vy lại ốm con về nhà mẹ. Trời mưa, cả mẹ lẫn con đều tím tái, lạnh run. "Cho sáng mắt ông ra. Con chiều chuộng riết ổng sinh hư... Đứng là có phước mà không biết hưởng!". Vy cộc cằn trả lời câu hỏi của mẹ, nửa như giải bày nửa như hờn lẫy.

Cái "hư" của chồng Vy chỉ là tật hay đi nhậu với bạn bè mỗi buổi chiều. Nói cho công bằng, thời gian đầu sau khi cưới, anh cũng chiều vợ, đi làm về là ghé chỗ làm của vợ rước Vy, vợ chồng ghé shop mua thức ăn hay tạt đầu đó ăn uống trước khi về nhà. Anh còn nói vui: "Như vậy đỡ mất công hò hẹn, chờ đợi em như hồi đó..." Vy cũng vui...

Chuyện bắt đầu từ một bữa nhậu nhân dịp ông bạn từ xa ở tiểu bang khác đến chơi hủ vài người bạn chung nhóm hẹn nhau ở một nhà hàng. Không từ chối được vì lý do quá chính đáng, anh gật đầu nhận lời và cẩn thận xin phép "phụ nhân". Vy tươi cười bảo: "Thôi anh đi đi kéo anh em chờ. Và còn điều nghệ hơn nàng đích thân lái xe đưa chồng đến tận cửa nhà hàng, dặn chàng nhớ về sớm và về bằng taxi cho khỏi sợ cảnh sát thổi rượu. Nhưng mà nhớ về sớm nghen!". Anh vui vẻ lòng thầm khen vợ mình tâm lý hết biết.

Anh không nghĩ là cuộc nhậu hôm đó kéo dài đến gần nửa đêm. Bạn

lâu ngày gặp nên cứ rả rề hết chỗ này tới chỗ khác. Bao nhiêu chuyện chảy tràn...

Lết ra được taxi là anh gục đầu, làm sao về đến nhà được anh cũng chẳng biết. Sáng hôm sau chồng điện thoại rêu anh dậy lúc 7 giờ. Anh ngạc nhiên thấy mình nằm trên giường, thơm tho, sạch sẽ như không có chuyện gì xảy ra. Trên bàn gần đó là ly trà nóng và một tô cháo để sẵn.

Vy giận, lấy xe lửa đi làm trước, không thêm nhắn tin để lại. Anh có hơi ngại ngại nhưng vẫn vô tư xoi hết tô cháo rồi đi làm. Anh gọi, vợ không bắt máy. Đến chiều mới nghe Vy gọi điện bảo anh rước về. Chấn

cười ra
nước mắt!
độc chiêu
liên khúc
giữ chồng

giận mườì hờn của vợ chồng trẻ nhanh chóng tan biến.

Nhưng có lần thứ nhất thì có lần thứ hai, ba, lần thứ... mấy chục! Những ông bạn nhậu của anh "khích" kiểu gì không biết mà anh nhậu quên cả vợ!

Cho tới lúc có con, Vy chịu hết xiết.

Hai năm trời, đêm nào anh cũng về nhà trong trạng thái nửa say nửa tỉnh như vậy. Vy cũng đã làm mọi cách từ năn nỉ, khuyên can, cần nhần đến khóc lóc... nhưng chồng vẫn chừng nào tật nấy. Lần này cũng vậy. Đã vậy, Vy đi cho biết mặt!

Đứng như Vy dự đoán, chỉ hôm sau, anh tìm đến xin lỗi và ca bài... "xin hừa". Được thế, Vy bắt chồng làm "bản cam kết", trong đó "điều khoản cho phép" chỉ cho anh nhậu tối đa 2 lần/tuần (sương thấy mỗ tổ còn muốn gì nữa!) và không được về sau 10 giờ. Nếu không, Vy sẽ đi luôn! Thấy vợ làm dữ, anh đành chấp nhận cho êm chuyện.

Câu chuyện thứ hai

Nguyệt là nhân viên văn phòng, làm theo giờ hành chính. Vĩnh làm nghề tự do sub-contractor cho một công ty lắp ráp hệ thống alarm. Sau ngày cưới, Nguyệt đã tuyên bố thẳng với chồng là trưa nào Vĩnh cũng phải ghé đón mình đi ăn trưa đầu đó, ngồi tán dóc vài phút trong giờ nghỉ trưa rồi ai về sở nấy.

Chiều, hết giờ Vĩnh phải ghé đón vợ về nhà. Nếu hôm nào có việc đột xuất không thực hiện đúng "lich trình", thế nào chồng cũng nhận được hàng loạt cuộc điện thoại của vợ hỏi xem anh đang ở đâu, làm gì. Mỗi lần muốn bù khú với bạn bè, chồng lại phải tìm cách nói dối vợ...

Nhưng cũng chỉ đi được một lúc là tin nhắn liên tiếp bay tới nhắc nhở khiến cho Vĩnh đứng ngồi không yên! Bữa nhậu có khi hồngбет vì những tin nhắn đó. Nhiều bữa Vĩnh thoái thác với bạn: "Bả làm quá, đừng đi vui hơn". Nhưng rồi anh cũng đi.

Phượng, một cô vợ trẻ khác có "chiêu" giữ chồng đã đời: "Em nói ổng ngày nào cũng có thể uống một chút với anh em với điều kiện không về quá 7 giờ tối để còn ăn cơm với gia đình. Nếu ổng đi quá giờ đó, em sẽ không gọi điện nữa."

Về nhà là em không nói chuyện, ít nhất cũng hai ngày! Mà sau mỗi lần như vậy hình như ổng... biết sợ em, ít về trễ, ít đi nhậu. Lâu lâu đi nhậu cùng bạn bè, ổng đều thông báo trước và có thể về muộn hơn nhưng em sẽ nhắn tin, kiểu như "anh về sớm nghe, em chờ đấy" nên dù có nhậu đi nữa ổng cũng về nhà trước giờ quy định!"

Câu chuyện thứ ba

Tuy nhiên, mấy bà vợ có tuyệt chiêu trị chồng đường... tương bở! Không phải ông chồng nào cũng dễ dàng chấp nhận thực hiện cái kỷ luật như vậy đâu.

Như anh chồng Vy, sau khi "kỷ cam kết" tuy tình hình có khá hơn trước rất nhiều nhưng anh lại bảo rằng chỉ vì đã cam kết... thường vợ con hơn nên không muốn về trễ nữa thôi.

Và, anh cũng nói, không thể nào thực hiện rập rập các điều khoản vợ đưa ra một cách máy móc. Bởi lẽ vì công việc, đôi khi không tài nào giữ chặt kỷ luật nhà được! Và mỗi lần như thế, Vy lại chuẩn bị tư thế cho chồng... ra đường, thậm chí không mở cửa để chồng ngồi ở ngoài mà không hề chịu nghe một lời giải thích!

Dù đã nhiều lần hứa "anh sẽ sửa", nhưng Vĩnh vẫn luôn về nhà muộn với đủ lý do. Về nhà lúc nào cũng thấy vợ khóc lóc, anh động lòng hứa hẹn sẽ về trước 8 giờ. Nhưng cũng chỉ được đảm bữa nửa tháng, anh lại đi mất hút... quên tuốt lời hứa (đại hứa càng cho qua chuyện) cùng vợ.

Một cô bạn, cũng đã lập gia đình, có con cái. Cô này cũng dáo dít lắm nhưng cũng không giữ chồng ở nhà theo ý mình được. Không gặp thì thôi, hễ gặp là cô lại cần nhần việc ông chồng "mê chơi, bỏ vợ con!" mà thật ra, thỉnh thoảng anh ta mới cả phê cả pháo với bạn bè chừng một, hai giờ để "thư thả thông tin via hè" và xả stress sau một ngày căng thẳng!

Thật ra, vợ chồng trẻ tạo cho mỗi người thói quen về nhà đúng giờ là một việc làm cần thiết. Bởi trong gia đình, các thành viên cần phải có thời gian gặp gỡ, chăm sóc lẫn nhau. Tuy nhiên, cả hai vợ chồng đều nên thỏa thuận với nhau trên tinh thần thông cảm, hiểu biết và có trách nhiệm.

Bởi nếu đặt ra kỷ luật thì phải thực hiện. Mà, quản lý thời gian quá khắt khe sẽ tạo nên sự căng thẳng, bức bách, dễ dẫn tới những xung đột không đáng có trong đời sống vợ chồng.

Thay vì vậy, bạn nên tạo một không khí đầm ấm, vui vẻ hơn ở bên ngoài để... níu chân chàng về. Nu cười, lòng tin cậy và tình yêu thương luôn là yếu tố cần thiết để giữ ngọn lửa gia đình luôn ấm áp và đủ sức gắn kết mọi thành viên trong gia đình, chứ không phải là những cam kết lạnh lùng kia...

Như chuyện của Nguyệt & Vĩnh bên trên. Mới lấy chồng chưa được ba năm, nhưng Nguyệt đã cảm nhận được sự rạn nứt trong tương tác vợ chồng.

Theo cô, ông xã không đến mức để mặc cô lo toan chi tiêu trong gia đình, hằng tuần lãnh lương ông

nộp cho vợ đầy đủ, nhưng anh ta vẫn thích rong chơi với bạn bè như hồi còn trai trẻ. Lúc mới lấy nhau, Nguyệt đã đưa ra một "bản nội quy" bắt Vĩnh, chồng cô phải cam kết thực hiện.

Theo đó, Vĩnh chỉ được nhậu tối đa 2 lần/tuần và phải về trước 8 giờ tối. Ngoài ra, hôm nào Vĩnh cũng phải đến chỗ Nguyệt làm đón vợ đi ăn trưa, uống cà phê ở đâu đó cho hết giờ nghỉ, buổi chiều đứng lại đến đón vợ về nhà.

Nếu không thực hiện đúng như "lich trình" đó thì y như rằng, anh sẽ nhận được hàng chục cuộc điện thoại của vợ kiểm tra xem anh đang làm gì ở đâu, với ai...

Thực hiện được một thời gian, Vĩnh cảm thấy mệt mỏi và thật sự chán nản. Cuộc sống của anh dường như chẳng còn ý nghĩa nếu mất đi... sự tự do. Sau nhiều lần tranh cãi với vợ, một buổi tối nọ, anh đi về nhà như cái xác không hồn.

Thảo bực bội hỏi thì Vĩnh trả lời tỉnh bơ: "Tất nhiên, anh không đi làm thì cũng đi chơi, em hỏi làm gì anh có phải từ binh của em đâu. Ngày xưa, anh ở với mẹ, mẹ cũng hỏi riết rồi ngán quá không thèm hỏi nữa. Thôi, chúng mình đừng quản lý nhau mãi thế".

Cũng chính vì vậy mà từ đó vợ chồng Nguyệt nảy sinh ra biết bao nhiêu mâu thuẫn trong gia đình. Cô đâm sinh nghi chồng: Nào là tiền ở đâu mà tiêu xài, chắc chắn anh phải giấu có một nguồn thu nhập khác, còn chuyện bồ bịch thì làm sao tránh khỏi...? Mỗi lần vợ chồng có thời gian bên nhau, Nguyệt tra hỏi, Trung bực bội, càng muốn ra khỏi nhà.

Cô tâm sự: "Thật ra, anh ấy không ngoại tình, không bạo hành với vợ, nhưng tôi đã ngán cái cảnh chờ đợi, trông ngóng một ông chồng quá mẫn mà và khao khát tự do. Hình như chúng tôi không phải là vợ chồng. Nói một cách chính xác hơn, anh ấy không coi tôi là một người vợ, mà chỉ là người cùng tro chung nhà. Anh ấy không muốn bị ràng buộc, không tha thiết với gia đình thì tôi cũng chẳng còn hơi sức đâu mà níu kéo nữa".

Còn anh Quang thì luôn cảm

thấy khó chịu với cách "ràng buộc" của vợ. Sau một ngày làm việc mệt nhọc, nhiều người muốn trở về ngôi nhà ấm cúng của mình với vợ con, nhưng đôi khi anh lại chẳng biết đi đâu cả. Bởi về đến nhà là vợ anh luôn quản lý gắt gao từ cái ví tiền cho đến chiếc điện thoại. Thậm chí, cô còn đăng ký dịch vụ thống kê, kiểm tra các cuộc gọi đi, gọi đến của chồng nữa. Những bức xúc, căng thẳng của vợ chồng anh ngày càng nhân lên.

Anh Quang thở dài ngao ngán: "Đàn bà đúng là cái gông, đàn ông là cái cẳng. Lấy vợ là đại dột khi đưa cẳng vào gông!". Về phía cô vợ, để ràng buộc ông chồng một cách

chặt chẽ hơn, cô sinh ngay thêm đứa con thứ hai, dù trong kế hoạch phải chờ ít lắm nữa mới được 5 tuổi. Thế là hai đứa con nhỏ hết đứa này đau, đến đứa kia bệnh, vợ thấy mất chồng cứ hỏi "tiền đâu" làm anh Quang thấy mình như càng ngày càng bị siết chặt, không còn thời gian để vui chơi, mà cũng chẳng còn tâm trí đâu mà phát triển công việc làm nữa.

Để "lạt mềm buộc chặt"

Theo lời khuyên của một số chủ bác trường thượng thì "Trong đời sống gia đình thì việc sống chung, nghìn là mỗi người vẫn có một phần riêng cho chính mình. Nếu dành đủ chỗ cho phần riêng tư này, bạn sẽ có được cách thức tốt nhất để tạo nên một cuộc sống vợ chồng hòa thuận. Ai cũng cần có tự do và những mối quen biết riêng như bạn bè, đồng nghiệp, khách hàng, công việc... Nếu mất đi những mối quen biết này thì cuộc sống rất căng thẳng và khó chịu".

Hôn nhân chính là cái đích của tình yêu. Nhưng khi đã đến cái đích đó rồi, ta mới thấy muôn vàn khó khăn phải vượt qua để giữ gìn, vun

đắp cái mà mình đã đạt được. Người phụ nữ có vai trò rất quan trọng trong việc tạo lập không khí yên ấm, hạnh phúc. Hãy đối xử đúng mực, yêu thương, quan tâm hơn đến cảm nhận của chồng, bởi vì với đàn ông thì "khoảng trời tự do" là vô cùng quan trọng. Cho nên dù vợ chồng bạn tâm đầu ý hợp đến mấy thì mỗi người cũng cần có một "khoảng trời riêng" của mình, và bạn cần phải tôn trọng điều ấy.

Vợ chồng thỏa thuận thời gian hợp lý để tạo thói quen về nhà đúng giờ là một việc làm cần thiết, điều này khiến cho sự gắn kết giữa các thành viên trong gia đình trở nên khăng khít và bền chặt hơn. Tuy nhiên, vợ chồng cũng nên trao đổi với nhau nhiều hơn dựa trên sự cảm thông, chia sẻ. Quản lý nhau quá khắt khe sẽ tạo nên sự căng thẳng, ngột ngạt, dẫn đến những xung đột không cần thiết trong quan hệ vợ chồng.

Gia đình yên ấm, hạnh phúc luôn là ước mơ của tất cả mọi người. Là phụ nữ, bạn cần phải "giữ lửa" trong ngôi nhà của mình bởi chính tình yêu, niềm tin và sự khéo léo của người vợ mới là những yếu tố cần thiết để hâm nóng không khí gia đình và duy trì ngọn lửa ấm áp trong đời sống lứa đôi, khiến người chồng luôn tình nguyện ở bên cạnh mình mà không cần bất cứ sự ràng buộc nào khác.

Giữ chồng hay... nhốt tù chồng?

"Chồng mình thì mình giữ, có phải giữ chồng người đầu mà sợ thiên hạ nói! Giữ chồng là để bảo vệ hạnh phúc gia đình đấy chứ..." là lí do khiến các bà vợ quyết tâm... "đóng cũi" ông chồng.

Sau nhiều lần tranh cãi với vợ, Vĩnh quyết định tắt điện thoại, tụ tập với bạn bè đến hơn 12 giờ đêm mới về. Nguyệt bức bối hỏi thì Vĩnh trả lời tỉnh bơ: "Tất nhiên, anh không đi làm thì cũng đi chơi, em hỏi làm gì anh có phải tù binh của em đâu. Thôi, em đừng "kể mề" anh mãi thế". Nghĩ vợ sẽ thay đổi tính tình, nào ngờ, từ hôm đó Nguyệt luôn luôn nghi ngờ chồng. Nguyệt bắt Vĩnh phải nộp hết tiền lương nhưng vẫn thấy anh đi cùng bạn bè thì có lại tức tối: Cũng giống như vậy, anh Quang, luôn cảm thấy khó chịu với cách "ràng buộc" của vợ. Sau một ngày làm việc mệt mỏi, nhiều người muốn trở về ngôi nhà ấm cúng của mình với vợ con, nhưng Quang thì lại chẳng muốn về. Bởi về đến nhà là vợ anh luôn léo nhéo gắt gao từ cái vị tiền cho đến chiếc điện thoại. Hết xét số lưu trên

máy, cô còn dò kỹ cái bill ghi lại các số gọi đi. Gọi đi số nào, lúc mấy giờ, nói bao lâu v.v...

Những bức thư, căng thẳng của vợ chồng anh ngày càng nhân lên.

Một lần, điện thoại của Quang báo có tin nhắn đúng lúc anh đang tắm. Thắc mắc không biết ai gửi đến, Thủy mở tin nhắn ra xem. Một người nào đó tên Hương nhắn tin cho Quang: "Mai em bận, cuối tuần em mới free, gặp anh cuối tuần anh nhé".

Máu nóng trong người Thủy bốc lên phừng phừng, tim đập loạn xạ. Lục tìm trong danh bạ điện thoại, Thủy thấy ngoài tên Tien còn có một cái tên khác có "liên quan" là Thu - bạn Hương.

Khi chồng tắm xong, Thủy vội vàng tra hỏi. Ngẫm nghĩ hồi lâu Quang bảo không nhớ người đó là ai, Hương là Hương hay Hường gì đó. Thủy giận dữ làm ầm ĩ cho là chồng giả ngây giả dại để qua mặt cô. Bực mình, Quang bảo vợ, đã xem đó là "tang chứng" thì muốn làm gì thì làm, không tin thì đừng bắt anh giải thích nữa. Thủy nhận tin vô số máy của Hương: "Tôi là vợ anh Quang. Cô là ai? là gì của anh Quang? Sao dám nhắn tin hẹn chồng tôi. Cô là gái gọi phải không..." Đợi mãi, không thấy Hương trả lời. Tức tối, Thủy càng tin là mình đã "bắt đúng mạch". Thủy lấy máy Quang gọi cho Hương nhưng bên kia cứ thấy số của Quang là tắt máy. Một lúc sau, số máy Hương gọi điện lại, Thủy run rẩy bắt máy trả lời...

Giọng của một người... đàn ông run sợ: "Dạ, chị ơi, xin chị bình tĩnh nghe em nói, em tên Hương không phải là... nữ đầu. Em là tiệm bán computer MH ở Bankstown. Hôm trước anh Quang ông xã chỉ có nhờ em tìm một router để lắp hệ thống network cho 2 máy cùng xài chung một cable Internet em có số điện thoại của anh. Anh hẹn đầu tuần qua tiệm em lấy nhưng em có việc phải đi gấp nhận tin báo anh một tiếng, cuối tuần hãy đến. Chị đừng hiểu lầm anh như thế...". Thủy nghe nóng bừng hai má, cổ

hong nghẹn nghẹn một cục... và từ đó bỏ luôn cái tính kiểm tra điện thoại của chồng.

Không "đóng cũi" chồng như những bà vợ trên, chị Hoà, lại luôn để chồng thoải mái, vui vẻ mỗi khi ở bên bạn bè và bình yên mỗi khi về nhà. Nhiều người thấy anh Khoa có mặt ở hầu hết các cuộc nhậu đều ngạc nhiên hỏi "Sao vợ ông dễ tính thế, cho ông đi suốt ngày thế? Hay ông có chiêu gì mà vợ sợ, không dám lên tiếng thế? Dạy anh em với?". Anh Khoa cười hà hà nhưng cũng không kém phần tự hào: "Vợ tôi cũng ghen ác lắm mà "quản lý" cực kỳ chặt chẽ. Đừng có lơ mơ. Tôi đi thoải mái như thế này nhưng ngồi đâu, đi đâu, cô ấy đều biết, vì trước khi ngồi vào bàn, tôi đều thông báo rõ địa điểm.

Hỏi mới cười, hai vợ chồng đã thỏa thuận: Không kiểm tra điện thoại của nhau. Không quản lý nhau về thời gian... Vợ tôi còn khôn đến đó: Không giữ tiền lương của chồng. Tôi đưa cho bao nhiêu thì cô ấy cầm,

không bao giờ đòi hỏi. Thậm chí, cô ấy còn dẫn: Anh là đàn ông con trai, nên để ít tiền trong ví, có khi còn ngồi với bạn bè. Nhưng mỗi khi rút ví chỉ khoản gì em chỉ xin anh nghĩ đến mẹ con em ở nhà phải nhịn để cho anh tiêu đấy.

Đấy! Thế có "dã man" không? Vợ nói câu đấy thì thẳng đàn ông nào dám tiêu hoang, tiêu phí cơ chứ. "Lạt mềm buộc chặt" đấy!".

Ca' Kho là một món ăn chủ lực trong các bữa ăn Việt Nam. Theo các cụ, bệnh mới hết mà ăn cá kho là hiền nhất, khỏi sợ sinh bụng hay trúng thực. Kho kỹ, mặn và khô, có thể để lâu, ăn được nhiều ngày, có khi ăn không cần hâm lại. Nói là cá kho chứ thật ra cũng lắm kiểu, nhiều cách, tùy theo loại cá, tùy theo gia vị và cũng tùy theo khẩu vị từng địa phương.

Cá kho miền Bắc :

Các tỉnh miền Bắc có cách kho cá chép, cá trắm, cá mè, cá chày một cách đặc biệt. Cá được làm vẩy sơ sài, vì các loại cá này ít nhớt, dễ làm sạch. Rửa cá sơ với mỡ cho thịt săn lại. Nêm nếm muối cho vừa ăn. Bỏ keo đắng (nước màu) và nếu có nước mắm ngon Ô Long thì hết ý. Xong, sắp những lát riềng mỏng vào cá. Đổ nước xấp xấp, đặt nổi cá lên lửa, củi cháy lom đom, không to, không nhỏ. Đậy vung lại, để hồ một chút. Nước sôi không cho trào bọt ra ngoài, không để nước cạn hết. Có thể bỏ thêm ít lá ớt, thêm cái cay nhẹ nhàng, kín đáo.

Khi mực ra ăn mới rắc hạt tiêu lên trên mặt cá. Không được kho tiêu chung với cá, cá rục mà không nát, thịt mềm, ăn luôn xương. Cá và nước ánh màu vàng hổ phách. Bùi, thơm, đậm đà một hương vị khó tả.

Cá trê phải kho với gừng. Cá rô kết hợp với tương hột ăn bùi và thơm. Cá cơm, cá bạc (giống cá lòng tong trong Nam) cũng kho với tương. Tùy theo vùng, có một số loại cá kho với củ cải xắt khúc hay với dưa chua.

Vào dịp Tết, chép và thu cũng được kho với riềng. Cũng là một món ăn ngon trong mấy ngày đầu năm. Kho riêu riêu trên lửa. Có khi rắc mía, chẻ từng lát, lót dưới đáy chảo. Ngày Tết, trời se lạnh, ăn món cá kho với mía thấy nhiều thú vị.

Cá kho miền Trung :

Vào miền Trung, đến vùng Quảng Bình, cách thức kho cá đã thay đổi. Cũng như ở các tỉnh khác, cá thường kho với keo (nước màu), đường thắp khét. Cá đuối thường đi với gừng. Cá rô thóp (rô con) không làm vậy, kết hợp với lá nghệ. Kho rục, ăn rất ngon. Cá ngạnh kho với môn chua hay dưa cải. Cá bạc và cá giếc kho nghệ. Cá trích, cá lấm, cá mè, cá má kho nước rất béo. Cá trích, cá má, lấm, mè, rục, kho rục cuốn bánh tráng ăn cũng ngon. Cá ngạnh (cá nhám) kho với nghệ, khế, chuối chát. Cá ngừ kho với khế muối. Có địa phương cá thu và nhiều loại cá lớn khác khứa từng lát, kho với thịt

Cá kho

ba rọi và bầu già xắt lát phơi khô...

Đến Huế, cách thức chế biến món ăn mất nhiều công phu hơn. Đặc biệt ở Huế, kho cá bóng thế chung với thịt ba rọi xắt mỏng. Một lớp cá, một lớp rau răm, ớt bột, tiêu, đường, nước mắm, nước màu, nêm nếm vừa miệng. Lửa liu riu. Con cá không nát, hơi cứng nhưng gần như trong suốt. Ăn rất bùi, béo và thơm. Kho khô, kho rim như thế này còn có các loại cá khác: trê, thu, vược, trích, lấm, kinh. Cá nục kho khô với thơm. Cá đối kho măng. Cá giếc, cá lúi, cá rô kho tương. Cá cần kho gừng. Có khi các món kho khô được thêm cả chua trái, trái vả hay thơm xắt lát.

Vượt đèo Hải Vân, vào đến đất Quảng đã thấy những dạng cá kho khác. Đến mùa lụt, nước nguồn cửa sông Thu Bồn sừng sục đổ về, thêm gió bắc lạnh buốt, đã thấy bán cá ngạnh trứng, to bằng ngón tay, mượt tượng như cá chột trong Nam. Từ đó, có món canh chua nấu với khế, với măng chua, rất "ngầu" và món cá ngạnh kho sền sệt với chuối chát, khế muối. Cá gáy con lớn hình thù như cá chép, nhưng mình tròn hơn, nùng nục những thịt cũng kho với nghệ, khế và chuối chát. Ngoài ra còn có cá đối kho với dưa cải hoặc dưa môn. Cá ngừ kho thơm, hầm nhiều lửa ăn với bún thì ngon tuyệt, kho phải bỏ tiêu, hạt đập dập. Còn có cá rô kho tương, cá hồ tiêu cũng kho với dưa môn, dưa cải trường. Cá hồ khô cắt khúc, kho với tóp mỡ. Lấy nước chấm rau sống. Trà Quế thì hết ý. Cá mè tươi lấm xương, nhưng kho rục thì xương dẫu, xương sống đều rục cả. Bông bí luộc mà chấm với nước cá mè thì hợp cách.

Cá kho miền Nam :

Ở miền Nam, món cá bóng (bông thè, bông sảy, bông dừa, bông cát, bông trứng...) kho tiêu với thịt ba chỉ, đổ ít nước là món phổ biến. Không có thịt, có thể kho với dưa răm xắt lát mỏng, dài bằng hai lòng

tay: Béo, bùi, thơm.

Miền Nam còn một dạng cá kho khác là kho kẹo rất mặn, nhiều tiêu cay. Kho trong tô đất, thường được gọi là kho quẹt: lóc, rô, trê, lòng tong, ngát, chót, bông. Cũng kho khô, có cá bóng kèo, không làm vẩy được phải vùi tro, chà trên thêm xi măng, mới đem đi kho tộ. Thường ăn với dọt đuối, dọt xốp, dọt tra, dọt lựu, dọt đinh lăng, dọt chùm ruột, bông bí, bông so đũa luộc. Đơn giản vậy mà ăn được cơm. Có nơi, người ta ăn xoài sống (xoài tượng), xoài chín ngọt và dưa hấu với cá kho tộ.

Cá bóng kèo còn một cách kho nước rất nguyên thủy. Đó là cá tươi mua về, còn quần quai trong rổ, đem rửa sạch không làm vẩy, trút vào nước sôi, nêm mắm muối lạt và bỏ vào nhiều hành củ và hành lát cắt khúc. Có thể bỏ thêm ít ớt. Rối vớt ra, dùng đũa tuốt dọc theo hai bên xương sống cá, lấy thịt bỏ vào chén cơm ăn, thêm nước cá và hành. Nước rất thơm, thịt cá mềm và ngọt. Ăn cả đầu nghe nhẩn nhẩn vì cá còn nguyên mật đắng. Còn có kiểu chạch kho với nghệ, rô lưỡi kho với khổ qua, thường hầm xoài sống vào nước cá, ăn rất ngon...

Hàng trăm loại cá, hàng trăm cách thức nấu nướng luôn luôn biến đổi theo khẩu vị và thổ nhưỡng của từng địa phương. Chỉ mỗi món cá kho cũng đủ chứng minh hùng hồn rằng "nghề ăn cũng lắm công phu" và người Việt Nam quả là những người sành điệu trong nghệ thuật ẩm thực.

Chuyên trang "Khám Phá Ẩn Uống" này được bảo trợ bởi
Gạo Thơm Hoàng Gia
This "Food Discovery"
section proudly sponsored by
Roval Umbrella Jasmine Rice

Trời không mưa anh cũng mặc ... áo mưa

Diệp Anh

Kích cỡ rất quan trọng

Kích cỡ "áo mưa", từ đây xin gọi tắt là CD cho nó... gọn. Kích cỡ có thể làm thay đổi hoàn toàn cách chàng trải nghiệm chuyện ấy khi đeo chúng. Một bao CD quá chật sẽ làm giảm cảm giác thích thú và mất thời gian để đeo hơn (điều này có thể ảnh hưởng xấu đến việc xuất tinh của chàng) cũng như rất dễ rách.

Để biết kích cỡ bao CD có vừa với chàng không, bạn hãy làm bài kiểm tra nhanh sau: Nếu bạn không thể kéo bao CD xuống đến phần dưới cùng của "cậu bé" thì có nghĩa bao CD đó chưa đủ rộng. Mặc dù kích thước chuẩn của bao CD là dài gần 18 cm nhưng hiện nay các hãng cho ra đời nhiều loại bao CD với chiều dài chênh nhau vài cm và độ rộng cũng vậy. Do đó, hãy chọn loại hoặc hãng bao cao có kích cỡ phù hợp.

Dùng bao CD có hình xoắn hoặc hình bóng đèn ở đầu

Nếu bao CD có hình xoắn hay hình bóng đèn ở đầu, nó sẽ được ghi rõ trên bao bì nhãn mác. Kiểu bao CD này sẽ ôm vừa lấy phần dưới cùng của "cậu bé" trong khi vẫn tạo ra độ ma sát gần phía đầu "cậu bé", nơi chứa nhiều dây thần kinh.

Hãy dùng bao CD bằng chất polyurethane

Không giống như chất nhựa, polyurethane có khả năng truyền nhiệt của cơ thể, khiến cho việc "giao ban" trở nên thoải mái hơn.

Nếu bạn và chàng đều chắc chắn không bị bệnh lây lan qua đường tình dục, hãy thử dùng bao CD bằng da cừu non. Chất này cũng có khả năng truyền nhiệt và nhiều đàn ông cảm thấy thật hơn khi sử dụng chúng. Tuy nhiên, loại bao CD này chỉ báo vệ bạn không bị dính bầu thôi, còn chất liệu tự nhiên và có những lỗ nhỏ li ti của nó có thể không ngăn được các vi khuẩn lây lan từ các bệnh tình dục, và dĩ nhiên là luôn cả HIV

Khi sử dụng

Bạn căng đeo nhanh, chàng căng ít bị mất hứng

Để không bị lưỡng lự trong lúc đeo bao, bạn nên mở sẵn bao trong màn dạo đầu. Lấy bao CD ra và cho hai giọt dầu bôi trơn vào bên trong. Điều này sẽ làm tăng khoái cảm ở điểm đầu cực nhạy của "cậu bé".

Đặt đầu mở của bao CD lên đỉnh đầu "cậu bé". Dùng một tay giữ nó ở đó, hơi ấn xoắn nhẹ. Tay kia nhẹ nhàng kéo bao xuống phía dưới.

Và cũng đang nói chuyện CD,

trường hợp bất trắc Mẹ không hiểu mà cũng chẳng lắng nghe cháu",

Cháu còn nhớ, hồi còn ở VN có lần cháu đã từng đưa cô bạn cùng lớp đến một phòng khám tư nhân để phá thai. Cái thai đã được 5 tháng, là kết quả của một lần đi quá giới hạn của cô bạn và người yêu. Vì cái thai quá to nên lúc đầu bác sĩ từ chối. Hai đứa khóc lóc van xin mãi bác sĩ mới chịu "giải quyết".

Đưa cô bạn mặt mũi xanh lét, nhợt nhạt ra khỏi phòng khám, cháu tự nghĩ gì như cô bạn biết cách tự bảo vệ mình thì đã không ra nông nỗi này.

Ở cái tuổi 16, bạn cháu, cũng như không ít bạn cùng lớp đều đã có người yêu. Tình yêu của tuổi học trò rất trong sáng nhưng cũng rất mỏng manh. Chỉ một phút không làm chủ được bản thân là đã đi quá giới hạn.

"Vì vậy cháu nghĩ mang mấy bao CD bên cạnh không có gì là xấu cả. Đó là một cách tự bảo vệ mình khi không thể từ chối anh ấy. Cháu biết mẹ sẽ rất lo lắng nhưng mẹ cũng cần hiểu rằng cháu đã lớn..."

Giả như mẹ hiểu con

Bố mẹ nào cũng sẽ lo lắng, hốt hoảng khi tình cờ phát hiện con có

Diệp Anh có một độc giả trẻ mới lớp 10, vừa cùng gia đình đến Úc định cư chưa lâu. Cô bé viết thư cho biết mẹ cô đã té xỉu khi phát hiện trong school-bag của cô có đến mấy chiếc CD, hãy nghe tâm sự của cô bé.

Mẹ ơi, con đã lớn

(rút ngắn một đoạn đầu) "... Mẹ cháu không ngại buông lời mắng mỗ cháu là đứa con hư hỏng, mất dạy mà không cho cháu một cơ hội giải thích. Cháu chỉ mang bao CD để phòng

bao CD hay thuốc tránh thai bên mình. Họ nghĩ chỉ người lớn mới được phép làm bạn với những thứ đó. Một số phụ huynh thường quát tháo, tra hỏi và cấm đoán con không được phép quan hệ với người yêu. Chính điều đó khiến cho mối quan hệ mẹ - con trở nên xa cách.

Như thư bạn đọc trẻ tuổi trên chỉ ước sao mẹ có thể nhẹ nhàng, bình tĩnh lắng nghe em giải thích: "Có rất nhiều điều thầm kín cháu muốn

hỏi mẹ, nhờ mẹ tư vấn nhưng chính thái độ gay gắt, áp đặt của mẹ khiến cháu không thể mở lời. Mẹ chưa bao giờ chủ động nói chuyện với cháu về vấn đề giới tính cả".

Hoàn đưa cô bạn đi phá thai, cháu đã có lần hỏi mẹ rằng nạo phá thai có ảnh hưởng gì đến sức khỏe không. Mẹ không trả lời mà còn nặng lời quát tháo: "Mày còn là học sinh hồi những chuyện đó làm gì? Hay là mày đã làm chuyện gì đại dột? Mẹ là mẹ cấm không có yêu đương gì đâu nhé".

"Giả như mẹ cũng biết lắng nghe và chia sẻ với cháu thì tốt biết mấy"

Bao CD, tại sao không?

Có một người cha đã nói với con thế này "Hãy yêu khi con nghĩ đã tới lúc". Người cha ấy là Philip Van Munching, tác giả của cuốn sách "Nghe bố này con gái". Philip cho rằng các bậc cha mẹ ngày nay nên thẳng thắn nói chuyện với con gái về tất tần tật mọi thứ, cả tình yêu và giới tính. Đó là cách tốt nhất để con cái đủ hiểu biết để yêu và trân trọng bản thân trước những cám dỗ của cuộc sống.

Tình trạng tiếp xúc tình dục sớm ngày càng phổ biến với con em trong các gia đình Việt Nam, dù là đang ở nước ngoài hay trong nước, độ tuổi trung bình khi lần đầu quan hệ ngày càng thấp và hiện đang ở mức "teen". Ở độ tuổi này, kiến thức an toàn tình dục của các em chưa thể ở mức cao. Người Việt chúng ta vẫn còn tâm lý e ngại, xấu hổ khi đi siêu thị hay vào các tiệm thuốc tây mà phải bốc một hộp CD mang đến quầy tính tiền.

Vậy nên, không có gì khó lý giải khi đây là một trong những nguyên nhân khiến cho tỉ lệ nạo phá thai và mắc bệnh truyền nhiễm nhiều nhất là tập trung về phía những em trẻ tuổi.

"Hầu hết mọi người đều hiểu rằng, sử dụng bao CD là hình thức tình dục an toàn cao nhất, tránh lây nhiễm bệnh tật và có con ngoài ý muốn.

Khi phát hiện con cái có bao CD, cha mẹ nên bình tĩnh nói chuyện với con. Qua cuộc nói chuyện có thể cung cấp cho con thêm những kiến thức về an toàn tình dục.

Nói như vậy không phải chúng ta khuyến khích giới trẻ quan hệ tình dục sớm, mà là giúp chúng nhận thức được hành vi, biết hướng tới cách sống lành mạnh",

Ham muốn tình dục ở lứa tuổi vị thành niên là ham muốn tự nhiên,

không ai có thể ngăn cấm. Thay vì tìm cách cấm đoán thì người lớn nên cung cấp cho giới trẻ những kiến thức để tự bảo vệ mình.

Giống như Philip thủ thỉ với hai cô con gái: "Nên đợi đến lúc hoàn toàn sẵn sàng để trao gửi cho một ai đó, con sẽ có mối tình cảm tốt đẹp, mỹ mãn hơn. Quan trọng là con có thể duy trì được nó suốt cuộc đời mình..."

"Đính vào" và "chơi bời" chỉ dành cho những người chẳng biết gì. Những thứ đó sẽ hạn chế sức mạnh tuyệt vời mà tình dục mang lại. Con hãy yêu đương khi cảm thấy thực sự đã đến lúc!"

Một chuyện CD khác

Và để tiếp theo câu chuyện về CD này, Diệp Anh xin giới thiệu cùng các bạn gái một sản phẩm CD dành riêng cho phụ nữ vừa mới ra lò. CD này không biết có công dụng chống mang bầu, và lấy bệnh tình dục hay không nhưng nó lại chống các tên quỷ râu xanh một cách hiệu quả chưa từng thấy.

CD có tên là "Búa Rìu (chém) Hâm Hiếp" (Rape-Axe), nghe tên không cũng đủ dọa lạnh rồi, được chế tạo bởi một nữ bác sĩ tên Ehlers tại Nam Phi và đã khẩn cấp tung ra thị

trường đến 30 ngàn cái trong mùa World Cup vừa qua.

Nữ bác sĩ và cũng là nhà sáng tạo ra sản phẩm đặc biệt này đã có buổi thuyết trình về công trình chế tạo bao CD nữ, tại nhà của bà trong Klaemon tại Nam Phi cho biết

Bao CD "Hiếp dâm-Búa Đeo" là một thiết bị mà khi nó chụp được vào "đổ chơi" của mấy tên hiếp dâm thì nó sẽ dính cứng luôn đầu cổ mặt mũi của "tên lính" này, gây khó chịu bao la cho kẻ tấn công, tạo cơ hội cho các nạn nhân bị hiếp có thể trốn thoát.

CD có hình dáng tua tủa như trái lơm chôm với lỗm chôm móc cấu bụng ra bám chặt vào dương vật của đàn ông khi xâm nhập vào bên trong và dụng đến nó.

Nó sẽ tạo "đau khổ nhớ đời" cho tên tấn công, bác sĩ Ehlers cho biết

công dụng của nó như sau "Hắn không thể đi đại, và kể cả đi bộ về nhà. Và càng cố gắng rút cái của nó ấy ra thì nó càng bám chặt chẽ hơn." Vậy là hết đường chối cãi.

Được biết Nam Phi là nơi có một trong những tỷ lệ hiếp dâm cao nhất thế giới, và cũng là nơi có tỷ lệ đến 16 phần trăm dân số sống với HIV.

CD chống hiếp dâm, được hướng dẫn cho nữ giới sử dụng bằng cách chèn nó phía bên trong "hang động" nhả nằng, chèn như nhét chiếc tampon trong máy ket đèn đỏ. Dụng cụ sẽ tự động bung ra và dính chặt vô dương vật của tên hiếp dâm khi nó xâm nhập vào, chỉ có thể được gỡ bỏ bởi các bác sĩ với các thiết bị chuyên môn mà thôi.

Ehlers cho biết rằng bà đã nghiên cứu thích hợp và các bước phát triển trước khi tung ra sản phẩm.

Bà bác sĩ Ehlers này còn cho biết đang nghĩ ra thêm nhiều dụng cụ ác liệt hơn nữa, tỷ như một con dao cạo được cài vào "nằm vùng" trong các khu vực "hậu cung" của các cô gái, để có thể xén phăng "vật lạ" khi bị xâm nhập không phép.

"Tôi tin của một cái gì đó đã được thực hiện," bà nói. "Điều này sẽ làm cho một số đàn ông suy nghĩ lại trước khi họ tấn công một người phụ nữ."

Quả thật đàn ông kể từ bấy giờ dù không phải là tấn công nhưng với các sản phẩm mới của bà bác sĩ này phải nên suy nghĩ lại. Có là vợ chồng với nhau đi nữa mà hôm nào cơm không lành canh không ngọt thì cũng liệu hồn với mấy ba xả, vì từ nay "cái hăm" của chúng tôi đã có răng.

Ngày 22/04/2002, ba thanh niên ở xã Yên Nghĩ, Hà Đông (Hà Nội) là Nguyễn Đình Lợi, Nguyễn Đình Kiên, Nguyễn Đình Tình, phải nhận án tổng cộng 41 năm tù vì tội hiếp dâm, cướp tài sản. Dù các bị cáo đều một mực không nhận tội trước tòa. Thậm chí trong phiên phúc thẩm, khi biết bị bác kháng cáo kêu oan, cả ba bị cáo nhất loạt xin... lĩnh án tử hình.

Và sau gần 10 năm lĩnh án, ba thanh niên này đã được minh oan bởi một phụ nữ kỳ lạ. Đó là chị Phạm Thị Hồng, là một Đông Y Sĩ đang làm việc tại một bệnh viện công ở Hà Nội.

Mọi chuyện chỉ bắt đầu khi chị phát hiện ba chàng trai đang ở tù 10 năm về tội hiếp dâm thất ra cả ba đều còn... trinh. Nghĩ là chưa anh nào biết mùi đàn bà là gì cả, chị khẳng định ba anh này còn "nguyên si", vì một huyết đạo bí mật nằm sau đái tai của họ vẫn còn nguyên, nói theo dân dã thì họ vẫn còn là trai tân, hay là còn... trinh...

Từ một huyết đạo mang tên "Dương Minh"

Chị kể: vào năm 2006, trại giam Thanh Xuân có đưa đến một phạm nhân nam, còn rất trẻ tuổi tên là Nguyễn Đình Lợi. Bệnh nhân này được nhập viện trong thể trạng suy yếu, gần như liệt nửa người. Sau khi bắt mạch, chị quyết định châm cứu để phục hồi chức năng cho Lợi. Khó nỗi câu ta là phạm nhân nên luôn bị xích ở cổ chân mà nơi ấy là một huyết quan trọng để châm cứu. Thấy vậy chị đề nghị cán bộ của trại giam tháo xích để tiến hành châm cứu. Vì cán bộ trại giam sợ sai nguyên tắc nên từ chối, chị đã phải thuyết phục rằng, phạm nhân này không thể chạy trốn vì anh ta đang bị liệt nửa người... Thuyết phục mãi cán bộ trại giam mới tháo xích và giúp chị bế bệnh nhân lên giường để châm cứu.

Cảm kích trước hành động của vị Bác sĩ phạm nhân Lợi bật khóc tức tưởi. Lợi meo meo rằng, đã lâu lắm rồi chưa được ai quan tâm và chăm sóc tốt như thế... Chị Hồng cười rồi bảo: thanh niên gì mà khóc nhè thế, biết hồi hân thì châm chỉ cái tạo rồi ra thôi... Lần này Lợi lại càng khóc to hơn kêu rằng mình bị oan, nhất định muốn chết!

Huyết đạo mang tên "Dương minh" để kiểm tra trình tiết đàn ông nằm ở vị trí dưới đái tai

Thấy lạ, chị Hồng quay sang hỏi cán bộ trại giam thì biết được câu ta mắc tội tày đình: hiếp dâm, cướp của, lĩnh 16 năm tù. Cái tội hiếp dâm

ai cũng ghét, tôi cũng thế nên thấy ghê tởm" chị Hồng nói. Thế nhưng khi nhìn vào khuôn mặt tái dại, đôi mắt trong sáng của phạm nhân này, bỗng nhiên chị cảm thấy điều gì đó bất thường.

Quá tò mò, chị quyết định bấm huyệt "Dương minh", cái huyệt này nằm ở vị trí dưới đái tai. Theo giải thích của chị, những người đàn ông

Dù không quen biết nhưng chị Hồng đã dành nhiều công sức để đi kêu oan cho 3 chàng trai.

Khám phá động trời Màn trình của nam giới nằm ở... đái tai

chưa bao giờ quan hệ tình dục với phụ nữ thì cái huyệt ấy vẫn chưa đứt. Huyệt này chỉ đứt khi có khí âm hút vào. Ngược lại, với phụ nữ huyệt này gọi là "Khuyết âm", nằm ở vùng ực và nếu chưa có quan hệ với đàn ông thì nó cũng sẽ không đứt. Ngày xưa, khi tuyển cung phi cho vua chúa, những lương y thường xem huyết này để kiểm tra trinh tiết...

Chị mô tả rằng, huyết này nó như sợi chỉ màu hồng rất đẹp, nếu đứng ngày nó nổi lên, khi ấy cơ thể con người có một luồng khí rất mạnh, tươi mới tinh khôi... đàn ông sẽ trở nên mạnh mẽ, phụ nữ sẽ trở nên đẹp lạ lùng! Những lương y có nghề sẽ biết cách xem cái huyết này.

Và chị hoàn toàn bất ngờ khi thấy huyết "Dương minh" của phạm nhân Lợi còn nguyên vẹn. "Nói thật, lúc ấy tôi vừa mừng vừa lo, mừng vì cậu ta nói thật nhưng lo nhất là sẽ chẳng ai tin chuyện này..." chị Hồng bồi ngời nhớ lại. Chị bảo, cái huyết đạo

này người theo học y thuật phương Đông đều biết, nhưng nhiều người không để ý vì nó chẳng mấy tác dụng trong việc chữa bệnh, ngoài chức năng chứng minh sự trinh tiết. Hơn nữa nó lại thuộc y học phương Đông nếu đem ra làm chứng cứ thì rất khó thuyết phục người khác. Nhưng cứ nhìn đôi mắt oan ức của Lợi, trong chị lại dâng lên một quyết tâm lạ lùng: phải minh oan bằng được!

Sẽ tự hiến để chứng minh sự thật

Chị đã đi gặp GS Nguyễn Tài Thu một trong số ít người quan tâm đến cái huyết đó. GS Nguyễn Tài Thu sau khi nghe chị thuật lại sự việc cũng lắc đầu bảo, khó lắm con ạ (GS luôn gọi chị là con), chuyện này không đùa được, liên quan đến luật pháp, mà cái huyết này chỉ những người rành y thuật phương Đông mới hiểu, khó lắm chứng cứ minh oan lắm... Nói vậy nhưng GS cũng rất thương cho phạm nhân Lợi, chính ông đã móc ví lấy tất cả số tiền trong đó là 800 ngàn đồng gửi chị mua thuốc để tiêm cho Lợi, rồi động viên chị hãy bình tĩnh, làm từng bước cho chắc chắn.

Thế rồi đến năm 2008, một lần nữa Lợi được đưa ra bệnh viện điều trị, lần này chị có cơ hội tiếp xúc lâu hơn với bệnh nhân. Chấp nối tất cả các dữ kiện, cùng những chứng cứ thu nhập được, chị quyết định, tìm cơ hội để minh oan. Thế nhưng mọi chuyện vẫn như vậy, họ vẫn giữ quan điểm ban đầu rằng họ không sai.

Quá bức xúc, chị tuyên bố rằng sẽ tự hiến để chứng minh nhận định của mình. Chị tin rằng, sau cái chết của mình sẽ có người lật lại toàn bộ hồ sơ sự việc. Chị đã tính đến việc gửi lại hai đứa con của mình cho người thân nếu chị tự hiến.

Với sự lý lợm đến khó tin cuối cùng câu chuyện cũng tạo được sự quan tâm của các quan chức cấp cao hơn. Vì tò mò khả năng thẩm định trình tiết nam giới của chị Hồng, nên họ đề nghị VKSND tối cao xem xét lại bản báo cáo.

Cuối năm 2009, các cơ quan tố tụng án năm xưa có công văn gửi các trên thừa nhận: "Quá trình điều tra và xét xử đã có những thiếu sót... Cơ quan điều tra đã thiếu khách quan, không đầy đủ và triệt để, những chứng cứ giả tạo chưa được xác minh làm rõ...".

Và kết quả là họ trả tự do cho ba thanh niên đó.

Nếu bạn gặp một cô gái xấu, cô ấy không phải Hồng Đào. Nếu bạn gặp một cô gái ngoan và hiền, cô ấy cũng không phải Hồng Đào.

Nếu bạn gặp một cô gái sợ chuột hay sợ giận, cô gái ấy không phải Hồng Đào.

Nếu bạn gặp một cô gái thấy trai trẻ thì khép nép, mặt đỏ bừng, chân đi đi xuống đất, mắt chớp chớp, cô gái ấy càng nhất định không phải Hồng Đào.

Còn khi bạn vợ được một thiếu nữ nhìn thấy bạn từ xa đã gào lên, nhìn thấy vàng bạc muốn cướp lấy, nhìn thấy cái gì dở hơi là tru tréo, chắc 70% là Hồng Đào đấy. Còn nếu thiếu nữ ấy ngoác mồm ra, đập tay vào lưng bạn một cú như trời giáng, hỏi xem bỏ của bạn có khỏe không, là rằng nom bạn chán thế thì 100% Hồng Đào rồi.

Tôi gặp Hồng Đào lần đầu tiên cách đây gần ba mươi năm. Hồi ấy tôi không trẻ đẹp bằng bây giờ, nhưng Hồng Đào còn xinh hơn bây giờ.

Hồng Đào là một thiếu nữ có cá tính kỳ lạ. Ngay cả về ngoại hình, vẻ đẹp của nàng cũng biến hóa theo thời khắc và theo góc nhìn.

Buổi sáng, nàng như thiên thần, buổi trưa, nàng như bà la sát, còn buổi tối nàng như Thúy Kiều nhưng đến mười hai giờ đêm lại như Hoạn Thư. Sau giờ đó, chỉ có mình Quang Minh biết thôi chứ chẳng ai, kể cả tôi được biết.

Nhìn thẳng, Hồng Đào có khuôn mặt trái xoan tuyệt đẹp. Nhìn nghiêng, nàng giống tượng nữ thần tự do. Còn nhìn trên cao xuống, nàng giống thần ăn uống.

Tốt nghiệp trường sân khấu cùng với thế hệ những người hôm nay đã nổi tiếng toàn cầu, nơi đầu tiên Hồng Đào xông tới là đoàn kịch Long An. Nàng vô đó với khát vọng vô bờ của những năm đầu 80 là vào... biên chế. Nhưng rất nhanh, Hồng Đào phát hiện ra biên chế phải tới với nàng.

Sau đó, Đào về đoàn kịch trẻ, sau đó nữa thì tiến thẳng ra đường, làm nghệ sĩ tự do.

Những chàng trai yếu bóng vía, bất kể giàu hay nghèo, chớ có dại dột gặp Hồng Đào. Chỉ trong một giây, nàng sẽ nhìn xuyên qua họ, và đọc lên tất cả các ý nghĩ cố giấu trong cái đầu nghèo nàn, kém sáng tạo của họ.

Tôi tin chắc rằng, Hồng Đào là nữ nghệ sĩ duy nhất có cái vẻ trong sáng pha thực dụng một cách tuyệt vời. Nàng hiểu trai đẹp nhưng vẫn

Cướp ngân hàng để làm từ thiện

biết giá trị của trai to cao. Nàng thích tiền bạc nhưng chưa khi nào keo kiệt. Tóm lại, nàng có thể cướp ngân hàng sau đó lại dùng tiền làm từ thiện.

Hồng Đào có năng khiếu bẩm sinh về việc đọc ra các loại tham vọng của bà con nói riêng và nhân loại nói chung. Từ ông già ham bồ nhí, từ bà béo ham thần hình gầy, từ cô diễn viên trẻ ham danh vọng tới bà già ham trai tuổi "teen", Hồng Đào chỉ liếc nửa con mắt sắc như dao lam là đọc ra hết. Nửa còn lại nàng canh chừng túi tiền mình, chồng con mình.

Sự thông minh của Hồng Đào như ma túy. Nó khiến những ai tiếp xúc vừa thích thú vừa sợ. Nàng có khả năng làm tác giả, làm đạo diễn, làm diễn viên, làm bầu và làm cả kẻ bán vé chợ đen.

Đóng ngày thơ cũng được, đóng gian ác cũng được, đóng nửa ngày thơ, nửa gian ác lại còn tuyệt hơn. Dù toàn bộ đàn ông Việt Nam có là Đồng Trắc thì một mình Hồng Đào làm Điều Thuyền cũng đủ giết sạch họ.

Vở kịch đầu tiên của tôi, bộ phim đầu tiên của tôi đều có Hồng Đào tham gia. Nàng khiến nó thành công rực rỡ, nhưng cũng sẵn sàng ám hại nó chẳng cần suy nghĩ.

Tác phẩm vĩ đại nhất tôi cùng làm với Hồng Đào là bộ phim nhựa "Lẽ nào em không nhận ra anh". Ngày trọng đại ra mắt phim, trong khi hàng trăm phóng viên, hàng ngàn khán giả đang chen chúc chờ đợi và chầu rìa bên thềm đỏ thì Hồng Đào nhẩy phất lên chiếc xe gắn máy (thời đó rất hiếm) do tôi cầm lái, bắt phóng tới một vùng tối tăm mờ mịt để lùng sục và tóm lấy một chàng trai. Chúng tôi đi vào một vùng có ánh đèn leo lét, có ếch nhái kêu vang. Mắt Hồng Đào như hai ngọn đèn pha, nhìn sáng rực trong đêm tối để tìm con mồi. Mãi sau này tôi mới biết cái tên "thảm hại" thẳng bị Hồng Đào tóm cổ hôm đó chính là Quang Minh.

Bản chất Hồng Đào không bao giờ giả dối và điêu ngoa. Có lần bán hàng cho một người bạn, nàng làm bạn nhanh chóng sập tiệm vì khi ai mua hàng, được giới thiệu giá gốc, nàng cũng đuổi theo, thì thầm vào tai, tiết lộ rằng cái giá gốc (thiệt) chỉ bằng một nửa giá họ đã mua.

Hồng Đào cũng là một danh hài biết cười và dám cười bản thân. Nàng nhìn vào mình một cách vui vẻ, pha chút xiu sự chua chát. Hồng Đào luôn thực tế. Nếu kẻ nào bầu nàng là hoa hậu hoàn vũ, nàng sẽ cười phá lên và bỏ đi, chân đá cao, trong khi phần lớn các cô gái khác đều vội vã nhận lời, dù xấu như ma.

Đào sang Mỹ với hai bàn tay trắng, hai hàm răng trắng và một cái cổ vừa cao vừa trắng. Vậy mà hôm nay, nàng có nhà, có xe, có chồng, có con và nghe đâu có cả nhà trắng với tổng thống Mỹ ở trong ngôi nhà đó.

Đã mấy tháng nay, Hồng Đào về Việt Nam nhưng tôi không đến gặp. Tôi biết chắc nếu nhìn thấy tôi, Đào sẽ gào lên: "A ông Hoàng, ông vẫn xấu như xưa đấy chứ?". Đào không bao giờ chịu tin rằng tôi đã đẹp lên!

Lê Hoàng

Có lẽ Đơn Dương là một diễn viên Việt Nam có còn đường đi Mỹ định cư khá ồn ào và tốn nhiều giấy mực của báo chí cho cả đôi bên.

Là một diễn viên khá quen thuộc với khán giả trong nước trước khi định cư tại Hoa Kỳ.

Khởi nghiệp năm 1982, bắt đầu bằng một vai nhỏ trong phim Pháo tượng của đạo diễn Lê Dân, Đơn Dương được nhiều đạo diễn chú ý và sau đó anh xuất hiện khá nhiều trong các bộ phim khác. Đến năm 1999, bộ phim Ba mùa mà anh có một vai trong đó đã nhận giải thưởng LHP Sundance và từ đây diễn viên này lọt vào tầm ngắm của một vài đạo diễn Hollywood.

Năm 2001, anh được mời vào vai thiếu tá An trong phim "Chúng ta là những người lính" (We Were Soldiers) cùng ngôi sao Hollywood Mel Gibson và một vai khác trong Rồng xanh (Green Dragon). Hai bộ phim này "được" những nhà phê bình trong nước lúc đó lên án là có nội dung xuyên tạc lịch sử Việt Nam. Khi vụ việc bùng nổ, Đơn Dương đã gửi nhiều thư cho báo đài của người Việt tại Hoa Kỳ và một số nhà làm phim nước ngoài để "kêu cứu", đến ngày 9/4/2003, anh được xuất cảnh.

Đài phát thanh Little Saigon Radio báo tin tài tử Đơn Dương được nhập cư tại Hoa Kỳ, vừa đến phi trường San Francisco. Bản tin của đài làm nhiều người ngạc nhiên, qua việc tường thuật khi bước xuống phi trường vì tài tử danh tiếng này đã soạn sẵn lời phát biểu bằng tiếng Anh để bà chị Bùi Thị Trường đọc tại phi trường, trước những người ra đón anh.

Đài không nói rõ có bao nhiêu người Việt, bao nhiêu người Mỹ ra đón. Xương ngôn viên còn quảng cáo, tuần báo Tide dưới Nam Cali sẽ cho in trong số tới toàn bộ về chuyện tài tử này!...

Một số người Việt "nhạy cảm" với chính trị lúc đó thấy rằng chuyện ra đi và đến định cư tại Mỹ của gia đình Đơn Dương có cái gì bất bình thường, nếu không muốn nói là khá ồn ào. Tự dưng lúc đó dư luận cũng chia làm hai phe, (1) phe thứ nhất nhiệt liệt ủng hộ sự can đảm của diễn viên này khi anh dám "chống lại" cơ quan quản lý nghệ thuật (Cục biểu diễn gì đó) ở trong nước để đảm nhận những vai diễn phần cảm với nhà nước Việt Nam và bị trục xuất (?) Nhiều người (và báo chí) nhất loạt chạy tin như Đơn Dương là một anh hùng của thời đại.

Vai diễn cuối cùng của một kịch bản 200,000 đô...

Một "Nhân Văn Gia Phẩm thời... a công, và (2) Nhóm thứ hai ngược lại cho rằng Đơn Dương đang áp dụng "Khổ Nhục Kế" được "nhà nước" của anh gửi ra ngoài với mục đích... xâm nhập cộng đồng VN.

Hằng ngày người một số đồng người Việt ở Mỹ nằm trong nhóm thứ nhất lắng nghe đài phát thanh, nghiền ngẫm đọc những bài báo "vô tư" kể về chuyện di cư của gia đình Đơn Dương. Tất cả như dấy lên nỗi niềm hân hoan, coi đó như là một thắng lợi lớn trong công việc chống cộng của họ. Những người này có cảm giác như là Cộng Sản VN "ngấm đắng nuốt cay" vì bị áp lực của tòa Đại Sứ Mỹ, mà phải để tên "phản quốc" Đơn Dương ra đi.

Còn nhớ trên báo Saigon USA (San Jose), ký giả Trần Cung Sơn (lúc đó) kể chuyện như thế:

"... Đơn Dương gọi về Mỹ báo tin cho chị mình biết và nhờ giúp đỡ. Với sự quen biết của Tony Bùi và Bùi

Linh với giới điện ảnh Hollywood nên trường hợp của anh bị nguy khốn chỉ vì đóng phim nghệ thuật đã được sự ủng hộ của các tài tử lớn như Mel Gibson, Robert Redford, chủ tịch hội Sundance...

Một sự may mắn là khi tài tử Mel Gibson được mời vào Tòa Bạch Ốc để giới thiệu cuốn phim We Were Soldiers, ông ta đã trình bày với Tổng Thống Bush và Tổng Thống đã chỉ thị cho Bộ Ngoại Giao can thiệp với Hà Nội để cứu Đơn Dương. Ủy lực của đế quốc Mỹ quá lớn, sau đó các bài báo công kích Đơn Dương ngưng hẳn và có một sự dàn xếp để anh ta sang Mỹ định cư..." (trích "Tâm Sự Đơn Dương" của Trần Cung Sơn Saigon USA Vol 7 No. 556, Sat. Apr.12. 2003).

Tám chữ in đậm nét, "Ủy lực của đế quốc Mỹ quá lớn", được chép y nguyên văn từ Trần Cung Sơn, làm nhiều người biết chuyện tự hỏi như vậy, sao "đế quốc" không dùng cái "ủy lực" này để cứu những người khác mà tên tuổi của họ khá quan trọng hơn là tài tử Đơn Dương?

Vậy, theo nhận xét của một số người biết rõ về "ủy lực" của "đế quốc" Mỹ thì tài tử Đơn Dương sang Mỹ định cư vì một lý do khác, chứ không phải vì Tổng Thống Mỹ ra tay cứu Đơn Dương. Cũng không phải Hà Nội rút run trước tài tử lớn Mel Gibson và Chủ tịch Sundance Institute Robert Redford... mà tha cho tên "phản quốc"!

Một bài viết khác, cũng trên số báo Saigon USA đó, trong LTS có đoạn viết:

"... Trước đây Đơn Dương đã từng

qua Mỹ làm việc nhiều lần, từng tham dự nhiều liên hoan phim ảnh quốc tế, và được nhiều nơi mời gọi ở lại để cộng tác thường xuyên với giới điện ảnh quốc tế, nhưng anh một mực từ chối và trở về lại VN, nơi đó có quê hương và những người thân yêu nhất của anh..."

"Những đòn thù, những thanh trừng của CSVN vùi dập lên đầu Đơn Dương trong suốt nhiều tháng qua, và hành động rời bỏ quê hương đi tìm tự do của anh đã trả lời một lần cuối cùng, dứt khoát, cho những ai còn ngây thơ, mơ ngủ (hoặc cố tình nguỵ biện) cho chế độ CSVN rằng văn nghệ không hề có chính trị, rằng ca hát trình diễn sân khấu là hoàn toàn tự do, do đó việc các đoàn văn công qua Mỹ lưu diễn là chuyện văn nghệ thuần túy. Nếu những ai còn chưa hiểu xin hỏi

" Bây giờ xin lỗi anh thế này. Bây giờ tui tui cũng đang ở trong cái tình trạng, cái tâm trạng bối rối, thành ra vấn đề này có hơi tế nhị một tí. Nó cũng không phải hoàn toàn là trục xuất. Nó nửa nọ nửa kia, thành ra cũng hơi khó khăn để giải thích dài. Nó không hoàn toàn là trục xuất và cũng không hoàn toàn là đoàn tụ gia đình." (Bà Bùi Thị Trường, chị của Đơn Dương trả lời).

Tìm hiểu Đơn Dương sang Mỹ theo diện nào là một điều hợp lý và cần thiết. Nhưng gợi ý đến trường hợp " trục xuất " là một việc làm đáng tức cười. Lẽ nào người của đài BBC lại không hiểu nghĩa " trục xuất " là gì ? Một người nước ngoài hay một người Việt có quốc tịch nước ngoài, nháp cảnh VN, khi VN không vừa ý hành vi của anh ta, thì chính quyền

Trong phim We Were Soldiers

hỏi Đơn Dương sẽ rõ ! "

Người ta nói thường nhau nói thế này, ghét nhau nói thế khác, cho nên khi nghe Đơn Dương bị mắng "phản quốc" người Việt nước ngoài vội bỏ lu bù loa thưng xốt, rồi khi thấy Đơn Dương được cho sang Mỹ định cư, ta lại vội vã hòa nhau reo mừng hỉ hả.

Nhớ lúc đó nhiều người cũng được đọc một đoạn phỏng vấn của đài BBC phỏng vấn bà chị của Đơn Dương tại Mỹ (đăng lại trên Saigon USA, số báo đã dẫn):

" - Thưa chị, cách đây không lâu, báo Công An ở Việt Nam họ có lên bài lên án Đơn Dương, vậy đường đi của Đơn Dương ra nước ngoài là như thế nào? Trục xuất hay đoàn tụ gia đình, hay diện nào khác thưa chị? " (Đài BBC hỏi).

VN trục xuất ra khỏi nước.

Còn Đơn Dương là người VN, quốc tịch VN thì trục xuất cái nổi gì? Trục xuất đương sự đi đâu? Lời gợi ý thật ngỡ ngàng! Câu trả lời của bà Bùi Thị Trường (tức Suzie Bui) càng tức cười, càng ngỡ ngàng hơn nữa: " Nó nửa nọ nửa kia..."

Bà giải thích thêm: "Nó không hoàn toàn là trục xuất và cũng không hoàn toàn là đoàn tụ gia đình."

Không biết trong mấy mươi năm nay, ngoài Đơn Dương ra tại Mỹ còn cả gần 3 triệu người Việt di tản khác không biết có người di tản buồn "nào đến Mỹ bằng cái diện "nửa nọ nửa kia" như anh tài tử này chăng!

Trên báo chí còn lăm chuyện chung quanh tài tử Đơn Dương. Nào là, chuyện xảy ra như trong phim, 4

chiếc xe jeep chở dân phòng và lính kín chặn chốt 2 đầu quán Nhà Tỏi (của Đơn Dương và Nguyễn Chánh Tín) để canh chừng cho đám con đồ vào quán la ó, quậy phá... Nào là, trong trường học, con của Đơn Dương bị thầy giáo và bè bạn khinh bỉ, nhục mạ, vì có cha là tên "phản quốc"... Nào là, khi đến được bến bờ tự do, Đơn Dương được tướng Harold G. Moore gọi phone thăm hỏi, được đạo diễn Randall Wallace gọi phone nói lời xin lỗi, "rất tiếc", vì đã mời anh đóng phim, nên anh mới đến nông nổi này...

Đó là báo đài phía "ta", còn phía cơ quan chủ quản của Đơn Dương tức nhà nước Việt Nam thì trên website của Sứ Quán Việt Nam tại Mỹ (<http://viet.vietnamembassy.us/tintuc/story.php?d=20021118172005>)

Bản tin của TTXVN cho rằng những gì Đơn Dương kêu cứu cho sự an nguy của anh điều là bịa đặt. Mặc dù nội dung các phim anh đóng ở nước ngoài đã tạo nhiều phản cảm từ khán giả ái mộ anh và các đồng nghiệp trong hội nghệ thuật mà anh hoạt động, nhưng cho đến giờ ra phi trường diễn viên Đơn Dương vẫn còn là một công dân tự do.

Đơn Dương sang Mỹ định cư thuộc diện nào ?

Một câu đầu mỗi chốt lưới của những người trên bước đường cùng phải trốn (nước ra đi) "Tam thập lục kế dĩ đào vi thượng". Đó là cái kế sau cùng của 36 kế, tẩu kế, mà những người bỏ trốn coi là thượng sách.

Đơn Dương ra đi không phải bằng con thuyền mong manh như chiếc lá của những người Việt trước đây, mà bằng Boeing 747, đường bệ với vợ con toàn vẹn chung quanh, bước ngang cổng lớn mà đi tại phi cảng Tân Sơn Nhất. Lại còn có màn hộ tống của bà Tổng Lãnh Sự, bà Phó Tổng Lãnh Sự Hoa Kỳ nữa, thì đầu gọi là trốn chạy, là "tẩu", là đào thoát được ?

Tại sao Hoa kỳ vội vã và hời hợt chấp nhận cho Đơn Dương nhập cư với một thủ tục hỏa tốc?

Tại sao Việt Nam dễ dãi chấp nhận cho gia đình kẻ "phản quốc" ra đi, mà không đưa kẻ "phản quốc" đó ra tòa hay vào trại tập trung cải tạo một mùa như những người "phản quốc" khác?...

Và cũng lúc đó, sau mấy ngày ở nước Mỹ trên tờ tuần báo Việt Mercury (San Jose) của nhà văn Nguyễn Xuân Hoàng. Có một điều khá mới qua câu hỏi của Nguyễn Xuân Hoàng và câu trả lời của Đơn

Dương:

"Hỏi: Ông có muốn trở lại Việt Nam để làm phim không?"

Đáp: Muốn chứ! Nếu Nhà Nước Việt Nam cởi mở, vẫn có ý định mời tôi đóng phim, tôi vẫn sẵn sàng trở về Việt Nam để làm phim. Vì đi bất cứ đâu tôi cũng là một nghệ sĩ. Khi trở về tôi cũng là một nghệ sĩ."

Thiệt tình mà nói, ở những ngày đầu khi Đơn Dương đến Mỹ người bệnh kẻ chống khá ồn ào, nhưng thật sự Đơn Dương là ai đến Mỹ bằng "diện" gì... Nhiều người đã trả lời... Biết chết liền!

Hơn 2 năm sống trên đất Mỹ, Đơn Dương từ cuộc sống khá giả, thành đạt ở Việt Nam trở thành người không nhà (ở nhờ nhà chị), không nghề nghiệp. Nhiều bài báo của cộng đồng người Việt tại Mỹ cũng mỉa mai rằng anh đã dùng khổ nhục kế để được các đạo diễn Hollywood chú ý. Trên đài RFA hồi tháng 6, 2005 Đơn Dương đã nói: "Tôi căng thẳng, mệt mỏi lắm rồi. Xin hãy để tôi yên".

Hôm 31/7-2005, trong cuộc trò chuyện trực tuyến với mạng N.V. online, khi được hỏi là từ lúc sang Mỹ anh đã được mời đóng vai nào chưa, Đơn Dương nói rằng anh đã được hãng Paramout mời đóng chung với Tom Hank trong Lady Killer, nhưng vì không thích vai diễn ấy nên anh đã từ chối, rồi đang chuẩn bị cho phim The Bambo Chesh, sang năm sẽ trình chiếu... Nhưng cuối cùng, Đơn Dương lại thú nhận rằng thời gian qua anh chưa được mời tham gia phim nào, dù đã làm hết cách để được chú ý, và điều đó đã gây đau khổ cho một người đam mê điện ảnh, có tâm hồn rất dễ tổn thương như anh.

Đơn Dương mơ ước cùng bạn bè thành lập hãng phim để mong được trở lại điện ảnh, song điều đó trên đất Mỹ quả là không dễ.

ooOoo

Kịch bản tạo tên tuổi

Nếu như Đơn Dương có dính líu chút xíu đến Hollywood qua phim We were Soldiers và Green Dragon, dù sau đó anh đã làm hết cách bằng những scandale "chính trị" của mình nhưng vẫn không tạo được sự chú ý nhiều hơn của các nhà làm phim Hollywood...

Suốt 8 năm đến Mỹ hầu như anh không có vai diễn nào, và cũng chẳng làm ăn gì...

Như trên đã dẫn từ một người có cuộc sống khá giả, thành đạt ở Việt Nam anh ngày nay trở thành người không nhà (ở nhờ nhà chị), không

nghề nghiệp. Đã vậy còn khá tai tiếng với các người đẹp sồn sồn có rừng rinh ít tiền. Đã không ít dư luận cho rằng Đơn Dương chỉ là loại bởi tình ra... quarter (quarter = tiền xu 25 cents ở Mỹ)

Một trong các vụ đình đám của diễn viên này là cuộc tình với hai người đẹp Liên Trần và Mỹ Hạnh, là hai khuôn mặt khá quen thuộc với người Việt tại Hoa Kỳ

Trần Phương Liên là một phụ nữ kinh doanh nghề môi giới địa ốc để nạp đơn kiện Đơn Dương với các tội khá bị ố dĩ dành cho dân ông trên đất Mỹ đó là Bà Liên thưa Đơn Dương đã lén quay phim và thu âm khi bà đang ăn ái với Đơn Dương và dùng những hình ảnh lẫn lộn oằn oại cùng những âm thanh khoái lạc của bà khi bà đang cơn lên đỉnh... để tố tụng bà.

Theo một vài người thuộc "giới sành điệu" biết rõ bà Liên Trần thì họ cho biết Bà Liên bị chứng "không thể bé mồm" được mỗi khi tới bên bà thường kêu gào diên loạn la làng cho nó được "more feeling". Với Đơn Dương cũng vậy, vì nghĩ rằng chỉ có hai người nên bà mặc sức hợp diễn cùng anh đại tài tử này để cùng anh "ngao" như mèo trên nóc nhà. Ai dè anh tài tử này chơi đùa tung những hình ảnh và âm thanh "chết người" của bà ra công chúng.

Bà Liên vì sợ xấu hổ với chất lượng diễn xuất loại "không đụng hàng" của mình nếu như Đơn Dương phát tán ra công cộng nên đã nhiều lần đưa tiền cho anh tổng cộng là 110,000 nhưng Đơn Dương vẫn đòi thêm với giá tổng tiền là một ngôi nhà, một nhà hàng, và một xe hơi mới. Thêm nữa là Đơn Dương đã dấu chuyện mình có bệnh viêm gan B là một bệnh lây lan qua tình dục và có thể gây nguy hiểm đến chết người.

Phía Đơn Dương cho là bà Liên chỉ vì cay cú khi anh không chia tay với bà và quen người khác cho nên mới hận tình mà trả đũa vu cáo anh để bôi

Bà Mỹ Hạnh - thẩm mỹ viện Hạnh Phước, 64 tuổi, và Đơn Dương 50, công khai ra mắt "đôi lứa lệch" vào Valentine (tháng Tư) vừa qua năm nay

lọ tên tuổi anh...

Nội vụ được đưa ra tòa lần nhất, hai bên hòa giải rút đơn kiện, nhưng bà Liên lại nộp đơn kiện trở lại, phía Đơn Dương và luật sư của anh không nhận được giấy tổng đạt, không tham dự tòa. Tòa xử khiếm diện bắt Đơn Dương bồi thường 200 ngàn. Đơn Dương chống án...

Nội vụ còn chưa biết ra sao thì Đơn Dương đã rùm beng thêm một trận nữa đó là công khai mối tình của anh với bà Mỹ Hạnh tức chủ nhân Thẩm Mỹ Viện Hạnh Phước, một doanh nghiệp tài trợ chính (hay có phần hùn) cho Trung Tâm Thúy Nga Paris By Night cuộc tình mới của anh với bà Hạnh Phước một phụ nữ có vẻ "nặng bốp (tiền) hơn người cũ càng làm cho dư luận chung quanh anh diễn viên này được dịp bùng phát.

Người cho Đơn Dương đứng vì khi bỏ bà Phương Liên chủ môi giới nhà cửa (Real Estate Agent) để đáp vô vọng tay nhan sắc nhan sắc của bà Hạnh Phước, một người vừa đẹp (chắc hơn bà Phương Liên) và vừa có

Bà Liên Trần người tình cũ "không thể bé mồm" của Đơn Dương

tiền nữa thì làm gì bà P Liên không ưa gan. Và cũng có phía cho là Đơn Dương đứng loại gà cổ. Đời anh có đơn nên hai tay nắm hai cổ, có nào nặng ví tiền hơn thì anh buông cổ kia... Mặc kệ về tuổi tác thì bà Mỹ Hạnh và Đơn Dương dù có là chủ thẩm mỹ nhưng vẫn là đôi lứa lệch. Bà Hạnh Phước 64 tuổi, Đơn Dương vừa tròn 50

Cuộc tình với bà Hạnh Phước vừa ra mắt vào mùa Valentine năm nay thì cho đến cuối tháng 6 vừa qua... thế giới tin hành lang của người Việt tại Mỹ lại được dịp nổ bùng thêm trận nữa. Lần này Đơn Dương chết chắc.

Tòa kháng cáo ngày 23 tháng 6 năm 2010, bồi thẩm đoàn của tòa án Fairfax, Virginia đã kết án tài tử Đơn Dương phạm tội dùng những "hình ảnh riêng tư" (và âm thanh nửa chữ quan tòa!) của bạn gái là bà Liên Trần để đe dọa và tố tụng.

Như trên đã nói Bà Liên Trần là một chuyên gia địa ốc khá nổi tiếng và thành công tại Falls Church, Virginia. Bà cũng là một phụ nữ rất năng động trong các công tác từ thiện, xã hội tại Hoa Kỳ. Ngoài chuyện xì căng đan "không thể bé mồm" trên giường ra, bà Liên Trần ngoài xã hội cũng là một MC rất được ưa chuộng và hăm mộ trong các buổi tiệc trong cộng đồng, gây quỹ thành công cho các chương trình gây quỹ cho Chùa Chiếu và Nhà Thờ tại Địa Phương.

Sau cùng, vụ kiện đã được xử lại ngày 21 tháng 6 năm 2010 và kéo

dài suốt 3 ngày tại tòa án Fairfax, Virginia. Tài tử Đơn Dương đã mượn 4 luật sư (3 Mỹ - 1 Việt), 2 thông dịch viên, 1 kỹ giả tòa án và một chuyên viên computer để bào chữa cho mình.

Bà Liên Trần chỉ có một luật sư và một chuyên viên computer.

Đơn Dương đã khai là anh không biết xử dụng computer. Mỗi lần muốn dùng máy thì nhờ đưa con trai bắt lên dùm.

Đơn Dương cho biết bên cạnh điện ảnh anh còn là một người có học vị cao, có bằng được sĩ và đã hành nghề được sĩ tại Việt Nam trước khi đến Hoa Kỳ.

Trong 7 năm qua, Đơn Dương đã chối từ không đóng một phim nào tại Hoa Kỳ vì không thấy vai trò nào thích hợp hết. Ngoài ra, anh đang sống với một người bạn gái, giúp trông nom thẩm mỹ viện của bạn gái dù hàng tháng không được trả lương (ý nói bà chủ Mỹ Viện Hạnh

Đơn Dương & Mỹ Hạnh Paris By 9

Phước chưa chịu trả lương công anh làm "gà cổ" cho bà)

Đơn Dương cũng khai, anh là một đại tài tử, rất nổi danh. Ai muốn đưa tiền thì anh nhận chứ không tổng tiền ai cả. (sướng hén!)

Câu nói này đã chấm dứt cho vai diễn cuối cùng trong cuốn phim đời của anh. Chính Đơn Dương nhận là có lấy tiền của bà Liên Trần nhưng là do bà này "cho" thì lấy chứ không phải tổng tiền... Ý anh muốn ngấm mấy câu thơ tặng bà Liên Trần

Bắt thang lên hỏi ông trời

Có tiền cho trai có đòi được không?

Ông trời bứt tóc nhổ lông

Ai ngu thì chịu chứ công đâu đòi

Sau khi nghe luật sư hai bên tranh

biện suốt 3 ngày, đưa những bằng cớ và lời khai của các nhân chứng, Bồi Thẩm Đoàn gồm 7 người đã họp trong 2 tiếng đồng hồ. Sau cùng, Đơn Dương đã bị tòa tuyên án "Guilty" vì đã dùng những "hình ảnh riêng tư" để đe dọa và tố tụng bà Liên Trần. Tòa xử phạt Đơn Dương phải trả lại tất cả số tiền đã lấy từ bà Liên Trần và phải bồi thường tất cả án phí.

Vụ kiện về đến đây coi như đã final. Không còn cách nào chống án được nữa cả. Bước kế tiếp thuộc về tội Hình, bên cạnh vụ kiện này cảnh sát liên bang (FBI) và Biện Lý Cuộc đã và đang thụ lý hồ sơ.

Theo cảnh sát liên bang Mỹ thì tiết lộ thì "khí qua Mỹ, Tài Tử Đơn Dương đã báo trong hồ sơ định cư là ông ấy đang có vợ, mà sự thực anh đã ly dị vợ ở Việt Nam. Ông ấy đã nhận của vợ (đã ly dị.) \$10,000 để đem bà này và con cái vào Hoa Kỳ. Để che dấu, Tài Tử Đơn Dương ly dị lần thứ hai ở Cali..."

Bà Liên đã ra tòa Fairfax ngày 27 Tháng 2, 2009. Sau khi xem xét kỹ hồ sơ, bằng chứng đưa ra, Tòa The Circuit Court For Fairfax County đã ra án lệnh Tài Tử Đơn Dương phải bồi thường cho Bà Liên Trần số tiền tổng cộng là \$200,000....

Câu chuyện "*Trong nhà ngoài xa lộ*" hôm nay đến đây tạm ngưng, hẹn gặp lại quý độc giả vào số báo sau...

Nguồn do *Doanh Nghiệp Đời Sống* góp nhặt từ bàn nhậu với mục đích "mua vui cũng được một vài trống canh" và không bảo đảm mức độ chính xác...

Đời tôi có đơn

Bạn bè bảo tôi là thằng có đơn vì tôi không có bạn gái.

Nhưng tôi cũng đã từng có người con gái thể cùng tôi sống chết có nhau, nặng nề

- "Không trả nợ cho bà, bà thế sống chết với mày".

Và cũng từng có người con gái cùng tôi hẹn-uớc đến kiếp sau. Nàng hẹn:

- "Muốn của chị mày hả? Đợi kiếp sau đi cưng!"

Đó là chưa kể có người con gái cam lòng tự-nguyên vì tôi mà chết. Nàng nói chắc như bập

- "Cái gì? Làm bạn gái ông? Tui thà chết còn hơn!"

Nghĩ lại tôi thấy mình cũng đào-hoa quá !!!

Trong số người Việt đã đạt được mục đích nhập cư và những người còn đang cố gắng dành một chỗ trên con tàu đến miền đất hứa để thực hiện giấc mơ của mình, có bao nhiêu người thực sự hạnh phúc với giấc mơ ấy? Còn bao nhiêu người ôm ảo mộng khi giấc mơ tan vỡ và bao nhiêu số phận vẫn đang chìm trong cơn mộng mị? Giấc mơ nước Úc thực hư ra sao?

Tám hộ chiếu là 'hiên thân' cho giấc mơ nước Úc

Nước Úc - miền đất hứa
Nằm ở Nam bán cầu, Úc là nước lớn thứ sáu trên thế giới với nền chính trị ổn định, tạo điều kiện rất tốt cho nền kinh tế cất cánh và hình thành nên một trong những xã hội đa sắc tộc hiện đại, phát triển hàng đầu thế giới. Nước Úc xếp hạng ba về chỉ số phát triển con người của Liên Hiệp Quốc năm 2007 và hạng sáu về chỉ số chất lượng cuộc sống theo xếp hạng của tạp chí The Economist năm 2005. Đất nước Kangaroo còn nắm giữ kỷ lục với bốn thành phố lớn nằm trong danh sách những thành phố dễ sống nhất thế giới là Melbourne (hạng 2), Perth (hạng 4), Adelaide (hạng 7) và Sydney (hạng 9). Thu nhập bình quân đầu người của Úc năm 2009 là 38.500 đô-la. Theo kết quả đánh giá của Công ty CommSec trên mọi phương diện trong đó có chỉ tiêu ổn định thị trường việc làm, tăng lương và mức độ niềm tin, "người dân Úc hiện đang trong thời kỳ hưng thịnh nhất". Cũng theo báo cáo này, cứ bình quân 30 tuần một người dân có thể tự mua cho mình một chiếc xe ô-tô mới.

Úc có một hệ thống y tế hoàn hảo. Tất cả các công dân Úc có nghĩa vụ đóng thuế Medicare để tài trợ hệ thống y tế công cộng, do vậy mọi người dân đều có thể sử dụng hệ thống y tế công cộng như: bác sĩ, bệnh viện và các dịch vụ chăm sóc sức khỏe khác.

Bên cạnh chính sách y tế ưu việt, hệ thống chính sách xã hội của Úc cũng rất hấp dẫn. Chỉ cần là người thất nghiệp, mỗi tháng sẽ được chính phủ trợ cấp 900 đô-la Úc (khoảng gần 14 triệu đồng tiền Việt Nam).

Nước Úc rộng lớn với diện tích hơn 7,6 triệu km² với dân số chỉ xấp xỉ 22 triệu, vẫn tiếp tục thu hút lực lượng lao động để đáp ứng cho nhu cầu phát triển công nghiệp, dịch vụ của mình trong tương lai, mặc dù mới đây, theo yêu cầu của Bộ trưởng Di trú Úc Chris Evans, chính phủ Liên

bang Úc công bố những thay đổi trong chính sách nhập cư tay nghề theo hướng thắt chặt hơn với mục tiêu "chỉ nhận những người mà nền kinh tế cần". Tuy nhiên, cơ hội nhập cư vẫn vô cùng hấp dẫn với những người Việt mong muốn trở thành một công dân Úc thực thụ.

Tìm thấy giấc mơ

Chỉ chiếm 1% trong tổng dân số toàn nước Úc, với hơn 30 năm hình thành và phát triển, cộng đồng người Việt tại Úc là cộng đồng nước ngoài

định được vai trò của mình trên quê hương mới, giấc mơ về tương lai tốt đẹp trên xứ sở chuột túi đã thành hiện thực.

Đó là những con người đã thực hiện được những 82 giấc mơ lớn và thành công của họ được đông đảo cộng đồng công nhận. Còn những con người bình thường mà chúng ta vẫn gặp đâu đó trên những con phố sầm uất ở Footscray hay Springvale của người Việt thì sao?

Lâm Nguyễn ở Úc đã được 10 năm. Hiện anh đang định cư và

Giấc mơ nước Úc

Andy Nguyen ABC Radio

trẻ nhất nhưng đã giành được rất nhiều thành công và tạo nên tiếng vang trên nhiều lĩnh vực tại xứ sở đa văn hóa, đa sắc tộc Úc châu. Có thể kể ra một số gương mặt là niềm tự hào của người Việt trên đất Úc như: đạo diễn Khoa Đổ - đoạt danh hiệu Người trẻ Úc gốc Việt 2005, Ken Lê - Vô địch bóng bàn Úc 2004, Justin Nguyễn - người được tuyển chọn vào danh sách những người rước được Thế vận hội tại Úc, hoặc như chị Phan Thị Cẩm Tú - Tổng Giám đốc Công ty Clever Link Internet and Technology Services, được ghi danh vào cuốn sách Top ICT Companies in Australia 2003... và gần đây là Thanh Bùi, lọt vào top 8 Australian Idol 2008. Có thể nói rằng người Việt nhập cư đã khẳng

lâm việc tại Úc. "Vừa tốt nghiệp cấp ba, mình sang Melbourne theo học ngành kế toán tại trường RMIT theo lời tư vấn của bà chị gái cũng đang theo học ngành này vì dễ kiếm việc làm và được ưu tiên hơn khi xin thường trú tại Úc (PR). Sau gần bốn năm học tập và lăn lộn kiếm sống bằng nhiều công việc khác nhau từ chạy bàn cho nhà hàng đến dọn hàng thuê ở chợ Victoria, thậm chí mình cũng đã từng chung vốn mở được một tiệm bán quần áo nhỏ nhỏ ở chợ Victoria, cuối cùng mình cũng lấy được tấm bằng tốt nghiệp ngành kế toán."

Tuy nhiên, Lâm đã không thể kiếm nổi một công việc đứng với chuyên ngành đào tạo của mình. Lâm tiếp tục làm những công việc bán thời

gian để tồn tại rồi đăng ký tham gia một khóa học ngắn hạn về môi giới bất động sản và âm thầm chờ thời cơ tới. Gần một năm sau khi tốt nghiệp với biết bao lần phỏng vấn hết công ty này đến doanh nghiệp nọ, công việc đầu chẳng thấy mà visa sinh viên của Lâm thì sắp đến ngày hết hạn. Ánh mắt trời nước Úc dường như sắp tắt lịm đối với chàng trai Hà Nội thì một niềm vui thật bất ngờ khi công ty bất động sản BarryPlant nhận anh vào thử việc. Chỉ sau hai tháng thử thách Lâm chính thức ký hợp đồng lao động với công ty.

"Mức lương không cao nhưng hoa hồng cho mỗi giao dịch rất khá, hơn nữa mình có cơ hội tiếp xúc với nhiều khách hàng ở mọi tầng lớp xã hội, điều đó thật quý giá vì nó làm dày thêm vốn sống và vốn hiểu biết về xã hội Úc", Lâm hào hứng chia sẻ.

Sau một năm làm việc chăm chỉ, cơ hội bấy lâu Lâm mong chờ đã tới khi anh được công ty đứng ra bảo lãnh để xin PR. Giờ đây, sau hơn ba năm làm việc tại BarryPlant, Lâm được đồng sự và cấp trên đánh giá cao bởi tinh siêng năng không ngại khó khăn và luôn sẵn sàng học hỏi. Một đồng nghiệp của Lâm bật mí về thành công của bạn mình: "Cậu ấy rất tham công tiếc việc, nhiều lúc mưa gió, cần nhà cần bán của khách thì xa, nếu là người khác chắc họ sẽ hẹn khách hàng vào dịp khác, vậy mà Lâm không nề hà quyết giữ chữ tín và không bỏ lỡ cơ hội kiếm về cho công ty thêm hợp đồng mới. Có lẽ vì thế mà Lâm có nhiều khách hàng ruột rắm."

Căn nhà khang trang được Lâm và người vợ mới cưới gọi trêu mếu là 83 lâu đài trong mơ. "Cuộc sống và công việc của chúng mình giờ khá ổn định rồi, chỉ còn mong chờ một em bé ra đời cho vui cửa vui nhà nữa thôi", người vợ gốc Trung Quốc của Lâm tâm sự.

Hiện sinh ra trong gia đình kinh doanh rất khá giả tại thành phố Sài Gòn. Năm 1998, sau khi tốt nghiệp phổ thông trung học, cô thi đỗ vào một trường đại học danh tiếng tại đây, Hiền được bố mẹ đưa ra hai lựa chọn: một là học đại học tại Việt Nam và lựa chọn thứ hai là đi du học Úc. Sau cả tuần suy nghĩ cô quyết định 83 đánh liều từ bỏ giảng đường đại học ở Việt Nam, quyết tâm 83 chân ướt chân ráo mang chương đi đánh xứ người.

"Hồi đó mình mới 17 tuổi, tiếng Anh thì chữ tặc đánh chữ tộ vì mình học theo chương trình tiếng Nga chứ

không phải tiếng Anh như sau này, thời gian đầu mới sang đây mình thực sự sốc, sốc ngôn ngữ, văn hóa, rồi thêm cả nỗi nhớ nhà khiến mình gần như rơi vào trạng thái tuyệt vọng", Hiền hồi tưởng lại quãng thời gian khó khăn.

Một thành phố lạ lẫm với những con người mà ngôn ngữ cũng như văn hóa của họ vốn là điều mà Hiền háo hức được khám phá khi còn ở Việt Nam giờ đây đang trở thành một áp lực đè nặng lên tâm lý của cô thiếu nữ lần đầu tiên xa nhà. Tuy nhiên, những khó khăn, bỡ ngỡ và những cú sốc văn hóa cũng qua đi. Cô đăng ký theo học ngành Child care (chăm sóc trẻ em) và bắt đầu hòa nhập vào xã hội Úc bằng những công việc làm thêm từ bán bánh mì, phụ giúp trong hãng may đến phục

vụ tại tiệm ăn nhanh ở vùng trung tâm thành phố Melbourne. "Khoản tiền kiếm được không nhiều nhưng vốn tiếng Anh và hiểu biết văn hóa về cộng đồng Úc của mình tăng đáng kể", Hiền chia sẻ.

Kết thúc khóa học, Hiền nhận được chứng chỉ chuyên môn và trở thành một cô nuôi dạy trẻ ở một nhà trẻ của chính phủ với mức lương khá hấp dẫn. Hiện tại, cô gái nhút nhát đầy bỡ ngỡ ngày nào đã trở thành một công dân Úc thực thụ sau gần 10 năm sống và học tập tại Melbourne.

Trong câu chuyện trao đổi quanh bàn trà trong căn nhà gọn gàng và thơm mát của Hiền tại Melbourne, những tia sáng ánh lên trong đôi mắt của cô gái Sài thành chiếu lên niềm hy vọng vào tương lai trên xứ sở mà cô gọi là "quê hương thứ hai" của mình.

Bức tranh về những số phận con người trong cuộc chinh phục giấc mơ miền đất hứa Úc cũng in đậm những nét sáng và cả những mảng tối của nó. Dường như trong bức tranh ấy chưa đựng cả những số phận ở nơi đất khách quê người đang tự giam mình trong 83 cơn mộng mị.

Xuất hiện trong một buổi tiệc mà 83 khách quý là những sinh viên

đang học tập ở các trường đại học khác nhau tại Melbourne, Huỳnh với dáng vẻ thư sinh, nước da trắng trẻo và khuôn mặt hiền lành nói giọng Bắc rất chuẩn khiến nhiều người nghĩ anh là một sinh viên từ Hà Nội mới sang Melbourne học tập. Kỳ thực, anh là một dân 83 local chính hiệu, ấy là cách nói về một người nhập cư đã lấy được PR. Huỳnh hôm hình kể: "Theo lời mời giới của một người anh họ đã vượt biên sang Úc và định cư được nhiều năm, mình kết hôn giả với một cô gái cũng đã di dân sang Úc từ nhỏ với phí tổn là gần 60 nghìn đô-la Úc. Sau gần ba năm chung sống với nhiều tình cảnh ông đỡ khóc, bà đỡ cười thì hợp đồng hôn nhân cuối cùng cũng kết thúc bằng một vụ li hôn. Bấy giờ thì mình là một dân local tự do đã có PR đẳng hoàng."

Nếu câu chuyện chỉ có vậy thì chắc hẳn ai cũng nghĩ Huỳnh là người may mắn vì sau những gian nan của cuộc hôn nhân theo hợp đồng thì anh cũng đã được toại nguyện. Tuy nhiên, sự đời cũng có lắm nỗi truân chuyên. Huỳnh vốn là một nhân viên kỳ cựu với 10 năm làm việc tại công ty LG Meco - liên doanh điện tử đầu tiên tại Việt Nam là con đẻ của sự hợp tác kinh tế giữa Việt Nam và Hàn Quốc vào giữa thập niên 90 của thế kỷ trước. Mức lương gần 1.000 đô-la Mỹ một tháng đủ bảo đảm cho Huỳnh một cuộc sống khá giả tại Việt Nam. Thế nhưng rồi những câu chuyện về nước Úc thật hấp dẫn với nào là chính sách xã hội ưu việt, đất nước và con người văn minh, nhiều cơ hội làm ăn và đổi đời qua lời của người anh họ đã định cư Úc kể lại sau mỗi lần về Việt Nam thăm gia đình đã đẩy lên trong Huỳnh một tham vọng mới - 83 chinh phục nước Úc.

Trải qua những chông gai suốt ba năm trời trong vòng xoay của cuộc hôn nhân giả với khoản đầu tư bằng tài sản của cả một gia đình trung lưu ở Việt Nam, từ bỏ một công việc khá hứa hẹn với mức lương hấp dẫn ở trong nước, hiện giờ Huỳnh đang sống theo diện ăn thất nghiệp ở Úc và làm việc chui trong một hãng giặt ủi tại Melbourne.

Hiếu, một sinh viên học tại trường Đại học công nghệ Victoria và là đồng nghiệp của Huỳnh, tâm sự: "Tụi em làm việc ở đây từ 10 đến 12 tiếng một ngày và được chủ người Việt trả 10 đô-la Úc một tiếng bằng tiền mặt, công việc vất vả mà lương thì chỉ có vậy vì làm chui mà. Anh Huỳnh đã có PR nên được ăn tiền

thất nghiệp 900 đô-la một tháng, nhà thì anh không phải thuê mà được người anh họ cho ở nhờ nên cũng đỡ hơn tụi em..."

Anh họ của Huỳnh đang làm công nhân tại hãng Toyota kể về cuộc sống hàng ngày của em mình: "Là anh em sống chung một nhà vậy mà ít khi nói chuyện tâm sự được với nó. Hôm nào không phải đi làm thì nó nhốt mình trong nhà cả ngày, không tiếp xúc nói chuyện với ai ngoài dân mất vào cái tivi, sáng nào thức dậy sớm đi ra vườn cũng thấy nó ngồi thẩn thờ như đang suy nghĩ điều gì vẩn vơ lắm..."

Mai Anh, 28 tuổi đời, sinh ra và lớn lên tại thành phố cảng Hải Phòng. Học hết lớp 12, cô được ông bác ruột đã có gia đình và đang sống tại Melbourne bố trí cho một con đường trải thảm đỏ bảo đảm cho cô một tương lai tốt đẹp nơi xứ người. Đó là kết hôn giả với một thanh niên hơn cô vài tuổi mà ông bác giới thiệu là bạn nhậu của bác. Câu chuyện tưởng chừng suôn sẻ khi Mai Anh sang Úc và bắt đầu sống cùng nhà với người chồng hồ với mong muốn chỉ sau hai hay ba năm nữa mình sẽ lấy được PR, kết thúc hợp đồng hôn nhân và bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới và đầy hứa hẹn.

Thế nhưng không biết chổng có vì quá ham làm việc hay bạn chuyện cá nhân mà chẳng mấy khi về nhà để điếm danh. Cả ba lần Sở Di trú cho người đến kiểm tra xác minh hôn nhân thì cả ba lần chồng Mai Anh đều không có nhà và cô cũng không thể liên lạc được với anh ta. Tiếng Anh thì kém nên Mai Anh cũng không biết phải làm thế nào... Có lẽ vì thế mà đến giờ sau hơn 5 năm sống tại Úc, làm biết bao nhiêu nghề để mưu sinh, hồ sơ hôn thú của Mai Anh vẫn ở dạng treo. Nhiều lần cô thông qua luật sư để đề nghị giải quyết nhưng kết quả đầu chưa thấy mà trước mắt chỉ thấy cái tuổi nó đuổi xuân đi.

Chị Minh, chủ một cửa hàng bán thực phẩm tại chợ Footscray, kể về nhân viên của mình: "Mai Anh tình cờ mở, nhanh nhẹn tháo vát và làm được việc lắm, thế nhưng thời gian gần đây không biết có chuyện gì không vui mà hay tính nhảm tiến cho khách và ít nói hẳn đi."

Mai Anh tâm sự nhiều lúc cô đã tuyệt vọng quyết định coi như mất tiền ngu nhưng nghe bác và gia đình động viên nên đến giờ vẫn đành tìm mọi cách để đi đến cùng cuộc hôn nhân theo hợp đồng này.

Mai Anh và Huỳnh chỉ là hai số

phần không được may mắn trên con đường tìm đến với ước mơ định cư nơi đất Úc và dường như đang tự giam mình trong một cơn mộng mị. Những quãng thời gian đã phí hoài, những khoản tiền khổng lồ bằng cả tài sản của họ và cả những chi phí cơ hội chỉ để đổi lại cả một chặng đường sắp tới chưa có hồi kết viên mãn.

(*) Tên các nhân vật trong bài viết đã được thay đổi

Giới trẻ Úc ngập trong nợ nần

Kirstin Murray - qua bài Generation Y drowning in debt

Ước có lẽ đã tránh được cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu tồi tệ nhất trong lịch sử nhưng với giới trẻ Úc thì đây chỉ là sự bắt đầu.

Chỉ tiêu bữa bãi có thể khiến giới trẻ Úc ngập trong nợ nần. (flickr.com: sequendos.com)

Thế hệ Y tại Úc là những người ở độ tuổi dưới 30. Họ trẻ, sành điệu và luôn lạc quan. Đối với họ, mua sắm là một thứ vui và họ cảm thấy không có vấn đề gì khi nường hết số tiền kiếm được.

"Tôi thường thấy mình để ý đến quá nhiều món hàng, hơn nhiều so với những gì tôi mong muốn hoặc cần cho cuộc sống. Tôi luôn muốn có những món hàng mới. Thực chất, đó là những thứ tôi muốn có chứ không phải tôi cần," Marina Ekonomo, một sinh viên chia sẻ.

Ngân quỹ của thế hệ Y có thể hạn hẹp. Tuy nhiên, điều này không ngăn cản những phụ nữ trẻ như Marina tiêu xài thoải mái, đặc biệt khi họ có trong tay thẻ tín dụng.

Theo tiến sĩ Steve Keen từ Đại học Tây Sydney, thế hệ X (những người sinh trong khoảng thập niên 60 và 80) và thế hệ Y không nghĩ nhiều mỗi khi quẹt chiếc thẻ nhựa thần kỳ của mình để sau đó rơi thẳng vào cảnh nợ nần. Việc vay nợ trở nên quá quen thuộc với họ và vì thế nợ nần là việc bình thường.

Thẻ tín dụng là phương tiện để mua bán dành cho những thanh niên dưới 30 tuổi. Marina Ekonomo có một thẻ tín dụng trong khi Sheree Purcell sở hữu hai cái. Cả hai hiện là sinh viên học toàn thời gian.

"Tôi có một thẻ tín dụng có hạn mức 4000 đô-la Úc và thẻ đó đã được dùng hết hạn mức. Một thẻ tín dụng khác có hạn mức 1500 đô-la cũng ở tình trạng tương tự," Sheree Purcell cho biết.

Đến khi tốt nghiệp, Sheree Purcell sẽ đối mặt với khoản nợ 20 ngàn đô-la tiền học mượn từ chính phủ cùng với hóa đơn vay tín dụng 5500 đô-la. Tuy nhiên, như nhiều người cùng trang lứa lớn lên với các khoản nợ, Sheree Purcell tin chắc rằng cô có thể thanh toán món nợ này.

"Tôi sẽ mắc nợ cho tới khi tôi bắt đầu đi làm và có thể trả được hết. Hiện tại, tôi phải trả 50 đô-la mỗi tháng và lệ phí là 20 đô-la. Khoản tiền đó không giải quyết được món nợ nhanh chóng nhưng như vậy cũng không sao," Sheree Purcell tự tin nói.

Bài học từ việc mất khả năng chi trả

Điều mà các ngành dịch vụ và các nhà quan sát biết rất rõ là thái độ

thoải mái của thế hệ Y với những khoản nợ cá nhân có thể lý giải tại sao họ là đối tượng chủ yếu đáng ký sử dụng thẻ tín dụng và các hợp đồng mua điện thoại di động mới.

Cơ quan thông tin tín dụng Veda Advantage nhận thấy thế hệ Y là thế hệ có tỉ lệ vỡ nợ cao nhất. Năm 2009, 175 ngàn thanh niên từ 18 đến 30 tuổi không trả được các khoản nợ tín dụng.

Ben Mercer đã học được bài học đắt giá từ việc vay tiền để dài khi hóa đơn thẻ tín dụng của anh đã dồn lại khoản nợ lên đến hơn 5000 đô-la.

"Tôi đã quyết định làm thẻ tín dụng để thanh toán một số hóa đơn. Sau một thời gian, tôi nhận thấy mình đã tiêu hết hạn mức tín dụng nên không thể tiếp tục sử dụng nó. Tôi cũng nhận thấy mình đang mắc một khoản nợ lớn và cảm thấy lo lắng," Ben Mercer chia sẻ.

Chàng trai 22 tuổi này đã cố gắng tránh xa các khoản nợ nần cho đến khi một loại điện thoại mới xuất hiện quá hấp dẫn đối với anh. Ben cho biết hóa đơn iPhone đầu tiên của anh khoảng 1200 đô-la và anh lại cảm thấy sốc bởi anh không hiểu thực sự chiếc điện thoại mới dùng để làm gì.

Theo ông Duncan Rintoul từ Trung tâm Nghiên cứu Các vấn đề Thanh niên, khoản nợ thiếu niên ở độ tuổi 12-14, trung bình chỉ khoảng 100 đô-la trong khi với thanh thiếu niên ở độ tuổi 16,17, số tiền này tăng lên khoảng 400 đến 500 đô-la.

Nhà nghiên cứu xã hội Duncan Rintoul đã tiến hành khảo sát mức nợ của thế hệ Z và phát hiện thấy những khoản nợ nhỏ có thể là một bài học cuộc sống hữu ích đối với thiếu niên.

"Vay tiền và nợ nần ở mức an toàn là một phần cuộc sống của người dân

Úc. Tôi nghĩ câu hỏi xung quanh việc làm thế nào để xóa bỏ tình trạng nợ nần trong giới trẻ? là một câu hỏi không thực tế," ông Duncan nhận định.

Năng cao hiểu biết về tài chính

Tổ chức Bảo vệ Người tiêu dùng Úc - ACCAN cho rằng đã đến lúc các nhà chức trách cần điều tra những lời quảng cáo chào mời khách hàng mà các tổ chức cung cấp tín dụng hiện đang sử dụng.

"Thông tin từ các nhà cung cấp khiến cho khách hàng nghĩ rằng khoản tiền họ phải đóng là một số tiền cố định khoảng 29 hoặc 39 đô-la mỗi tháng trong khi họ thừa biết 2/3 số người ký hợp đồng sẽ phải trả vượt quá khoản tiền trên khá nhiều," ông Alan Asher từ tổ chức ACCAN cho biết.

Trước khi để thế hệ Z đi theo con đường nợ nần, họ đã có một bài học về nguyên tắc tài chính. Những tổ chức hỗ trợ thanh niên đã tới các trường học ở Melbourne và cảnh báo học sinh, sinh viên không nên vội vàng sử dụng dịch vụ vay tín dụng.

"Một phần trong việc làm này là giúp học sinh, sinh viên tự tin hơn khi tự phải đưa ra quyết định, dành thời gian để tìm hiểu loại hình dịch vụ họ sắp sử dụng và đưa ra những quyết định chín chắn," bà Emma Ascher từ Công ty cung cấp dịch vụ tư vấn pháp luật St Kilda giải thích.

Ông Steven Munchenberg, một chuyên gia hàng đầu của ngành tài chính, cho biết tín dụng là một trong những sáng kiến ngân hàng tài trợ để hỗ trợ thúc đẩy cộng đồng hiểu biết về tài chính.

"Ngân hàng cũng chịu thất thoát khá lớn khi cho những người không có khả năng chi trả vay tín dụng. Việc nhận một khoản lãi vài trăm đô-la không đáng so với việc xóa một khoản nợ xấu trị giá vài ngàn đô-la," ông Steven nhận xét.

Tuy nhiên, chuyên gia kinh tế Steve Keen cho rằng ngân hàng kiếm được nhiều lợi nhuận hơn so với khoản tiền thất thoát. Ông nhận định: "Tỉ lệ vỡ nợ rất cao nhưng lãi suất cũng ở mức trên trời. Nếu có tỉ lệ lãi suất 15% trên mức chi phí cho thế hệ Y vay nợ, ngân hàng vẫn có thể gánh chịu được tỉ lệ vỡ nợ bằng 1/7 số khoản tín dụng cho vay và vẫn có thể tiếp tục công việc kinh doanh."

Vai trò của xã hội và gia đình

Từ ngày 1/7/2010, luật mới quy định các ngân hàng không được phép cho vay tín dụng những khoản tiền cao hơn mức người tiêu dùng có thể chi trả sẽ có hiệu lực.

Ông Steven Munchenberg tán đồng rằng luật mới có thể giảm số lượng thẻ tín dụng được ngân hàng chấp nhận. Tuy nhiên, ông cảnh báo người trẻ có thể sẽ tìm nguồn vay ở nơi khác.

"Mặc dù rất vui mừng vì chính phủ đã thông qua luật mới, chúng tôi quan ngại điều luật này có thể đẩy những người trẻ vào tay của những kẻ cho vay ngoài vòng pháp luật mà chắc chắn sẽ khiến họ gặp nhiều phiền phức," ông Steven nêu ý kiến.

Còn nhà kinh tế học Steve Keen cho rằng các bậc cha mẹ cũng có vai trò nhất định trong những vấn đề liên quan đến tiền bạc của thế hệ Y.

"Lấy ví dụ nếu quan sát một thanh niên 20 tuổi, khi người này mới chào đời, nợ nần của gia đình anh chiếm khoảng trung bình 17% tổng thu nhập của gia đình. Tuy nhiên hiện khoản nợ của gia đình lên đến khoảng 90% tổng thu nhập. Như vậy, không phải chỉ thế hệ con cái mới vay mượn. Các bậc cha mẹ cũng vay mượn khá bừa bãi," tiến sĩ Steve giải thích.

Người Vợ Tuyệt Vời

Hai người bạn nói chuyện với nhau:

Cơ lẽ mình phải xin ly dị.

Sao vậy?

Vợ mình nửa năm nay không thêm nói với mình một câu nào.

Mày điên à! Biết tìm đâu ra một người vợ tuyệt vời như thế?

Nổi tiếng nước Mỹ với biệt danh "Đạo chích chân trần" vừa bị chính quyền Bahamas tóm cổ, sau khi để lại một băng thành tích chồm chĩa "đáng nể" đột nhập hơn 100 ngôi nhà, lấy đi 5 chiếc máy bay, 1 xuống cao tốc và hàng loạt ô tô, xe máy, xe đạp.

Sập bẫy sau 2 năm chạy trốn

Hạ sĩ Chrislyn Skippings, phát ngôn viên Cảnh sát Hoàng gia Bahamas cho biết: Colton Harris-Moore, 19 tuổi, bị tóm trước bình minh ngày 11/7 tại đảo Eleuthera. Nhà chức trách Bahamas đã tích cực tìm kiếm Harris-Moore kể từ khi cậu ta đập một chiếc máy bay xuống... vùng biển ngoài đảo khơi Great Abaco cách nay một tuần, sau khi bay hơn 1.000 km từ bang Indiana tới.

Khoảng 48 giờ sau, ít nhất 7 vụ đột nhập nhà cửa và trộm cắp đã diễn ra trong khu vực. Tuy nhiên, cảnh sát vẫn mất dấu vết của Harris-Moore. Họ chỉ nhận được vài tin báo gây nghi vấn như thuyền trưởng Freddie Grant nói rằng ông thấy một thanh niên cao ráo, da trắng lạ mặt đang bơi gần bãi neo đậu tàu thuyền gần đảo Harbour ở phía Bắc Eleuthera vào ngày 7/7.

Nhân viên dịch vụ phà ở đảo Harbour, Stan Pennerman, cũng cho biết ông thấy một thanh niên xuất hiện trong khu rừng ở trên đảo vào cùng ngày. Cả hai người đàn ông đều không nghĩ nhiều tới chàng trai này cho tới ngày hôm sau, khi họ phát hiện có ai đó đã phá hoại hệ thống khởi động trên ba chiếc xuống đồ ở cảng.

"Một quán bar ở nơi neo đậu phà cũng bị trộm viếng thăm. Tên trộm đã cắt thủng bình phong sân khấu để chui vào bar, phá hỏng hệ thống đèn an ninh và có sử dụng điều khiển từ xa của chiếc tivi trong quán" - Denaldo Bain, viên quản lý quán bar Coakley's International Sporting Lounge kể lại - "Tên trộm đã xem tivi ở đây. Có vẻ hẳn ta đã bị nhiễm lạnh".

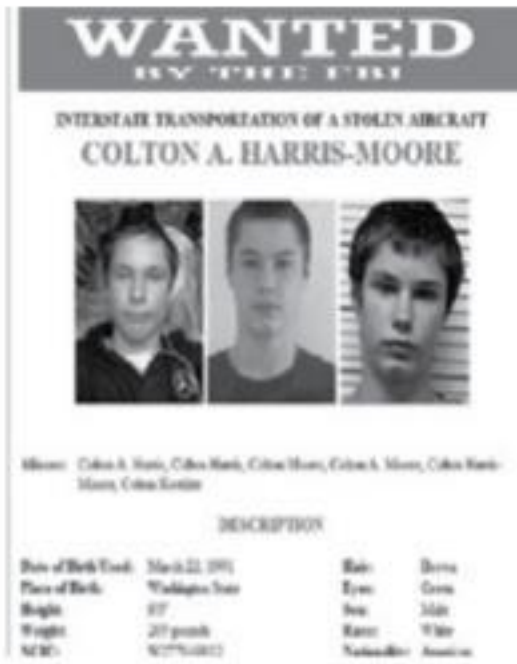
Sau khi rời khỏi quán bar, Harris-Moore đã đánh cắp thành công một chiếc xuống cao tốc Boston Whaler. Vào lúc 3 giờ sáng, cậu ta lên xuống với hy vọng sẽ tiếp tục cuộc đào tẩu. Nhưng nhà chức trách Bahamas đã nhận được tin báo và nhanh chóng triển khai ngăn chặn.

Tờ Herald cho biết Harris-Moore đã chống cự quyết liệt việc bị bắt. Cậu ta lái xuống chạy vòng vòng cho tới khi cảnh sát Bahamas phải bắn hỏng động cơ. Có tin nói rằng

Harris-Moore đã không chịu trả lời khi nhà chức trách bắc loa kêu hàng. Cậu ta còn móc ra một khẩu súng ngắn, lên đạn, đi vào đầu và đe dọa sẽ tự sát nếu bị bắt. Song cuối cùng, cảnh sát cũng thuyết phục thành công, Harris-Moore chấp nhận đầu hàng. Đây là lần đầu tiên Harris-Moore phải tra tay vào còng sau khi chạy trốn từ tháng 4/2008.

Tuổi thơ dữ dội

Colton A. Harris-Moore sinh ngày 22/3/1991, lớn lên tại Camano Island, bang Washington, Mỹ, với một tuổi thơ không hạnh phúc. Cha đẻ cậu ta, Gordon Moore, là một kẻ nghiện ma túy, thường xuyên phải ngồi tù kể từ khi Harris-Moore còn

SIÊU TRỘM SA LƯỚI

bé tí và chưa từng có một sự hiện diện đáng kể nào bên cạnh con trai. Mẹ đẻ là bà Pam Kohler, 59 tuổi, đi bước nữa. Tuy nhiên người chồng sau qua đời vì bạo bệnh khi Colton lên 7 tuổi.

Bà Kohler được đánh giá là thường xuyên hành xử hết sức bạo lực với con. Theo chính lời Harris-Moore, Kohler nghiện rượu và khi say xỉn, bà ta trở nên bất ổn, thường xuyên phá phách đồ của cậu bé. Tòa án cũng cho thấy Kohler ngày càng ít quan tâm tới việc học tập của con trai. Hàng xóm đã nhiều lần gọi điện cho Tổ chức Bảo vệ Trẻ em Mỹ để báo rằng Colton bị ngược đãi và lạm dụng nhưng tình hình không được cải thiện.

Tuổi thơ như vậy đã khiến Harris-Moore hình thành nhân cách không bình thường. Bà Pam nói rằng từ

khi con vào lớp một, bà đã thấy nó dường như "mất liên lạc" với thế giới xung quanh. Harris-Moore không chịu nghe lời thầy cô, thường xuyên gây lộn ở trường và cố tình đập phá đồ đạc quanh nhà. Từ năm 7 tuổi, Harris-Moore bắt đầu chui vào rừng sống và có thói quen đột nhập vào một số ngôi nhà nghỉ của những người khác. Cậu bé đánh cắp chăn mền, thực phẩm từ những ngôi nhà này rồi biến mất vào rừng trong vài ngày.

Năm lên 10 tuổi, Harris-Moore bắt đầu gây rắc rối với pháp luật và năm 12 tuổi, cậu lần đầu đối mặt với cáo buộc hình sự. Đó là khi Harris-Moore bị buộc tội đột nhập vào một doanh nghiệp ở vùng Stanwood, nổi lửa đốt trường Trung học cơ sở Stanwood và phá một băng tin công cộng. Cậu bé đã nhận tội sở hữu tài

sản có được do trộm cắp và bị bỏ tù 10 ngày.

Năm lên 13 tuổi, Harris-Moore lại bị khởi tố thêm 3 lần nữa. Mỗi lần gặp rắc rối với pháp luật, Harris-Moore chỉ bị giam giữ ngắn ngày hoặc phải tham gia các hoạt động công ích. Những hình phạt đó không khiến Harris-Moore từ bỏ niềm đam mê chồm chĩa của mình mà chỉ khiến "bệnh tình" ngày càng nặng hơn. "Chuyện tệ tới mức mỗi lần thắng bé cầm trong tay thứ gì đó, người ta lại nghĩ nó vừa đi ăn cắp ở đâu về" - bà Pam kể.

Cuối năm 2005, cảnh sát tìm thấy một chiếc máy quay phim của hãng xóm trong nhà Harris-Moore. Kết quả là tới mùa hè 2006, cậu ta phải ra tòa, nhưng đã không xuất hiện trong phiên xử. Harris-Moore giải thích sau đó rằng bản thân "sợ phải ngồi tù" nên đã đánh bài chuẩn.

Không chịu hối cải, Harris-Moore lại tiếp tục đột nhập vào nhiều ngôi nhà ở Camano Island và còn dùng máy tính trong một ngôi nhà để lướt web sex. Tức giận với hành động phạm pháp của Harris-Moore và lo lắng cho sự an nguy của cư dân trong khu vực, tháng 1/2007, cảnh sát đã ra lệnh truy nã cậu ta.

Chỉ vài tuần sau, Harris-Moore bị bắt khi một người hàng xóm phát hiện cậu ta đột nhập vào một ngôi nhà nghỉ trong vùng. Họ báo với cảnh sát và hai nhân viên công lực đã dùng mưu chiếu đèn công suất lớn vào ngôi nhà, khiến Harris-Moore tưởng đang bị một lực lượng cảnh sát đông đảo đang bao vây nên đã ra hàng.

Đối diện với 23 cáo buộc hình sự, Harris-Moore bị Tòa án Tối cao quận Island tuyên phạt 3 năm tù và phải đi cải tạo thêm 3 năm nữa. Chưa từng bị tổng giam quá một tháng trời, Harris-Moore tỏ ra hoảng sợ và lên kế hoạch đào tẩu. Tháng 4/2008, lợi dụng việc được giảm nhẹ hình phạt và chuyển từ nơi giam giữ tới một trại cải tạo gần Seattle, Harris-Moore đã trèo ra khỏi cửa sổ và trốn thoát.

"Chơi" cả nước Mỹ

Chỉ mấy chốc, các vụ trộm và đột nhập từ gia lại tái diễn ở phía nam Camano Island, với thủ phạm không ai khác ngoài Harris-Moore. Tại hiện trường các vụ trộm, cảnh sát thấy có nhiều vết chân trần, dường như đã được cố tình để lại nhằm gây ấn tượng. Cảnh sát liền nhân đó, gọi Harris-Moore là "Đạo chích chân trần".

Tháng 7/2009, cảnh sát buộc tội

Harris-Moore đánh cắp một chiếc xe Mercedes-Benz từ nhà cửa một hàng xóm và đâm nó vào phía một bình chứa khí propane khiến xe hư hỏng. Tuy nhiên Harris-Moore lại không hề hấn gì và rời khỏi hiện trường, để lại phía sau một chiếc balô, trong có một tạp chí, một chiếc máy ảnh chứa chân dung của cậu ta.

Theo sau vụ này, hoạt động phạm tội của Harris-Moore càng ngày càng "nâng cao trình độ". Tháng 9 cùng năm, cảnh sát quận San Juan, Washington, thông báo Harris-Moore, dù không trải qua một quá trình huấn luyện bay nào, vẫn thực hiện trốn lốt hai vụ đánh cắp máy bay. Một trong số đó là chiếc máy bay Cessna 182 trị giá 150.000 USD của phát thanh viên kênh phát thanh KZOK-FM Bob Rivers. Do chỉ học bay thông qua sách hướng dẫn và một chương trình mô phỏng bay trực tuyến nên Colton đã khiến chiếc máy bay bị hư hỏng nặng trong quá trình hạ cánh xuống Khu bảo tồn Anh diêng Yakama.

Tháng 9 năm ngoái, Harris-Moore đến Orcas Island, Washington, tiến hành vài vụ trộm rồi dùng một chiếc xuống cao tốc đánh cắp được đi sang vùng Point Roberts giáp biên giới với Canada. Cậu ta tìm cách di chuyển đến vùng British Columbia của Canada và thực hiện thêm hàng loạt vụ trộm khác rồi đánh cắp máy bay chuẩn về bang Idaho của Mỹ, khiến cảnh sát Canada phải ra lệnh truy nã khẩn cấp.

Cuối tháng 6 năm nay, Colton bị nghi đánh cắp xe hơi ở bang Illinois. Dấu vết để lại cho thấy cậu ta đã đi qua các bang Idaho, South Dakota, Nebraska, Iowa. Ngày 4/7, đứng Quốc khánh Mỹ, Colton tiếp tục chồm một chiếc máy bay Cessna 400 một động cơ từ sân bay ở bang Indiana và đâm xuống vùng nước gần đảo Great Abaco, quốc đảo Bahamas. Đó cũng là lúc nhà chức trách Mỹ thực sự muốn chấm dứt chuỗi ngày phạm tội của Harris-Moore.

"Chúng tôi muốn tóm nhân vật này. Cậu ta đã chuyển từ một sự khó chịu ở địa phương thành một vấn đề quốc tế" - Nhân viên Cục điều tra liên bang (FBI) Steven Dean tuyên bố hồi tuần trước. FBI bắt đầu treo thưởng 10.000 USD cho ai giúp bắt được Harris-Moore. Cuối tuần trước, cuộc săn lùng đã chuyển tới đảo Eleuthera và Harris-Moore dường như đã hết chỗ ẩn nấp.

Trước khi Harris-Moore bị bắt,

James Alan Fox, một chuyên gia về tội phạm học đang giảng dạy tại Đại học Northeastern tin rằng cuộc chạy trốn của nhân vật này đã tới hồi kết. "Có lúc cậu ta cảm thấy mình là kẻ "bất khả chiến bại", không thể ngăn chặn được nên sẽ trở nên bất cẩn" - Fox nói. Và thực tế chứng minh ông đã đúng.

Một sự phi phạm tài năng

Từ khi Harris-Moore phạm tội tới lúc bị bắt đã có nhiều luồng dư luận xuất hiện. Có lúc người ta ca ngợi cậu ta như một dạng "anh hùng", "Robin Hood hiện đại", một mình chống lại nhà chức trách. Người ta mở CLB hâm mộ Harris-Moore trên mạng xã hội Facebook với số thành viên đã vượt quá 50.000 người, in hình cậu ta lên áo phông và thậm chí có cả một bài hát dành tặng tay đạo chích trẻ tuổi được đăng trên trang chia sẻ video YouTube. Các nhà làm phim Hollywood thậm chí còn đề nghị trả 100.000 USD để mua bản quyền chuyển đời của Harris-Moore. Tuy nhiên nạn nhân của Harris-Moore đều không hài lòng với sự ca ngợi mà cậu ta nhận được. Họ cho rằng việc Harris-Moore dùng sự khéo léo của mình vào hoạt động trộm cắp là sự "phi phạm tài năng" và kêu gọi việc đánh cho nhân vật này một án tù dài hơi. "Cậu ta là một tay tội phạm hữu hình, không phải một siêu nhân vô hình. Hy vọng cậu ta sẽ phải trả giá cho các tội ác đã gây ra" - Kyle Ater, một nạn nhân của Harris-Moore tuyên bố.

Hiện Harris-Moore đã bị đưa về Nassau, thủ đô của quốc đảo Bahamas, chờ ngày ra tòa và chắc chắn sẽ bị trục xuất về Mỹ để đối mặt với một án tù dài hơi.

Hương Giang

Đàn Bà Giỏi Thật

Một bà sau khi cho tiền ông hành khất ở cuối nhà thờ liền hỏi:

"Sao ông ra nông nổi này, vợ con ông đâu?"

"Thưa bà, vợ tôi chẳng may qua đời rồi ạ. Nếu vợ tôi còn thì tôi đầu đến nông nổi này ạ."

Bà quay sang ông chồng:

"Thấy chưa, đàn bà là đảm đang lắm. Không có đàn bà là chỉ có nước đi ăn mày. Nhưng khi còn sống bà ấy làm gì hã ông?"

"Thưa nó đi ăn mày thay cho tôi ạ."

CHICKEN BAR TAKEAWAY

Western subs Melb. Vic

2398 05

Khu vực phía Tây Melbourne, không bị cạnh tranh, hợp đồng lâu dài, thuê rẻ. Hiện đang thu 10 ngàn/tuần. Sang thương lượng trên giá \$220K ONO. Xin trực tiếp nói chuyện với chủ

0414919 379 (tiếng Anh)

HAIR STYLIST & BARBER

Khu vực E. Subs Sydney

Cần tuyển thợ tóc cho khách nữ nam, làm việc tại một tiệm tóc đông khách tại khu phía Tây Syd. Công việc full time, chủ người Úc vui vẻ thoải mái thân thiện.

Việc làm bảo đảm lương tuần, theo đúng quy định lao động.

Xin gọi để hẹn interview

0425 35 22 75

Nói tiếng Anh

21962107

DRY CLEANERS

Milton Queensland

2399 05

Thu trong năm 2008-2009 đạt 364,000 + GST chỉ tại tiệm, không giao mới bên ngoài. Chủ trực tiếp điều hành, lãi ròng 150-200 ngàn/năm. Thích hợp vợ chồng cùng làm. Đã hoạt động trên 30 năm, không cần kinh nghiệm vẫn làm được. Sẽ được hướng dẫn các cần thiết. Sang 380,000 + hàng tồn.

Xin liên lạc Peter Tame

0438 139 238 (tiếng Anh)

MARKETING NETWORK

Khu vực Sydney / Melbourne

Bạn không tốn đồng nào hết để thành lập cho mình một doanh nghiệp do mình tự làm chủ. Công việc rất lý thú trong ngành Media Marketing. Cần biết sử dụng email, có phone và

21852107

xe. Nếu thích tự làm với thu nhập cao, xin liên lạc : MichaelEmail@Optusnet.com.au

21852107

Một bộ hình đám cưới rửa ra nhiều bản, gửi đi nhiều nơi là một chuyện mất thời giờ và tốn nhiều lệ phí...

Chúng tôi giúp các bạn thực hiện toàn bộ hình ảnh đám cưới của bạn (hoặc hình kỷ niệm gia đình) dùng kỹ thuật computer thiết kế hàng trăm tấm hình thành một Soft-Album (bộ vi-sô tập hình ảnh).

Các bạn có thể gửi bộ sưu tập hình cưới của mình đi chỉ bằng một email, hoặc chúng tôi sẽ thực hiện một Website về hình đám cưới cho các bạn để người thân trên toàn cầu bất cứ ở đâu cũng có thể xem được dễ dàng.

Các bạn đang chuẩn bị đám cưới, vừa mới cưới xong, hay quý vị đã cưới nhau lâu năm... Cần nên biết.

Đảm nhận làm website hình ảnh, hoặc website cá nhân (blog), website cho doanh nghiệp thương mại. Quản lý bảo trì và cập nhật theo yêu cầu, bất cứ lúc nào.

Áp dụng kỹ thuật đơn giản nhất cho người không biết kỹ thuật vẫn sử dụng được dễ dàng

Thực hiện thiết kế trình bày mỹ thuật tất cả các loại chế bản dành cho in ấn như danh thiếp, giấy tiêu đề, Flyers catalogue, tờ quảng cáo, thực đơn nhà hàng.

Trình bày mỹ thuật layout (bình trang) cho các loại tạp chí, sách báo v.v...

Xin liên lạc

AUVINET PROMOTIONS

Tel.: (02 9788 7364 - 04 3000 6965
eMail: DoanhNghiep@Optusnet.com.au

mời bạn đọc đón xem website mới của

www.DoanhNghiepDoiSong.com

sẽ hoàn thiện trong nay mai

tin tức nhanh chóng được cập nhật mỗi ngày nhiều tiết mục hấp dẫn hay lạ thứ vị không nơi nào có

Beauty Salon

Sydney CBD

Vị trí thật tốt gần Star City Casino, giá thuê rất phải chăng chỉ \$350/tuần, đang hoạt động với khách quen và khách vắng lại rất đông.

Tiệm có 2 phòng tiện nghi thoải mái. Còn chỗ trống thích hợp để làm thêm hoặc chia cho Hair Dresser, Nail hay Fashions Trang sức v.v...

Trang thiết bị đầy đủ vào là làm ngay. Vì việc riêng sang gấp giá chỉ \$8800 mà thôi. Liên lạc với cô Jabe Salacan (nói tiếng Anh) 041 22 88 100

Tập 20 tiếp theo kỳ trước

Người ta đồn “*nàng tiên nâu*” hay còn gọi là “*cô ba Phù Dung*” có một ma lực bí ẩn, hễ ai lỡ tơ tình đến cô đều trở thành mê muội rồi... tàn đời trong ngõ hẹp.

Sơn Cương và Lâm Chín Ngón là hai đại ca trùm cung cấp ma túy cho hai khu BC và FG của Chí Hòa, và cũng như bất cứ những ông trùm ma túy lớn nhỏ nào trên thế giới, bản thân họ đều là đệ tử của cô ba Phù Dung, cả hai đều sử dụng ma túy và là con nghiện nặng. Lâm Chín Ngón đã là một tay ghieén từ thời còn dưới tướng Đại Cathay. Cũng nhờ cái bệnh ghieén mà Lâm “*được*” Trấn Đại bỏ lại trong đêm vượt ngục. Còn Sơn Cương cũng vì ghieén mà bị sa thải ra khỏi giới huấn luyện viên võ thuật. Cùng là con ghieén cho nên khi ở ngôi vị “*trùm*” đại ca cung cấp ma túy cho cả Chí Hòa, trong tay họ có cả kho “*hàng*” muốn “*phê*” bao nhiêu cũng được, vì vậy cả hai đều ra sức tận hưởng đi mây về gió với cô ba Phù Dung. Lúc này “*hàn cội*” (thuốc phiện đen) chẳng còn là cái đỉnh gì với họ cả, Sơn và Lâm cả hai đều chuyển qua xì ke (heroin trắng) cho nó bốc. Chơi bằng cách hít thẳng vào mũi.

Xì ke là một loại ma túy tinh chất cực mạnh, khi chích vào tĩnh mạch, hoặc hít thẳng vào mũi, thì con ghieén cảm thấy thơm lừng mùi nhân như đang ngậm từng trái nhân ngọt trong miệng. Thần kinh lập tức bị thuốc làm cho tê liệt đưa họ vào trạng thái thư giãn nửa tỉnh nửa mê lâng lâng như sương khói...

Tiêm chích ma túy vào gân tay có tác dụng đưa ma túy đi thẳng vào máu tạo cảm giác “*phê*” liền tức thì, nhưng lại bị gan loại bỏ độc tố ra khỏi máu (phần nào) nên mau hết phê, vì vậy các tay chơi thường dùng cách hít cái rột vào mũi để giữ độ phê lâu hơn. Khi hít vào

mũi thì 80% thuốc được niêm mạc hấp thụ nhanh chóng đưa lên não bộ nên cảm giác cũng cấp kỳ không thua gì chích mà lại được phê lâu hơn. Dĩ nhiên là mức độ độc hại cũng “*bạo tàn*” hơn. Nhưng đây là dân chơi “*bất cần thân thể*” thì nhấm nhò gì miễn có phê là được, hai kiểu nào cũng chẳng “*ù nhè*” gì. Đa số dân ghieén nằng đều chọn kiểu hít, vừa nhanh, vừa lẹ, không rườm rà ống tiêm, kim chích... lại vừa phê mạnh, phê lâu. Cách hít xì ke vào mũi này cũng được áp dụng cho ma túy Crack hay Ice sau này.

Crack rồi Ice của đời bây giờ còn ác liệt hơn xì ke năm xưa. Rẻ hơn, dễ tìm hơn nên một số đồng thanh niên nam nữ dù không dân chơi cũng dễ bị dính, cảm giác phê ủa Crack hay Ice cũng lâu hơn và dĩ nhiên cũng... mau chết hơn.

Dân ghieén thường trải một vệt bột xì ke dài trên một mặt phẳng cứng trơn, thường là một mảnh gương nhỏ, nhưng đó là ở ngoài đời kìa, chứ còn ở trong tù, quy định không cho tù nhân giữ gương, kính và những vật bên nhọn v.v... nên các đại ca thường dùng mẫu giấy bạc trong gói thuốc lá để trải bột xì ke lên đó, dùng một ngón tay bẹt kính một bên mũi chỉ chừa một bên, rồi đưa miếng giấy có đấm xì ke vào bên mũi còn lại, dùng sức kéo một hơi cực mạnh cho trọn đấm bột trắng chui tọt hết vào mũi cái ột, giống như ống hút bụi hút nhúm cát trên nền nhà vậy.

Để cho đúng điệu, mấy đại ca dân chơi ma túy thứ “*sành điệu*” thường lấy ngón tay út quét bột xì ke còn sót lại trên tấm giấy chà vào lợi răng để tạo ra cảm giác tê tê.

Như đã trình bày xì ke là chất có tác dụng kích thích hệ thần kinh trung ương rất mạnh. Tác dụng này kéo dài từ nửa giờ tới vài ba giờ tùy theo số lượng và độ tinh khiết của thuốc. Dấu hiệu nhìn thấy tức thời của sự say thuốc (đang phê) là con ghieén rất năng động, bồn chồn, huyết áp lên cao, mạch tim nhanh, con người mở rộng, nhiệt độ cơ thể tăng. Vài trường hợp quá liều huyết áp có thể cao tới độ đưa tới tai biến não hoặc trụy tim.

Đa số dân ghieén xì ke, hay các loại ma túy khác thường bị chứng giảm khẩu vị, nên họ thường biếng ăn, bị suy dinh dưỡng. Trong phòng thí nghiệm, người ta cho chuột ghieén xì ke thì nhiều con bỏ ăn đến chết đói. Dân ghieén thường có trường hợp tử vong vì rối loạn tuần hoàn, suy hô hấp do dùng lượng quá nhiều, mà dân ghieén thường gọi là “*quá độ*” (over doze), hay “*sốc thuốc*”.

Ngoài sự suy nhược thể xác ra, điều nguy hiểm nhất là xì ke tạo ảnh hưởng rất mạnh lên hệ thần kinh. Người sử dụng thường bị chứng hoang tưởng, hay nghi ngờ và không tin người khác, trở nên hung bạo, có trạng thái bạo động. Thích hành hạ thân thể làm người khác đau đớn, hoặc hành hạ chính mình. Vì thế các con ghieén khi đang phê thuốc, trạng thái hưng phấn thần kinh dễ làm họ mang trọng tội. Họ có thể dẫm chém giết người chẳng cần thù hận hay cần lý do gì chính đáng. Khi ngưng thuốc thì buồn rầu ỉu rù, phải kiếm thuốc dùng để lấy lại vẻ hăng say, yêu đời phờ đờ giả tạo...

Mà lạ một điều không hiểu tại sao người ta lại đi lấy tên một loài hoa có nét đẹp rất mộc mạc, không có độc chất gì hết lại đặt tên cho năng tiên nâu rồi bắt nạt làm... “*tổ nghiệp*” của dân ghieén, đó là hoa Phù Dung.

Có lẽ vì Phù Dung có một đời sống khá ngắn ngủi, sáng nở tối tàn, chỉ khoe mình lúc mặt trời rực nắng và tàn lụi khi ánh tà dương vừa tắt lịm...

Phiêu lưu trong cũi phù trầm

Hoa Phù Dung nở trắng ngần trong mây

Chập chờn tia nắng bao vây

Trên cao từng cụm hoa gầy nổi trời

Lũng sâu nối tiếp núi đồi

Phù Dung nở trắng, hương rơi ngời ngàn

Bay theo gió tỏa tràn lan

Chìm trong mộng mị đi hoang cuối trời

Phù Dung từng cụm nổi trời

Mấy phiêu lưu nổi cuộc đời lưu vong

Thơ tan từ đó bóng bẽnh

Bốn phương thì vẫn bụi hồng phồn hoa

Bụi hồng phủ giắc trăm kha

Thiên nhai địa mạt sương phai khói mờ

Người xa hóa bướm vào mơ

Riêng hoa chỉ biết thả thơ về nguồn

(Hà Như)

Thoạt nhìn Phù Dung nhiều người tưởng là hoa dâm bụt nhưng Phù Dung nhanh tàn hơn dâm bụt và có khả năng chuyển đổi màu sắc trong thời gian ngắn.

Về “*tướng chi*” thì Phù Dung có tên khoa học là *Hibiscus mutabilis*, còn gọi là Phù Dung thân mộc, là một loài thực vật có hoa thân nhô thuộc họ Cẩm Quỳ. Cảnh Phù Dung mang lông ngắn hình sao. Lá có năm cánh, cuống lá hình tim, mép có răng cưa, đường kính có thể tới 15cm, mặt dưới nhiều lông hơn, nắm thùy hình ba cạnh ngắn có bảy gân chính. Hoa Phù Dung lớn, có hai loại: hoa đơn (năm cánh), hoa kép (nhiều cánh), khi nở xòe to bằng cái chén, chất cánh xếp, trông như hoa giấy. Màu sắc của Phù Dung thay đổi từ sáng đến chiều (sáng trắng, trưa hồng, chiều đỏ) vì trong cánh hoa có chất anthoxyan bị oxy hóa dần khi tiếp xúc với không khí.

Hồi nhỏ, bọn trẻ con làng quê thường hái hoa Phù Dung ven đường xe bò khi đi học. Người ta bảo hoa Phù Dung biểu hiện cho sự tạm bợ, sớm nở tối tàn, vì vậy thường được trồng ở chùa để biểu hiện cho đời người ngắn ngủi. Phù Dung trở bóng quanh năm. Vừa tỏa sắc cùng với nắng với gió, nhưng khi màn đêm buông xuống cũng là lúc Phù Dung rũ xuống tàn lụi, kết thúc một đời ngắn ngủi.

Người ta thường nói “*Hoa phù dung biểu lộ lòng ham thích cuộc sống, mặt khác nó phải sống hút một đời hoa...*”

Mỗi lần nhắc đến hoa Phù Dung, người ta lại có cảm giác rờn rợn như

với một số phần đầy bi thảm. Như thế nó không phải một loài thực vật mà là một thiếu nữ đang tuổi xuân thì bỗng chốc bị “*sống hút một đời hoa*” nhưng vẫn khoe sắc lộng lẫy, dù cái đẹp có mong manh trước bão tố thì vẫn một lần được trọn vẹn vượn sắc cùng cuộc đời.

Chắc vậy, nên người ta mới lấy tên loài hoa này làm biểu tượng cho đám đệ tử đời sau mang kiếp tương tư nàng, họ cũng sẽ sớm tàn như kiếp Phù Dung của nàng... tổ nghiệp.

ooOoo

Khi đã ở ngôi vị chí tôn giang hồ, làm “*trùm*” Chí Hòa, Lâm Chín Ngón và Sơn Cương không bao giờ bị cảnh vật vô đối thuốc như như các con ghieén khác, mà ngược lại cả hai lúc nào cũng đang trong trạng thái phê “*lắc lư con tàu đi*” cùng ma túy.

Thoạt nhìn Phù Dung nhiều người tưởng là hoa dâm bụt.

Nắm giữ võ lâm trong tù, và đang có một lợi nhuận khổng lồ ở Chí Hòa như Lâm Chín Ngón và Sơn Cương... Đó là cái bát ăn cơm bằng vàng mà mà hầu như tay giang hồ nào cũng muốn. Chỉ cần hạ bệ được một trong hai tay “*trùm*” này thì ngôi vị võ lâm đệ nhất... từ sẽ thuộc về ta... Sơn Cương và Lâm Chín Ngón không phải ngu gì mà không biết điều này. Bao nhiêu thăng khác ở ngoài đời đang thêm nhờ giải được ở tù như mình, và bao nhiêu thăng trong tù khác chắc chắn là đang rình thời cơ toan tính đủ các chiêu hiểm độc để làm sao hạ bệ mình mà chiếm ngôi. Nguy hiểm nhất, biết đâu chừng, chính là người bạn thân thiết đang cùng chia giang sơn với ta, lẽ nào nó cứ muốn chia đôi sơn hà mãi... Vì vậy, cách duy nhất để bảo vệ giang sơn, và bảo vệ luôn cái mạng của mình là phải tạo thế lực cho mình...

Cả hai, Sơn Cương lẫn Lâm Chín Ngón đều dùng một phần lớn lợi nhuận thu được để... nuôi quân. Các tay cộm cán nhất ở ngoài đời, tay nào có thành tích dẫm chém lấy lòng nhất khi vào đến Chí Hòa thì

các trưởng phòng phải lập tức dùng cách chiêu hiền đãi sĩ đón lên chiếu trên. Và tùy vào thành tích tên tuổi số má giang hồ, dân chơi thuộc địa bàn nào ở bên ngoài các tay anh chị này sẽ được hoặc Lâm Chín Ngón, hoặc Sơn Cương đích thân cho vào danh sách “*cấp bậc*” trong đám lâu la của mình.

Lúc đó, hai ông trùm này mỗi khi đi đâu, di chuyển từ khu này qua khu kia... là luôn luôn chung quanh họ luôn có một giàn đàn em vệ sĩ theo hộ vệ. Đám vệ sĩ cho đại ca trong tù lúc bấy giờ có hỗn danh là “*hai tay ba đờ*”.

“*Đờ*” ở đây không phải là “*đồ la thần chưởng*” của các đại gia thời nay mà là tiếng lóng của giang hồ (lúc đó) dùng để chỉ một loại dao găm, lưỡi lê của dân chơi. “*Đờ*” (dao) được các hảo hớn sử dụng trong Chí Hòa là thứ vũ khí tự chế. Dường hơn nó là một cái dùi nhọn chứ không phải dao. Lưỡi lê nhà tù không cho phạm nhân giữ những vật liệu có thể làm vũ khí nguy hiểm để tấn công hoặc để tự sát. Vì vậy hầu như tất cả vật dụng hàng ngày mà tù nhân được phép giữ phải được làm bằng nhựa... Nhưng đã ra chơi giang hồ, mang chức sắc đến hàng đại ca rồi thì vào tù phải có sáng kiến chớ. Cần gì phải dao kiếm thiết mới là đồ chơi. Chỉ cần một chiếc dùi đóng xuyên từ lỗ tai này suốt qua lỗ tai bên kia để thanh toán kẻ thù. Hoặc một sợi dây vải quấn quanh cổ tên tử tội siết cho đến nó xit cứt giấy tề tề mất trọn tròn đi đời là xong... Nhưng đó là sự “*hành hình có bản án*” giữa tù với tù. Có đàn em hỗ trợ kèm giữ chặt tên tên phải “*đến rồi*” lại để đàn anh ra tay thì muốn “*trị*” theo kiểu nào cũng được... Còn đang này trong trường hợp cần làm chiến xấp lá cà, đối phương cũng như mình, nó đâu có đứng yên cho mình thọt chiếc dùi vô mang tai đầu, vì vậy mấy đại ca trong tù phải nghĩ ra một loại vũ khí nào đó để ra trận, và “*đờ*” là món thông dụng hơn hết được nhiều dân chơi trong Chí Hòa sử dụng.

Như đã trình bày, ở Chí Hòa có một loại tù công vụ, là các tù nhân ăn nhẹ tự nguyện xin làm những công việc cần thiết trong tù, như trái tự, vệ sinh, hoặc nhà bếp v.v... Đám tù này thường là dân chơi ba mứa, chơi lóm côm loại không dám chơi tới bến, nhưng lại rất khoái kết thân với hàng đại ca thứ thiệt để cho có vẻ ta đây cũng là dân chơi giang hồ. Có anh khi về đời nổi vãng mạng, nào là tao là bạn của đại ca này, đại ca kia

v.v... với những câu tự chế như "Hồi năm ấy, là bạn của Lâm Chín Ngón, Tuấn đã v.v... tui bây biết không, mấy tay đó đều kêu tao bằng... thằng hết đó chứ hông phải chơi đâu..." (không kêu bằng thằng chẳng lẽ kêu bằng ông cố nội chắc!)

Biết tâm lý này, nên các đàn anh cũng lợi dụng đám tù công vụ muốn gần giang hồ, nhất là đám làm ở nhà bếp mà lúc đó gọi là "nữ hỏa thực" để cung cấp cho mình những vật liệu mà họ có thể dễ dàng lấy ra từ khu nhà bếp.

Từ hỏa thực, hay từ trất tự, hoặc đám hương nghiệp bên khu AH có một đặc quyền là trong giờ trưa các tù nhân khác đều phải vào phòng khóa cửa lại thì họ vẫn được nhón nhơ bên ngoài, và còn được phép tới lui từ khu của mình đến các khu tù khác.

Ở nhà bếp, hàng ngày sáng sớm đám tù hỏa thực họ làm công việc xúc gạo đổ vào cả trăm cái chảo lớn, mỗi chảo to như cái bàn tiệc mười hai người của nhà hàng. Gạo nước đầy chảo chỉ nấu sôi lên là đổ ra sân nhà lấy bao bố ủ lên, đến giờ thì (nhóm khác) xúc lên cho vào các cần xé lớn, và gánh đến từng phòng giao cơm cho tù. Không biết cao nhân nào chế ra cách nấu cơm "dã man" này cho mấy ngàn tù ăn làm cho cơm không thể nào chín được. Triển miên bị sống! Nhưng tù mà! Nhăm nhò gì tù đại ca thì có bao giờ ăn cơm hỏa thực. Bét lăm họ cũng có cơm tắm bì sườn, do giám thị ở ngoài đem vô, còn thường là cao lương mỹ vị, cơm gà hấp muối, cơm hải sản, bò xào bít tết v.v... thứ gì cũng có. Chỉ có đám tù mặt hân mới phải ăn cơm tù nấu sống kiểu ủ bao bố. Nhưng riết thành quen, ngày nào cũng nhai cơm nấu bằng chảo ủ hơi sống nhai cũng đành phải nuốt. Cơm sống gạo còn sượng, nhai sừng sực mà cứ tưởng nhai đậu phộng rang cho đỡ tui thần đời tù... Vậy mà không hiểu sao cách nấu cơm lạ đời của Chí Hòa này lại bị "lấy" qua các nhà bếp của các quán trường, nơi cũng nấu mỗi ngày cho mấy ngàn người ăn. Dù không phải tù nhưng các tân binh quân dịch của Quang Trung thời đó, và luôn cả các sinh viên sĩ quan của quân trường Thủ Đức cũng ăn cơm nấu bằng chảo ủ bao bố như Chí Hòa. Có chăng là trong cơm của các quán trường được trộn thêm một loại kháng sinh gì đó, để phòng chống các bệnh dịch lây lan.

Đám tù hỏa thực hàng ngày làm việc ở khu nhà bếp họ sử dụng các

thùng sô để xách nước v.v... Và mỗi khi có chiếc sô nào bể hư, sau khi báo cho giám thị để thay cái mới, trước khi vứt cái cũ vào thùng rác to ngoài sân, họ kín đáo tháo chiếc quay sô bằng sắt ra dấu trong tay áo hay cột vào bắp đùi bên trong ống quần dài, rồi lúc gánh cơm lên phòng họ giao lại cho các đại ca mấy chiếc quay sô hỏng đó. Chiếc quay sô bằng thép có bề tròn tằm đầu chiếc dũa được các đại ca vuốt cho thẳng rồi mài dưới nền xi măng cho nhọn đầu như mũi đinh. Phần cán được bọc vải thành một tay nắm như cán dao, vậy là họ có một "con dõ" dài chừng 3 tấc, mũi nhọn liểu. Trông mỏng manh nhưng đâm vào da thịt thì lút cán. Từ trước bụng xuyên thấu ra sau lưng là chuyện dễ dàng. Cứ thế quay sô từ nhà bếp được tù hỏa thực đưa về phòng, và thành những vũ khí riêng của hàng đại ca. Đại ca nào cũng có vài ba "cây dõ". Khi lâm trận hai tay hai "dõ", một dặt sau lưng quần sơ cua, hễ có rơi cây trên tay thì móc tiếp cây dặt lưng ra mà lui. Bởi vậy nhóm chữ "hai tay ba "dõ"" trong giới giang hồ được phát sinh từ đó.

Đám người Hoa thuộc dân chơi từ Hồng Kông, Ma Cao, Đài Loan đến Việt Nam hoạt động.

Là đàn anh như Lâm Chín Ngón và Sơn Cương hai ông trùm của hai khu giang hồ FG và BC, ở trong tù, họ đi đến đâu là "quán hù" dặt ra đến đó. Tuy vậy như trên đã trình bày, một phần vì ngôi vị của họ có quá nhiều hảo hơn khác thêm thưởng, một phần trong trạng thái thần kinh luôn bị cơn say ma túy không chế làm cho lú lẫn không khi nào tỉnh táo, đã vậy, ma túy còn làm tăng nỗi nghi ngờ của họ thêm cao. Lâm Chín Ngón & Sơn Cương luôn luôn lo sợ có kẻ thù rình cơ hội hạ bệ mình... nên Sơn Cương và Lâm Chín Ngón mỗi lần di chuyển đều có đám đàn em trên dưới cả hai ba chục mạng dặt "dõ" theo từng, và trong đám tùy tùng của Sơn Cương có tay Chương Khùng là một số má mới nổi.

Chương Khùng với thành tích một mình một "dõ" xông vào khu AH

trấn lột sạch đám tù nhân ngoại kiều người Mỹ, Âu Châu và đám người Hoa thuộc dân chơi từ Hồng Kông, Ma Cao, Đài Loan đến Việt Nam hoạt động. AH dù là khu tù hương nghiệp, nhưng cũng có vài phòng dùng để nhốt tù ngoại kiều phạm tội tại Việt Nam (trước 75). Một mình Chương xông vào các phòng tù ngoại kiều tưởng ngon ă, ai dè gặp kháng cự của đám dân chơi chắc là thuộc băng "HK Chopper" (thợ chém Hong Kong). Hai bên hỗn chiến, không biết Chương có tạo thiết hại gì cho đám "HK Chopper" này hay không, nhưng riêng phần mình thì bị trọng thương gây mấy cái bẻ sườn, đi nguyên hàm răng cửa, nội thương ối ra máu nằm liệt sàn tù đến cả tháng. Dù vậy sau trận này, Chương có biệt danh là Chương Khùng, và được Sơn Cương với lên chiếu trên nháp vào hàng cận vệ sát cánh bên mình.

Từ đó Chương ý thế đã từng có thành tích đâm một mình đung HK Chopper, lại thêm bảy giờ Chương bắt chước chuyện chương của Kim Dung tự phong cho mình là Dương Tiểu "Quang Minh Hữu Sư" (cánh tay mặt) của Sơn Cương nên khá hống hách. Mấy đứa cấp nhỏ hơn gặp Chương mà không né thì lạng quang là bị đại ca "hữu sư" này cho ăn bạt tai như chơi.

Một hôm, Sơn Cương kêu Chương qua FG gặp Lâm Chín Ngón mượn trước ít hàng, vài hôm khi hàng của BC vào thì sẽ trả lại. Sự việc này cũng thường xuyên xảy ra. Dù lượng ma túy tuồng vào Chí Hòa cho hai ông trùm giang hồ này đều có sự bảo trợ của các quan chức có thẩm quyền với Chí Hòa lúc bấy giờ, các giám thị đều nằm trong đường giây của vòng "ring" lớn, họ trực tiếp đưa hàng vào tù cho Sơn Cương và Lâm Chín Ngón. Tuy vậy, như đã trình bày, đầu thập niên 70 là những năm được mùa nhất của Chí Hòa. Quán hù hội tụ về lò Bát Quái vui như mở hội, người này ra, người kia vào tấp nập, lúc nào Chí Hòa cũng chưa không dưới 5 ngàn tù, với số tù đông như vậy nên thỉnh thoảng bên FG hoặc BC vẫn "cháy hàng" mà nguồn cung cấp từ các quan chức và giám thị chưa kịp thì hai ông trùm mượn qua mượn lại hàng của nhau cũng là chuyện thường.

Hôm đó, lần đầu tiên Sơn Cương cử Chương Khùng làm sứ giả, qua khu FG tìm Lâm Chín Ngón mượn trước 200 "tép". ("tép" là một lếu xì ke bán lẻ, phê được một hay vài lần tùy theo doze)

Cùng đi với Chương còn có Năm Lượng một tên "thầy dùi" khác chuyên môn nói khích cho người khác lên cơn... không. Năm Lượng khích tướng Chương:

"Mày lần đầu tiên "đi sứ" qua FG ít lắm phải cho đám Lâm Chín Ngón nể mặt chứ không tui nó tưởng mày chỉ là hàng "đế" chỉ biết theo phò"

Nghe khích tướng Chương nổi cơn văng tục liền

"Đù má nó chín ngón hay tám ngón gì nó cũng xuất thần là thằng thợ điện. Nhờ theo Đại Cathay lúc trước nên kẻ được chửi tên tuổi thời chứ có nghề ngỗng mẹ gì"

Y Chương Khùng nói Lâm Chín Ngón không biết võ như băng cửa mình. Nghe vậy Năm Lượng đổ thêm dầu vào lửa:

"Mày chỉ giỏi võ mồm chứ cũng run thấy mẹ, mày thừa biết Lâm Chín Ngón không phải là thứ giòn mặt nghen mày, mày có giỏi thì qua đó mứa vài bài quyền cho nó coi đi. Đừng để nằm liệt sàn lần nữa như tui Hồng Kông hôm trước nghen"

Bị kích động, Chương không nổi cơn. Hấn lấy bộ đồ võ vận vào người rồi nuốt hai viên Pinotal, một loại thuốc "tưng" thời đó như Estacy thuốc lặc bấy giờ. Khi uống mấy thuốc này vào rồi thì trời đất cũng chỉ là củ... thiu biu...chứ nói gì là Lâm Chín Ngón hay tám ngón.

Chương dẫn một đám năm thằng đệ theo mình cùng Năm Lượng băng qua sân chơi trung tâm, leo tường rào hồ nước nhảy vô khu FG ai dè gặp Lâm Chín Ngón đang cùng nhóm đàn em của mình ngồi phơi nắng dưới sân trại. Thấy cả đám gần hai chục đứa ngồi quanh đại ca Lâm Chín Ngón của tù nó Chương đã hơi quạ, nhưng đã lỡ bộ nổ bành với Năm Lượng rồi nên vẫn lăm gan hất hàm hách dịch.

"Ê Lâm! Bên tao đang thiếu hàng, "mày" đưa tao 200 tép xì trước coi"

Lâm Chín Ngón nhìn thẳng không này chương hững chừ thế trong bụng "Địt mẹ nó! Thằng này đúng là bị tui Hong Kong đập một trận đến long óc nên khùng rồi!"

Dù biết Chương Khùng là lính của Sơn Cương, và thằng này nó có biệt danh là khùng... Nhưng có tay chơi nào ở giang hồ mà không biết giang hồ phải có vai vế chứ? Kể cả Sơn Cương có thể ngang hàng mày tao với Lâm, nhưng bằng cái giọng trình thượng như thằng chó này thì cũng dõ có đám...

Đang ngồi phơi nắng nhâm nhi ly cà phê đen đựng trong cái ca bằng

sắt nhà binh. Nghe Chương Khùng gọi ế này ế nọ lại còn cả gan mày tao với mình... Lâm Chín Ngón sôi máu nhưng cũng thững thẳng đứng dậy ra về ngoan ngoãn theo "lệnh" của Chương, Lâm nói với Chương Khùng... "Đi, theo tao về phòng lấy hàng..."

Vừa nói, Lâm vừa thần tình quàng tay trái qua vai Chương cặp kè nhau bước đi, tay phải vẫn nắm tòn ten cái ca sắt đựng cà phê. Nhưng chỉ được hai bước bất thần Lâm Chín Ngón vung nguyên một cái ca sắt vào ngay giữa sống mũi Chương Khùng cho nó nổ đom đóm đến thấy tám ông trời. Giữa lúc Chương còn đang tá hỏa tam tinh thì tay trái Lâm câu đầu Chương thấp xuống để đón nguyên một đầu gối của mình đang thức ngược lên, Chương Khùng bật ngã ra sau té chổng gong trên sân.

"Một rừng không thể có hai cò Một Chí Hòa không thể hai vua"

Lâm Chín Ngón cúi theo quất tận lực thêm mấy ca sắt nữa vào sọ dừa của Chương Khùng cồm cộp... Bấy giờ Chương mới thấy chết, nó rống lên thảm thiết...

"Anh Lâm... tha cho em... tha cho em anh Lâm ơi... tha mạng..."

Chương trước sắp bỏ lết trên mặt đất, mặt và đầu của nó đầm ướt máu. Một tay ôm đầu đỡ cái ca sắt, một tay ôm hai bàn chân Lâm gục mặt vào đó... hồi lỗi.

Phía bên Chương cũng có 5 đứa đi cùng, nhưng tất cả đều đứng yên. Tụi nó biết mình đang bước vào hang cọp. Đây là khu FG, là "Tổng Hành Dinh" của Lâm Chín Ngón, hai nửa trên sân không phải chỉ một mình Lâm... Cũng như Sơn Cương, chung quanh Lâm lúc nào cũng không dưới hai mươi tay, toàn là

hàng sát thủ số một của giang hồ... Không ngu gì mà tự mình dứt đầu vô hang cọp chọc cho cọp nó nhai mình như thắng Chương Khùng đang bỏ lết dưới chân Lâm xin tha mạng kia...

Thấy cả bọn đã phục tùng, Lâm phần nào nguôi giận ngưng tay xáng cái ca sắt xuống đầu Chương.

Dù vậy Lâm còn đâm thêm mấy đạp nữa vào ối Chương, đá bôm bốp vào đầu Chương như người ta đá dừa khô... Hất Chương Khùng ra khỏi chân mình Lâm dẫn mặt.

"Mày về kêu thằng Cương đích thân qua đây mà lấy hàng nhé! Cớ tui mày đừng có lếu lảo muốn làm ông nghè là chết đấy nghe con!"

Lâm Chín Ngón là dân Paker (bắc kỳ) nói năng đều có bóng gió chứ không thẳng ruột ngựa như dân Sài Gòn. Ý Lâm nhấn nhủ với đám đệ của Sơn Cương là cớ đại ca tui bấy có cần thì cũng phải biết nói lời nhờ vả... Ở Chí Hòa này mà muốn "mày tao" với Lâm Chín Ngón, chẳng khác gì tự mình đi tìm tử địa...

Chương Khùng được các chiến hữu dìu nịch ôm đầu máu lết về khu BC. Trước mặt Sơn Cương Chương mếu máo (và lếu lảo) đặc chuyện thêm

"Thằng Lâm nó nói, anh là cội con... "cờ ác" gì. Nó kêu anh ngon thì qua đó gặp nó... Anh thấy nó "bầm" em như vậy thì biết cớ anh nó cũng coi như trái chuối thôi... Hu... hu... em có tới gì đâu chỉ đi qua mượn hàng theo ý của anh thôi... hu... hu..."

Chương khóc lóc thảm thiết, đặt điều nói sao sự thêm, đã vậy Năm Lượng cũng khích tướng vô nữa

"Đứng đó anh Cương, tui nó dàn quân bao kín. Nếu chỉ mình thằng Lâm thì hai đứa em "luộc" nó rồi. Em mà không khéo thì khó mà thoát về được đến đây. Phía bên FG có vẻ như muốn chuẩn bị để chơi bên mình. Mấy hôm trước em nghe mấy thằng nhóc khu bên nói gì là "Một rừng không thể có hai cò... Một Chí Hòa không thể hai vua gì đó..."

Chương Khùng và Năm Lượng chỉ mong Sơn Cương dẫn quân qua FG trừng trị Lâm Chín Ngón liền cho hả hận nên cứ đốc vô.

Nghe mấy đệ tử nói Sơn Cương lấy làm ngạc nhiên. Nó không tin Lâm Chín Ngón lại trở mặt như vậy, mới mấy hôm trước còn ngồi lại rai với nhau dưới đống hồ nước. Lâm Chín Ngón vẫn thần tình với mình kia mà. Cương không tin hết những điều mấy thằng đệ của mình kể, nhưng rõ ràng biết nó là đệ tử của mình sai qua mượn hàng, không có thì thôi

chờ sao lại đáp nó như đập kẻ thù vậy... Cho dù "đánh chó cũng phải biết né mặt chủ nhà chứ". Nhất định phải có việc gì đây... Phải đi qua bên ấy hỏi nó cho ra lẽ, dù sao cũng là anh em cùng thống lĩnh giang hồ với nhau

Đang say thuốc, tinh thần không chủ động lắm. Sơn Cương thấy Lâm Chín Ngón chơi như vậy có vẻ bị mất mình nên đứng dậy. Chương đảo mắt ngó vòng quanh đám đệ vòng đai của mình hất hàm ra dấu ngầm, xong nói với Chương Khùng.

"Mày đi theo tao"

Vậy là cả một đoàn "hùng binh" trên dưới hai mươi "chiến sĩ" toàn những tay tinh nhuệ nhất từ BC ủa ủa theo đường hành lang kéo qua FG...

Phần Lâm Chín Ngón, lúc đó đã trở về 2F4 đại bản doanh của mình, vừa hít xong hai "ngao". Lâm vừa nằm lim dim phê thuốc vừa cời thuốc cho thằng em lấy cây đèn cây đốt cháy ra nhiều sáp lỏng vào mấy chỗ lác đồng tiền hai bên háng cho đã ngứa... Đang lim dim vừa phê thuốc vừa phê ngứa lác thì Thu Xe Bò nhào vô quỳnh quáng cấp báo:

"Anh Lâm! Dậy mau! anh Cương đang dẫn "đại binh" qua tìm anh đó". Anh nói muốn hỏi thăm anh về chuyện thằng Chương Khùng

Vừa nói, Thu vừa dúi vào tay Lâm mấy cây "đó" dẫn:

"Anh cầm theo để phòng thân"

Thật sự thì Lâm không nghĩ rằng Sơn Cương qua tìm mình để... làm gì nên chần chừ không muốn lấy mấy cây "đó" của Thu đưa, nhưng Thu cứ dúi vào tay bảo Lâm cầm "Cứ cầm phòng thân lỡ khi có chuyện gì" Thu cứ năn nỉ. Cuối cùng Lâm cũng ừ.

"Một cây đủ rồi"

Lâm chọn lấy cây "đó" loại đặc biệt dài chừng hơn hai tấc, được ngụy trang trong một ống sáo trúc cắt làm 2 đoạn, bên ngắn bên dài, khi kéo ra thì là một cây dùi nhọn với cán cầm rất vừa tay như mấy đoạn kiếm của Nhật vậy. Lâm quơ chiếc quần quần dùi thế thao ngoạn mắt vào, vẫn cời trăn, Lâm dắt cái ống sáo trúc ở lưng quần phía sau, và dĩ nhiên khi "ra trận" đón Sơn Cương, chung quanh Lâm cũng có trên dưới hai mươi chiến hữu hàng thượng đẳng mỗi chiến hữu đều thủ hai ba cây "đó" trong người.

Hai con cạp của Chí Hòa gặp nhau ở đầu hồi nơi tiếp giáp hai cạnh cửa khu FG.

Khi hai bên đứng đối diện nhau... Thật tình thì Sơn Cương chỉ muốn

hỏi cho ra lẽ, xem coi chuyện gì mà Lâm Chín Ngón lại xốt đệ tử mình te tua như cái nùi giẻ rách vậy. Nhưng trong cơn say thuốc lơ mơ, Sơn Cương đang "rời đỉnh" cùng nàng Phù Dung của mình, nên thần trí không mấy tỉnh táo, lời lẽ không theo ý mình. Nghĩ một đằng nhưng miệng lại hỏi một nẻo.

"Lâm! Bộ mày không biết thằng Chương là người của tao sai đi hả?"

Lâm Chín Ngón cũng vậy, còn đang trong cơn say thuốc Lâm mơ mơ màng màng nhớ hình như mình vừa mới đập cả chục cái ca sắt thiếu điều muốn nứt sọ thằng Chương vì chuyện gì đó mà Lâm không nhớ. Bây giờ thằng chó đó kéo đại ca nó sang đây. Lâm không tin Sơn Cương dám đàn trăn ngay lãnh địa của mình, nhưng trước mặt quần hùng

"bà chúa ngục" gì đó của Chí Hòa đã "hư" Sơn Cương

cửa của Chí Hòa mà hỏi như vậy là ý muốn thách thức chứ gì. Lâm đáp lại cộc lốc.

"Người của ai tao cũng mặc! Thằng nào hỗn láo là tao đập bỏ mệ!"

Sơn Cương lẽ nhe thêm!

"Nó là đệ tử tao, "đánh chó cũng phải kiêng chủ nhà". Mày đánh nó thì ngon đánh luôn tao coi. Tao hỗn với mày nè!"

Vừa nói Sơn Cương vừa, loạng choạng vì đang phê thuốc, bước tới trước quơ nhẹ tay ra bộ dáng như đang tát tai Lâm Chín Ngón...

Sơn Cương là một võ sĩ chuyên nghiệp, nếu nói về cận chiến thì Lâm Chín Ngón không thể nào là đối thủ của Sơn Cương được. Nhưng lúc này cả hai đang trong trạng thái phấn khích của ma túy và chân nam

đá chân xiêu như người say rượu. Cái quơ tay của Sơn Cương chỉ là ngẫu hứng mà quơ cho có ra dáng, kiểu như nửa thật nửa đùa giữa hai anh thư sinh giỡn chơi nhau "tao đánh mày nè, có ngon làm gì tao coi..." chứ không phải là đòn đánh thiệt nên Lâm Chín Ngón dễ dàng ngã đầu ra sau né tránh được cú tát... gió.

Lâm nổi quạu... Dù Sơn Cương cũng là một trùm khu BC, nhưng trước mặt "quân hùng" của Chí Hòa, bao nhiêu đàn em đang chứng kiến, nếu để cho Sơn Cương lấn bước lên mặt đại ca với mình thì cuộc đời giang hồ của mình từ nay sẽ còn cái củ cái gì nữa chứ. Vừa né được cú tát gió của Sơn Cương, sẵn Sơn Cương đang phê nặng, đi đứng còn xiêu vẹo, nên bị mất đà chúi về phía trước, Lâm Chín Ngón nắm cổ áo Sơn Cương kéo mạnh...

Có lẽ hôm đó là ngày tận của Sơn Cương trong Bát Quái Đồ Thiên Trận, nên "ma thần vòng", "bà chúa ngục" gì đó của Chí Hòa đã "hư" Sơn Cương nên anh ta lại mặc chiếc áo Montague... và chết trong một định mệnh thật nghiệt ngã dành cho một võ sĩ cao cấp, bằng một dùi đâm không giống ai của Lâm Chín Ngón, cũng chỉ tại chiếc áo này.

Người ta còn nhớ thập niên 70, một đạo thanh niên Sài Gòn nở rộ phong trào mặc áo Montague hơi rộng rộng. Đây là một áo thun có cổ như áo cá sấu La Crose, hay Adidas sau này. Áo có mình vải nhẹ trơn bóng, không nhấn khối ử nên rất được đàn ông thanh niên thời đó ưa chuộng.

Chiếc Montague Sơn Cương mặc màu mỡ gà, ngắn tay, khi dơ tay tát Lâm Chín Ngón, một phần vì đang phê thuốc đứng không vững, một phần chỉ là... quơ cho vui chứ Cương không chủ ý ra đòn đánh thiệt vì vậy khi Lâm Chín Ngón né được cú tát gió, Sơn Cương mất đà hơi chúi về trước. Cùng lúc Lâm lại chộp cổ áo của Sơn Cương mà kéo, gập chiếc áo Montague trơn lì tuột hẳn về phía trước. Cả nửa chiếc áo bị kéo trùm kín đầu Sơn Cương làm anh này như bị bao bọc trùm đầu không thấy gì. Cũng trong tít tất đồng hồ đó Lâm Chín Ngón quảy tay ra sau kéo cây "đó" đang dắt trên lưng quần của mình đâm gọn một "đó" cho mũi dùi thức mạnh từ dưới lên trên cằm sâu vào một bên ngực Sơn Cương. Lâm rút dùi ra và đâm dứ thêm mấy nhát nữa...

Lúc đó Tuấn Đả một tay chơi gốc Nha Trang cũng thần tình với cả hai Lâm Chín Ngón và Sơn Cương này

giờ đứng ngoài đang tìm cách can ngăn hai đàn anh nhưng chưa biết cách nào. Tuấn biết Sơn Cương là em ruột Sơn Đảo, người được coi như đang thống lĩnh vô lâm giang hồ phía bên ngoài, và trong Chí Hòa này cả khu BC mấy ngàn mạng là của Sơn Cương. Giản giáo em ứt loại cận thân dám "nử chiến" cho Sơn Cương cũng trên dưới cả hai trăm mạng chứ không ít. Bởi vậy khi thấy Lâm ngay dùi đầu tiên đã đâm trúng Sơn Cương thì Tuấn hoảng hồn hét lên.

"Đừng anh Lâm, Anh Lâm ngưng lại đi, đừng đâm anh Cương anh Lâm ơi..."

Phần Lâm Chín Ngón, khi bị Sơn Cương tát một tát trước mặt bao nhiêu người chứng kiến (dù là hột), nên quảy tay ra sau móc "đó" đâm lại một dùi chỉ là phản xạ. Đến chừng mũi dùi đầu tiên trúng phấp vào ngực Sơn Cương thì lúc đó Lâm như có một luồng điện giật chạy rần rần theo sống lưng. Không đợi Tuấn Đả hét lên Lâm cũng đã hoàn hồn. Cơn say xỉn lập tức tỉnh rụi. Lâm biết nếu mình đâm "thiệt" Sơn Cương thì giang hồ sẽ đại loạn ngay. Chí Hòa sẽ không qua cơn sóng gió, vì vậy mấy dùi sau Lâm Chín Ngón chỉ đâm dứ dứ thôi chứ mũi dùi không thật sự chạm ngực. Cho đến khi Tuấn Đả la lên và nhào tới ôm Lâm kéo ra thì Sơn Cương không còn đứng được trên hai chân mình, Cương xoay ngang té lăn kềnh nằm sải tay trên sàn xi măng, ngực vẫn còn phún máu thắm đỏ ướt đầm chiếc Montague màu mỡ gà.

Lúc này thì Bình Đen lao đến Sơn Cương lấy tay bịt lỗ dùi đang phún máu trên ngực Cương... Nhưng đã trễ, Sơn Cương đang trợn mắt tay chân co giật từng cơn, miệng sùi bọt ử ờ rồi thổ huyết ra mà... đi êm ru chẳng kịp trăn trời tiếng nào.

Nhất dùi đầu tiên của Lâm Chín Ngón đã xia thủng tim Sơn Cương bằng một đường đâm từ dưới thốc lên, cách đâm hơi hợt quá dễ dàng đón đỡ với một võ sĩ như Sơn Cương, nếu như Cương không đang cơn say thuốc và bị nửa chiếc áo Montague của mình tut ra trùm kín đầu thì mũi dùi của Lâm Chín Ngón làm sao trúng tim được.

Khi biết Sơn Cương đã tắt hơi Bình Đen rống lên

"Trời ơi! Anh Cương chết rồi... Anh Cương bị anh Lâm đâm chết rồi..."

Cùng lúc đó đồng loạt cả hai mươi tay theo Sơn Cương từ BC qua đồng sấn lên xem thực hư thế nào. Sợ sẽ có chuyện lộn Tuấn Đả kéo Lâm

Chín Ngón đẩy lùi vào cửa ngăn khu FG và hét Thu Xe Bò

"Đưa anh Lâm về phòng!"

Trọng Mù, Việt Paker, Hòa Lùn, Châu Hi cũng đang có mặt ở hiện trường... Khi xác định Sơn Cương đã thật sự tắt hơi... Bình Đen và nhóm đi cùng Sơn Cương từ BC qua cùng ào vô 2F4 nơi phòng của Lâm Chín Ngón, Tuấn Đả nhanh trí quơ cây

Lâm điểm lại quần số đang có mặt tại chỗ của mình.

đòn gánh của tên hỏa thực đang gánh cơm lên phòng, dùng đòn gánh đón vào ống quyển hai tay BC đang xông ngang qua cửa chẳng dấu hỏi làm khựng lại bước tiến của đoàn quần BC. Tuấn Đả hét lên kêu Bình Đen

"Bình! Mấy đưa tụi nó về đi, đừng để anh em phải đổ máu lẫn nhau..."

Rồi cùng Việt Paker, Trọng Mù nhanh chóng đóng sập cửa ngăn đầu hồi kéo chốt cài sâu lại. Tuy không có ống khóa để bóp lại bên trong nhưng với cây đòn gánh trong tay, phía BC khó mà thò tay qua song cửa để kéo chốt then cài. Bàn tay nào đưa qua song sắt chưa kịp kéo chốt là Tuấn Đả quơ đòn gánh phang cho rụng bàn tay đó. Tuấn Đả, Trọng Mù, Việt Paker vừa cố gắng thuyết phục đám BC đang tìm cách xông vào, vừa trấn thủ cửa đầu hồi nơi tiếp giáp hai cạnh cửa khu FG. Phần Lâm Chín Ngón rút vào bên trong phòng 2F4 của mình, cùng Thu Xe Bò và đám tay chân cận thân cận nhất từ thủ "Hòa Liên Đài". Lâm đóng chặt cửa phòng chêm miếng gỗ phía bên trong bên dưới cửa để bên ngoài không xông vào được. Hít thêm vài "ngao" xỉn ke nữa cho tinh thần bớt căng thẳng. Lâm ngồi bệt dựa lưng vào tường phòng, gục đầu giữa hai đầu gối. Khi biết mũi "đó" của mình đã đâm chết Sơn Cương thì Lâm cũng tiên liệu được sóng gió cuồng phong đang đến. Trước hết Lâm biết mình phải tự cô lập nơi tầng 2 dây F này cho đến khi có cảnh sát từ Tổng Nha Đô Thành đến dẫn độ về Tổng Nha. Bây giờ đám BC như điên cuồng vì mất chủ soái, ra khỏi đây trong lúc

này quả thật là sẽ có lăm điều nhiều kẻ. Lâm điểm lại quần số đang có mặt tại chỗ của mình. Vì bất ngờ đầu ai nghĩ là sẽ đứng lên, và dụng đến có án mạng... Vì vậy mấy chiến hữu FG của mình đang nằm rải rác ở các tầng 1 tầng 3 tầng 4 còn chưa kịp hay là tầng 2 đang có biến. Lâm hỏi Thu Xe Bò liệu Tuấn Đả, và Việt Paker, Trọng Mù có giữ nổi cửa đầu hồi không? Thu nói họ có thể cầm hơi được với cây đòn gánh, vì Tuấn Đả đã đẩy chốt then cài, muốn mở ra phải lòn tay qua song sắt, trừ phi tụi nó luyện được "kim cương thiết sa chương" gì đó của tiểu thuyết Kim Dung chứ khó có bàn tay trần nào mà chịu nổi một đòn gánh của Tuấn Đả khi đưa tay qua song sắt. Hiện thời thì chưa đến nỗi nào...

Cùng lúc, sau khi "chuyến động trời" xảy ra chưa đầy 10 phút thì hầu như toàn Chí Hòa đã biết. Lúc đó Lộc Điền, một trong nhóm tả hữu của Trấn Đại nắm xưa nằm trong cấp song sắt "Phong Khùng Lộc Điền" từ thời Trấn Đại còn xưng bá. Xét về vai vế thì Lộc Điền tuy cùng thời Trấn Đại với Lâm Chín Ngón nhưng lớn tuổi hơn Lâm. Gia nhập băng Đại Cathay trước Lâm, nắm xưa từng sát cánh Đại Cathay đứng với băng Tin Mã Năm tại Kim Chung Thế Giới Mới, từng cưỡi chiếc Buck xông vào vòng vây cứu Lâm thoát khỏi lưới đạn của thiếu úy Hải tại phòng trả Olympia trong gang tấc v.v... nên Lâm Chín Ngón vẫn coi Lộc Điền là sư huynh. Chỉ vì Lộc không thích bon chen, và cũng không thích chức đại ca. Từ xưa nay Lộc Điền vẫn hành hiệp đơn tuyến chứ không kết băng lập đàn, vào tù cũng vậy. Lâm Chín Ngón là trùm nửa giang sơn Chí Hòa, né mặt huynh đệ nắm xưa cùng băng sát cánh với Trấn Đại, Lâm muốn Lộc cùng mình gây dựng cơ đồ nhưng Lộc Điền khước từ. Lâm cho gì thì hưởng đó chứ Lộc không muốn cùng Lâm gánh vác giang sơn. Một mình một nệm Lộc suốt ngày nằm dài như một thư sinh lưỡi biếng gác tay lên trán suy nghĩ chuyện đời. Tên tuổi lẫy lừng của Lộc Điền nắm xưa chỉ để các huynh đệ hắc bạch hai phe né mặt mà để Lộc yên thần thối chứ Lộc chẳng hề lên mặt hay muốn làm đại ca ai...

Lâm Chín Ngón bưng hai thùng đệ của mình xuống 1F4 nơi phòng của Lộc Điền để đệ tụi nó lo cho anh Lộc, và dặn trưởng phòng dưới đó phải chu đáo mọi chuyện cho Lộc Điền, từ cơm bưng nước rót hàng đen, hàng trắng Lộc muốn cái gì cũng có, bao

nhieu cũng được không giới hạn. Cho thì xài, sướng thì hưởng, Lộc không chê, nhưng cũng không đòi, và cũng không xia gì đến chuyện lãnh đạo quần hùng Chí Hòa của Lâm... Mặc dù không làm gì hết, nhưng Lộc Điền ở tù vẫn sướng phê cánh nham...

Vậy mà hôm đó Lộc Điền như con cộp ngựa lều ngày bỗng vườn mình phóng dậy. Khi nghe mấy đứa nhỏ cấp báo Sơn Cương mới bị Lâm đâm chết, và Lâm đang bị đám BC của Sơn Cương bao vây ở đầu hồi lầu 2, Lộc giật mình phóng ra khỏi phòng qua các phòng khác, Lộc truyền "khẩu lệnh" cho các tay đâm sừng số nhất của FG huy tụ anh em, rồi phóng thẳng lên lầu ba, lầu bốn. Lộc không vào lầu hai nơi đám Bình Đen và Tuấn Đả đang găm ghè nhau qua hai bên song sắt giữa lầu cửa ngăn. Cũng như những phòng ở dưới Ô và lầu một, Trên tầng ba, Lộc cũng tự nhảy ra chỉ huy gom lính, gom quần của FG lại để chuẩn bị giải vây cho Lâm Chín Ngón. Dù không là đại ca của ai, nhưng với tư cách "bạn nối khố" của anh Lâm, lại thêm cái uy tín của Lộc Điền thời Trần Đại đã làm cho các "cán thần" của Lâm Chín Ngón nhanh chóng phục tùng. Lúc bấy giờ Bình Đen cũng đã kéo thêm "đại quân" từ BC qua... FG bỗng trở thành "Hoa Sơn luận kiếm". Hơn năm mươi tay tay giang hồ hảo hán thứ dữ cộng thêm cả trăm tay lôm côm lẫn hiếu kỳ ham vui đi xem chuyện hiểm có... Tất cả gần hai trăm mạng trần ngáp trên hành lang ngoài các dãy phòng ở cạnh bên cạnh chữ G cho đến đầu hồi tiếp giáp cạnh chữ F nơi Tuấn Đả, Trọng Mù Việt Parker đang dùng đòn gánh trần thủ "nhạn môn quan" không cho các cao thủ vào tóm Lâm Chín Ngón đang ngồi thiền trong tuyệt lộ cốc 2F4 của mình.

Lúc bấy giờ, bỗng đầu tiếng còi hú từ mấy chiếc loa treo tòn ten giữa trung tâm bắt quái dài nơi hồ nước vang lên lạnh lạnh. Còi hiệu này rất ít khi sử dụng, trừ khi có việc gì cấp thiết lắm. Đó là hiệu lệnh giới nghiêm cấp tốc. Mỗi khi nghe còi hiệu báo động thì tất cả từ nhân ai ở phòng nào phải về phòng đó. Toàn bộ cửa phòng sẽ được trường phòng đóng lại. Từ nhân phải ngồi xổm dưới sân phòng chờ giám thị đi từng phòng và trường phòng báo cáo điểm danh. Dù được thông báo về hiệu lệnh khi có còi hú, nhưng thật tế rất ít khi xảy ra, chỉ lầu lầu hú một lần với tính cách thực tập cho quen mà thôi.

Khi còi hú bắt chợt vang lên trong lúc này thì mọi người biết là Ban Quản Đốc Chí Hòa đã biết chuyện và họ bắt đầu ra tay can thiệp... Nhằm nhờ gì chứ. Giữa lúc khí thế đang hăng, quần hùng đang gay máu cho một trận ăn thua đủ. Ở tù lâu ngày tay chân dừ thừa không biết làm gì. Lại thêm không khí tù túng vây hãm làm người ta dễ bị hóa rồ. Trả thù cho Sơn Cương hay báo về Lâm Chín Ngón chỉ là yếu tố nhỏ. Chuyện chính là các hảo hán cả hai phía FG và BC hiện như những quả bong bóng được bơm hết độ căng. Chỉ cần một kích hoạt nhỏ là sẽ nổ

Hàng trăm dân em dưới trường phục tùng uy quyền đại ca của mình, Lâm cần thấy mình thật sự mạnh và sướng không thua gì vua

bùm... Khi tiếng còi còn đang lạnh lạnh thì không biết có dân chơi nào đó, bằng cách nào tìm ra được mấy miếng gỗ lớn. Họ dùng những miếng gỗ này chêm phía trong ngạch cửa để tự khóa cánh cửa ngăn ra vào bằng sắt dẫn từ khu hành lang bên ngoài vòng bát quái vào khu. Ở mỗi khu đều có một cửa như vậy. Toàn tám cánh bát quái có bốn cửa sắt chính từ hành lang bọc ngoài dẫn vào bốn khu. Bước vào cửa sẽ tiếp giáp cầu thang tròn ốc dẫn lên 3 tầng lầu, còn nếu không lên cầu thang đi thẳng ra thì sẽ qua một cửa sắt khác dẫn ra khu sân chơi trung tâm ở tầng trệt. Thông thường các cửa sắt ra vào khu chỉ đóng ban đêm, bên ngoài có then cài và khóa do giám thị phụ trách việc mở hay khóa cửa. Ban ngày cửa không đóng, giờ trưa tù nhân vào phòng chỉ đóng cửa phòng thôi, cửa đầu hồi và cửa ra vào khu không khóa. Các tù nhân công vụ, trật tự, hỏa thực hay hưởng nghiệp...

giờ trưa không phải vào phòng và họ được phép di chuyển từ khu này qua khu kia trong giờ trưa giữa lúc các tù khác phải trong phòng. Một số tù "đàn anh" có số má cũng được giám thị cho phép ở bên ngoài giờ trưa. Thường họ xuống chiếc bàn con ở khu hồ nước đàn đúm nhau, hoặc ngồi ở bực xi măng nơi đầu hồi tiếp giáp hai cạnh mà ca hát hay kể chuyện giải khỏa...

Khi nghe còi hiệu báo phải vào phòng, giữa lúc chiến trường đang mời gọi các hảo hán có vẻ như bất tuân... Một cơn nổi loạn đang ngầm ngầm bùng phát. Họ tự cách ly với giám thị bằng cách chêm ngạch cửa ở bên trong. Vậy là toàn khu FG bốn tầng lầu từ tầng Ô lên tầng 3 đều bị cô lập... Lúc này thì hai cánh Bình Đen và Lộc Điền cũng đã vào chiến trường. Quần số ngang ngựa nhau... và chuyện gì tới phải tới... Sau vài lời hăm hè qua lại thì Long Sĩ Cả Que (quê một chân) xướng nguyên một cái nổi gang nẫu còm lên đầu Quang Ngã Bảy, Đực Lẻ bệnh Quang Ngã Bảy nhảy vô thì bị Hiếu Lý Tiểu Long chồm tới đập cho một đập. Thế là ngổ ngỗ đã chấm... Khánh Đại Vương, Ba Tàu, Hòa Lùn v.v... đồng vào cuộc. Long Mị Kiên Tân Định, Đinh Ông Tạ, Hiệp Gà, Ba Lém, v.v... đứng ai đánh đó...

Dường như ở con người và một số loài vật đều có bệnh lây lan những động tác đồng bộ trong trạng thái bầy đàn. Một đàn cá đang di chuyển một hướng, bỗng có vài con bỏ đàn rẽ hướng thì tất cả con khác cùng theo... bầy chim bay thì cùng bay, đáp cùng đáp, rẽ hướng cùng rẽ. Con người cũng vậy, trong đám đông nếu có một người ngược mắt nhìn mây trời chằm chú thì hầu như chung quanh ai cũng bị "lây" theo. Ai cũng nhìn lên trời coi có gì không (tệ ra cái thẳng đầu tiên nhìn trời chỉ vì nó bị tạt niêng cổ).

Trong một đám đông nếu như có người hốt hoảng vừa chạy vừa la chạy... chạy... chạy đi... thì cả đám đông ủa chạy theo, dè nhau mà chạy, đáp nhau mà chạy, đánh nhau chạy... mà không ai cần biết vì sao chạy, chạy chuyện gì... Chuyện này đã xảy ra ở Đám Sen Tết 94, có vài người vì đánh nhau để bỏ chạy đã bị đập chết...

Hiện tượng "bầy đàn đồng bộ" đó nhanh chóng ứng dụng vào đám "quần hùng" đang luận mã tấu ở Chí Hòa hôm đó. Khi đám Long Mị Kiên Tân Định, Đinh Ông Tạ, Hiệp Gà v.v... đứng ai đánh đó... thì gần cả hai trăm cao thủ của BC và FG

đang có mặt lúc đồng vun tay múa chân dựng ai trước mặt mình là cứ đập, đâm đánh tới bụi, không đánh nó, nó cũng đập mình, ra tay trước may ra có lời... Bấy giờ thì FG và BC trợn lộn xà ngầu chẳng còn biết ai là ai. Hễ thẳng đứng trước mặt mà mình không quen là cứ dốt trước cho chắc cứ... Hành lang là bãi chiến trường hỗn loạn kinh hoàng. Các tù thường, không có số má hay đại ca thì sợ xanh mặt trốn hết vào phòng đóng cửa lại, cũng tìm cái gì đó chêm ngạch cửa từ bên trong, bên ngoài không mở vào được... rồi ôm song sắt từ bên trong reo hò lước trợn. Đối khi hứng quá thì lòi đại thẳng từ con số nào đó ra thoi nó vài cái cho đỡ ngứa.

Phần Lâm Chín Ngón, dù nhóm Tuấn Đả vẫn tử thủ với cây đòn gánh ở cửa đầu hồi không có tên BC nào qua lọt qua được nhưng Lâm vẫn không yên lòng... Nãy giờ ngồi tĩnh tâm tình lòng kiêu ngạo lại sự việc Lâm biết cuộc đời nó giờ đây sẽ không còn ăn ngon ngủ yên trên đồng vàng trắng (xì ke) được nữa. Sơn Cương chết không phải là chuyện nhỏ, nhất là Lâm đã tận mắt biết cơ ngơi và thế lực của Sơn Đảo trên chốn giang hồ bên ngoài lẫn trong tù. Từ đây Lâm biết mình sẽ không yên thân với Sơn Đảo. Ngay bấy giờ cả trăm đứa đang ẩu đã loạn xà ngầu phía bên ngoài kia ngay trong đại bản doanh thuộc lãnh địa FG của mình...

Trong một tích tắc của thời gian Lâm hồi tưởng lại ngôi đế vương Chí Hòa mà mình mới tạo dựng được. Hàng trăm dân em dưới trường phục tùng uy quyền đại ca của mình, Lâm cần thấy mình thật sự mạnh và sướng không thua gì vua. Chỉ có chuyện cung tằng mỹ nữ là cả tháng mới được kêu đi "bổ nức hổ sơ" để chuẩn về quất vợ tới tử được một bữa thôi. Cái khoản này thì đánh chịu thua vua.

Lâm nhìn tử tiển dây còm trong góc phòng do kinh doanh ma túy trong tù. Một căn nhà 3 tầng lộng lẫy ở Nguyễn Tri Phương, có vợ trẻ lái xe hơi hàng tháng đón Lâm về phép. Lâm nhớ đến tận thân nồn nà của vợ và của nhiều cô gái khác đã qua cuộc đời mình... Bấy giờ tất cả sắp tan tành như mấy khối chỉ vì nhất dùi định mệnh đã lỡ tay lụi vào tim Sơn Cương cho nó đi đời... Lâm biết Sơn Cương mà chết thì đời mình từ nay sẽ không yên. Đáng thiết cuộc đời chỉ là Phù Du, chóng tàn và nhanh như lụi một kiếp hoa...

Lâm nhanh chóng biết được nhập

thêm án đâm chết Sơn Cương thì án tù càng kéo dài, như vậy càng hay. Lâm không mong ra tù sớm, ở tù mà làm vua như Lâm Chín Ngón thì về đời làm cái chó gì chứ. Bấy giờ phải lo giữ mạng với cánh của Sơn Đảo trước cái đã. Đám chết Sơn Cương không phải là chuyện nhỏ, nhưng mình còn sống thì mới còn có ngày còn dựng lại cơ đồ trong Chí Hòa này.

Thu Xe Bò hét đám lính nhỏ đi gom hết tất cả nệm, làm từ nhiều bao bố đựng gạo của nhà bếp kết lại, chiếu đệm, chăn mềm hay tất cả những gì có thể cháy được đem chất đống trước hành lang, nó thấy vào vài bít đèn cây to. Ở trong Chí Hòa lúc đó cho tù xài là "rế xớ" tự chế bằng lon sữa guigoz để nấu ăn nếu không muốn ăn cơm cháo nhà bếp, và là "rế xớ" này dùng sập đèn cây để thay dầu lửa đun nấu, vì vậy hầu như trong hành lý tù nhân nào cũng có một bọc nệm ký, ký ló sập đèn cây dùng để đun bếp. Gom lại mỗi phòng ít ra cũng hơn cả chục ký sập nệm đèn cây là chuyện dễ dàng...

Thu Xe Bò cho chất đồng mấy thứ lại rồi châm lửa đốt cháy phừng phừng. Có chất sập làm bởi, các loại chăn màn cháy lâu tàn hơn, nhưng khói đen mịt trời như hỏa hoạn. Cả tầng lầu ho sặc sụa rần rụa nước mắt...

Ban Quản Đốc trại giam thấy khói đem ngàn ngút bốc lên từ tầng một của dãy F... Tự này giờ các giám thị báo cáo tù nhân đã tự cô lập chêm khóa ngạch cửa, đường vào khu FG bị bít lại không vào được, cạnh chữ G thì cả trăm mạng đang đâm chêm loạn xà ngầu...

Thiếu tá Phan Huy Văn (tên thật đã được thay đổi) Phó Quản Đốc để lao đã gọi Tổng Nha xin đội cảnh sát đã chiến đặc nhiệm đến văn hồi tình trạng hỗn loạn của FG, bấy giờ thấy lửa cháy phừng phừng, khói đen ngút trời càng thêm hoảng... Thiếu Tá Văn gọi lại Tổng Nha thêm lần nữa cập nhật tình hình và xin thêm xe chữa lửa. Gần nửa giờ sau bốn chiếc chữa lửa hú còi theo đường riêng vào đầu trong sân khu bệnh xá mới, lính cứu hỏa kéo vòi nước xuyên qua khu hỏa thực vào tận sân trung tâm. Hai trung đội Cảnh Sát Dã Chiến cũng được huy động đến. Họ trang bị súng phóng lựu đạn cay chống bạo tình, và theo lệnh vì sĩ quan điều động chỉ huy nhất loạt vừa vòi rồng xịt nước, vừa lựu đạn cay họ xịt tới tấp vào lầu một cửa hai cạnh F và G nơi đang xảy ra cuộc giang hồ luận mã tấu. Dĩ nhiên mấy

cao thủ hậu duệ của "ngũ nhạc kiếm phiê" ngày nay làm gì có công lực chịu nổi khói lựu đạn cay... Mấy đại ca ho sặc rụi, xỉu nằm rạp sán... Cuộc chiến nhanh chóng lụi tàn. Quần hùng địch cũng như ta (đa số là dân ghien) bị nước vòi rồng xịt ướt đầm run lập cập như bầy gà con bị té dĩa. Đội cảnh sát đặc nhiệm dùng xà beng thật vững mấy miếng gỗ chêm cửa vào từ sân trung tâm. Họ vô trang tiểu liên M16 xông vào FG với khẩu lệnh cửa vị chỉ huy là được quyền "bắn trước nói chuyện sau". Cứ phơ thẳng tay thẳng tù nào đâm nhứt nhứt. Loa phóng thanh của cảnh sát đã chiến bắt tất cả "quần hùng" tham dự cuộc "FG luận mã tấu" vừa qua sống cũng như chết phải nằm rạp xuống nền nhà, ai ngóc đầu lên là bắn bẻ gáo bỏ mạng ngay...

Nhóm trật tự khu ED được gọi đến đem băng ca của bệnh xá vào khiêng Sơn Cương ra nhà xác. Ngoài Sơn Cương còn có thêm mấy băng ca nữa khiêng các hảo hán của BC và FG vừa đụng nhau tóe lửa. Tay chân nằm rải lại, chắc là cũng có mấy mạng ngủm cù đeo với Sơn Cương luôn rồi. Gần chục tay khác bị thương tích trầm trọng cũng được mấy trật tự đưa xuống khu bệnh xá.

Riêng Lâm Chín Ngón được sáu nhân viên đặc biệt của đại úy Thọ ở Tổng Nha vào tận phòng 2F4 áp tải. Lâm vui vẻ đưa tay chịu công. Họ dùng xe bít bùng bọc sắt, đưa Lâm Chín Ngón về Tổng Nha chờ "bổ nức hổ sơ" thêm tội có sát giết Sơn Cương trong tù.

Trên xe Lâm thở phào nhẹ nhõm, ít ra cũng đã an toàn rồi FG Chí Hòa giữa cơn mưa biển để chờ tái phối trí lại lực lượng. Lâm biết ngày nào còn ở Tổng Nha, hay trở lại Chí Hòa Lâm còn tạm thời yên thân. Ít ra Sơn Đảo chưa làm gì được mình khi đang còn ở trong tù.

Đón xem tập 21 tiếp theo kỳ sau:

Chuyện gì xảy ra khi Lâm Chín Ngón bổ tước hổ sơ tại Tổng Nha xong trở lại Chí Hòa? Bị cách ly công giới giam tại khu biệt giam điện ảnh làm sao Hoàng Đầu Lầu tiếp cận được Lâm Chín Ngón để trả thù... Kế hoạch trả thù của Sơn Đảo thất bại vì làm sao Lộc Điền biết được để kịp thời báo cho Lâm Chín Ngón? Hoàng Đầu Lầu cũng là một võ sĩ đại diện, tại sao lại thất bại dưới tay Lâm? Toàn bộ tình tiết kỳ chưa từng tiết lộ sẽ được tường thuật đầy đủ, mời bạn đọc nhớ đón xem tiếp tục theo dõi...

Thông báo của tòa soạn
Tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống

Doanh Nghiệp Đời Sống xin chân thành cảm ơn quý bạn đọc đã yêu thích quyển tạp chí này trong thời qua và cũng thành thật cáo lỗi cho việc chậm trễ ngày phát hành để nhiều đọc giả phải từng ngày mong đợi cho số tiếp theo.

Để đáp ứng sự yêu thương của bạn đọc đã dành cho tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống, ban biên tập tòa soạn đã quyết định xây dựng thêm một website mới để có thể cập nhật tin tức bài vở nhanh chóng mỗi ngày.

Đây là một website được tận dụng các kỹ thuật mới nhất của nhiều hãng IT khổng lồ trên toàn cầu và sẽ đem đến cho bạn đọc nhiều thú vị mới lạ nhất.

Website www.DoanhNghiepDoiSong.com sẽ được tổ chức như là một tờ "nhật báo mạng", được cập nhật mỗi ngày để cung ứng đến độc giả trên toàn cầu nhiều tin tức bài vở phong phú nhanh lẹ và đa dạng nhất.

Song song với phần bài đọc, www.DoanhNghiepDoiSong.com cũng còn là một thư viện điện tử hữu ích, bạn đọc có thể tìm được nhiều dữ liệu liên quan đến đời sống hàng ngày của chúng ta qua nhiều lãnh vực khác nhau như kinh tế, xã hội, văn hóa, luật pháp, y tế, chính quyền v.v... Và cũng sẽ không thiếu phần giải trí xem phim, nghe nhạc, với nguồn dữ liệu liên kết khổng lồ...

Bên cạnh đó, bản in của tạp chí vẫn được duy trì và sẽ là phần chọn lựa các tin tức tiêu điểm, và bài vở bài hay nhất trong tháng để tiếp tục cung ứng đến quý độc giả như bản phụ trương cuối tháng của tờ nhật báo mạng www.DoanhNghiepDoiSong.com

Hiện tại www.DoanhNghiepDoiSong.com đã được nối mạng với toàn cầu, tuy nhiên Website này vẫn còn đang trong tình trạng xây dựng chưa hoàn toàn hoàn tất. Và như bạn đọc thường yêu tạp chí Doanh Nghiệp Đời Sống bấy lâu nay đã biết, dù rằng vấn đề nhân sự là một khó khăn chung cho người làm báo như chúng tôi, tuy vậy Doanh Nghiệp Đời Sống vẫn cố gắng từng phần từng phần đem đến cho bạn đọc mỗi ngày là một thích thú mới lạ để quý bạn đọc sẽ yêu thương tạp chí và Website của Doanh Nghiệp Đời Sống nhiều hơn nữa...

Chúng tôi hân hoan đón nhận các ý kiến từ bạn đọc góp phần về các đề mục và bài vở nên có, hoặc không nên có để làm cho [DoanhNghiepDoiSong.com](http://www.DoanhNghiepDoiSong.com) ngày được đa dạng hơn.

Thành thật cảm ơn bạn đọc. Chúc quý bạn có được nhiều bài vui thích trong số báo này.

www.DoanhNghiepDoiSong.com

cập nhật tin tức bài vở nhanh chóng mỗi ngày.

kỹ thuật mới nhất của nhiều hãng IT khổng lồ

nhiều dữ liệu liên quan đến đời sống

nguồn liên kết phim ảnh khổng lồ...

Sẽ hoàn thiện nay mai

KING FLOORING

Bán sỉ và lẻ đủ các loại sản phẩm về sàn nhà gỗ và vật liệu lót sàn nhà

TẶNG \$100 TIỀN MẶT

Khi mua hàng nhớ nói là thấy quảng cáo này đăng trên báo Doanh Nghiệp Magazine & Online sẽ được tặng \$100 tiền mặt khấu trừ vào hóa đơn. Áp dụng điều này cho suốt năm

2010

- * Solid timber
- * Gỗ đặc
- * Floor boards
- * Laminate
- * Vinyl
- * Carpets Rugs
- * Tiles gạch
- * Thảm đủ loại

Xin gọi Joseph

0421 128 720 - 9755 0555 - Fax - 9755 0554

1/62 Hume Highway Lansvale NSW 2166

TỦ TƯỜNG & PHÒNG TẮM

Hãng sản xuất và cung cấp lắp đặt các loại tủ âm tường và kính chắn phòng tắm. Nhiều thiết kế mỹ thuật về kiểu và màu sắc để chọn lựa.

Giảm 10% trên bản giá của các nơi khác và có giá sỉ cho các bạn builders trong ngành. Xin gọi Steve để đo và được báo giá miễn phí. Mở cửa 7 ngày

công việc uy tín tận tâm

Tel.: (02) **9755 1200 - 0405 106 181**

OZ TOP BUILD IN WARDROBES & SHOWER SCREENS

Unit 10/23 Childs Drive Chipping Norton